

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่ 16/2535

วันศุกร์ที่ 6 มีนาคม พุทธศักราช 2535

ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา 09.35 นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเริ่มประชุม 165 คน

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม 208 คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุม
แล้ว กระผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วน 1. ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบ
การจราจรทางบก (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ 348/2535

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท.10300

4 มีนาคม 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดการระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ

คณะกรรมการการวิสามัญ 1 ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดการระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

1. พลตำรวจตรี ณรงค์ เจริญทอง	2. นายธรรมบุญ ถัดพลี
3. นายประเสริฐ บุญศรี	4. นายพรเทพ พระประภา
5. นายมหิตล จันทรางกูร	6. พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ
7. พลเรือตรี ยรรยง กุลกัมภีร	8. นายยุวรัตน์ กมลเวชช
9. พลตำรวจโท อดอง อดอง	10. นายอนันต์ อนันตกุล
11. นายอำนาจ สอนอิมสวัสดิ์	

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
พิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ธรรมนูญ ลีดพลี

(นายธรรมนูญ ลีดพลี)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2535 เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ คณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติ ภายใน 3 วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

1. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญได้เลือกตั้ง นายธรรมนุญ ลัดพลี เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญ พลตำรวจโท งามอาจ ผุดผาด เป็นรองประธาน คณะกรรมาธิการวิสามัญ และพันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ เป็นเลขานุการ คณะกรรมาธิการวิสามัญ

2. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายระพีพันธุ์ จารุคุล ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก สำนักงานนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย

3. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

4. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 1

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 2

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา 3</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 4</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 5</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 6</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 7</u>	ไม่มีการแก้ไข

5. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับ
รายงานนี้ด้วยแล้ว

พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ

(ยงยุทธ สารสมบัติ)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

 โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 4 และมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. 2521 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 4 ให้มีคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รองนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

LIRT

เป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงคมนาคม ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินหกคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และให้เลขาธิการคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการวางแผนจราจร วิศวกรรมจราจร วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม เศรษฐศาสตร์ เศรษฐกิจการคลัง หรือการผังเมือง

มาตรา 5 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอนโยบายและแผนหลักต่อคณะรัฐมนตรี
- (2) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงาน โครงการ วงเงินลงทุน รวมทั้งพิจารณากำหนดโครงการที่จะใช้เงินกู้ ความช่วยเหลือจากต่างประเทศ และการเข้าร่วมลงทุนของภาคเอกชน ของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจราจร เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนหลัก
- (3) กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรทางบกเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
- (4) กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการจราจรทางบก ตลอดจนกำกับดูแล เฝ้าระวังการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประสานการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการ นโยบาย และแผนหลักที่กำหนด
- (5) พิจารณาเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรทางบกตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย
- (6) ปฏิบัติการในเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรทางบกตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

(7) เสนอแนะให้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับจรรยาบรรณ หรือกฎหมายอื่นที่มีผลกระทบกระเทือนต่อการจัดระบบการจรรยาบรรณให้เหมาะสมกับสถานการณ์

(8) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการอาจมอบให้สำนักงานคณะกรรมการ จัดระบบการจรรยาบรรณเป็นผู้ปฏิบัติหรือเตรียมข้อเสนอมายังคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปก็ได้"

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 5 ทวิ และมาตรา 5 ตริ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจรรยาบรรณ พ.ศ. 2521

"มาตรา 5 ทวิ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าคณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 5 ตริ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 5 ทวิ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก

- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. 2521 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 10 ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์สภาพการจราจรทางบก เพื่อวางแผนหลักเสนอแนะนโยบาย และกำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรทางบกตลอดจนมาตรการในการแก้ไขปัญหาการจราจรให้คณะกรรมการพิจารณา
- (2) วิเคราะห์และกลั่นกรองความเหมาะสมด้านเทคนิค เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการผังเมืองของแผนงานและโครงการเสนอต่อคณะกรรมการ
- (3) รวบรวมระบบข้อมูลด้านการจราจรเพื่อเผยแพร่หรือจำหน่ายแก่หน่วยราชการและภาคเอกชน
- (4) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการให้มีการปรับปรุง แก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบกหรือกฎหมายอื่นที่มีผลกระทบกระเทือนต่อการจัดระบบการจราจรทางบกให้เหมาะสมกับสถานการณ์
- (5) พิจารณาจัดทำโครงการศึกษา ฝึกอบรม และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรทางบก
- (6) ปฏิบัติการและประสานงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจ

LIRT

หน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก
มอบหมาย"

หรือตามที่คณะกรรมการ

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 10 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. 2521

"มาตรา 10 ทวิ ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก
มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงาน
คณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และจะให้มีรองเลขาธิการ
เป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการก็ได้"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการ
จัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. 2521 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 11 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้"

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านประธานกรรมการครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบพระคุณครับ

ท่านประธานที่เคารพ ตามที่สภาได้รับหลักการแห่งราชพระราชบัญญัติต่าง ๆ รวม 4 ฉบับ

คือ 1. ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่...) พ.ศ.

2. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่...) พ.ศ.

3. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่...) พ.ศ.

4. ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย

พ.ศ. และได้ส่งให้คณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งมีกระผมได้รับเกียรติเลือกให้เป็น

ประธานกรรมการนั้น

บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว

และได้เสนอกลับมายังสภา

เพื่อท่านประธานที่เคารพได้ดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับ

ตอนนี้คณะกรรมการยัง

ไม่มีอะไรที่จะกราบเรียน ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เลขานุการดำเนินการครับ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขานุการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่...) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 มาตรา 2 มาตรา 3 มาตรา 4

ไม่มีการแก้ไข มาตรา 5 มีการแก้ไข มาตรา 6 มีการแก้ไข มาตรา 7 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จบการพิจารณาในวาระที่ 2 ต่อไปนี้

เป็นการพิจารณาในวาระที่ 3 กระผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะสมควรประกาศใช้

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย

โปรดยกมือขึ้นครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าจะสมควรประกาศใช้เป็น
กฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เห็นสมควรประกาศใช้เป็น
กฎหมายนะครับ

เรื่องด่วนที่ 2 ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญชุดเดียวกันพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ 349/2535

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท. 10300

4 มีนาคม 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ

คณะกรรมการการวิสามัญ 1 ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

1. พลตำรวจตรี ณรงค์ เหยี่ยวทอง	2. นายธรรมบุญ ลัดพลี
3. นายประเสริฐ บุญศรี	4. นายพรเทพ พรประภา
5. นายมหิตล จันทรางกูร	6. พันตำรวจตรี บงกช สารสมบัติ
7. พลเรือตรี ยรรยง กุลกัมขัร	8. นายยุวัฒน์ กมลเวช
9. พลตำรวจโท งามอาจ ผุดผาด	10. นายอนันต์ อนันตกุล
11. นายอำนาจ สอนอัมสาตร์	

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
พิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ธรรมบุญ ลัดพลี**

(นายธรรมบุญ ลัดพลี)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2535 เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดี 27 กุมภาพันธ์ 2535 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ ...) พ.ศ. พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 3 วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

1. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญได้เลือกตั้ง นายธรรมบุญ สักพลี เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญ พลตำรวจโท อองอาจ ผุดผาด เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ และพันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
2. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายระพีพันธ์ จารุตุล ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก สำนักงานนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย
3. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ
4. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 1

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 2

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 3

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

5. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ

(ยงยุทธ สารสมบัติ)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 15 ให้ผู้อำนวยการสำนักป่ากรองแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการการกฤษฎีกา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และเลขาธิการคณะกรรมการ
ส่งเสริมการลงทุน เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงบประมาณ
สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก สำนักงานคณะ
กรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

ให้ผู้ช่วยเลขาธิการและผู้ช่วยเลขาธิการเป็นผู้ช่วยเลขาธิการ
และผู้ช่วยผู้ช่วยเลขาธิการและผู้ช่วยเลขาธิการเป็นผู้ช่วยเลขาธิการ

.....

.....

เชิญเลขาธิการรัฐสภาครับ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 มาตรา 2 และมาตรา 3 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จบการพิจารณาในวาระที่ 2 ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ 3 ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย

เรื่องด่วนที่ 3 ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญคณะเดียวกันพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ 350/2535

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท. 10300

4 มีนาคม 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ

คณะกรรมการการวิสามัญ 1 ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติร่างหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

1. พลตำรวจตรี ณรงค์ เจริญกุล	2. นายธรรมบุญ ลัดพลี
3. นายประเสริฐ บุญศรี	4. นายพรเทพ พรประภา
5. นายมหิตล จันทรางกูร	6. พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ
7. พลเรือตรี ขรรจบง กุลกำมัย	8. นายยุวรัตน์ กมลเวชช
9. พลตำรวจโท อดอง อดอง	10. นายอนันต์ อนันตกุล
11. นายอำนาจ สอนอัมสาตร์	

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอสภาที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา
เป็นเรื่องด่วนต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ธรรมบุญ ลัดพลี

(นายธรรมบุญ ลัดพลี)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2535 เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 3 วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

1. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้เลือกตั้ง นายธรรมบุญ สัตพล เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ พลตำรวจโท อองอาจ ผุดผาด เป็นรองประธาน คณะกรรมการวิสามัญ และพันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ เป็นเลขานุการ คณะกรรมการวิสามัญ

2. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายระพีพันธ์ จารตุล ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก สำนักงานนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย

3. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน 1 คน คือ นายอัษฎ์ ศรีอาจ

อนึ่ง นายอัษฎ์ ศรีอาจ ขอดอนคำแปรญัตติตามข้อบังคับการประชุมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ 40

4. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

<u>มาตรา 1</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 2</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 3</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 4</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 5</u>	ไม่มีการแก้ไข

5. ข้อสังเกตของคณะกรรมการการ

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาบันทึกเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วเห็นว่าควรที่จะเพิ่มเติมด้วยคำเพื่อให้ได้ความสมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบันทึกเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นดังนี้

"เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงยุติธรรม เสียใหม่ โดยจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อทำหน้าที่เป็นองค์กรกลางในการแก้ไขปัญหาการจราจรทางบก ขอบข่ายนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย ไปรวมอยู่ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย ขอบกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย จัดตั้งกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานขึ้นในกระทรวงมหาดไทย ให้ทำหน้าที่แทนกรมแรงงาน และจัดตั้งกรมคุมประพฤติขึ้นในกระทรวงยุติธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติราชการเกิดความคล่องตัว มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับสภาพงานในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้"

6. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ

(ยงยุทธ สารสมบัติ)

เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

"มาตรา 6 สำนักนายกรัฐมนตรีมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (1) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- (2) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- (3) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
- (4) สำนักงบประมาณ
- (5) สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ
- (6) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (7) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- (8) สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก
- (9) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ
- (10) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (11) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- (12) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- (13) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- (14) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ

มิชอบในวงราชการ

- (15) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- (16) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ
- (17) สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- (18) กรมประชาสัมพันธ์
- (19) กรมวิเทศสหการ"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 และมาตรา 20

แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

"มาตรา 19 กระทรวงมหาดไทยที่อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบำบัดทุกข์บำรุงสุข การส่งเสริมและพัฒนากิจการปกครอง การปกครองท้องถิ่น การทะเบียนราษฎร การส่งเสริมการศึกษาและการประกอบอาชีพ การพัฒนาชุมชน การพัฒนาฝีมือแรงงาน การรักษาความมั่นคงภายใน การป้องกันสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การที่ดิน การประมงสงเคราะห์ การสาธารณสุขโรคและการสาธารณสุขการ การโยธา การราชทัณฑ์ การสวัสดิการและการคุ้มครองแรงงาน การผังเมือง การประกันสังคม และการพัฒนาชนบท

มาตรา 20 กระทรวงมหาดไทยมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (1) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (2) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (3) กรมการปกครอง
- (4) กรมการพัฒนาชุมชน
- (5) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
- (6) กรมตำรวจ
- (7) กรมที่ดิน
- (8) กรมประมงสงเคราะห์
- (9) กรมโยธาธิการ
- (10) กรมราชทัณฑ์
- (11) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
- (12) สำนักผังเมือง
- (13) สำนักงานประกันสังคม
- (14) สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท"

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวง กรม พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 22 กระทรวงยุติธรรมมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (1) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
 - (2) สำนักงานปลัดกระทรวง
 - (3) กรมคุมประพฤติ
 - (4) กรมบังคับคดี
 - (5) สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ"
-
-

เชิญเลขาธิการรัฐสภา

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 มาตรา 2 มาตรา 3 มาตรา 4 มาตรา 5 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จบการพิจารณาในวาระที่ 2 ต่อไปนี้เป็นการ
พิจารณาในวาระที่ 3 ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นสมควรประกาศใช้
ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย
โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรประกาศใช้เป็น
กฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย
ร่างพระราชบัญญัตินี้มีข้อสังเกตของคณะกรรมการ ซึ่งได้แจ้งให้ท่านสมาชิกทราบแล้ว
ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีน่ะครับ จะได้ส่งให้รัฐบาลต่อไป

เรื่องด่วนที่ 4 ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วน
ของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญคณะเดียวกันพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ 351/2535

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท. 10300

4 มีนาคม 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของ
กระทรวงมหาดไทย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการวิสามัญ 1 ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
พิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

1. พลตำรวจตรี ณรงค์ เจริญทอง	2. นายธรรมบุญ ลัดพลี
3. นายประเสริฐ บุญศรี	4. นายพรเทพ พรประภา
5. นายมหิตล จันทรางกูร	6. พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ
7. พลเรือตรี ขรรยง กุลกัมมัชร	8. นายยุวรัตน์ กมลเวชช
9. พลตำรวจโท อองอาจ ผุดผาด	10. นายอนันต์ อนันตกุล
11. นายอำนาจ สอนอัมสาตร์	

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา
เป็นเรื่องด่วนต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **รวมนบุญ ลัดพลี**

(นายรวมนบุญ ลัดพลี)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2535 เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณา กำหนดการแปรญัตติกภายใน 3 วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

1. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้เลือกตั้ง นายทวีมบุญ สัตพลี เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ พลตำรวจโท อองอาจ มุศพลาด เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ และพันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

2. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายระพีพันธ์ จารุคุล ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก สำนักงานนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย

3. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

4. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 1

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 2

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

<u>มาตรา 3</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 4</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 5</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 6</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 7</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 8</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 9</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 10</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 11</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 12</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 13</u>	ไม่มีการแก้ไข

5. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

พันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ

(ยงยุทธ สาระสมบัติ)

เลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานโยธาและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก สำนักงานนายกรัฐมนตรี และสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย และโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา 3 ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของสำนักงานนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย และบรรดาอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก สำนักงานนายกรัฐมนตรี หรือของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก สำนักงานนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี

มาตรา 4 ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และ เงินงบประมาณของสำนักงานนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก ทั้งนี้ ตามที่สำนักงานนายกรัฐมนตรี และกระทรวงมหาดไทยจะได้ตกลงกัน ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก สำนักงานนายกรัฐมนตรี

มาตรา 5 ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของสำนักงานนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย และของเจ้าหน้าที่สำนักงานนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย นอกจากที่โอนไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก สำนักงานนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา 3 ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย หรือของเจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี

มาตรา 6 ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และ เงินงบประมาณของสำนักงานนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย นอกจากที่โอนไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก สำนักงานนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา 5 ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย

มาตรา 7 ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และของเจ้าหน้าที่กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกองการจัดหางาน กองงานคนต่างด้าว สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ

LIRT

และสำนักงานแรงงานในต่างประเทศ ไปเป็นของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน หรือของเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี

มาตรา 8 ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และ เงินงบประมาณของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกองการจัดหางาน กองงานคนต่างด้าว สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ และสำนักงานแรงงานในต่างประเทศ ไปเป็นของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

มาตรา 9 ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และของเจ้าหน้าที่กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงาน เลขานุการกรม กองคลัง กองการเจ้าหน้าที่ กองคุ้มครองแรงงาน กองตรวจความปลอดภัย กองนิติการ กองฝึกอบรมแรงงาน กองแรงงานสัมพันธ์ กองแรงงานหญิงและเด็ก กองวิชาการและวางแผน สถาบันพัฒนาสภาพและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน สำนักงาน คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ และสำนักงานแรงงานจังหวัด ไปเป็นของกรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน กระทรวงมหาดไทย หรือของเจ้าหน้าที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี

มาตรา 10 ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และ เงินงบประมาณของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงาน เลขานุการกรม กองคลัง กองการเจ้าหน้าที่ กองคุ้มครองแรงงาน กองตรวจความปลอดภัย กองนิติการ กองฝึกอบรมแรงงาน กองแรงงานสัมพันธ์ กองแรงงานหญิงและเด็ก กองวิชาการ และวางแผน สถาบันพัฒนาสภาพและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน สำนักงานคณะกรรมการ รัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ และสำนักงานแรงงานจังหวัด ไปเป็นของกรมสวัสดิการและคุ้มครอง แรงงาน กระทรวงมหาดไทย

มาตรา 11 บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมายต่อไปนี้ และพระราชกฤษฎีกา

LIRT

กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ที่อ้างถึงกรมแรงงาน หรืออธิบดีกรมแรงงาน ให้ถือว่าบทบัญญัติดังกล่าวอ้างถึงกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน หรืออธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน แล้วแต่กรณี

- (1) พระราชบัญญัติสงเคราะห์อาชีพแก่คนไทย พ.ศ. 2499
- (2) พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521
- (3) พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528

มาตรา 12 บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมายต่อไปนี้ และพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ที่อ้างถึงกรมแรงงาน หรืออธิบดีกรมแรงงาน ให้ถือว่าบทบัญญัติดังกล่าวอ้างถึงกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรืออธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน แล้วแต่กรณี

- (1) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515
- (2) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 46 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2521
- (3) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 47 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2521
- (4) พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518
- (5) พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522
- (6) พระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2534
- (7) ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 54 เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534

มาตรา 13 ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

เชิญเลขาธิการรัฐสภา

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ
โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ.
ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 มาตรา 2 มาตรา
3 มาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 11
มาตรา 12 และมาตรา 13 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จบการพิจารณาในวาระที่ 2 ต่อไปนี้เป็น
การพิจารณาในวาระที่ 3 ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะสมควรประกาศใช้
ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย
โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรประกาศใช้เป็น
กฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เห็นสมควรประกาศใช้เป็น
กฎหมาย

ต่อไปเรื่องด่วนที่ 5 รู้สึกท่านประธานกรรมาธิการท่านเดิมนะครับ
ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานส่งเสริมงาน
ตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ 347/2535

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท.10300

4 มีนาคม 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วน
ของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไปเป็น
ของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการวิสามัญ 1 ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วน ของสำนักงานส่งเสริม
งานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่ง
กรรมวิธีการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

1. นายธรรมบุญ ลัดพลี	2. นายประสพสุข บุญเดช
3. นายประเสริฐ บุญศรี	4. นายพรเทพ พรประภา
5. นายมหิดล จันทรางกูร	6. พลเรือตรี ยรรยง กุลกำริม
7. นายสิทธิศักดิ์ วนะชกิจ	8. นายสุรศักดิ์ กิตติพงษ์พัฒนา
9. พลตำรวจโท องอาจ ผุดผาด	10. นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ
11. นายอำนาจ สอนอัมสาตร์	

LIRT

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
พิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ธรรมนูญ ลัดพลี

(นายธรรมนูญ ลัดพลี)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2535 เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน 3 วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

1. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญได้เลือก นายธรรมนูญ ลัดพลี เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญ พลตำรวจโท อองอาจ ผุดผาด เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ และนายสิทธิศักดิ์ วนะชกิจ เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

2. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

3. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 1</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 2</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 3</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 4</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 5

ไม่มีการแก้ไข

4. คณะกรรมาธิการวิสามัญขอเสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับ
รายงานนี้ด้วยแล้ว

สิทธิศักดิ์ วนะชกิจ

(นายสิทธิศักดิ์ วนะชกิจ)

เลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง

พระราชบัญญัติ

โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ

กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานคุมประพฤติกลาง ไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ
กระทรวงยุติธรรม และของเจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม
เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานคุมประพฤติกลาง ไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวง
ยุติธรรม หรือของเจ้าหน้าที่กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม แล้วแต่กรณี

มาตรา 4 ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และ
เงินงบประมาณของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม เฉพาะในส่วนที่
เกี่ยวกับสำนักงานคุมประพฤติกลาง ไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบพระคุณครับ
ท่านประธานที่เคารพ ผม ธรรมบุญ ลัดพลี ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ขอกราบเรียน
ต่อท่านประธานที่เคารพว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาได้มอบมาให้คณะกรรมการวิสามัญ
มาทำการแปรญัตติและดำเนินการ บัดนี้ได้ดำเนินการเสร็จแล้ว ได้ส่งสภามาแล้ว กระผมขอ
กราบเรียนว่าไม่มีอะไรที่ต้องแถลงในชั้นนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เลขานุการรัฐสภา

นายไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขานุการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ
โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวง
ยุติธรรม ไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 มาตรา 2 มาตรา 3 มาตรา 4 และ
มาตรา 5 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จบการพิจารณาในวาระที่ 2 ต่อไปนี้
เป็นการพิจารณาในวาระที่ 3 ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรประกาศใช้เป็น
กฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เห็นสมควรประกาศใช้เป็น
กฎหมาย ขอบคุณคณะกรรมการครับ

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

3.1 ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
สำหรับเรื่องนี้คณะกรรมการตามที่ได้มีการพูดกัน อภิปรายกันเมื่อวานนี้

LIRT

ก็เลยขอเลื่อนไปพิจารณาคราวหน้า เพื่อจะให้เรื่องร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
ที่เสนอเมื่อวานนี้ได้รวมพิจารณาไปพร้อมกัน ที่ประชุมไม่มีขัดข้องนะครับ

ต่อไป 3.2 ร่างพระราชบัญญัติวิเทศมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิเทศมนาคมพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ 309/2535

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท. 10300

25 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิเทศมนตร (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ

คณะกรรมการการคมนาคม 1 ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติวิเทศมนตร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
และส่งให้คณะกรรมการการคมนาคมพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

1. พลอากาศเอก ประชุม ฉายศิริ	ประธานคณะกรรมการ
2. นายมหิตล จันทรางกูร	รองประธานคณะกรรมการ
3. พลอากาศเอก เกริกชัย หาญสงคราม	4. พลอากาศโท ถาวร เกิดสินธุ์
5. นายพรเทพ พรประภา	6. นายไพบูลย์ ลิ้มพยอ
7. พลเรือตรี ยรรยง กุลกำธร	8. พลโท วชิรา สุริยกุล ณ อรุณยา
9. พลอากาศเอก วีระ กิจจาทร	10. พลเอก สมพร เต็มทองไชย
11. พลอากาศโท สมศักดิ์ กุศลาศัย	12. นายสุชาติ หอวัฒนกุล
13. พลเรือเอก หัน สกลพานิช	14. พลโท อำพน ศุภสมุทร
15. พลโท ยุทธนา คำดี	เลขานุการคณะกรรมการ
16. นายธีรชัย วุฒิธรรม	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

LIRT

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
พิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลอากาศเอก

ประชุม ฉายศิริ

(ประชุม ฉายศิริ)

ประธานคณะกรรมการการคมนาคม

รายงานของคณะกรรมการการคมนาคม

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 9/2535 วันศุกร์ที่ 31 มกราคม 2535 ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการคมนาคมพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 7 วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายสมบัติ อุทัยสาธิต อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข นายเศรษฐพร อูศรีพิทักษ์ รองอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข นายอริย์ พรหมรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานใบอนุญาตวิทยุคมนาคม นายณัฐภณ ปิ่นปรีชา หัวหน้าฝ่ายนิติการ สำนักงานเลขานุการกรม และนายทองทวีป ชันติกุล รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานบริหารความถี่วิทยุ กรมไปรษณีย์โทรเลข กระทรวงคมนาคม
2. พันเอก ณรงค์ กิตติขจร โฆษกคณะกรรมการ และ พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ กรรมการได้ขอลาออกจากสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
3. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน 1 คน คือ นายธรรมบุญ ลัดพลี
4. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 1

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 2

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา 3

นายบรรณบุญ ถัดพลี
คณะกรรมการการได้ชี้แจง

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 4

นายบรรณบุญ ถัดพลี
คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 5

นายบรรณบุญ ถัดพลี
คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 6

นายบรรณบุญ ถัดพลี
คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 7

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 8

นายบรรณบุญ ถัดพลี
คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 9

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 10

นายบรรณบุญ ถัดพลี
คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 11

นายบรรณบุญ ถัดพลี
คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

LIRT

มาตรา 12

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 13

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 14

มีการแก้ไข

นายธรรมนุญ ลัดพลี

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้เห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

5. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้
ด้วยแล้ว

พลโท ยุทธนา คำดี

(ยุทธนา คำดี)

เลขานุการคณะกรรมการ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
วิทยุคมนาคม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า "เครื่องวิทยุคมนาคม" ในมาตรา 4
แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เครื่องวิทยุคมนาคม" หมายความว่า เครื่องส่งวิทยุคมนาคม เครื่องรับ
วิทยุคมนาคม หรือเครื่องรับและ/หรือส่งวิทยุคมนาคม แต่ไม่รวมถึงเครื่องรับวิทยุ

LIRT

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคม ให้ถือว่าอุปกรณ์ใด ๆ ของเครื่องวิทยุคมนาคมตามที่กำหนดในกฎกระทรวงเป็นเครื่องวิทยุคมนาคมด้วย"

"คำ" หมายความว่ารวมถึง การมีไว้ในครอบครองเพื่อขายหรือซ่อมแซมด้วย"

"มาตรา 6 ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ มี ใช้ นำเข้า นำออก หรือค้าซึ่งเครื่อง
วิทยุคมนาคม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

(1) ใบอนุญาตให้ทำ ให้มีอายุหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันออก

(2) ใบอนุญาตให้มี ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก

(3) ใบอนุญาตให้ใช้ ให้มีอายุตลอดอายุของเครื่องวิทยุคมนาคม

- (4) ใบอนุญาตให้นำเข้า ให้มีอายุหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันออก
- (5) ใบอนุญาตให้นำออก ให้มีอายุสามสิบวันนับแต่วันออก
- (6) ใบอนุญาตให้ค้า ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก เว้นแต่ใบอนุญาตที่ออกให้เพื่อการซ่อมแซมโดยเฉพาะ ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออก
- (7) ใบอนุญาตให้ตั้งสถานีวิทยุคมนาคม ให้มีอายุตลอดระยะเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตใช้สถานีสถานที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเป็นสถานีวิทยุคมนาคม
- (8) ใบอนุญาตพนักงานวิทยุคมนาคม ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออก
- (9) ใบอนุญาตให้รับข่าววิทยุคมนาคมต่างประเทศเพื่อการโฆษณา ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก

ผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (1) (3) (4) (5) (6) หรือ (7) ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้มีเครื่องวิทยุคมนาคมด้วย "

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 11 ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานีวิทยุคมนาคม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

สถานีวิทยุคมนาคมต้องใช้ความถี่คลื่นให้ถูกต้องตามข้อบังคับว่าด้วยวิทยุคมนาคม ตามภาคผนวกต่อท้ายอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยโทรคมนาคม

เพื่อให้การเป็นไปตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขการตั้งสถานีวิทยุคมนาคม และให้อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจควบคุมและกำหนดการใช้ความถี่คลื่นของสถานีวิทยุคมนาคมต่าง ๆ

ในกรณีเห็นสมควร รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้สถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการบางประเภทได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง"

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 11 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498

LIRT

"มาตรา 11 ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ผู้ให้ความรู้แก่สื่อมวลชนเพื่อ
กิจการใดหรือในลักษณะใดต้องเสียค่าตอบแทนในการใช้ความรู้ที่ตนนั้นให้แก่รัฐบาลได้ตาม
อัตราที่เห็นสมควร

ประกาศตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติ
วิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498

"เมื่อปรากฏว่าผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควร
สงสัยว่ากระทำการเช่นนั้น ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตาม
ความในวรรคหนึ่ง มีอำนาจจับกุมผู้นั้นพร้อมด้วยของกลางที่ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อ
ดำเนินการตามกฎหมาย"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26
และมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 23 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 6 มาตรา 11 หรือมาตรา 16 มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 24 ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา 12 หรือมาตรา 13 ผู้ควบคุมสถานี
วิทยุคมนาคม หรือผู้ควบคุมเครื่องวิทยุคมนาคม และผู้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดนั้น
มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 25 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 7 มาตรา 8 หรือมาตรา 17 มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 26 ผู้ใดจงใจกระทำให้เกิดการรบกวน หรือขัดขวางต่อการ
วิทยุคมนาคม มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี
หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 27 ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามความในมาตรา 15 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ"

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความใน (3) ของมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(3) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498

มาตรา 13 บรรดาใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต

มาตรา 14 ผู้ใดประกอบการค้าเครื่องวิทยุคมนาคมอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบกิจการดังกล่าวต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบกิจการได้ต่อไปอีกจนกว่าจะได้รับแจ้งว่าไม่ได้รับอนุญาต

ผู้ไม่ได้รับอนุญาตอาจอุทธรณ์ไปยังอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งว่าไม่ได้รับอนุญาต คำชี้ขาดของอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขให้เป็นที่สุด

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญประธานคณะกรรมการแถลงครับ

พลเรือเอก ประชุม ฉายศิริ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานสภา ที่เคารพ และท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามที่ที่ประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวิเทศมนาคม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. และส่งให้คณะกรรมการการคมนาคมพิจารณานั้น คณะกรรมการได้
พิจารณาโดยละเอียดรอบคอบแล้ว โดยได้เชิญผู้แทนรัฐบาลจากกรมไปรษณีย์โทรเลขมาชี้แจง
แสดงความคิดเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ และร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
มีท่านสมาชิกเสนอคำแปรญัตติไว้ จำนวน 1 ท่าน คือท่านธรรมนูญ ลัดพลี คณะกรรมการ
ขอแถลงไว้เพียงแค่นี้ก่อน ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขาธิการรัฐสภา

นายไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติวิเทศมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 1 มาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 มีการแก้ไข มาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 6
มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 14 มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์ธรรมนูญ

นายธรรมนูญ ลัดพลี : ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่แน่ใจอันนี้
ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยใช่ไหม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ใช่ครับ วิเทศมนาคม

นายธรรมนูญ ลัดพลี : ประธานไทย กระผมเปิดมามีหลายแฟ้ม
ก็เลยนึกว่ามาตรา 3 มีการแก้ไข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ . ก่อนไป คราวหน้าครับ เป็นอันจบ
การพิจารณาในวาระที่ 2 ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ 3 ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า
จะสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศ
ใช้เป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรประกาศใช้เป็น
กฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เห็นสมควรประกาศใช้เป็น
กฎหมาย ขอบพระคุณคณะกรรมการ

ต่อไป 3.3 ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ซึ่ง
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ 312/2535

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท.10300

27 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ

วิสามัญ จำนวน 1 ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ลงมติรับหลักการแห่ง

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา กรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

1. นายเจน บุญส่ง	2. นายจรัส สุวรรณเวลา
3. พลโท จรินทร์ สว่างวรรณ	4. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
5. นายโชคชัย อักษรนันท์	6. พลเรือเอก ณรงค์ ไอสถานนท์
7. นายธรรมบุญ ลัดพลี	8. นายปรีชา อรรถวิวัฒน์
9. นายพรเทพ พรประภา	10. พันเอก พิเศษฐ์ สุคนธรรัตน์
11. พลโท ไพบุลย์ เอมพันธ์	12. นายบุญญ์ พานิชพันธ์
13. นายรุ่งธรรม ลัดพลี	14. นายวิชัย ไสสุวรรณจินดา
15. นายวิระ มาวิจักขณ์	16. นางวีณา เชิดบุญชาติ
17. นายสมหมาย สุรกุล	18. นายสันต์ สมชีวา
19. นายสิปปนนท์ เกตุทัต	

LIRT

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
พิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายสิปพนธ์ เกตุทัต

(นายสิปพนธ์ เกตุทัต)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 9/2535 วันศุกร์ที่ 31 มกราคม 2535 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติอัตราบำนาญ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 7 วัน นั้น บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผล ดังนี้

1. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือก
 - (1) นายสีปนนท์ เกตุทัต เป็นประธานคณะกรรมการ
 - (2) พลเรือเอก ณรงค์ โอสถานนท์ เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
 - (3) นายเจน บุญส่ง เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
 - (4) นายวิระ มาวิจักขณ์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
2. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความเห็น คือ
นายธีระศักดิ์ พงษ์พานาไกร วิศวกร 7 กรมโรงงานอุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม
3. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน 1 คน คือ
นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา
4. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 1

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 2

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

<u>มาตรา 3</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 4</u>	ไม่มีการแก้ไข
นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา ขอแปรญัตติไว้	
โดยแก้ความในมาตรา 4 (10)	
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา 5</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด 1 คณะกรรมการวัตถุอันตราย</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 6</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 7</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 8</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 9</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 10</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 11</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 12</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 13</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 14</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด 2 การควบคุมวัตถุอันตราย</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 15</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 16</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 17</u>	มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา 18

มีการแก้ไข

มาตรา 19

มีการแก้ไข

มาตรา 20

มีการแก้ไข

มาตรา 21

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 22

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 23

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 24

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 25

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 26

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 27

มีการแก้ไข

มาตรา 28

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 29

มีการแก้ไข

มาตรา 30

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 31

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 32

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 33

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 34

มีการแก้ไข

มาตรา 35

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา 36</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 37</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 38</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 39</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 40</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 41</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 42</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 43</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 44</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 45</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 45 ทวิ</u>	คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา 46</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 47</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 48</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 49</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 50</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 51</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 52</u>	ไม่มีการแก้ไข

LIRT

<u>มาตรา 53</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 54</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 55</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด 3 หน้าที่และความรับผิดชอบ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 56</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 57</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 58</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 59</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 60</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 61</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 62</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 63</u>	ไม่มีการแก้ไข
นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา โดยให้ตัดความในมาตรา 63 ออกทั้งหมด คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา 64</u>	ไม่มีการแก้ไข
นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา โดยให้ตัดความในมาตรา 64 ออกทั้งหมด คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ

LIRT

มาตรา 65

ไม่มีการแก้ไข

นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา
โดยให้ตัดความในมาตรา 65 ออกทั้งหมด
คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 66

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 67

ไม่มีการแก้ไข

นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา
คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 68

ไม่มีการแก้ไข

หมวด 4 บทกำหนดโทษ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 69

มีการแก้ไข

มาตรา 70

มีการแก้ไข

มาตรา 71

มีการแก้ไข

มาตรา 72

มีการแก้ไข

มาตรา 73

มีการแก้ไข

มาตรา 73 ทวิ

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา 74

มีการแก้ไข

มาตรา 75

มีการแก้ไข

มาตรา 76

มีการแก้ไข

มาตรา 76 ทวิ

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

LIRT

มาตรา 76 คีมาตรา 77มาตรา 78มาตรา 79มาตรา 80มาตรา 81มาตรา 82มาตรา 83มาตรา 84มาตรา 85บทเฉพาะกาลมาตรา 86มาตรา 87มาตรา 88มาตรา 89อัตราค่าธรรมเนียม

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

5. คณะกรรมาธิการวิสามัญขอเสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม
มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

วิระ มาวิจักขณ์

(นายวิระ มาวิจักขณ์)

เลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญ

- (1) วัตถุระเบิดได้
- (2) วัตถุไวไฟ
- (3) วัตถุออกซิไดซ์และวัตถุเปอร์ออกไซด์
- (4) วัตถุมีพิษ
- (5) วัตถุที่ทำให้เกิดโรค
- (6) วัตถุกันมันตรังสี
- (7) วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม
- (8) วัตถุกัดกร่อน
- (9) วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง
- (10) วัตถุอย่างอื่น ไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใด ที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

"ผลิต" หมายความว่า ทำ เพาะ ปู้ง ผสม แปรรูป ปู้งแต่ง แบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุ

"นำเข้า" หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำผ่าน

"ส่งออก" หมายความว่า ส่งหรือดำเนินการเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

"ขาย" หมายความว่า การจำหน่าย จ่ายหรือแจกเพื่อประโยชน์ทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการมีไว้เพื่อขายด้วย

"มีไว้ในครอบครอง" หมายความว่า การมีไว้ในครอบครองไม่ว่าเพื่อตนเอง หรือผู้อื่น และไม่จำเป็นที่จะมีการมีไว้เพื่อขาย เพื่อขนส่ง เพื่อใช้ หรือเพื่อประการอื่นใด และรวมถึงการตั้งอยู่หรือปรากฏอยู่ในบริเวณที่อยู่ในความครอบครองด้วย

"ฉลาก" หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใด ๆ ซึ่งแสดงไว้ที่ วัตถุอันตราย หรือภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อบรรจุ หรือสอดแทรก หรือรวมไว้กับวัตถุอันตราย หรือภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อบรรจุ และหมายความรวมถึงเอกสาร หรือคู่มือประกอบการใช้ วัตถุอันตรายด้วย

LIRT

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการวิเทศอันตรา

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบแต่งตั้งให้ปฏิบัติ
การตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ" หมายความว่า รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของหน่วยงานที่ได้รับ
มอบหมายให้รับผิดชอบควบคุมวิเทศอันตราตามมาตรา 19

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสหพันธ์สิ่งแวดล้อม และรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ควบคุมส่งเสริมและติดตามดูแลการดำเนินงานของเลขานุการ
และผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการวิเทศอันตราในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด
ค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้และยกเว้นค่าธรรมเนียมกับกำหนดกิจการอื่น
กับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกประกาศ
เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงหรือประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้
บังคับได้

หมวด 1

คณะกรรมการวิเทศอันตรา

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการวิเทศอันตราคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมโยธาธิการ อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร เลขาธิการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และผู้แทนกระทรวงกลาโหมและผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกิน 7 เจ็ดคน เป็นกรรมการ และอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้แทน กรมโยธาธิการ ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร ผู้แทนสำนักงาน พลังงานปรมาณูเพื่อสันติ และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นผู้ช่วย เลขาธิการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญมีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา เคมี วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ หรือกฎหมาย และอย่างน้อยสองคน ให้แต่งตั้งจากผู้ ทรงคุณวุฒิ ที่ดำเนินงานในองค์การสาธารณประโยชน์เพื่อการคุ้มครองสุขภาพอนามัย หรือ สิ่งแวดล้อม และทั้งนี้ให้ตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่สังกัดพรรคการเมืองหรือที่สังกัดในรัฐวิสาหกิจ ได้

มาตรา 7 ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในการออกประกาศ ตามมาตรา 18 วรรคสอง และมาตรา 36 วรรคหนึ่ง
- (2) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการออกประกาศตามมาตรา 20 มาตรา 36 วรรคสาม มาตรา 37 วรรคสอง มาตรา 44 และ มาตรา 46 (5)
- (3) ให้คำแนะนำแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการรับขึ้นทะเบียน หรือเพิกถอน ทะเบียนวัตถุอันตราย

LIRT

(4) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม หน่วยงานผู้รับผิดชอบ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ในเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(5) พิจารณาเรื่องร้องเรียนจากผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากวัตถุอันตราย

(6) แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับวัตถุอันตรายให้ประชาชนได้ทราบ ในการนี้จะระบุชื่อของวัตถุอันตรายหรือชื่อของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

(7) สอดส่องดูแล ให้คำแนะนำ และเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับวัตถุอันตรายต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตามอำนาจ และหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

(8) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อเสนอ คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับแผนการควบคุมวัตถุอันตรายและการป้องกันและเยียวยาความเสียหาย อันเกิดจากวัตถุอันตรายเพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ

(9) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ

มาตรา 8 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกก็ได้

มาตรา 9 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 8 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่อง ไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติกเล่ิมเสียหรือหย่อนความสามารถ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 10 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา 11 ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ผู้มีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา 12 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องใด กรรมการผู้นั้น ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้น

มาตรา 13 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

ให้คณะกรรมการกำหนดองค์ประชุมและวิธีดำเนินงานของอนุกรรมการได้ตามความเหมาะสม

LIRT

มาตรา 14 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการที่ คณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่ง เอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

หมวด 2

การควบคุมวัตถุอันตราย

มาตรา 15 ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น แต่ถ้ามีเหตุอันควรคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นอาจมีมติให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับเป็นการเพิ่มเติมหรือแทนที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นได้ ทั้งนี้ โดยจะ กำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขอย่างใดไว้ในมตินั้นก็ได้

มติตามวรรคหนึ่ง เมื่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา 16 ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม จะมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่เพื่อห้ามการครอบครอง การจำหน่าย หรือการใช้วัตถุอันตรายชนิดอย่างหนึ่งชนิดอย่างใดก็ได้

มาตรา 17 ให้จัดตั้งศูนย์ข้อมูลวัตถุอันตรายขึ้นใน ~~พื้นที่ซึ่งกำหนดให้เป็นพื้นที่~~ พื้นที่ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อเป็นศูนย์กลางการประสานงานในเรื่องข้อมูลของ วัตถุอันตรายกับส่วนราชการต่าง ๆ รวมทั้งจากภาคเอกชน เพื่อรวบรวมและให้บริการข้อมูล ทุกชนิดเกี่ยวกับวัตถุอันตรายตั้งแต่การมีอยู่ในต่างประเทศ การนำเข้า หรือการผลิต

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ภายในประเทศ การเคลื่อนย้าย การใช้สอย การทำลาย และการอื่นใดอันเกี่ยวเนื่อง

ในลักษณะที่ระบุดังกล่าวได้กำหนดไว้สำหรับให้รัฐมนตรีมีอำนาจออก
คำสั่งปกครองตามพระราชพิธี

มาตรา 18 วัตถุอันตรายแบ่งออกได้ตามความจำเป็นแก่การควบคุม ดังนี้

(1) วัตถุอันตรายชนิดที่ 1 ได้แก่วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

(2) วัตถุอันตรายชนิดที่ 2 ได้แก่วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดด้วย

(3) วัตถุอันตรายชนิดที่ 3 ได้แก่วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องได้รับใบอนุญาต

(4) วัตถุอันตรายชนิดที่ 4 ได้แก่วัตถุอันตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครอง

เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและระงับอันตรายที่อาจมีแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นของ คณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือออกคำสั่งของวัตถุอันตรายชนิด ของวัตถุอันตราย กำหนดเวลาการใช้บังคับและหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุ อันตรายดังกล่าว

มาตรา 19 เมื่อหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดของกระทรวงหรือทบวงใน ราชการบริหารส่วนกลางมีคำขอเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุอันตรายชนิดอย่างหนึ่ง ชนิดอย่างใดเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาและเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อการออกประกาศตามมาตรา 18 วรรคสอง

LIRT

กำหนดให้หน่วยงานนั้นเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการทั้งหมด หรือบางส่วน เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดนั้นได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านจำนวนบุคลากร ความสัมพันธ์กับการกิจหลักและปริมาณงานในความรับผิดชอบเป็นสำคัญ

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นเป็นอย่างอื่นให้รัฐมนตรีของหน่วยงานที่มี คำขอเป็นผู้รับผิดชอบยืนยันต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน ในกรณีเช่นว่านี้ ให้นำเสนอ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อนำเสนอให้คณะรัฐมนตรีวินิจฉัย มาตรา ๒๐
~~การรวมการเสนอขอความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและการเสนอขอความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย~~ มาตรา ๒๐
~~นับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๕/๑๒/๒๕๖๑~~ มาตรา ๒๐
~~ต่อไป~~

มาตรา 20 ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(1) กำหนดองค์ประกอบ คุณสมบัติและสิ่งเจือปน ภาชนะบรรจุ วิธีตรวจและ ทดสอบภาชนะ ฉลาก การผลิต การนำเข้า การส่งออก การขาย การขนส่ง การเก็บรักษา การกำจัด การทำลาย การปฏิบัติกับภาชนะของวัตถุอันตราย การให้แจ้งข้อเท็จจริง การให้ ส่งตัวอย่าง หรือการกระทำอื่นใดเกี่ยวกับวัตถุอันตรายเพื่อควบคุม ป้องกัน บรรเทา หรือ ระวังอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงสนธิสัญญา และข้อผูกพันระหว่างประเทศประกอบด้วย

(2) กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากรเฉพาะรับผิดชอบสำหรับการ ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตาม (1)

(3) กำหนดเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนจากปริมาณที่กำหนดไว้ของสารสำคัญใน วัตถุอันตราย

(4) กำหนดขั้นตอนการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายดังกล่าว

(5) ระบุชื่อหรือคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและกรณีที่ได้รับการยกเว้นตาม
มาตรา 36

มาตรา 21 ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุ
อันตรายชนิดที่ 1 ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา 20 (1)
(2) และ (3)

มาตรา 22 ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา 36 ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า
ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ 2 เว้นแต่จะได้แจ้งความประสงค์
จะดำเนินการดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน

เมื่อได้มีประกาศระบุวัตถุใดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ 2 ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า
ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครอง แจ้งการดำเนินการของตนที่กระทำอยู่ในขณะนั้นให้
พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในเวลาที่กำหนดในประกาศดังกล่าว

ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ 2
ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา 20 (1) (2) และ (3) ด้วย

มาตรา 23 ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา 36 ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า
ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ 3 เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก
พนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
ในกฎกระทรวงโดยในกฎกระทรวงดังกล่าวให้กำหนดกรณีที่จะขออนุญาตได้และกรณีที่จะอนุญาต
ไม่ได้ไว้ให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้ เว้นแต่กรณีจำเป็นที่ไม่อาจคาดหมายได้ล่วงหน้าและให้
กำหนดระยะเวลาสำหรับการพิจารณาอนุญาตให้ชัดเจนด้วย

ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ 3
ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา 20 (1) (2) และ (3)
นั้นด้วย

LIRT

มาตรา 24 เมื่อได้มีประกาศระบุชื่อวัตถุใดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ 3 ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าวยื่นคำขอรับใบอนุญาต ตามมาตรา 23 ภายในเวลาที่กำหนดในประกาศดังกล่าว และในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้นั้นประกอบกิจการไปพลางก่อนได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตตามคำขอนั้น

มาตรา 25 ใบอนุญาตที่ออกไปแล้วนั้น ถ้าต่อมากฎหมายหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปหรือมีเหตุสำคัญเพื่อคุ้มครองความปลอดภัย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขในการอนุญาตได้ตามความจำเป็น

มาตรา 26 ใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลา ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่มิให้กำหนดเกินสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

มาตรา 27 ผู้ได้รับใบอนุญาตถ้าประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่น คำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ถือว่ามิฐานะเสมือนผู้ได้รับ อนุญาตและผู้ใดให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่ให้ผู้ใด ให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 28 ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบ อนุญาต ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุ ใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้เป็นที่สุด

มาตรา 29 ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต่ออายุใบอนุญาตหรือรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ ได้มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์การต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตจะขายวัตถุอันตราย ที่มีอยู่ในครอบครองต่อไปได้ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งไม่ต่ออายุ

LIRT

ใบอนุญาตหรือทราบคำสั่งของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้ยกอุทธรณ์แล้วแต่กรณี หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วให้นำมาตรา 51 วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 30 ถ้าใบอนุญาตหรือใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายสูญหาย ลบเลือน หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้ทราบการสูญหาย ลบเลือนหรือชำรุด

มาตรา 31 ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งมีอายุใช้ได้เกินสามเดือนต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น

มาตรา 32 เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่อำนาจพิจารณาสั่งพักใช้ใบอนุญาต มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี และถ้าเป็นกรณีสำคัญจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

มาตรา 33 ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 32 มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 34 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 32 จะขายวัตถุอันตรายที่มีอยู่ในครอบครองต่อไปได้ภายในกำหนดเก้าสิบวันสามเดือนนับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือทราบคำสั่งของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้ยกอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วให้นำมาตรา 51 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

LIRT

มาตรา 35 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอใบอนุญาตใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 36 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นของคณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดรายชื่อของวัตถุอันตรายที่กระบวนการผลิตและลักษณะที่อาจก่อให้เกิดอันตรายเป็นที่ทราบกันแน่ชัดโดยทั่วไป

การผลิต หรือการนำเข้า ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ 2 หรือ ชนิดที่ 3 ที่อยู่นอกรายชื่อของประกาศตามวรรคหนึ่ง จะต้องนำมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน และเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้วจึงจะผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา 22 หรือจึงจะออกใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา 23 ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบยกเว้นไว้ไม่ต้องขึ้นทะเบียนอีกในกรณีมีผู้ได้ขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายอย่างเดียวกันนั้นไว้แล้วหรือในกรณีอื่นที่มีเหตุอันควร

การขอขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายและการออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 37 ในกรณีที่การขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายจำเป็นต้องผลิตหรือนำเข้ามา ซึ่งตัวอย่างวัตถุอันตรายที่จะขอขึ้นทะเบียนหรือต้องนำเข้ามาซึ่งวัตถุอันตรายอย่างอื่นเพื่อใช้ในการผลิตวัตถุอันตรายที่จะขอขึ้นทะเบียน และวัตถุอันตรายนั้นมีกฎหมายบังคับให้การผลิตหรือการนำเข้าต้องได้รับอนุญาตหรือต้องขึ้นทะเบียนเสียก่อน ผู้ขอขึ้นทะเบียนอาจขออนุญาตพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุอันตรายนั้นได้ตามพระราชบัญญัตินี้โดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

การผลิตหรือการนำเข้มาตามวรรคหนึ่งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

LIRT

มาตรา 38 ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายเมื่อ
คณะกรรมการเห็นว่า

(1) วัตถุอันตรายที่ขอขึ้นทะเบียนไม่เป็นที่เชื่อถือได้ว่ามีคุณสมบัติตามข้อ
ขึ้นทะเบียนไว้ หรือหากนำมาใช้แล้วอาจเกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน
หรือสิ่งแวดล้อมโดยไม่มีวิธีปกติตามควรที่จะป้องกันได้

(2) วัตถุอันตรายที่ขอขึ้นทะเบียนใช้ชื่อในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรือ
อาจทำให้เข้าใจผิดจากความเป็นจริง หรือ

(3) วัตถุอันตรายที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุอันตรายปลอม หรือเป็นวัตถุ
อันตรายที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งเพิกถอนทะเบียนแล้ว

คำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นที่สุด

มาตรา 39 เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครอง บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือ
สิ่งแวดล้อม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งแก้ไขรายการ
ทะเบียนวัตถุอันตรายได้ตามความจำเป็น

มาตรา 40 วัตถุอันตรายใดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ต่อมาปรากฏว่าไม่มี
คุณสมบัติตามที่ขึ้นทะเบียนไว้หรือหากนำมาใช้แล้วอาจเกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช
ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมโดยไม่มีวิธีปกติตามควรที่จะป้องกันได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดย
คำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนทะเบียนวัตถุอันตรายนั้นได้

คำสั่งเพิกถอนทะเบียนของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นที่สุด

เมื่อมีการเพิกถอนทะเบียนวัตถุอันตรายใดแล้ว สิทธิในการผลิต นำเข้า
ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายนั้นเป็นอันระงับไป

มาตรา 41 เจ้าของวัตถุอันตรายที่ถูกเพิกถอนทะเบียนต้องจัดการทำลาย
หรือดำเนินการกับวัตถุอันตรายของตนตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งภายในระยะเวลาที่

LIRT

พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด และให้นำมาตรา 51 บรรดาสอง บรรดาสองและวรรคสามมาใช้บังคับ โดยอนุโลม

มาตรา 42 ผู้ผลิตเพื่อการค้า ผู้นำเข้าเพื่อการค้า ผู้ส่งออกเพื่อการค้า ผู้เก็บรักษาเพื่อการค้า หรือผู้ขายซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ 2 หรือชนิดที่ 3 ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่อัตราค่าธรรมเนียมนั้นต้องไม่เกินอัตราตามท้ายพระราชบัญญัติ

ถ้าไม่มีการชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มอีก ร้อยละห้าต่อเดือน ในกรณีที่ยังชำระโดยไม่มีเหตุอันควรและเป็นกรณีที่มีใบอนุญาตในการดำเนินการ พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามควรแก่กรณีก็ได้

มาตรา 43 ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย ชนิดที่ 4

เมื่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบได้ประกาศระบุวัตถุใดเป็นวัตถุอันตราย ชนิดที่ 4 ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้มีไว้ในครอบครองปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้นำมาตรา 41 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 44 ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจ ประกาศให้วัตถุอันตรายดังต่อไปนี้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วนตามที่เห็นสมควรได้

(1) วัตถุอันตราย ซึ่งโดยลักษณะหรือปริมาณอาจก่อให้เกิดอันตรายน้อย หรือซึ่งการบังคับตามมาตรการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดภาวะเกินความสมควร

(2) วัตถุอันตรายของกระทรวงมหาดไทย ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐ สภากาชาดไทย หรือหน่วยงานอื่นตามที่เห็นสมควรกำหนด

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา 45 ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ 1 วัตถุอันตรายชนิดที่ 2 หรือวัตถุอันตรายชนิดที่ 3 ดังต่อไปนี้

- (1) วัตถุอันตรายปลอม
- (2) วัตถุอันตรายผิดมาตรฐาน
- (3) วัตถุอันตรายเสื่อมคุณภาพ
- (4) วัตถุอันตรายที่ต้องขึ้นทะเบียนแต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนไว้
- (5) วัตถุอันตรายที่ถูกสั่งเพิกถอนทะเบียน

การมีไว้ในครอบครองตามวรรคหนึ่งไม่หมายความรวมถึงการครอบครอง
ขณะจะทำลาย หรือการส่งมอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือการครอบครองเพื่อการอย่างอื่น
ตามหน้าที่ที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา 45 ทวิ ผู้ใดรู้ว่าวัตถุอันตรายในความครอบครองของตนเป็นวัตถุ
อันตรายตามมาตรา 45 ผู้นั้นต้องทำลาย ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือต้องส่งมอบ
ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศที่ออกตามมาตรา 20
(1)

มาตรา 46 วัตถุอันตรายหรือสิ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุอันตรายปลอม

- (1) สิ่งที่ทำเทียมวัตถุอันตรายทั้งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
- (2) วัตถุอันตรายที่แสดงชื่อว่าเป็นวัตถุอันตรายอื่น หรือแสดงกำหนดเวลาที่วัตถุอันตรายหมดอายุการใช้เกินความเป็นจริง
- (3) วัตถุอันตรายที่แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือที่ตั้งของสถานที่ผลิตซึ่งไม่ใช่ความจริง
- (4) วัตถุอันตรายที่แสดงว่าเป็นวัตถุอันตรายที่ขึ้นทะเบียนไว้ซึ่งไม่ใช่ความจริง
- (5) วัตถุอันตรายที่ผลิตขึ้นโดยมีสารสำคัญน้อยกว่าเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อน

LIRT

ตามมาตรา 20 (3) ในระดับที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนด
โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 47 วัตถุอันตรายดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุอันตรายพิศมาตรฐาน

(1) วัตถุอันตรายที่ผลิตขึ้นโดยมีสารสำคัญน้อยหรือมากกว่าเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อน
ตามมาตรา 20 (3) แต่ไม่ถึงระดับที่กำหนดตามมาตรา 46 (5)

(2) วัตถุอันตรายที่ผลิตขึ้นโดยมีความบริสุทธิ์ สิ่งเจือปน หรือลักษณะอื่นที่มี
ความสำคัญต่อคุณสมบัติของวัตถุอันตรายผลิตไปจากเกณฑ์ที่กำหนดหรือที่ขึ้นทะเบียนไว้

มาตรา 48 วัตถุอันตรายดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุอันตรายเสื่อมคุณภาพ

(1) วัตถุอันตรายที่หมดอายุการใช้ตามที่แสดงไว้ในฉลาก
(2) วัตถุอันตรายที่แปรสภาพจนมีลักษณะเช่นเดียวกับวัตถุอันตรายปลอมตาม
มาตรา 46 (5) หรือวัตถุอันตรายพิศมาตรฐาน

มาตรา 49 เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา 20 (1)
คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเลิกใช้ฉลากดังกล่าว หรือดำเนินการแก้ไข
ฉลากนั้นให้ถูกต้อง

มาตรา 50 การควบคุมการโฆษณาวัตถุอันตรายให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย
การคุ้มครองผู้บริโภค และเพื่อประโยชน์ในการควบคุมโฆษณาให้ถือว่าวัตถุอันตรายที่มีการ
กำหนดฉลากตามมาตรา 20 (1) เป็นสินค้าที่มีการควบคุมฉลากโดยคณะกรรมการควบคุม
ฉลากตามกฎหมายดังกล่าวโดยอนุโลม

มาตรา 51 เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก
หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายผิด ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน หรือแก้ไข หรือปรับปรุง

LIRT

หรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ในการนี้หากเป็นกรณีมีเหตุอันสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตให้ผู้นั้นส่งออกไปซึ่งวัตถุอันตรายนั้นเพื่อคืนให้แก่ผู้ผลิตหรือผู้จัดส่งวัตถุอันตรายนั้นมาให้ หรือเพื่อการอื่นตามความเหมาะสมก็ได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ไม่ว่าเพราะไม่มีความสามารถหรือเพราะเหตุอื่นใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบวัตถุอันตรายนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่กำหนด เพื่อทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณี โดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย

ในกรณีที่วัตถุอันตรายนั้นอาจจำหน่ายได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการขายทอดตลาดหรือขายให้แก่หน่วยงานของรัฐภายในสามเดือนนับแต่วันได้รับมอบ เงินที่ขายได้เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา การจำหน่าย และค่าภาระที่เกี่ยวข้องแล้วให้เก็บไว้เพื่อคืนแก่เจ้าของ แต่ถ้าพ้นกำหนดสามเดือนดังกล่าวแล้วยังจำหน่ายไม่ได้ หากพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าการผ่อนเวลาต่อไปจะเป็นอันตรายหรือภาระเกินควร ก็ให้มีอำนาจสั่งให้ทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ต้องทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณีหากมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น ให้เจ้าของวัตถุอันตรายมีหน้าที่จ่ายหรือชดเชยเงินจำนวนนั้นแก่ทางราชการ

มาตรา 52 เมื่อปรากฏว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำการเช่นนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมผู้นั้นเพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามกฎหมาย

มาตรา 53 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) เข้าไปในสถานที่ประกอบการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย สถานที่ผลิตวัตถุ

LIRT

อันตราย สถานที่เก็บรักษาวัตถุอันตราย หรือสถานที่ที่สงสัยว่าเป็นสถานที่เช่นนั้น ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว หรือเข้าไปในพาหนะที่บรรทุกวัตถุอันตรายหรือสงสัยว่าบรรทุกวัตถุอันตราย เพื่อตรวจสอบวัตถุอันตราย ภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย สมุดบัญชี เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(2) นำวัตถุอันตรายหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นวัตถุอันตรายในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ

(3) ตรวจค้น กัก ยึด หรืออายัดวัตถุอันตราย ภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย สมุดบัญชี เอกสารหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่ามีการกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(4) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา 54 วัตถุอันตราย ภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย สมุดบัญชี เอกสารและสิ่งของใด ๆ ที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา 53 (3) ถ้าสิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นของเสียหาย หรือถ้าการเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรืออันตรายที่จะเกิดจากสิ่งของนั้นหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าแห่งสิ่งของนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่อำนาจทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณีโดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดจากวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย และให้นำ

มาตรา 51 วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลมพิจารณาแล้วเห็นว่ามิใช่เป็นทรัพย์สินที่ควรรับค่าไถ่ตาม มาตรา 54 / หรือพนักงานเจ้าหน้าที่สงสัยว่าสิ่งใดเป็นทรัพย์สินที่ควรรับค่าไถ่หรือทรัพย์สินที่ควรยึดหรืออายัดไว้ตาม มาตรา 53 (3) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสิ่งของนั้นไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่จะพิจารณาว่าสิ่งของนั้นเป็นทรัพย์สินที่ควรรับค่าไถ่หรือไม่ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่จะพิจารณาแล้วเห็นว่าสิ่งของนั้นเป็นทรัพย์สินที่ควรรับค่าไถ่หรือไม่

ถ้าสิ่งของที่ยึดไว้เป็นของเสียหาย หรือถ้าการเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าแห่งสิ่งของนั้นและพนักงานเจ้าหน้าที่จะพิจารณาแล้วเห็นว่าสิ่งของนั้นเป็นทรัพย์สินที่ควรรับค่าไถ่หรือไม่ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่จะพิจารณาแล้วเห็นว่าสิ่งของนั้นเป็นทรัพย์สินที่ควรรับค่าไถ่หรือไม่

LIRT

ที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 84 หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัดหรือคืนวัตถุอันตราย ภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย สมุดบัญชี เอกสารและสิ่งนั้น ๆ ให้แก่ผู้ควรได้รับคืนโดยมิชักช้า

ในกรณีที่มีการคืนสิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้ หรือเงินที่ขายได้ ให้แจ้งการคืนโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาของผู้ควรได้รับคืน แต่ในกรณีไม่รู้ตัวผู้ควรได้รับคืนหรือรู้ตัวแต่ไม่รู้ภูมิลำเนา ถ้าได้ประกาศในหนังสือพิมพ์หนึ่งฉบับที่ได้แพร่หลายในท้องที่ที่ได้ยึดหรืออายัดสิ่งของนั้น หรือการประกาศในหนังสือพิมพ์จะไม่คุ้มกับมูลค่าสิ่งของที่จะคืน ถ้าได้ประกาศไว้ ณ ที่ทำการอำเภอแห่งท้องที่นั้นไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ให้ถือว่าได้มีการแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ประกาศในหนังสือพิมพ์ หรือวันที่ครบกำหนดการประกาศ ณ ที่ทำการอำเภอ แล้วแต่กรณี

ผู้ขอรับคืนต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของรัฐที่เกิดขึ้นเพราะการประกาศในหนังสือพิมพ์พร้อมเงินเพิ่มอีกร้อยละสิบของเงินจำนวนดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่สามารถจะคืนได้เพราะหาตัวผู้ควรได้รับคืนไม่พบ ก็ให้รักษาสิ่งของที่ยึดไว้ หรือเงินที่จะคืนให้มั่นไว้แล้วแต่กรณี หากภายในหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่แจ้งแก่ผู้ควรได้รับคืนและไม่มีผู้ควรได้รับคืนมาขอรับ ก็ให้ตกเป็นของรัฐ

มาตรา 55 ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด

หมวด 3

หน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่ง

มาตรา 56 บทบัญญัติในหมวดนี้ไม่เป็นการลบล้างหรือจำกัดหน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่งที่บุคคลมีอยู่ตามบทบัญญัติในหมวดอื่นหรือของบทกฎหมายอื่น

มาตรา 57 เพื่อประโยชน์ในการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบตามหมวดนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดวัตถุที่ให้อัตโนมัติเป็นวัตถุอันตรายตามความในหมวดนี้

มาตรา 58 ผู้ผลิตวัตถุอันตรายต้องระมัดระวังในการจัดหาระดับที่ใช้ในการผลิต การกำหนดวิธีการและขั้นตอนที่วางใจได้ของการผลิต การจัดให้มีภาชนะบรรจุที่มั่นคงแข็งแรง และปลอดภัยต่อการใช้ การเคลื่อนย้าย และการขนส่ง การจัดให้มีฉลากที่แสดงสภาพอันตรายของสิ่งนั้นที่ชัดเจนเพียงพอ ความเหมาะสมของการเก็บรักษา และการตรวจสอบความเหมาะสมของผู้ที่รับมอบวัตถุอันตรายไปจากตนหรือผู้ที่อาจคาดหมายได้ว่าอาจจะได้รับมอบวัตถุอันตรายดังกล่าว

มาตรา 59 ผู้นำเข้าวัตถุอันตรายต้องระมัดระวังในการเลือกหาผู้ผลิต การตรวจสอบคุณภาพของวัตถุอันตราย การตรวจสอบความถูกต้องของภาชนะบรรจุและฉลาก การเลือกวิธีการขนส่งและผู้ขนส่ง ความเหมาะสมของการเก็บรักษา และการตรวจสอบความเหมาะสมของผู้ที่รับมอบวัตถุอันตรายไปจากตนหรือผู้ที่อาจคาดหมายได้ว่าอาจจะได้รับมอบวัตถุอันตรายดังกล่าว

มาตรา 60 ผู้ขนส่งต้องระมัดระวังในการตรวจสอบความถูกต้องของสิ่งที่ใช้ใน การขนส่งหรือยานพาหนะและอุปกรณ์ ความถูกต้องของภาชนะบรรจุและฉลาก

LIRT

ความเหมาะสมของวิธีการขนส่ง ความถูกต้องของการจัดวางบนยานพาหนะ
ความไว้วางใจได้ของลูกจ้างหรือผู้จัดทำงานให้แก่ตนหรือร่วมกับตน

และ

มาตรา 61 ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายต้องระมัดระวังในการ
ตรวจสอบความเชื่อถือได้ของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าหรือผู้จัดหาวัตถุอันตรายนั้นให้แก่ตน
ความถูกต้องของภาชนะบรรจุและฉลาก ความเหมาะสมของการเก็บรักษาและความไว้วางใจ
ได้ของผู้ที่รับมอบวัตถุอันตรายไปจากตนหรืออาจคาดหมายได้ว่าอาจจะได้รับมอบวัตถุอันตราย
ดังกล่าว

มาตรา 62 ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย
ต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายอันเกิดแก่วัตถุอันตรายนั้นที่อยู่ในความครอบครองของตน
เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัยหรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้อง
เสียหายนั่นเอง

มาตรา 63 ผู้ขายหรือผู้ส่งมอบวัตถุอันตรายให้กับบุคคลใด ต้องรับผิดชอบเพื่อ
การเสียหายของบุคคลดังกล่าวอันเกิดแก่วัตถุอันตรายนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหาย
นั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัยหรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหายนั่นเอง

มาตรา 64 นายจ้าง ตัวการ ผู้ว่าจ้าง หรือเจ้าของกิจการต้องร่วมรับผิดชอบ
แห่งละเมิดที่บุคคลตามมาตรา 62 หรือมาตรา 63 ได้กระทำไปในการทำงานให้แก่ตน
แต่ชอบที่จะได้ชดเชยจากบุคคลดังกล่าว เว้นแต่ตนจะมีส่วนผิดในการสั่งให้ทำ การเลือกหา
ตัวบุคคล การควบคุม หรือการอื่นอันมีผลโดยตรงให้เกิดการละเมิดขึ้นนั้น

มาตรา 65 ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขายส่ง ผู้ขายปลีก คนกลาง และผู้มีส่วน
ในการจำหน่ายจ่ายแจกทุกช่วงต่อจากผู้ผลิตจนถึงผู้ที่รับผิดชอบขณะเกิดการละเมิดตาม
มาตรา 62 หรือมาตรา 63 ต้องร่วมรับผิดชอบแห่งการละเมิดด้วย

LIRT

มาตรา 66 สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่วัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันขาดอายุความเมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการเสียหายความเป็นวัตถุอันตรายและผู้พึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน

ถ้ามีการเจรจาเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่พึงจ่ายระหว่างผู้ที่เข้าใจกันว่าต้องรับผิดชอบค่าสินไหมทดแทนและผู้มีสิทธิได้ค่าสินไหมทดแทน ให้อายุความสุดหยุดยั้งจนกว่าจะปรากฏว่าการเจรจานั้นไม่อาจตกลงกันได้

มาตรา 67 ผู้ที่ต้องรับผิดชอบตามมาตรา 62 มาตรา 63 มาตรา 64 หรือมาตรา 65 ที่ได้ชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหายแล้ว ย่อมมีสิทธิไล่เบี้ยเอาจากผู้ส่งมอบวัตถุอันตรายให้แก่ตนหรือแก่ผู้ซึ่งทำงานให้แก่ตน และบรรดาผู้ที่มีส่วนในการส่งมอบวัตถุอันตรายดังกล่าวในลำดับต่าง ๆ ถัดขึ้นไปคนหนึ่งคนใดหรือหลายคนก็ได้ไปจนถึงผู้ผลิต โดยต้องใช้สิทธิไล่เบี้ยภายในสามปีนับแต่วันที่ตนได้ชำระค่าสินไหมทดแทน แต่ถ้าผู้ใช้สิทธิไล่เบี้ยนั้นเป็นผู้ที่จงใจหรือประมาทเลินเล่อทำให้เกิดการละเมิดขึ้น ผู้นั้นจะมีสิทธิไล่เบี้ยเฉพาะส่วนที่เกินจากความรับผิดโดยเฉพาะของตนเท่านั้น

มาตรา 68 ในกรณีที่วัตถุอันตรายก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม ถ้ารัฐได้รับความเสียหายเพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าช่วยเหลือเคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือบรรเทาความเสียหายให้เกิดการคืนสู่สภาพเดิมหรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิม หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินไม่มีเจ้าของ หรือทรัพยากรธรรมชาติ หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินของแผ่นดิน เมื่อได้รับคำร้องขอจากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบวัตถุอันตรายดังกล่าว ให้พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายของรัฐดังกล่าวได้

หมวด 4

บทกำหนดโทษ

มาตรา 69 ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสาร หรือวัตถุใด ๆ ตามที่ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา 14 หรือที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเรียก ตามมาตรา 53 (4) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 70 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 วรรคสาม มาตรา 41 หรือมาตรา 43 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 71 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 22 วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 22 วรรคสอง หรือตามมาตรา 23 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกิน ห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 72 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 23 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สองปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 73 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 43 วรรคหนึ่ง ~~มาตรา 45 (1) หรือมาตรา 45 (5)~~ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาทของผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าว ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สิบแปดแสนบาท

มาตรา 73 ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 45 (1) หรือมาตรา 45 (5) สำหรับกรณี เพิกถอนทะเบียนเพราะอาจเกิดอันตรายโดยไม่มีวิธีปกติดตามควรที่จะป้องกันได้ ถ้าเป็นการ

LIRT

กระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ 3 ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีหรือปรับไม่เกินเจ็ดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาทของผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าว ผู้กระทำได้ระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา 74 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 45 (2) หรือมาตรา 45 (5) สำหรับกรณี เพิกถอนทะเบียนเพราะไม่มีประโยชน์ตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุ อันตรายชนิดที่ 3 ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาทของผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าว ผู้กระทำได้ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 75 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 45 (3) ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ชนิดที่ 3 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำ ทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำได้ระวาง โทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา 76 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 45 (4) ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ชนิดที่ 3 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 76 ทวิ ถ้าการกระทำตามมาตรา 73 ทวิ มาตรา 74 มาตรา 75 หรือ มาตรา 76 เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ 2 ผู้กระทำได้ระวางโทษสองในสามของ โทษที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว

มาตรา 76 ตริ ถ้าการกระทำตามมาตรา 73 ทวิ มาตรา 74 มาตรา 75 หรือ

LIRT

มาตรา 76 เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ 1 ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว

มาตรา 77 ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 30 หรือมาตรา 31 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 78 ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ไม่ว่าจะเป็นการของตนเอง หรือผู้อื่น ทำ หรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน ห้าพันหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีกภายในหกเดือนนับแต่วันกระทำความผิดครั้งแรก ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ห้าปี หรือปรับไม่เกิน ห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 79 ผู้ใดขายวัตถุอันตรายโดยไม่มีฉลากหรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการ แสดงฉลากไม่ถูกต้อง หรือขายวัตถุอันตรายที่มีฉลากที่คณะกรรมการสั่งเลิกใช้ หรือให้แก่บุคคลตามมาตรา 49 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกิน สองแสนห้าพันห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน ห้าพันหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 80 ผู้ใดโดยเจตนาหรือโดยประมาทรับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือรับจ้างติดฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างทำลายส่วนอันเป็นสาระ

LIRT

สำคัญของฉลากที่ถูกต้องตามกฎหมาย สำหรับวัตถุอันตรายอย่างหนึ่งอย่างใดตามความใน
หมวด 2 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หักหนึ่งบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 81 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 51 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 82 ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่ง
ปฏิบัติราชการตามมาตรา 53 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 83 ในกรณีศาลพิพากษาลงโทษบุคคลใดในความผิดตามมาตรา 70
หรือมาตรา 71 และเป็นกรณีที่มีการยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาต ถ้ามีพฤติการณ์ให้เห็นว่า
บุคคลดังกล่าวอาจจะกระทำความผิดเช่นนั้นอีก ศาลจะสั่งไว้ คำพิพากษาห้ามการ
ประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้

มาตรา 84 วัตถุอันตรายที่ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองโดย
ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ภาชนะของวัตถุอันตรายดังกล่าว เครื่องมือและอุปกรณ์ที่
เกี่ยวข้อง หรือทรัพย์สินใดบรรดาที่ศาลมีคำพิพากษาให้ริบ ให้ส่งมอบแก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ
ควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าวเพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรต่อไป

ในกรณีที่ต้องทำลายให้ศาลมีคำสั่งในคำพิพากษาให้เจ้าของชำระค่าใช้จ่ายที่
เกิดขึ้นให้แก่ทางราชการด้วย

มาตรา 85 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือมีโทษปรับสถานเดียว ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่
คณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

ในกรณีที่มีการยึดหรืออายัดของกลางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตาม

LIRT

พระราชบัญญัตินี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับตามวรรคหนึ่งจะเปรียบเทียบปรับได้ต่อเมื่อ

(1) ในกรณีที่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชดเชยค่าเสียหายที่ผู้อื่นได้รับความเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดนั้น และได้นำเงินชดเชยค่าเสียหายนั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ของสาธารณะประโยชน์และได้แก้ไขของกลางที่ยึดไว้ให้ถูกต้อง

(2) ในกรณีที่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมให้ของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ตกเป็นของหน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ได้แก้ไขของกลางให้ถูกต้องแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัดของกลางนั้นเสีย

บรรดาสิ่งของที่ตกเป็นของหน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าว ให้จัดการตามระเบียบตามที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา 86 คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษและยังอยู่ในระหว่างพิจารณาให้ถือเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขออนุญาตมีข้อแตกต่างไปจากคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 87 ใบอนุญาตและใบสำคัญการขึ้นทะเบียนที่ออกให้แก่บุคคลใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุที่กำหนดไว้

มาตรา 88 ให้มีกฎหมายบทบรรณาธิกหรือสิ่งอื่นใดที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นวัตถุมีพิษธรรมดา และวัตถุมีพิษร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษ และดำเนินการ

LIRT

ออกประกาศกำหนดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ 1 ชนิดที่ 2 ชนิดที่ 3 หรือชนิดที่ 4 ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่การดำเนินการตามวรรคหนึ่งยังไม่แล้วเสร็จ ให้บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษยังคงใช้บังคับต่อไปได้ เว้นแต่บทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการวัตถุมีพิษให้ใช้บทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัตินี้แทน และให้การต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับได้ทันทีเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษ

มาตรา 89 บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

อัตราค่าธรรมเนียม

(1) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย	ฉบับละ	5,000 บาท
(2) ใบอนุญาตผลิตวัตถุอันตราย	ฉบับละ	3,000 บาท
(3) ใบอนุญาตนำเข้าวัตถุอันตราย	ฉบับละ	3,000 บาท
(4) ใบอนุญาตส่งออกวัตถุอันตราย	ฉบับละ	3,000 บาท
(5) ใบอนุญาตมิไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย	ฉบับละ	3,000 บาท
(6) ใบอนุญาตนำเข้าตัวอย่างวัตถุอันตราย	ฉบับละ	1,000 บาท
(7) ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย	ฉบับละ	1,000 บาท
(8) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	1,000 บาท
(9) ผู้ผลิตวัตถุอันตราย	ปีละ	10,000 บาท
(10) ผู้นำเข้าวัตถุอันตราย	ปีละ	5,000 บาท
(11) ผู้ส่งออกวัตถุอันตราย	ปีละ	5,000 บาท
(12) ผู้รับเก็บรักษาเพื่อการค้าซึ่งวัตถุอันตราย	ปีละ	10,000 บาท
(13) ผู้ขายวัตถุอันตราย	ปีละ	10,000 บาท
(14) การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับ		

ค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภท

เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญประธานกรรมการครับ

นายสีปนนท์ เกตุทัต (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายสีปนนท์ เกตุทัต ประธาน
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติรัตนตรัย พ.ศ. ตามที่
ที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีมติรับหลักการในพระราชบัญญัติรัตนตรัย พ.ศ.
และได้แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณานั้น

บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว มีผู้ปรารถดี 1 ท่าน
เมื่อได้อภิปรายหารือร่วมกันแล้วท่านผู้ปรารถดีพอใจ ประเด็นที่ได้แก้ไขมีเพียงเฉพาะทำให้
ข้อความละเอียดกระชับยิ่งขึ้นเท่านั้นครับ ก็ขอประทานเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เลขาธิการรัฐสภา

นายไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติรัตนตรัย
พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1
มาตรา 2 มาตรา 3 มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 5 มีการแก้ไข หมวด 1
คณะกรรมการรัตนตรัย ไม่มีการแก้ไข มาตรา 6 มีการแก้ไข มาตรา 7 มีการแก้ไข
มาตรา 8 มาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 11 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 12 มีการแก้ไข มาตรา
13 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 14 มีการแก้ไข หมวด 2 การควบคุมรัตนตรัย ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 15 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 16 มีการแก้ไข มาตรา 17 มีการแก้ไข มาตรา 18
มีการแก้ไข มาตรา 19 มีการแก้ไข มาตรา 20 มีการแก้ไข มาตรา 21 มาตรา 22
มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 27 มีการแก้ไข
มาตรา 28 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 29 มีการแก้ไข มาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 32
มาตรา 33 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 34 มีการแก้ไข มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 37

LIRT

มาตรา 38 มาตรา 39 มาตรา 40 มาตรา 41 มาตรา 42 มาตรา 43 ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา 44 มีการแก้ไข มาตรา 45 มีการแก้ไข มาตรา 45 ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
 มาตรา 46 มาตรา 47 มาตรา 48 มาตรา 49 มาตรา 50 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 51
 มีการแก้ไข มาตรา 52 มาตรา 53 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 54 มีการแก้ไข มาตรา 55
 ไม่มีการแก้ไข หมวด 3 หน้าที่และความรับผิดชอบแห่ง ไม่มีการแก้ไข มาตรา 56 ไม่มี
 การแก้ไข มาตรา 57 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 58 มีการแก้ไข มาตรา 59 มีการแก้ไข
 มาตรา 60 มีการแก้ไข มาตรา 61 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 62 มีการแก้ไข มาตรา 63
 มาตรา 64 มาตรา 65 มาตรา 66 มาตรา 67 มาตรา 68 ไม่มีการแก้ไข หมวด 4
 บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 69 มีการแก้ไข มาตรา 70 มีการแก้ไข มาตรา 71
 มีการแก้ไข มาตรา 72 มีการแก้ไข มาตรา 73 มีการแก้ไข มาตรา 73 ทวิ คณะกรรมาธิการ
 เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา 74 มีการแก้ไข มาตรา 75 มีการแก้ไข มาตรา 76 มีการแก้ไข
 มาตรา 76 ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา 76 ตริ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
 มาตรา 77 มีการแก้ไข มาตรา 78 มีการแก้ไข มาตรา 79 มีการแก้ไข มาตรา 80
 มีการแก้ไข มาตรา 81 มีการแก้ไข มาตรา 82 มาตรา 83 มาตรา 84 ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา 85 มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา 86 มีการแก้ไข มาตรา 87
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 88 มีการแก้ไข มาตรา 89 ไม่มีการแก้ไข อัตราค่าธรรมเนียม
 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จบการพิจารณาในวาระที่ 2 ต่อไปนี้
 เป็นการพิจารณาในวาระที่ 3 ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะสมควรประกาศใช้
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย
 โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรประกาศใช้

LIRT

เป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย
ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไป 3.4 ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ
ในกิจการของรัฐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการบริหารและการยุติธรรม
พิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ 329/2535

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท. 10300

28 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ
ในกิจการของรัฐ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้กล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงาน
ของคณะกรรมการการบริหารและการยุติธรรม 1 ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา
ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

1. นายสมภพ โหตระกิตย์	ประธานคณะกรรมการ
2. นายสรวงเสรีกู ไกรจิตติ	รองประธานคณะกรรมการ
3. พลอากาศเอก กันต์ พิมานทิพย์	4. พลโท ขจร รามัญวงศ์
5. นายจิตวา กลิ่นสุนทร	6. พลเรือตรี ไชคชัย พลชัย
7. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์	8. นายประมาณ ชื่นชื่อ
9. นายประเสริฐ บุญศรี	10. นายประหยัด ธีระวัฒน์
11. พลอากาศเอก หม่อมราชวงศ์ศิริพงษ์ ทองใหญ่	
12. พลตรี สมพันธ์ บุญกั้งवाल	13. พลเรือเอก สมโภช ขมมะสุนทร
14. พลอากาศโท สมศักดิ์ เวสุวรณ์	15. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์

LIRT

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสภาที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
พิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สมภพ โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

ประธานคณะกรรมการการบริหารและการยุติธรรม

รายงานของคณะกรรมการบริหารและการยุติธรรม

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 10/2535 วันศุกร์ที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 7 วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ นายวิสุทษ์ มนตรีรัตน์ ผู้เชี่ยวชาญ 9 และนางสาวสุภา ปิยะสิตต นักวิชาการคลัง 7 กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง
2. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ นางวลัย ศรีสุชาติ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 7 หัวหน้าฝ่ายรัฐวิสาหกิจ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี
3. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติจำนวน 3 คน คือ
 1. นายวิชัย ไกลสุวรรณจินดา
 2. นายรัช วิชัยดิษฐ
 3. นายธรรมบุญ สัตพลี
4. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 1

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 2

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา 3

มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ถัดพลี
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 4

ไม่มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ถัดพลี
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

หมวด 1 บททั่วไป

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 5

มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ถัดพลี
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

หมวด 2 การเสนอโครงการ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 6

มีการแก้ไข

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 7

มีการแก้ไข

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา
คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไขแล้ว

ขอแปรญัตติเพิ่มความ
เป็นวรรคสอง

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายธรรมบุญ ถัดพลี
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา 8

มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี ขอแปรญัตติไว้
 คณะกรรมาธิการเห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไขแล้ว
 ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 9

มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี ขอแปรญัตติไว้
 คณะกรรมาธิการเห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไขแล้ว
 ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 10

มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี ขอแปรญัตติไว้
 คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 11

มีการแก้ไข

หมวด 3 การดำเนินโครงการ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 12

มีการแก้ไข

มาตรา 13

มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี ขอแปรญัตติไว้
 คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 14

มีการแก้ไข

มาตรา 15

มีการแก้ไข

นายวิชาญ วิชาญดิษฐ์ ขอแปรญัตติไว้
 คณะกรรมาธิการเห็นด้วยและได้แก้ไขแล้ว
 ผู้แปรญัตติพอใจ

LIRT

นายธรรมบุญ ลัดพลี ขอแปรญัตติไว้
 คณะกรรมาธิการเห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไขแล้ว
 ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 16 มีการแก้ไข

นายรวิษ วิชัยดิษฐ ขอแปรญัตติไว้
 คณะกรรมาธิการเห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไขแล้ว
 ผู้แปรญัตติพอใจ

นายธรรมบุญ ลัดพลี ขอแปรญัตติไว้
 คณะกรรมาธิการเห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไขแล้ว
 ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 17 มีการแก้ไข

นายรวิษ วิชัยดิษฐ ขอแปรญัตติไว้
 คณะกรรมาธิการเห็นด้วยและได้แก้ไขแล้ว
 ผู้แปรญัตติพอใจ

นายธรรมบุญ ลัดพลี ขอแปรญัตติไว้
 คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 18 มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี ขอแปรญัตติไว้
 คณะกรรมาธิการเห็นด้วยและได้แก้ไขแล้ว
 ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 19 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 20 มีการแก้ไข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา 21

มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี
คณะกรรมการธิการเห็นด้วยและได้แก้ไขแล้ว

ขอแปรญัตติไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

หมวด 4 การกำกับดูแลและติดตามผล ไม่มีการแก้ไขมาตรา 22

มีการแก้ไข

นายวิรัช ไสววรรณจินดา
คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไขแล้ว

ขอแปรญัตติไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายวิรัช วิรัชฉิมฐ
คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไขแล้ว

ขอแปรญัตติไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายธรรมบุญ ลัดพลี
คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไขแล้ว

ขอแปรญัตติไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 23

มีการแก้ไข

มาตรา 24

ไม่มีการแก้ไข

หมวด 5 บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 25

มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

5. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงาน
นี้ด้วยแล้ว

สมภพ โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

ประธานคณะกรรมการการกบริหารและการยุติธรรม

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ

พ.ศ.

.....

.....

 โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ
 ในกิจการของรัฐ

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชน
 เข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
 ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรีและคำสั่งอื่นใด
 ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้
 พระราชบัญญัตินี้แทน

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการใน

LIRT

กิจการของรัฐทุกประเภท ทุกชนิด เว้นแต่การให้สัมปทานตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม และการให้ประทานบัตรตามกฎหมายว่าด้วยแร่

มาตรา 4 ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

"หน่วยงานเจ้าของโครงการ" หมายความว่า ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม หรือเทียบเท่า รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือที่ผู้ชำระการส่วนท้องถิ่นที่เป็นเจ้าของโครงการ

"รัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

"ที่ผู้ชำระการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า ที่ผู้ชำระการบริหารส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

"กระทรวงเจ้าสังกัดของส่วนราชการ" หมายความว่า กระทรวงหรือทบวงซึ่งมีที่ผู้ชำระส่วนราชการในสังกัดตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

"กระทรวงเจ้าสังกัดของรัฐวิสาหกิจ"

(1) กรณีบริษัทจำกัด หมายความว่า กระทรวงการคลังหรือกระทรวง หรือทบวงที่ได้รับมอบอำนาจให้ใช้สิทธิเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทจำกัดแทนกระทรวงการคลัง

(2) กรณีไม่ใช่บริษัทจำกัด หมายความว่า กระทรวง หรือทบวง ซึ่งรัฐมนตรีว่าการเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจนั้น หรือที่รัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบในงานของรัฐวิสาหกิจนั้น

LIRT

"กระทรวงเจ้าสังกัดของทั้งฝ่ายราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า กระทรวง
มหาดไทย

"กิจการของรัฐ" หมายความว่า กิจการที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ
หน่วยงานอื่นของรัฐ องค์กรหรือทั้งฝ่ายราชการส่วนท้องถิ่นหน่วยใดหน่วยหนึ่งหรือหลายหน่วย
รวมกัน ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ต้องทำตามกฎหมายหรือกิจการของรัฐที่จะต้องให้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ
หรือทรัพย์สินของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ องค์กรหรือทั้งฝ่ายราชการ
ส่วนท้องถิ่นหน่วยใดหน่วยหนึ่งหรือหลายหน่วยร่วมกัน

"โครงการ" หมายความว่า การลงทุนในกิจการของรัฐที่ดำเนินการโดย
ทั้งฝ่ายราชการส่วนรัฐ องค์กรหรือทั้งฝ่ายราชการส่วนท้องถิ่น องค์กรหรือทั้งฝ่ายราชการส่วนท้องถิ่น
และการลงทุนนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมหรือสนับสนุนให้ประชาชน
ทรัพย์สินที่กำหนดเพิ่มขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกา

"ร่วมงานหรือดำเนินการ" หมายความว่า ร่วมลงทุนกับเอกชนไม่ว่าโดยวิธีใด
หรือมอบให้เอกชนลงทุนแต่ฝ่ายเดียว โดยวิธีการอนุญาต หรือให้สัมปทาน ก่อตั้งผู้ถือหุ้น
ให้สิทธิไม่ว่าในลักษณะใด

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกเอกชนร่วมงาน
หรือดำเนินการตามมาตรา 13

หมวด 2

การเสนอโครงการ

มาตรา 6 ให้หน่วยงานเจ้าของโครงการที่ประสงค์จะให้เอกชนเข้าร่วมงาน
หรือดำเนินการในโครงการใด เสนอผลการศึกษาและวิเคราะห์โครงการโดยละเอียดตาม
ประเด็นหัวข้อที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดต่อ
กระทรวงเจ้าสังกัด

LIRT

มาตรา 7 ถ้าโครงการใดตามมาตรา 6 มีที่ประสงค์ที่จะขอยืมเงินหรือมีทรัพย์สินเกิน
ห้าพันล้านบาท คณะหน่วยงานเจ้าของโครงการต้องมีที่ปรึกษาอิสระมาช่วย
ให้คำปรึกษา และที่ปรึกษาต้องมีจัดทำรายงานเป็นเอกเทศตามรายละเอียดที่สำนักงาน
คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดไว้ในมาตรา 6 และสาระสำคัญอื่น ๆ
ที่ที่ปรึกษาเห็นสมควร และให้หน่วยงานเจ้าของโครงการส่งรายงานนี้ของที่ปรึกษาไปเพื่อใช้
ประกอบการพิจารณาตามมาตรา 8 ด้วย

ที่ปรึกษาตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 8 ให้กระทรวงเจ้าสังกัดของหน่วยงานเจ้าของโครงการพิจารณา
เสนอผลการศึกษา/ค้นคว้าและวิเคราะห์โครงการต่อที่ประชุมส่วนราชการ ดังนี้

- (1) โครงการใหม่ ให้เสนอเรื่องต่อสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ เพื่อพิจารณา
- (2) โครงการที่มีทรัพย์สินที่อยู่นี้แล้ว คณะที่ประชุมให้ที่ประชุมที่ปรึกษาที่
ที่ปรึกษาให้เสนอเรื่องต่อกระทรวงการคลัง เพื่อพิจารณา

มาตรา 9 ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
หรือกระทรวงการคลังดำเนินการดังนี้

- (1) สำหรับโครงการใหม่
 - (ก) หากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เห็นด้วยกับโครงการ ให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการของโครงการ
 - (ข) ถ้าสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ไม่เห็นด้วยกับโครงการ ให้แจ้งหน่วยงานเจ้าของโครงการ

ในกรณีที่หน่วยงานเจ้าของโครงการไม่เห็นด้วยกับความเห็นของสำนักงาน
คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตาม (ข) ให้เสนอความเห็นหรือ

LIRT

คำชี้แจงเพิ่มเติมต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาตัดสินใจ โดยต้องแจ้งข้อมูลต่าง ๆ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดตามมาตรา 6 และข้อมูลอื่นตามที่หน่วยงานเจ้าของโครงการเห็นสมควร

(2) สำหรับโครงการที่มีทรัพย์สินที่ซื้ออยู่แล้ว

(ก) ในกรณีที่กระทรวงการคลังเห็นด้วยกับโครงการ ให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบในหลักการของโครงการ

(ข) ในกรณีที่กระทรวงการคลังไม่เห็นด้วยกับโครงการ ให้แจ้งหน่วยงานเจ้าของโครงการ

ในกรณีที่หน่วยงานเจ้าของโครงการไม่เห็นด้วยกับความเห็นของกระทรวงการคลังตาม (ข) ให้เสนอความเห็นหรือคำชี้แจงเพิ่มเติมต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาตัดสินใจ โดยต้องแจ้งข้อมูลต่าง ๆ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดตามมาตรา 6 และข้อมูลอื่นตามที่หน่วยงานเจ้าของโครงการเห็นสมควร

ทั้งนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและกระทรวงการคลังพิจารณาโครงการตามมาตรานี้ให้ผู้ตั้งเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับโครงการ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและกระทรวงการคลังเห็นด้วยกับโครงการ

มาตรา 10 ในกรณีที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐหรือทั้งส่วนราชการส่วนท้องถิ่นใด ได้ตั้งที่จะกระทำการกิจการของรัฐและผู้ และคณะรัฐมนตรีมีมติให้ทั้งส่วนราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้หน่วยงานดังกล่าวดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีและปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 11 โครงการที่ได้มีวงเงินไม่ถึงหนึ่งพันล้านบาท หรือน้อยกว่าวงเงินที่กำหนดเพิ่มขึ้นตามพระราชกฤษฎีกา คณะรัฐมนตรีอาจกำหนดให้ต้องดำเนินการตาม

LIRT

พระราชบัญญัตินี้ได้

หมวด 3

การดำเนินโครงการ

มาตรา 12 เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในหลักการโครงการใดแล้ว ให้นำหน่วยงานเจ้าของโครงการร่างประกาศเชิญชวนเอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการร่าง ขอบเขตของโครงการและเงื่อนไขสำคัญที่จะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องร่วมงานหรือดำเนินการ

มาตรา 13 ให้นำหน่วยงานเจ้าของโครงการแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงเจ้าสังกัดซึ่งเป็นข้าราชการประจำ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงาน หน่วยงานอื่นของรัฐหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทน กระทรวงอื่นอีกสองกระทรวง กระทรวงละหนึ่งคน ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ และให้มีผู้แทนหน่วยงานเจ้าของโครงการหนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา 14 ให้คณะกรรมการตามมาตรา 13 มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างประกาศเชิญชวนเอกชนเข้าร่วมงานหรือ ดำเนินการ ร่างขอบเขตของโครงการและเงื่อนไขสำคัญที่จะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องร่วมงานหรือ ดำเนินการ

(2) กำหนดหลักประกันของและหลักประกันสัญญา

(3) พิจารณาคัดเลือกเอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ

(4) พิจารณาดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการตามที่เห็นสมควร

LIRT

มาตรา 15 ผู้ซึ่งใช้วิธีการประกาศเชิญชวน เอกสารข้อเสนอการร่วมงาน หรือดำเนินการ วิธีการประกาศเชิญชวน วิธีการคัดเลือกของคณะกรรมการซึ่งจะต้องใช้วิธี ประมูล การกำหนดหลักประกันของและหลักประกันสัญญา ต้องมีข้อมูลรายละเอียดอย่างน้อย ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 16 ในการคัดเลือกให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ หากคณะกรรมการมีความเห็นว่า ไม่ควรใช้วิธีการคัดเลือกโดยวิธีประมูลได้แก่การคัดเลือก ให้ผู้ซึ่งผู้จ้างและหน่วยงานเจ้าของโครงการเห็นชอบด้วย ให้รายงานสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและกระทรวงการคลัง หากสองหน่วยงาน เห็นด้วยพร้อมกันด้วยให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ

ถ้าหน่วยงานเจ้าของโครงการไม่เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการตาม วรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกความเห็นเสนอสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติและกระทรวงการคลังเพื่อประกอบการพิจารณา หากสองหน่วยงานเห็นพร้อมด้วย หรือถ้าหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดมีความเห็นไม่ตรงกัน ให้ใช้วิธีคัดเลือกโดยวิธีประมูล

มาตรา 17 ถ้าในกรณีที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบโครงการได้ตามมาตรา 12 ที่มีผู้จ้างหน่วยงานหรือทรัพย์สินเกินห้าพันล้านบาท ให้หน่วยงานเจ้าของโครงการผู้จ้างต้องให้ ที่ปรึกษาอิสระซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดซึ่งมีคุณสมบัติตามประกาศตามมาตรา 7 ร่างขอบเขต ของโครงการและให้ผู้จ้างจัดทำความเห็นในข้อที่ประเมินการที่ผู้ซึ่งคัดเลือกให้เอกชนเข้าร่วม งานหรือดำเนินการตามโครงการนั้นด้วย

มาตรา 18 การประกาศเชิญชวนให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการครั้งใด ถ้าไม่มีผู้เสนอเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ ให้ยกเลิกการประกาศเชิญชวนเพื่อดำเนินการใหม่ ถ้ามีผู้เสนอเพียงรายเดียวหรือหลายราย แต่เสนอถูกต้องตามรายการในเอกสารข้อเสนอ การร่วมงานหรือดำเนินการตามมาตรา 15 เพียงรายเดียว หากเห็นว่ารัฐจะให้ได้ประโยชน์

LIRT

ด้วยวิธีใดก็ได้ให้ดำเนินการต่อไปได้

มาตรา 19 การประชุมพิจารณาของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มติที่ประชุมเกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกข้อเสนอและเจรจาต่อรอง ต้องคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่มาประชุม

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานออกเสียงเพิ่มอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 20 ให้สำนักงานอัยการสูงสุดตรวจพิจารณาร่างสัญญาร่วมงาน หรือดำเนินการก่อนลงนาม

มาตรา 21 ให้คณะกรรมการนำผลการคัดเลือกพร้อมเหตุผล ประเด็นที่เจรจาต่อรองเรื่องผลประโยชน์ของประเทศหรือ ร่างสัญญา และเอกสารทั้งหมดเสนอต่อรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัด เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาภายในเก้าสิบวันนับจากวันที่คณะกรรมการตัดสินใจ

หากคณะรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยให้ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาทบทวนความเห็น แล้วนำผลการพิจารณาเสนอให้คณะรัฐมนตรีตัดสินใจชี้ขาด

หมวด 4

การกำกับดูแลและติดตามผล

มาตรา 22 เมื่อได้มีการลงนามในสัญญาแล้ว ให้หน่วยงานเจ้าของโครงการ จัดตั้งคณะกรรมการประสานงานขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานเจ้าของโครงการ เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลังหนึ่งคน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหนึ่งคน และผู้แทนจากหน่วยงานอื่นซึ่งมิใช่หน่วยงานเจ้าของโครงการ

LIRT

หนึ่งคน ผู้แทนฝ่ายเอกชนที่เข้าร่วมงานหรือดำเนินการหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงเจ้าสังกัด
หนึ่งคน และผู้แทนอื่นซึ่งหน่วยงานเจ้าของโครงการเห็นสมควรแต่งตั้งอีกไม่เกินสามคน
และรวมกันไม่เกินเก้าคน เป็นกรรมการ

การประชุมของคณะกรรมการประสานงานตามวรรคหนึ่ง และองค์ประชุม
ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประสานงานกำหนด

มาตรา 23 ให้คณะกรรมการประสานงานตามมาตรา 22 มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (1) ติดตามกำกับและควบคุมดูแลให้มีการดำเนินงานตามที่กำหนดในสัญญา
- (2) รายงานผลการดำเนินงาน ความคืบหน้า ปัญหา และแนวทางแก้ไข

ต่อรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัดเพื่อทราบ

ระยะเวลาที่จะต้องรายงานตาม (2) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประสานงาน
กำหนดแต่ต้องไม่เกินหกเดือนต่อหนึ่งครั้ง

มาตรา 24 ในกรณีที่ปรากฏว่าหน่วยงานเจ้าของโครงการละเลยหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อผูกพันของสัญญาที่ลงนามไปแล้ว ให้ผู้แทนกระทรวงการคลังในคณะกรรมการ
ประสานงานทำรายงานเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

หมวด 5

บทเฉพาะกาล

มาตรา 25 โครงการใดที่ให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการไว้แล้วแต่
ที่ปฏิบัติซึ่งได้กระทำไปแล้วในขั้นตอนใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้
และให้ดำเนินการต่อไปจนจบขั้นตอนได้ แต่การดำเนินการในขั้นตอนต่อไปให้ปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัตินี้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายสมภาพ ไทตระกิตย์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 กระผม สมภาพ ไทตระกิตย์ ประธานคณะกรรมการการบริหารและการยุติธรรม
 ขอกราบเรียนรายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือ
 ดำเนินการในกิจการของรัฐ การพิจารณาของคณะกรรมการได้มีการแก้ไขในถ้อยคำ
 บางประการ และมีผู้แปรญัตติอยู่ 3 ท่าน เมื่อได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันแล้วทั้ง 3 ท่าน
 ก็เห็นพ้องด้วยกับความคิดเห็นของกรรมการ และในบางประเด็นคณะกรรมการก็เห็นพ้อง
 ด้วยกับคำแปรญัตติของท่านผู้แปรญัตติ ดังปรากฏรายละเอียดในรายงานที่เสนอต่อสภา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขาธิการรัฐสภาครับ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย
 การให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
 ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 มาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3
 มีการแก้ไข มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข หมวด 1 บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา 5
 มีการแก้ไข หมวด 2 การเสนอโครงการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 6 มีการแก้ไข มาตรา 7
 มีการแก้ไข มาตรา 8 มีการแก้ไข มาตรา 9 มีการแก้ไข มาตรา 10 มีการแก้ไข มาตรา 11
 มีการแก้ไข หมวด 3 การดำเนินโครงการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 12 มีการแก้ไข มาตรา
 13 มีการแก้ไข มาตรา 14 มีการแก้ไข มาตรา 15 มีการแก้ไข มาตรา 16 มีการแก้ไข
 มาตรา 17 มีการแก้ไข มาตรา 18 มีการแก้ไข มาตรา 19 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 20
 มีการแก้ไข มาตรา 21 มีการแก้ไข หมวด 4 การกำกับดูแลและติดตามผล ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา 22 มีการแก้ไข มาตรา 23 มีการแก้ไข มาตรา 24 ไม่มีการแก้ไข หมวด 5
 บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา 25 มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จบการพิจารณาในวาระที่ 2 ต่อไปนี้

LIRT

เป็นการพิจารณาในวาระที่ 3 กระผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายโปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไป 3.5 ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ 361/2535

(สำเนา)

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำเนียบรัฐบาล

ถนนอุทองใน กท. 10300

5 มีนาคม 2535

เรื่อง ขอบแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.

ของคณะกรรมการวิสามัญ

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารของคณะกรรมการวิสามัญ 1 ชุด

ตามที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และได้มีการบรรจุระเบียบวาระประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำเนียบรัฐบาล ครั้งที่ 16/2535 วันศุกร์ที่ 6 มีนาคม 2535 (เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ลำดับที่ 3.5) ไว้แล้วนั้น

เนื่องจาก คณะกรรมการวิสามัญ ได้พิจารณาเห็นว่า ควรจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในบทบัญญัติบางมาตรา ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนบางบัญชี ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ดังนั้น คณะกรรมการวิสามัญ จึงขอเสนอแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. และบัญชี ดังกล่าว พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ ตามเอกสารที่แนบมาท้ายนี้ โดยให้ถือเป็นส่วนหนึ่งที่จะใช้ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขออนุมัติสำเนาแจกจ่ายให้สมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวที่ถึงระเบียบวาระการประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

วิจิตร ศรีสอ้าน

(นายวิจิตร ศรีสอ้าน)

ประธานคณะกรรมการการวิสามัญ

เอกสารของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
(ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นใหม่)

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ขอเสนอแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในมาตรา 6 (1) มาตรา 30 (10) มาตรา 31 บรรทัด มาตรา 39 (3) มาตรา 45 (2) และวรรคสาม มาตรา 98 บรรทัดสอง มาตรา 117 บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ หมายเลข 1 ถึงหมายเลข 4 และบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข 5 ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมต้นฉบับบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข 2 และหมายเลข 5 ที่ได้พิมพ์คลาดเคลื่อน โดยคณะกรรมการวิสามัญ ขอเสนอ ดังนี้

1. รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

1.1	<u>หน้า (6)</u>	ความเดิม "มาตรา 39	ไม่มีการแก้ไข"
		แก้เป็น "มาตรา 39	มีการแก้ไข"
1.2	<u>หน้า (7)</u>	ความเดิม "มาตรา 45	ไม่มีการแก้ไข"
		แก้เป็น "มาตรา 45	มีการแก้ไข"
1.3	<u>หน้า (17)</u>	ความเดิม "บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข 1	ไม่มีการแก้ไข"
		แก้เป็น "บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข 1	มีการแก้ไข"

LIRT

ความเดิม "บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการ

พลเรือน หมายเลข 2 ไม่มีการแก้ไข"

แก้เป็น "บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการ

พลเรือน หมายเลข 2 มีการแก้ไข"

1.4 หน้า (18) ความเดิม "บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการ

พลเรือน หมายเลข 3 ไม่มีการแก้ไข"

แก้เป็น "บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการ

พลเรือน หมายเลข 3 มีการแก้ไข"

ความเดิม "บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการ

พลเรือน หมายเลข 4 ไม่มีการแก้ไข"

แก้เป็น "บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการ

พลเรือน หมายเลข 4 มีการแก้ไข"

ความเดิม "บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน

หมายเลข 5 ตำแหน่งประเภท

บริหารระดับสูง ไม่มีการแก้ไข"

แก้เป็น "บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน

หมายเลข 5 ตำแหน่งประเภท

บริหารระดับสูง มีการแก้ไข"

2. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. มาตรา

2.1 หน้า 3 ขอยกเลิก (1) ของมาตรา 6 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

" (1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการและการจัดส่วนราชการด้านพัฒนาองค์การ ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเจ็ดคน ทั้งนี้ ผู้ที่มิใช่ แต่งตั้งผู้ที่ไม่เคยเป็นข้าราชการระดับต้นขึ้นไปเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง แต่ถ้าจะแต่งตั้งผู้ที่ไม่เคยเป็น ข้าราชการหรือเคยเป็นข้าราชการต้องเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า แต่ถ้าจะแต่งตั้งผู้ที่ไม่เคยเป็น ข้าราชการหรือเคยเป็นข้าราชการต้องเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดี หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าจะดำเนินการเพื่อแต่งตั้งได้ไม่เกินสามคน "

2.2 หน้า 19 ขอยกเลิก (10) ของมาตรา 30 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" (10) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดจากศาลอาญา หรือคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ "

2.3 หน้า 20 ขอยกเลิกวรรคสี่ของมาตรา 31 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนให้เข้าอันดับและขึ้นเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข 1 และการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนให้เข้าอันดับและขึ้นเงินเดือนของตำแหน่งประเภททั่วไป ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลางตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข 5 ท้ายพระราชบัญญัติ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด "

2.4 หน้า 22 ขอยกเลิก (3) ของมาตรา 39 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" (3) ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลาง ตามกำหนดในพระราชกฤษฎีกา "

LIRT

2.5 หน้า 29 ขอยกเลิก (2) ของมาตรา 45 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" (2) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลาง ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามมาตรา 39 ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตรา เงินประจำตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลาง ตามบัญชีอัตราเงินประจำ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัตินี้ นับตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกากำหนด ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลาง"

ขอยกเลิกวรรคสามของมาตรา 45 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การรับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลาง ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ."

2.6 หน้า 47 ขอยกเลิกวรรคสองของมาตรา 98 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดย คำสั่งที่ชดเชยด้วยค่าชดเชย หรือคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติด้อยอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง"

2.7 หน้า 60 ขอยกเลิกมาตรา 117 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 117 เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดย คำสั่งที่ชดเชยด้วยค่าชดเชยของศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกใน ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จ บำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการก็ได้"

3. ขอบแก้ไขตัวเลขบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน

3.1 หน้า 73	ในบัญชีฯ หมายเลข 2				
ความเดิม	"อันดับ	1	ขั้น	12	"5,600""
แก้ไขเป็น	"อันดับ	1	ขั้น	12	"5,680""
3.2 หน้า 79	ในบัญชีฯ หมายเลข 5 ตำแหน่งประเภททั่วไป				
ความเดิม	"อันดับ	11	ขั้น	6	"57,200""
แก้ไขเป็น	"อันดับ	11	ขั้น	6	"57,280""

4. ขอบแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ตั้งแต่ หมายเลข 1 ถึง หมายเลข 4 และบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนหมายเลข 5 ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง

ปรากฏรายละเอียดบัญชีฯ เดิมในหน้า 72, 74, 76, 78 และหน้า 80 นั้น
คณะกรรมการการวิสามัญฯ ขอบแก้ไขเพิ่มเติมโดยให้ใช้บัญชีฯ หักนี้แทน

วิจิตร ศรีสอ้าน

(นายวิจิตร ศรีสอ้าน)

ประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๑

ตำแหน่งประเภทเอกวิชาพิเศษเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ

	บาท	อัตรา
๓	๑๓,๕๐๐	
๔	๑๓,๕๐๐	
๕	๑๓,๐๐๐	
๖	๑๓,๕๐๐	
รวม		อัตรา

	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
๓	๓,๖๐๐	๔,๖๐๐	๕,๖๐๐	๖,๖๐๐	๗,๖๐๐	๘,๖๐๐
๔	๓,๕๐๐	๓,๕๐๐	๔,๕๐๐	๕,๕๐๐	๖,๕๐๐	๗,๕๐๐
๕	๓,๒๐๐	๓,๒๐๐	๓,๕๐๐	๔,๕๐๐	๕,๕๐๐	๖,๕๐๐
รวม	(ก)	(ข)	(ค)	(ง)	(จ)	(ฉ)
	ขั้น			กลาง		สูง

LIART

บัญชีคร่าวเงินประจําตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๓

ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง

	บาท	อัตรา
๓	๑๔,๕๐๐	
๒	๑๔,๕๐๐	
๑	๑๐,๐๐๐	
ขั้น		อัตรา

ตำแหน่งประเภทวิชาพิเศษเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ

	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
๓	๔,๓๐๐	๒,๕๐๐	๔,๓๐๐	๔,๕๐๐	๔,๕๐๐	๔,๕๐๐	๑๓,๐๐๐
๒	๔,๐๐๐	๔,๕๐๐	๖,๖๐๐	๘,๕๐๐	๘,๕๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐
๑	๓,๓๐๐	๓,๕๐๐	๔,๕๐๐	๕,๕๐๐	๖,๕๐๐	๘,๓๐๐	๘,๖๐๐
ขั้น	(ก)	(ข)	(ก)	(ข)	(ก)	(ข)	(ก)
	ขั้น		กลาง		สูง		

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัญชีตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๕

ตำแหน่งประเภทวิชาพิเศษเฉพาะหรือใช้สาขาเฉพาะ

ขั้น	ขั้น ๑		ขั้น ๒		ขั้น ๓		ขั้น ๔		ขั้น ๕
	บาท	สต.	บาท	สต.	บาท	สต.	บาท	สต.	
๓	๑๓,๕๐๐		๑๕,๓๐๐		๑๘,๗๐๐		๒๑,๓๐๐		๒๓,๕๐๐
๒	๙,๕๐๐		๑๑,๕๐๐		๑๔,๗๐๐		๑๗,๕๐๐		๒๐,๕๐๐
๑	๕,๕๐๐		๗,๓๐๐		๑๐,๗๐๐		๑๓,๓๐๐		๑๖,๕๐๐
รวม	(ก)		(ข)		(ค)		(ง)		รวม
	๑๓,๕๐๐		๑๕,๓๐๐		๑๘,๗๐๐		๒๑,๓๐๐		

ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง
หรือพิเศษเฉพาะด้าน

ขั้น	ขั้น ๑		ขั้น ๒		ขั้น ๓		ขั้น ๔		ขั้น ๕
	บาท	สต.	บาท	สต.	บาท	สต.	บาท	สต.	
๓	๑๓,๕๐๐		๑๕,๓๐๐		๑๘,๗๐๐		๒๑,๓๐๐		๒๓,๕๐๐
๒	๙,๕๐๐		๑๑,๕๐๐		๑๔,๗๐๐		๑๗,๕๐๐		๒๐,๕๐๐
๑	๕,๕๐๐		๗,๓๐๐		๑๐,๗๐๐		๑๓,๓๐๐		๑๖,๕๐๐
รวม	(ก)		(ข)		(ค)		(ง)		รวม
	๑๓,๕๐๐		๑๕,๓๐๐		๑๘,๗๐๐		๒๑,๓๐๐		

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๕
 ตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลาง

ปี พ.ศ.	ป.ก	ป.๑	ป.๒	ป.๓
๑๔	๒๔,๖๔๐	๔๖,๕๐๐	๑๒๐,๔๔๐	๑๓๗,๓๐๐
๑๓	๒๖,๐๐๐	๔๐,๗๕๐	๑๑๕,๓๓๐	๑๓๔,๐๓๐
๑๒	๒๓,๓๕๐	๓๖,๕๐๐	๑๐๗,๖๖๐	๑๓๐,๗๖๐
๑๑	๒๐,๗๐๐	๓๒,๕๐๐	๑๐๑,๐๐๐	๑๒๖,๔๔๐
๑๐	๑๘,๐๐๐	๒๘,๕๐๐	๙๔,๓๕๐	๑๒๑,๑๑๐
๙	๑๖,๕๐๐	๒๖,๕๐๐	๘๙,๐๐๐	๑๑๖,๕๐๐
๘	๑๕,๐๐๐	๒๔,๕๐๐	๘๔,๐๐๐	๑๑๑,๕๐๐
๗	๑๓,๕๐๐	๒๒,๕๐๐	๗๙,๐๐๐	๑๐๖,๕๐๐
๖	๑๒,๐๐๐	๒๐,๕๐๐	๗๔,๐๐๐	๑๐๑,๕๐๐
๕	๑๐,๕๐๐	๑๘,๕๐๐	๖๙,๐๐๐	๙๖,๕๐๐
๔	๑๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐	๖๔,๐๐๐	๙๑,๕๐๐
๓	๙,๕๐๐	๑๖,๕๐๐	๖๑,๕๐๐	๘๖,๕๐๐
๒	๙,๐๐๐	๑๕,๕๐๐	๕๙,๐๐๐	๘๑,๕๐๐
๑	๘,๕๐๐	๑๔,๕๐๐	๕๖,๕๐๐	๗๖,๕๐๐
รวม				

(สำเนา)

ที่ 310/2535

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท. 10300

27 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.

เรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการการวิสามัญ 1 ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
และตั้งคณะกรรมการการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

1. นายบตี จุณณานนท์	2. นายประวีณ ณ นคร
3. นายพนัส สิมะเสถียร	4. นายพิสิฐ ภัคเกษม
5. นายวัฒนา รัตนวิจิตร	6. พลเอก วันชัย เรืองตระกูล
7. นายวิจิตร ศรีสอาน	8. นายวิษณุ เครืองาม
9. นายสิวงส์ จังคศิริ	10. พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย
11. นายอภิลาศ ไสงานนท์	

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา
ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

วิจิตร ศรีสอ้าน

(นายวิจิตร ศรีสอ้าน)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 8/2535 วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2535 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 7 วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

1. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้เลือกตั้งนายวิจิตร ศรีสอ้าน เป็นประธานคณะกรรมการ และนายวิมล เครืองาม เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
2. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ นายวิลาศ สิงห์สิทธิ์ รองเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน นางทิพาดี เมฆสุวรรณ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล 9 นายชนะ อินสว่าง นิติกร 9 นายสมพงษ์ นิ่มนกร ผู้อำนวยการกองกฎหมายและระเบียบ นางจิระภา รัตนวิบูลย์ แพทย์คุณ นิติกร 8 นายวันชัย ดันติสุข นิติกร 7 นายสมเกียรติ ชุมวิสูตร นิติกร 7 นายบุญรอด สิงห์วัฒนาศิริ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล 7 นายปรีชา วัชรากัย เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล 7 นายอิทธิพร พยัคฆ์จันทร์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล 7 นายมานิต ศุทธสกุล เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล 6 สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานนายกรัฐมนตรี นายสมเกียรติ อูไธรัตน์ เจ้าหน้าที่บริหารงานคลัง 7 กองอนุมัติจ่าย 1 นายมนัส แจ่มเวหา นิติกร 6 กองกฎหมายและระเบียบการคลัง และนายณพงศ์ สิริจันตยกุล นักวิชาการคลัง 6 กองระบบบัญชีและวิชาการคลัง กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

3. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน 5 คน คือ

1. นายเอกชัย เอกหาญกมล
2. นายสำราญ ถาวรายุสม์
3. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา
4. นายอุทัย สุดสุข
5. นายธรรมบุญ ลัดพลี

อนึ่ง นายสำราญ ถาวรายุสม์ ได้ลาออกจากสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ทำหน้าที่รัฐสภา เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2535

4. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 1</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 2</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 3</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 4</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 5</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ลักษณะ 1 คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 6</u>	มีการแก้ไข
นายธรรมบุญ ลัดพลี	ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
นายวิชัย โสสุวรรณจินดา	ขอแปรญัตติไว้แก้ความ
	ในมาตรา 6 วรรคสองไว้
คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการ และได้แก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ

LIRT

<u>มาตรา 7</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 8</u>	มีการแก้ไข
นายธรรมบุญ ลัดพลี คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา 9</u>	มีการแก้ไข
นายธรรมบุญ ลัดพลี คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา 10</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 11</u>	มีการแก้ไข
นายธรรมบุญ ลัดพลี คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา 12</u>	มีการแก้ไข
นายธรรมบุญ ลัดพลี คณะกรรมการธิการเห็นด้วยและได้แก้ไขแล้ว	ขอแปรญัตติแก้ความ ในมาตรา 12 บรรคหนึ่ง และวรรคสองไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา 13</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 14</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 15</u>	มีการแก้ไข
นายอุทัย สุตสุข คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ

LIRT

มาตรา 16

นายธรรมบุญ ลัดพลี

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความ
ในมาตรา 16 บรรทัดหนึ่งไว้

คณะกรรมการการเห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 17

มีการแก้ไข

มาตรา 18

มีการแก้ไข

มาตรา 19

มีการแก้ไข

มาตรา 20

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 21

มีการแก้ไข

มาตรา 22

มีการแก้ไข

มาตรา 23

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 24

มีการแก้ไข

มาตรา 25

มีการแก้ไข

มาตรา 26

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 27

มีการแก้ไข

มาตรา 28

ไม่มีการแก้ไข

ลักษณะ 2 บททั่วไป

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 29

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา 30

นายอุทัย สุธสุบ

คณะกรรมการการเห็นด้วยและได้แก้ไขแล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความ
ในมาตรา 30 (10) ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 31

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา

คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจมาตรา 32

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 33

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 34

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 35

มีการแก้ไข

มาตรา 36

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 37

ไม่มีการแก้ไข

ลักษณะ 3 ข้าราชการพลเรือนสามัญ

ไม่มีการแก้ไข

หมวด 1 การกำหนดตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือน

มีการแก้ไข

มาตรา 38

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 39

นายเอกชัย เอกหาญกมล

คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

LIRT

มาตรา 40

นายบรรณบุญ ลัดพลี
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 41

มีการแก้ไข

มาตรา 42

นายบรรณบุญ ลัดพลี
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว
นายอุทัย สุธาสุม

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

ขอแปรญัตติแก้ไขความ
ในมาตรา 42 (8) (ก) ไว้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 43

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 44

มีการแก้ไข

มาตรา 45

ไม่มีการแก้ไข

หมวด 2 การบรรจุและการแต่งตั้ง

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 46

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 47

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 48

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 49

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 50

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 51

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา 52

นายอุทัย สุตสุข

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไขแล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความ
ในมาตรา 52 (1) ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 53

นายอุทัย สุตสุข

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจมาตรา 54

มีการแก้ไข

มาตรา 55

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 56

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 57

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 58

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 59

นายอุทัย สุตสุข

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในหลักการและได้ตีความในวรรคสองออกแล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความ
ในมาตรา 59 วรรคสองไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 60

มีการแก้ไข

มาตรา 61

มีการแก้ไข

มาตรา 62

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 63

มีการแก้ไข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

<u>มาตรา 64</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 65</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 66</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 67</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 68</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 69</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 70</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด 3 การบำเหน็จความชอบ</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 71</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 72</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 73</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 74</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด 4 การเพิ่มพูนประสิทธิภาพ</u> <u>และเสริมสร้างแรงจูงใจ</u> <u>ในการปฏิบัติราชการ</u>	คณะกรรมการการเลือกตั้ง
<u>มาตรา 75</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 76</u>	มีการแก้ไข
นายธรรมบุญ สัตพลี คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ

LIRT

<u>มาตรา 77</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 78</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 79</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด 5 วินัยและการรักษาวินัย</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 80</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 81</u>	มีการแก้ไข
นายธรรมบุญ สัตย์พลี	ขอแปรญัตติแก้ความ
คณะกรรมการพิจารณาเห็นด้วยและได้แก้ไขแล้ว	ในมาตรา 81 ไว้
	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา 82</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 83</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 84</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 85</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 86</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 87</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 88</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 89</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 90</u>	มีการแก้ไข
นายธรรมบุญ สัตย์พลี	ขอแปรญัตติแก้ความ
คณะกรรมการพิจารณาเห็นด้วยและได้แก้ไขแล้ว	ในมาตรา 90 ไว้
	ผู้แปรญัตติพอใจ

LIRT

มาตรา 91

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 92

มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ขอประณัติไว้
ผู้ประณัติพอใจ

มาตรา 93

มีการแก้ไข

มาตรา 94

มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ขอประณัติไว้
ผู้ประณัติพอใจ

มาตรา 95

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 96

มีการแก้ไข

มาตรา 97

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 98

มีการแก้ไข

มาตรา 99

มีการแก้ไข

มาตรา 100

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 101

มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี
คณะกรรมการเห็นด้วยและได้แก้ไขแล้ว

ขอประณัติถึงความ
ในมาตรา 101 ไว้
ผู้ประณัติพอใจ

หมวด 6 การดำเนินการทางวินัย

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 102

มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ขอประณัติไว้
ผู้ประณัติพอใจ

LIRT

<u>มาตรา 103</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 104</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 105</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 106</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 107</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 108</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 109</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 110</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 111</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด 7 การออกจากราชการ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 112</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 113</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 114</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 115</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 116</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 117</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 118</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 119</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา 120</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 121</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 122</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 123</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด 8 การอุทธรณ์</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 124</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 125</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 126</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 127</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 128</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด 9 การร้องทุกข์</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 129</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 130</u>	ไม่มีการแก้ไข
นายวิชัย โสสุวรรณจินดา คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>ลักษณะ 4 ข้าราชการพลเรือนในพระองค์</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 131</u>	มีการแก้ไข
<u>ลักษณะ 5 ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 132</u>	ไม่มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา 133

มีการแก้ไข

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 134

มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี

ขอแปรญัตติแก้ความ

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยและได้แก้ไขแล้ว

ในมาตรา 134 ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 135

มีการแก้ไข

มาตรา 136

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 137

มีการแก้ไข

มาตรา 138

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 139

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 139 ทวิ

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา 139 ตี

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา 140

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 141

ไม่มีการแก้ไข

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข 1

ไม่มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี

ขอแปรญัตติบัญชีอัตรา

เงินเดือนข้าราชการ

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

พลเรือนหมายเลข 1 ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข 1

ไม่มีการแก้ไข

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข 2

ไม่มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ สัตพลี

ขอแปรญัตติบัญชีอัตรา

เงินเดือนข้าราชการ

พลเรือนหมายเลข 2 ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข 2

ไม่มีการแก้ไข

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข 3

ไม่มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ สัตพลี

ขอแปรญัตติบัญชีอัตรา

เงินเดือนข้าราชการ

พลเรือนหมายเลข 3 ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข 3

ไม่มีการแก้ไข

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข 4

ไม่มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ สัตพลี

ขอแปรญัตติบัญชีอัตรา

เงินเดือนข้าราชการ

พลเรือนหมายเลข 4 ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว

LIRT

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่ง

ข้าราชการพลเรือน หมายเลข 4

ไม่มีการแก้ไข

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการ

พลเรือน หมายเลข 5

ตำแหน่งประเภททั่วไป

ไม่มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี

ขอแปรญัตติบัญชีอัตรา
เงินเดือนข้าราชการ
พลเรือนหมายเลข 5
ตำแหน่งประเภททั่วไปไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการ

พลเรือน หมายเลข 5

ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง

ไม่มีการแก้ไข

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการ

พลเรือน หมายเลข 5

ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือ

เชี่ยวชาญเฉพาะ

ไม่มีการแก้ไข

5. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร

ตั้งข้อสังเกตดังนี้

(1) การเปลี่ยนบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนควรคำนึงถึงค่าครองชีพ
และอัตราค่าจ้างทั่วไปด้วย

(2) การสืบเปลี่ยนหมุนเวียนนักบริหารควรมีการสืบเปลี่ยนหมุนเวียนหัวหน้า

LIRT

หน่วยงานระดับ 7 และระดับ 8 เช่นเดียวกับนักบริหารระดับ 9 ระดับ 10 และระดับ 11 ด้วย

(3) การนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งใหม่ควรนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่งเดิมด้วย ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา 181 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534

6. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

วิชณุ เครืองาม

(นายวิชณุ เครืองาม)

เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

- (4) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2521
- (5) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2522
- (6) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2523
- (7) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2531
- (8) ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 35 ลงวันที่ 28

กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534

บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน และมีให้นำคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ 38/2519 ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2519 มาใช้บังคับ แก่ข้าราชการพลเรือน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการพลเรือน" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ให้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน

"ข้าราชการฝ่ายพลเรือน" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามกฎหมายให้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน

"กระทรวง" หมายความว่า ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวงหรือมีฐานะเทียบเท่ากระทรวงด้วย

"รัฐมนตรีเจ้าสังกัด" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีว่าการทบวงและหมายความรวมถึงนายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาสำนักนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงด้วย

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

"ปลัดกระทรวง" หมายความว่ารวมถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและปลัดทบวงด้วย

"รองปลัดกระทรวง" หมายความว่ารวมถึงรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและรองปลัดทบวงด้วย

"ผู้ช่วยปลัดกระทรวง" หมายความว่ารวมถึงผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้ช่วยปลัดทบวงด้วย

"กรม" หมายความว่ารวมถึงส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

"อธิบดี" หมายความว่ารวมถึงหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

"รองอธิบดี" หมายความว่ารวมถึงรองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

"ผู้ช่วยอธิบดี" หมายความว่ารวมถึงผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

"ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี" หมายความว่า ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินบัญญัติให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

มาตรา 5 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ลักษณะ 1

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า "ก.พ." ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดกระทรวงการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและเลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจาก

(1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการและการจัด
ส่วนราชการ ด้านการพัฒนาองค์กร ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย
ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเจ็ดคน ทั้งนี้ หากจะ
แต่งตั้งผู้ที่ไม่เคยเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการระดับสูง/พิเศษ/พิเศษพิเศษ/พิเศษพิเศษพิเศษ/พิเศษพิเศษพิเศษพิเศษ
ผู้ดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า แต่ถ้าวจะแต่งตั้งผู้
ไม่เคยเป็นข้าราชการหรือเคยเป็นข้าราชการระดับสูง/พิเศษ/พิเศษพิเศษ/พิเศษพิเศษพิเศษแต่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า
อธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าจะดำเนินการเพื่อแต่งตั้งได้ไม่เกินสามคน

(2) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง
หัวหน้าหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง หัวหน้า
หรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติ
ราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี อธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งได้รับเลือกจาก
ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวในกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน ตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนห้าคน ซึ่งแต่ละคนสังกัดอยู่ต่างกระทรวง ทบวง
หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง

กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง
สมาชิกวุฒิสภาผู้แทนราษฎร กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
และมิได้เป็นกรรมการโดยตำแหน่งอยู่แล้ว

กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรง
ตำแหน่งตาม (2) ผู้ใดออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่ไม่ใช่
ตำแหน่งตาม (2) หรือโอนไปสังกัดกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม
และไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงอื่นที่มีการบริหารตาม (2) สังกัดอยู่แล้ว ให้ผู้นั้นพ้นจาก
ตำแหน่งกรรมการ

LIRT

มาตรา 7 กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งได้ คราวละสองปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนดและยังมีกรรมการดังกล่าวเหลืออยู่อีก ไม่น้อยกว่าห้าคน ให้กรรมการที่เหลือปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ บุคคลซึ่งพ้นจากตำแหน่งกรรมการ พ้นจากตำแหน่งคราวละสามสิบวัน เว้นแต่กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยเหตุอื่น จะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเกินกำหนดคราวหนึ่ง ให้พ้นในตำแหน่งได้ เพียงเท่าที่พ้นจากคราวหนึ่ง

เมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนดให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทน ภายในกำหนดสามสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้ง กรรมการแทนก็ได้ ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการแทนนั้น ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียง เท่าที่กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็น กรรมการอีกก็ได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา 8 ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการบริหารงาน บุคคลของข้าราชการพลเรือน และการจัดระบบราชการพลเรือน
- (2) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับมาตรฐานการบริหารงาน บุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือน
- (3) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน การจัดและการพัฒนาส่วนราชการและวิธีปฏิบัติราชการของข้าราชการ ฝ่ายพลเรือน

LIRT

- (4) พิจารณากำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวางแผนกำลังคนในราชการพลเรือน
- (5) ออกกฎ ก.พ. บังคับ หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎ ก.พ. เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้
บังคับได้
- (6) ศึกษาและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้
มติของ ก.พ. ตามข้อนี้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ใช้บังคับได้
ตามกฎหมาย
- (7) กำกับ ดูแล ตรวจสอบ แนะนำและชี้แจงเพื่อให้กระทรวง ทบวง กรม
ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณี ให้มีอำนาจเรียกเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
จากหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือบุคคลใด ๆ
หรือให้ผู้แทนหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วนบริษัท ข้าราชการ
หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง และให้มีอำนาจออกระเบียบให้กระทรวง
ทบวง กรมรายงานเกี่ยวกับการสอบ การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขึ้นเงินเดือน การสำเนิน
การทางวินัย การออกจากราชการ ตลอดจนการรายงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในลักษณะ
หน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งและของส่วนราชการ การเปลี่ยนแปลงการใช้ตำแหน่ง
ทะเบียนประวัติของข้าราชการพลเรือน และการปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ไปยัง ก.พ.
- (8) รายงานนายกรัฐมนตรีในกรณีที่น่าปรากฏว่ากระทรวง ทบวง กรมไม่ปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติการโดยไม่เหมาะสม เพื่อนายกรัฐมนตรีจะได้พิจารณาและ
สั่งการต่อไป
- (9) รายงานคณะรัฐมนตรีในกรณีที่สำคัญซึ่งเปลี่ยนแปลงไปมาก หรือการจัด
สวัสดิการหรือประโยชน์เกื้อกูลสำหรับข้าราชการยังไม่เหมาะสม เพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา
ในอันที่จะปรับปรุงเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่มค่าครองชีพ สวัสดิการ
หรือประโยชน์เกื้อกูล สำหรับข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสม

LIRT

(10) กำหนดนโยบายและออกระเบียบเกี่ยวกับทุนของรัฐบาลเพื่อสนองความต้องการกำลังคนของกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน และทุนเล่าเรียนหลวง ตลอดจนการจัดสรรผู้รับทุนของรัฐบาลที่สำเร็จการศึกษาแล้วเข้ารับราชการในส่วนราชการต่าง ๆ

(11) ออกข้อบังคับหรือระเบียบเพื่อควบคุมดูแลข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่ศึกษาหรือฝึกอบรมในต่างประเทศ และเพื่อดูแลจัดการการศึกษาของนักเรียนฝ่ายพลเรือนในต่างประเทศรวมทั้งเพื่อควบคุมการศึกษา ความประพฤติ และการใช้จ่าย ตลอดจนการเก็บเงินชดเชยค่าใช้จ่ายในการดูแลจัดการการศึกษา การกำหนดวินัย และการลงโทษสำหรับนักเรียนดังกล่าว ทั้งนี้ ให้ถือว่าเงินชดเชยค่าใช้จ่ายในการดูแลจัดการการศึกษาเป็นเงินรายรับของส่วนราชการที่เป็นสถานอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะประโยชน์ตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

(12) พิจารณารับรองคุณสมบัติของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่นเพื่อประโยชน์ในการบรรจุและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน และกำหนดเงินเดือนที่ควรได้รับและระดับตำแหน่งที่ควรแต่งตั้ง

(13) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(14) พิจารณาการแก้ไขระเบียบประวัติเกี่ยวกับวันเดือนปีเกิด และการควบคุมเกียจคร้านของข้าราชการพลเรือน

(15) ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่บัญญัติไว้ในมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่น

มาตรา 9 ผู้ปฏิบัติเมื่อนายกรัฐมนตรีได้รับรายงานของ ก.พ. ตามมาตรา 8

(8) ให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งให้กระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติการให้ถูกต้องหรือเหมาะสมต่อไป แต่ในกรณีที่ให้กระทรวง ทบวง กรมปฏิบัติให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. ให้ ก.พ. รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

LIRT

หนึ่งในสามของของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด

อนุกรรมการซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือน
ที่ออกจากราชการพลเรือน ให้พ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่งตาม
วาระ ให้ อ.ก.พ.วิสามัญที่ได้รับแต่งตั้งจาก ก.พ.คณะนั้นพ้นจากตำแหน่งไปด้วย ในระหว่าง
ที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้ อ.ก.พ.วิสามัญปฏิบัติหน้าที่
ไปก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้ง อ.ก.พ.วิสามัญใหม่

มาตรา 12 ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเรียกโดยย่อว่า
"สำนักงาน ก.พ." โดยมีเลขาธิการ ก.พ.เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบริหารราชการ
ของสำนักงานคณะที่ปรึกษาที่ปรึกษาที่ปรึกษาที่ปรึกษา ก.พ. ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะที่ปรึกษาที่ปรึกษาที่ปรึกษาที่ปรึกษา ก.พ. มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของ ก.พ.และดำเนินการ
ตามที่ ก.พ. มอบหมาย
- (2) วิเคราะห์วิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการจัดระบบราชการพลเรือน
- (3) ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของข้าราชการ
ฝ่ายพลเรือน
- (4) ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน
การจัดและการพัฒนาส่วนราชการ และวิธีปฏิบัติราชการของข้าราชการฝ่ายพลเรือน
- (5) พัฒนาระบบข้อมูลและจัดทำแผนกำลังคนในราชการพลเรือน
- (6) ส่งเสริม ประสานงาน เผยแพร่ ให้คำปรึกษาแนะนำ และดำเนินการ
เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสำหรับข้าราชการพลเรือน
- (7) ประสานงานและดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการพลเรือน

LIRT

(8) ดำเนินการเกี่ยวกับทุนของรัฐบาลเพื่อสนองความต้องการกำลังคนของ กระทรวง ทบวง กรม ฝ่ายพลเรือน และทุนเล่าเรียนหลวง ตลอดจนการจัดสรรผู้รับทุน ของรัฐบาลที่สำเร็จการศึกษาแล้วเข้ารับราชการในส่วนราชการต่าง ๆ ตามนโยบายและ ระเบียบที่ ก.พ.กำหนด

(9) ดำเนินการเกี่ยวกับการดูแลข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่ศึกษาหรือฝึกอบรม ในต่างประเทศ และการดูแลจัดการการศึกษาของนักเรียนฝ่ายพลเรือนในต่างประเทศ

(10) ดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตร วิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน และ/หรือผู้ช่วยในการกำหนดเงินเดือนที่ควรได้รับและระดับตำแหน่งที่ควรแต่งตั้ง

(11) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาทะเบียนประวัติและการควบคุมเกษียณอายุ ของข้าราชการพลเรือน

(12) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในราชการพลเรือน เสนอต่อ ก.พ.

มาตรา 13 ให้มีคณะกรรมการสามัญเรียกโดยย่อว่า อ.ก.พ.สามัญ ดังนี้

(1) คณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะ เป็นกระทรวง เรียกโดยย่อว่า อ.ก.พ.กระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะ เป็นกระทรวงโดยออกนามกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการนั้น ๆ

(2) คณะอนุกรรมการสามัญประจำกรม หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม เรียกโดยย่อว่า อ.ก.พ.กรม หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม โดยออกนามกรม หรือส่วนราชการนั้น ๆ

(3) คณะอนุกรรมการสามัญประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า อ.ก.พ.จังหวัด โดยออกนามจังหวัดนั้น ๆ

มาตรา 14 อ.ก.พ.กระทรวง ประกอบด้วยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นประธาน ปลัดกระทรวงเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน คณะที่ปรึกษาที่ปรึกษาที่ปรึกษาที่ปรึกษา ก.พ. หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็น ข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(2) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวง ผู้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาที่ปรึกษาที่ปรึกษาที่ปรึกษา หรืออธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 10 ขึ้นไปในกระทรวงนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนห้าคน ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทอื่นบัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนไปใช้บังคับแก่ข้าราชการประเภทใด คำว่า "ข้าราชการพลเรือน" ให้หมายถึงข้าราชการประเภทนั้น

ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (2) ถ้าออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มีใช้ตำแหน่งตาม (2) หรือโอนไปรับราชการในนอกกระทรวงอื่นเดิม ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา 15 อ.ก.พ.กระทรวง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) พิจารณากำหนดนโยบายและระบบการบริหารงานบุคคลตลอดจนระเบียบวิธีปฏิบัติราชการในกระทรวง

(2) พิจารณาการกำหนดและการเกลี้ยอัตรากำลังระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ภายในกระทรวง

LIRT

(3) พิจารณาปรับปรุงโครงสร้าง การบริหารงาน การจัดและการพัฒนา ส่วนราชการในกระทรวง

(4) พิจารณากำหนดนโยบาย กำกับดูแล และส่งเสริมเกี่ยวกับการพัฒนา ข้าราชการภายในกระทรวงเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทักษะที่ดี คุณธรรมและจริยธรรม อันจะทำให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(5) พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการค้าเงินทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ตามที่กักตุนบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ

(6) พิจารณาให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดตามที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดปรึกษา

(7) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ. มอบหมาย

(8) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ อ.ก.พ. กระทรวงเสนอต่อ ก.พ.

มาตรา 16 อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรีประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี หรือผู้ซึ่ง รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือน ในสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ก.พ. หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้อง เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(2) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ซึ่งได้ ราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 10 ขึ้นไปในสำนัก

LIRT

นายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนห้าคน

ใน อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน และให้ อ.ก.พ. นี้ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือก ตาม (2) ถ้าออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่ไม่ใช่ตำแหน่งตาม (2) หรือโอนไปรับราชการในตำแหน่งอื่นนอกสำนักงานนายกรัฐมนตรี ให้พ้นจากตำแหน่ง อนุกรรมการ

มาตรา 17 อ.ก.พ. ทบวง ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการทบวงเป็นประธาน ปลัดทบวงเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน คณะที่ปรึกษาที่ปรึกษาที่ปรึกษาที่ปรึกษาที่ปรึกษา ก.พ. หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการ ซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการ สรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็น หรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(2) ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดทบวง ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษาที่ปรึกษาที่ปรึกษาที่ปรึกษาที่ปรึกษา หรืออธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 10 ขึ้นไป ในทบวงนั้น ซึ่งได้รับ เลือกจากข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎ ก.พ. จำนวนห้าคน

ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน และให้ อ.ก.พ. นี้ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (2) ถ้าออกจากราชการ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มีชื่อตำแหน่งตาม (2) หรือโอนไปรับราชการในกระทรวงมหาดไทย นอกทบวงเดิม ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา 18 ให้ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง แต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้มี อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือผู้ซึ่งรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธาน หัวหน้าส่วนราชการนั้นเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือน ในสำนักงานคณะที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิระดับสูงของคณะรัฐมนตรี ก.พ. หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดระดับ 9 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(2) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการ ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าสำนักงานที่ขึ้นกับจังหวัด หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไปในส่วนราชการนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนห้าคน ในกรณีที่ถูกกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทอื่นบัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนไปใช้บังคับแก่ข้าราชการประเภทใด คำว่า "ข้าราชการพลเรือน" ให้หมายถึง ข้าราชการประเภทนั้น

LIRT

ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือก

ตาม (2) ถ้าออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มีใช้ตำแหน่งตาม

(2) หรือโอนไปรับราชการในส่วนราชการอื่นเดิม ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา 19 ให้ราชบัณฑิตยสถาน ให้มี อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง

ประกอบด้วยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นประธาน นายกราชบัณฑิตยสถานเป็นรองประธาน

เลขาธิการราชบัณฑิตยสถาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน

คณะที่ปรึกษาข้าราชการพลเรือน ก.พ. หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการและด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการ ซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ระดับ 9 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(2) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือที่เทียบเท่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือที่เทียบเท่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไม่ต่ำกว่าระดับ 9 ในราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนห้าคน

ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือก

ตาม (2) ถ้าออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มีใช้ตำแหน่งตาม

(2) หรือโอนไปรับราชการในส่วนราชการอื่นนอกจากราชบัณฑิตยสถาน ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา 20 ให้นำความในมาตรา 15 มาใช้บังคับแก่ อ.ก.พ.สำนักนายกรัฐมนตรีตามมาตรา 16 อ.ก.พ.ทบทวนตามมาตรา 17 อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง ตามมาตรา 18 และมาตรา 19 โดยอนุโลม

มาตรา 21 อ.ก.พ.กรมและ อ.ก.พ.ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ประกอบด้วยอธิบดีเป็นประธาน รองอธิบดีที่อธิบดีมอบหมายหนึ่งคนเป็นรองประธาน และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ.แต่งตั้งจาก

(1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(2) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีที่ไม่ได้รับมอบหมายให้เป็นรองประธาน ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป ผู้ช่วยอธิบดี ผู้อำนวยการกอง หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากอง หรือเลขานุการกรมในกรมนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.จำนวนหกคน ในกรณีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทอื่นบัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนไปใช้บังคับแก่ข้าราชการประเภทใด คำว่า "ข้าราชการพลเรือน" ให้หมายถึงข้าราชการประเภทนั้น

สำหรับสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง และสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง ให้ อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวง หรือ อ.ก.พ.สำนักงานปลัดทบวง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กรม

ส่วนราชบัณฑิตยสถานให้ อ.ก.พ.ตามมาตรา 19 ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กรม ให้ อ.ก.พ.นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

LIRT

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (2) ถ้าออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่ไม่ใช่ตำแหน่งตาม (2) หรือโอนไปรับราชการในนอกกรมอื่นใด ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา 22 อ.ก.พ.กรมและ อ.ก.พ.ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) พิจารณากำหนดนโยบายและระบบการบริหารงานบุคคลตลอดจนระเบียบวิธีการปฏิบัติราชการในกรม
- (2) พิจารณากำหนดและการเกลี้ยอัตรากำลังระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ภายในกรม
- (3) พิจารณาปรับปรุงโครงสร้าง การบริหารงาน การจัดและการพัฒนาส่วนราชการในกรม
- (4) พิจารณากำหนดนโยบาย กำกับดูแล และส่งเสริมเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการภายในกรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทักษะที่ดี คุณธรรมและจริยธรรม อันจะทำให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (5) พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการค้าเงินทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ตามที่กำหนดบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้
- (6) พิจารณาให้ความเห็นแก่อธิบดีตามที่อธิบดีปรึกษา
- (7) ปฏิบัติการตามที่ อ.ก.พ.กระทรวงมอบหมาย
- (8) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และช่วย ก.พ.ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ.มอบหมาย
- (9) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ อ.ก.พ.กรม เสนอต่อกระทรวงเจ้าสังกัด และ ก.พ.

มาตรา 23 อ.ก.พ.จังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน

LIRT

รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายหนึ่งคนเป็นรองประธาน และอนุกรรมการ
ซึ่งประธาน อ.ก.พ.แต่งตั้งจาก

(1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ
และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการ
สรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือ
เคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือตำแหน่งที่
เทียบเท่า

(2) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับการมอบหมาย
ให้เป็นรองประธาน ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำ
จังหวัดที่กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ แต่งตั้งไปประจำจังหวัดนั้น ซึ่งได้รับเลือกจาก
ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.
จำนวนหกคน ซึ่งแต่ละคนสังกัดอยู่ต่างกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม
และไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง

ให้ อ.ก.พ.นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือก
ตาม (2) ผู้ใดออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่ไม่ใช่ตำแหน่งตาม
(2) ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในจังหวัดอื่น หรือโอนไปสังกัดกระทรวง ทบวง หรือ
ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงอื่นที่มีอนุกรรมการตาม (2)
สังกัดอยู่แล้ว ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา 24 อ.ก.พ.จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) พิจารณากำหนดนโยบายและระบบการบริหารงานบุคคลตลอดจนระเบียบ
วิธีปฏิบัติราชการในจังหวัด

(2) พิจารณากำหนดนโยบาย และประสานการพัฒนาข้าราชการในจังหวัด ให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวง ทบวง กรม ตลอดจนกำกับดูแลและส่งเสริมเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการในจังหวัด เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทักษะที่ดี คุณธรรมและจริยธรรมอันจะทำให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(3) พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ตามที่ก.พ.บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(4) พิจารณาให้ความเห็นแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดปรึกษา

(5) ปฏิบัติการตามที่ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.ทบวง หรือ อ.ก.พ.กรม มอบหมาย

(6) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และช่วย ก.พ.ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ.มอบหมาย

(7) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ อ.ก.พ.จังหวัด เสนอต่อกระทรวง/ส.ก.พ.ที่เกี่ยวข้อง และ ก.พ.

มาตรา 25 อนุกรรมการตามมาตรา 14 (1) และ (2) มาตรา 16 (1) และ (2) มาตรา 17 (1) และ (2) มาตรา 18 (1) และ (2) มาตรา 19 (1) และ (2) มาตรา 21 (1) และ (2) และมาตรา 23 (1) และ (2) ให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปี ถ้าตำแหน่งอนุกรรมการว่างลงก่อนกำหนดและยังมีอนุกรรมการเหลืออยู่อีกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของอนุกรรมการตามมาตรา 14 (1) และ (2) มาตรา 16 (1) และ (2) มาตรา 17 (1) และ (2) มาตรา 18 (1) และ (2) มาตรา 19 (1) และ (2) มาตรา 21 (1) และ (2) หรือมาตรา 23 (1) และ (2) แล้วแต่กรณี รวมกันให้อนุกรรมการที่เหลือปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้และให้ตั้งขึ้นใหม่ครั้งหนึ่งก่อนครบกำหนดวาระในคราวต่อไป

มาตรา 28 ให้นำมาตรา 10 มาใช้บังคับแก่การประชุมของ อ.ก.พ.วิสามัญ และ อ.ก.พ.สามัญ โดยอนุโลม

ลักษณะ 2

บททั่วไป

มาตรา 29 ข้าราชการพลเรือนมี 3 ประเภท

- (1) ข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนซึ่งรับราชการ โดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ และได้รับแต่งตั้งตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ 3
- (2) ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนซึ่งได้รับ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในพระองค์พระมหากษัตริย์ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา
- (3) ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนซึ่งได้รับ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในต่างประเทศในกรณีพิเศษโดยเหตุผลทางการเมืองตามที่บัญญัติไว้ ในลักษณะ 5

มาตรา 30 ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนต้องมีคุณสมบัติทั่วไป ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี
- (3) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (4) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง
- (5) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

- (6) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายอื่น
- (7) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม
- (8) ไม่เป็นกรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (9) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (10) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดโดยศาลอาญาหรือศาลชั้นต้นที่มีผลผูกพันคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้จำคุก เพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
- (11) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
- (12) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก หรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายอื่น
- (13) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายอื่น
- (14) ไม่เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ
- ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนซึ่งขาดคุณสมบัติตาม (7) (9) (10) หรือ (14) ก.พ.อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ส่วนผู้ที่ขาดคุณสมบัติตาม (11) หรือ (12) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้ว หรือผู้ที่ขาดคุณสมบัติตาม (13) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และมีใช่เป็นกรณีออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะกระทำผิดในกรณีทุจริตต่อหน้าที่ ก.พ.อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ มติของ ก.พ. ในการประชุมปรึกษายกเว้นเช่นนี้ ต้องได้คะแนนเสียงสี่ในห้าของจำนวนกรรมการในที่ประชุม การลงมติให้กระทำโดยลับ
- การขอยกเว้นและการพิจารณาขอยกเว้นในกรณีขาดคุณสมบัติทั่วไป ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ.วางไว้

LIRT

ผู้ที่เป็นข้าราชการพลเรือนต้องมิคุณสมบัติทั่วไปตามวรรคหนึ่งตลอดเวลาที่
รับราชการ เว้นแต่คุณสมบัติตาม (6) หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่มาคุณสมบัติตามวรรคสอง

มาตรา 31 การให้ข้าราชการพลเรือนได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง
ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับข้าราชการพลเรือนแต่ละประเภท

อัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตาม
บัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ภายใต้บังคับมาตรา 39 และมาตรา 45 ให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการ
พลเรือนหมายเลข 1 และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข 1
ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2535 เป็นต้นไป และให้เปลี่ยนไปใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการ
พลเรือน หมายเลข 2 และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข 2
บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข 3 และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่ง
ข้าราชการพลเรือน หมายเลข 3 บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข 4
และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข 4 หรือบัญชีอัตราเงินเดือน
ข้าราชการพลเรือน หมายเลข 5 ตามความเหมาะสม โดยเปลี่ยนไปใช้บัญชีอัตราเงินเดือน
และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งในลำดับถัดไปลำดับใดก็ได้ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนให้เข้าอันดับและขึ้นเงินเดือนตาม
บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข 1 และการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการ
พลเรือนให้เข้าอันดับและขึ้นเงินเดือนของตำแหน่งประเภททั่วไป ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ
หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการ
พลเรือน หมายเลข 5 ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ในกรณีมีการเปลี่ยนการใช้บัญชีอัตราเงินเดือนตามวรรคสาม หรือมีการปรับ
อัตราเงินเดือนให้เข้าอันดับและขึ้นเงินเดือนตามวรรคสี่ ให้มีผลเป็นการแก้ไขขึ้นเงินเดือน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ข้าราชการพลเรือนที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา กฏ ก.พ. ข้อบังคับ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี และมติ ก.พ. ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ตามไปด้วย

การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้แก่ข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการนั้น

เงินประจำตำแหน่งตามมาตรานี้ไม่ถือเป็นเงินเดือนเพื่อเป็นเกณฑ์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา 32 เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการพลเรือน คณะรัฐมนตรี จะวางระเบียบและวิธีการให้กระทรวงการคลังหักเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนไว้เป็นเงินสะสมก็ได้ โดยคิดดอกเบี้ยจากเงินสะสมนั้นไว้ในอัตราไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประเภทประจำของธนาคารพาณิชย์

เงินสะสมและดอกเบี้ยนี้ให้อย่าคืนหรือให้กู้ยืมเพื่อดำเนินการตามโครงการสวัสดิการสำหรับข้าราชการพลเรือนตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา 33 ข้าราชการพลเรือนอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ หรือตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ตามระเบียบที่ ก.พ. และกระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา 34 ข้าราชการพลเรือนอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 35 วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 36 เครื่องแบบของข้าราชการพลเรือนและระเบียบการแต่งเครื่องแบบ

ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา 37 ป่าเหมืองป่าราษฎรพลเรือนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ลักษณะ 3

ข้าราชการพลเรือนสามัญ

หมวด 1

การกำหนดตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

มาตรา 38 ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญมีชื่อในการบริหารงานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และอาจมีตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานตามที่กระทรวง ทบวง กรม ทำความตกลงกับ ก.พ. อีกก็ได้

มาตรา 39 ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญมี 3 ประเภท

- (1) ตำแหน่งประเภททั่วไป
- (2) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา
- (3) ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 40 ระดับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ 11 ระดับ คือ ระดับ 1 ระดับ 2 ระดับ 3 ระดับ 4 ระดับ 5 ระดับ 6 ระดับ 7 ระดับ 8 ระดับ 9 ระดับ 10 และระดับ 11 โดยตำแหน่งระดับ 1 เป็นระดับต่ำสุด เรียงสูงขึ้นไปเป็นลำดับตามความยากและคุณภาพของงานจนถึงตำแหน่งระดับ 11 เป็นระดับสูงสุด

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(1) ตำแหน่งระดับ 1 ได้แก่ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานระดับต้น มีลักษณะงานที่ไม่ยาก ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือสอนงานอย่างใกล้ชิด หรือปฏิบัติงานตามคำสั่ง แบบอย่าง หรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่อย่างแน่ชัด ละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถระดับพื้นฐานขั้นต้น

(2) ตำแหน่งระดับ 2 ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานระดับต้น มีลักษณะงานที่ค่อนข้างยาก ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือสอนงานเป็นระยะ หรือปฏิบัติงานตามคำสั่ง แบบอย่าง หรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่อย่างกว้างๆ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ หรือค่าจ้างที่ต่ำกว่าผู้ปฏิบัติงานในระดับพื้นฐานขั้นสูง หรือ

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ค่อนข้างยาก ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือสอนงานเป็นระยะ หรือปฏิบัติงานตามคำสั่ง แบบอย่างหรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่อย่างกว้าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้ได้รับการอบรม หรือมีประสบการณ์การปฏิบัติงานในงานที่ไม่ยากมาแล้ว

(3) ตำแหน่งระดับ 3 ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานระดับต้น มีลักษณะงานที่ค่อนข้างยากพอสมควร ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ แนะนำ ตรวจสอบบ้าง หรือปฏิบัติงานตามคำสั่ง แบบอย่างหรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่บ้าง ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา ที่ ก.พ. รับรองให้บรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งระดับนี้ หรือ

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ยากพอสมควร ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือแนะนำบ้าง หรือปฏิบัติงานตามคำสั่ง แบบอย่าง หรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่บ้าง ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้ได้รับการอบรมหรือมีประสบการณ์การปฏิบัติงานในงานที่ค่อนข้างยากมาแล้ว

(4) ตำแหน่งระดับ 4 ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานระดับต้น มีลักษณะงานที่ยาก ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือแนะนำเฉพาะในบางกรณีที่เป็น ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาที่ ก.พ.รับรองให้บรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งระดับนี้

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ยาก ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือแนะนำเฉพาะในบางกรณีที่เป็น ในการปฏิบัติงานจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาค่อนข้างบ่อย ต้องประยุกต์ประสบการณ์ และความชำนาญงาน เพื่อปรับวิธีการและแนวดำเนินการให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้ได้รับการอบรมหรือมีประสบการณ์การปฏิบัติงานในงานที่ยากพอสมควรมาแล้ว หรือ

(ค) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าหน่วยงานระดับต้นในงานสนับสนุน มีลักษณะงานต้องกำกับ แนะนำ ตรวจสอบ และควบคุมผู้ปฏิบัติงานจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยุ่งยาก และคุณภาพของงานสูงพอสมควร

(5) ตำแหน่งระดับ 5 ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีลักษณะงานที่ค่อนข้างยากมาก ปฏิบัติงานโดยไม่จำเป็นต้องมีการกำกับ ตรวจสอบ หรือแนะนำ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาที่ ก.พ.รับรองให้บรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งระดับนี้

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ค่อนข้างยากมาก ปฏิบัติงานโดยไม่จำเป็นต้องมีการกำกับ ตรวจสอบ หรือแนะนำ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้ได้รับการอบรมหรือมีประสบการณ์การปฏิบัติงานในงานที่ยากมาแล้ว หรือ

(ค) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าหน่วยงานในงานเทคนิค งานสนับสนุน งานช่างฝีมือ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ มีลักษณะงานต้องกำกับ แนะนำ ตรวจสอบ และควบคุมผู้ปฏิบัติงานจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยุ่งยาก และคุณภาพของงานสูง

(6) ตำแหน่งระดับ 6 ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ยากมาก ปฏิบัติงานโดยจำเป็นต้องมีการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาในงานที่รับผิดชอบค่อนข้างมาก ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าสามารถปฏิบัติงานในความรับผิดชอบด้วยตนเองได้

(ข) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าหน่วยงานเทียบเท่ากองในงานสนับสนุนของส่วนราชการ สำหรับหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด หรือ สำหรับหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ มีลักษณะงานต้องกำกับ แนะนำ ตรวจสอบ และบังคับบัญชาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยุ่งยาก และคุณภาพของงานค่อนข้างสูงมาก หรือตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยุ่งยาก และคุณภาพของงานเทียบได้ระดับเดียวกัน หรือ

(ค) ตำแหน่งสำหรับผู้ชำนาญการพิเศษ มีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติได้เฉพาะวิชาชีพเฉพาะ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์สูงในงานวิชาชีพเฉพาะ

(7) ตำแหน่งระดับ 7 ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าหน่วยงานที่เป็นกอง มีลักษณะงานจัดการ และต้องกำกับ ตรวจสอบ และบังคับบัญชาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจำนวนมากพอสมควร ซึ่งเป็นงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยุ่งยาก และคุณภาพของงานสูงมาก หรือตำแหน่ง สำหรับหัวหน้าหน่วยงานเทียบเท่ากอง สำหรับหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด สำหรับหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ สำหรับหัวหน้าหน่วยงานอื่น ที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยุ่งยาก และคุณภาพของงานสูงมากเทียบได้ระดับเดียวกัน

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ยากเป็นพิเศษ ปฏิบัติงานโดยจำเป็นต้องมีการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาในงานที่รับผิดชอบมาก ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์สูงมาก

LIRT

หรือลักษณะงานตรวจและแนะนำการปฏิบัติราชการ หรือลักษณะงานตรวจการในงานเทคนิคเฉพาะด้าน หรือตรวจการในงานหลักตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการระดับกรม หรือ

(ค) ตำแหน่งสำหรับผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่ง มีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติโดยใช้วิชาชีพนเฉพาะ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์สูงมากในงานวิชาชีพนเฉพาะ

(8) ตำแหน่งระดับ 8 ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าหน่วยงานที่เป็นกอง มีลักษณะงานจัดการและต้องกำกับ ตรวจสอบ และบังคับบัญชาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากำนวนมากพอสมควร ซึ่งเป็นงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยุ่งยาก และคุณภาพของงานสูงมากเป็นพิเศษ หรือตำแหน่งที่หัวหน้าหน่วยงานเทียบเท่ากอง หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด หรือ หัวหน้าหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยุ่งยาก และคุณภาพของงานสูงมากเป็นพิเศษเทียบได้ระดับเดียวกัน

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ยากมากเป็นพิเศษ ปฏิบัติงานโดยจำเป็นต้องมีการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาในงานที่รับผิดชอบเป็นประจำ หรือลักษณะงานช่วยหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม หรือลักษณะงานตรวจและแนะนำการปฏิบัติราชการ หรือตรวจการในงานเทคนิคเฉพาะด้าน หรือตรวจการในงานหลักตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการระดับกรม ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์สูงมากเป็นพิเศษ หรือ

(ค) ตำแหน่งสำหรับผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่ง มีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติโดยใช้วิชาชีพนเฉพาะ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์สูงมากเป็นพิเศษในงานวิชาชีพนเฉพาะ

(9) ตำแหน่งระดับ 9 ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะรองหัวหน้าส่วนราชการ

ระดับกรมหรือจังหวัด

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการ ระดับกระทรวงหรือทบวง หรือผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

(ค) ตำแหน่งสำหรับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติโดยใช้วิชาชีพเฉพาะหรือลักษณะงานเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง และมีความเชี่ยวชาญและผลงานเป็นที่ยอมรับในวงการด้านนั้น

(ง) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าหน่วยงานในสังกัดที่ต่ำกว่ากอง ซึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบในงานหลักตามอำนาจหน้าที่ของกรม และเป็นงานที่มีความหลากหลาย ความยุ่งยาก และมีคุณภาพของงานสูงมากกว่ากอง หรือ

(จ) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งมีลักษณะงานตรวจและแนะนำการปฏิบัติราชการ หรือลักษณะงานให้คำปรึกษาของส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง หรือลักษณะงานอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยุ่งยาก และคุณภาพของงานเทียบได้ระดับเดียวกัน

(10) ตำแหน่งระดับ 10 ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือจังหวัด

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะรองหัวหน้าส่วนราชการ ระดับกระทรวงหรือทบวง หรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(ค) ตำแหน่งสำหรับผู้เชี่ยวชาญพิเศษ มีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติโดยใช้วิชาชีพเฉพาะหรือลักษณะงานเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงมาก และมีความเชี่ยวชาญและผลงานเป็นที่ยอมรับในวงการด้านนั้น

(ง) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าส่วนราชการระดับสถานเอกอัครราชทูตหรือเทียบเท่า

(จ) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีลักษณะงานตรวจและแนะนำการปฏิบัติราชการ หรือลักษณะงานให้คำปรึกษาของส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องมาแล้ว หรือลักษณะงานอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยุ่งยาก และคุณภาพของงานเทียบได้ระดับเดียวกัน

(11) ตำแหน่งระดับ 11 ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงหรือทบวง

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

(ค) ตำแหน่งสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ มีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติโดยใช้วิชาชีพเฉพาะหรือลักษณะงานเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ตามอำนาจหน้าที่หลักของส่วนราชการระดับกระทรวงหรือทบวง ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงมากเป็นพิเศษ และที่ควรจะเป็นผู้ถือทั้งทรงคุณวุฒิและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือ

(ง) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่รายงานตรงต่อนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยุ่งยาก และคุณภาพของงานสูงมากเป็นพิเศษเทียบได้ระดับเดียวกับตำแหน่งอื่นในระดับนี้

LIRT

ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้แสดงประเภทตำแหน่ง ชื่อของสายงาน ลักษณะงานโดยทั่วไปของสายงาน ชื่อของกลุ่มตำแหน่ง หน้าที่และความรับผิดชอบของกลุ่มตำแหน่ง ลักษณะงานที่ปฏิบัติ คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ผู้ดำรงตำแหน่งจะต้องมี และระดับของตำแหน่งในกลุ่มนั้นด้วย

มาตรา 43 ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งใดบังคับบัญชาข้าราชการพลเรือนในส่วนราชการหรือหน่วยงานใด ในฐานะใด ให้เป็นไปตามที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 มอบหมายโดยทำเป็นหนังสือ

มาตรา 44 ให้ ก.พ.ตรวจสอบการกำหนดตำแหน่งและการใช้ตำแหน่ง ข้าราชการพลเรือนสามัญให้เหมาะสม ในกรณีที่ปรากฏว่าการกำหนดตำแหน่งใดไม่เหมาะสม กิตติ การใช้ตำแหน่งใดไม่เหมาะสมตามที่ ก.พ.กำหนดตามมาตรา 40 กิตติ หรือลักษณะ หน้าที่และความรับผิดชอบ ปริมาณและคุณภาพของงานของตำแหน่งใดที่ ก.พ.กำหนด ตามมาตรา 40 เปลี่ยนแปลงไปกิตติ ให้ ก.พ.พิจารณาปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งนั้น เสียใหม่ให้เหมาะสม ทั้งนี้ ก.พ.จะมอบหมายให้องค์กรหรือส่วนราชการใดดำเนินการ แทนก็ได้

ในการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.พ.หรือผู้ที่ ก.พ. มอบหมายมีอำนาจยุบเลิกตำแหน่งหรือตัดโอนตำแหน่ง ~~ผู้ดำรงตำแหน่ง~~ หรือตัดโอนข้าราชการพลเรือนสามัญ ~~ผู้ดำรงตำแหน่ง~~ หรือตัดโอนตำแหน่งและข้าราชการพลเรือนสามัญที่เกิดขึ้นในส่วนราชการใด ไปไว้ในส่วนราชการอื่นได้ตามความจำเป็น โดย ก.พ.หรือผู้ที่ ก.พ.มอบหมายอาจเปลี่ยน ชื่อตำแหน่ง สายงาน ~~ผู้ดำรงตำแหน่ง~~ หรือระดับตำแหน่งเป็นอย่างอื่นได้ตามความเหมาะสม

เมื่อ ก.พ.หรือผู้ที่ ก.พ.มอบหมายมีมติหรือสั่งให้ ~~ผู้ดำรงตำแหน่ง~~ ~~ผู้ดำรงตำแหน่ง~~ หรือ ~~ผู้ดำรงตำแหน่ง~~ ให้ส่วนราชการฝ่ายรับโอนและส่วนราชการเดิม ดำเนินการให้เป็นไปตามมติหรือคำสั่งนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

LIRT

การตัดโอนทรัพย์สินและทรัพย์สินที่ผู้ดำรงตำแหน่งได้รับจากการตามวรรคสาม หากจะต้องตัดโอนอัตราเงินเดือนของตำแหน่งไปด้วย ให้ส่วนราชการฝ่ายรับโอน และ ส่วนราชการเดิมดำเนินการให้ทรัพย์สินได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ กำหนด และไม่ให้ถือว่าการตัดโอนอัตราเงินเดือนของผู้ดำรงตำแหน่งที่ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็น การโอนงบประมาณรายจ่ายที่ผู้ดำรงตำแหน่งได้รับจากตำแหน่งไปใช้สำหรับส่วนราชการอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา 45 ข้าราชการพลเรือนสามัญจะได้รับเงินเดือนตามตำแหน่ง ผู้ได้รับ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ระดับใด จะได้รับเงินเดือนในอันดับใดตามบัญชีอัตราเงินเดือน ข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่ ก.พ.กำหนด โดยให้ได้รับ ในขั้นต่ำของอันดับ ในกรณีที่จะให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำ หรือสูงกว่าขั้นสูง ของอันดับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้นอกจากจะได้รับเงินเดือน ตามตำแหน่งแล้ว ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งอีกส่วนหนึ่ง ดังนี้

(1) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ตามที่กำหนด ในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามมาตรา 39 ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเงินประจำ ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการ พลเรือนท้ายพระราชบัญญัตินี้ นับตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกากำหนดตำแหน่งประเภท วิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ

(2) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามมาตรา 39 ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเงินประจำตำแหน่งประเภท บริหารระดับสูงตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัตินี้ นับตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกากำหนดตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง

การรับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ และ

LIRT

ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
ในกฎ ก.พ.

หมวด 2

การบรรจุและการแต่งตั้ง

มาตรา 46 การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ให้บรรจุและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งนั้น
โดยบรรจุและแต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับสำหรับการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการตามมาตรา 50
มาตรา 51 มาตรา 61 มาตรา 63 มาตรา 64 มาตรา 65 และมาตรา 66

มาตรา 47 ผู้สมัครสอบแข่งขันในตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปหรือได้รับ
การยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 30 และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น
ตามที่ ก.พ.กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง หรือได้รับอนุมัติจาก ก.พ.ตาม
มาตรา 56 ด้วย

สำหรับผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 30 (4) ให้มีสิทธิสมัครสอบแข่งขันได้
แต่จะมีสิทธิได้รับบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในตำแหน่งที่สอบแข่งขันได้
ต่อเมื่อพ้นจากตำแหน่งข้าราชการการเมืองแล้ว

มาตรา 48 ให้ ก.พ.เป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้า
รับราชการ ในการนี้ ก.พ.จะมอบหมายให้องค์กรหรือส่วนราชการใดเป็นผู้ดำเนินการสอบ
แทนก็ได้ ทั้งนี้ ก.พ.จะกำหนดให้มีการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุในกระทรวง ทบวง กรม
เป็นการทั่วไปหรือในหน่วยราชการใด หรือในท้องที่ใดเป็นการเฉพาะแห่ง และจำกำหนด
ให้รับสมัครสอบแข่งขันเฉพาะผู้มีคุณสมบัติอย่างใดสำหรับการสอบแข่งขันครั้งใดก็ได้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

หลักสูตร วิธีการสอบแข่งขัน และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน ตลอดจนเกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ การนำรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งหนึ่งไปขึ้นบัญชีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งอื่น และการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา 49 ผู้สอบแข่งขันได้ซึ่งอยู่ในลำดับที่จะได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ถ้าปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปโดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 30 หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ตามมาตรา 56 อยู่ก่อนหรือภายหลังการสอบแข่งขัน จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

มาตรา 50 ในกรณีที่มีเหตุพิเศษที่ ก.พ. เห็นว่าไม่จำเป็นต้องดำเนินการสอบแข่งขัน ผู้มีอำนาจตามมาตรา 52 อาจคัดเลือกบรรจุบุคคลเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งได้ ทั้งนี้ ตามกรณี หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา 51 กระทรวง ทบวง กรมใดมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์แก่ราชการที่จะต้องบรรจุบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญสูงเข้ารับราชการในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ชำนาญการ ให้กระทรวง ทบวง กรมนั้นดำเนินการขออนุมัติ ก.พ. เมื่อ ก.พ. ได้พิจารณาอนุมัติให้บรรจุ และได้กำหนดระดับของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งและเงินเดือนที่จะให้ได้รับแล้ว ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 52 บรรจุและแต่งตั้งได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา 52 ก.ทบบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ดำเนินการตามมาตรา 46 มาตรา 50 มาตรา 51 มาตรา 57 มาตรา 58 มาตรา 59 มาตรา 60 มาตรา 61 มาตรา 62 มาตรา 63 มาตรา 64 มาตรา 65 หรือมาตรา 66 แล้วแต่กรณี และให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้ เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

LIRT

(1) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 10 ระดับ 11 ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(2) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ 10 ให้ปลัดกระทรวง
ผู้บังคับบัญชาเสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติ
จากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ชี้แจงคำสั่งบรรจุ และให้
นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ยกเว้นการบรรจุ
และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 10 ที่ระบุไว้ใน (3) ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งระดับ ๘ 10 ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ใน
บังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการ
รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเสนอรัฐมนตรี
เจ้าสังกัดเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว
ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ชี้แจงคำสั่งบรรจุ และแต่งตั้ง สภาที่ปรึกษาฯ มีหน้าที่พิจารณา
คำสั่งแต่งตั้งแต่งตั้งระดับ ๘ 10 และในชั้นพิจารณาเห็นว่าคำสั่งแต่งตั้ง
หรือที่คำสั่งแต่งตั้งอยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรี หรือในสำนักงานปลัดกระทรวง ให้นายก -
รัฐมนตรีชี้แจงคำสั่งเป็นผู้ชี้แจงคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้ง

(3) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ป 10 ให้ผู้มีสิทธิพึงศักยภาพ
เป็นผู้นับถือศาสนาอิสลามหรือมุสลิมซึ่งได้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง
และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ป 9 ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวง
หรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมี
หัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติงานจากส่วนตรงต่อหน่วยงานสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี

ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจรัฐมนตรีเจ้าสังกัดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ
เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรี
นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(4) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 7 ลงมา ให้อธิบดี
 ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
 ก.พ.กำหนด เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่ง
 ระดับ 9 ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชา
 ของนายกรัฐมนตรี หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบ
 ในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ
 และแต่งตั้ง สำหรับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 9 ลงมาในส่วนราชการ
 ที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรี หรือใน
 สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(4 ทวิ) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชา
 เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวง ส่วนการบรรจุ
 และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวง
 หรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมี
 หัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้อธิบดี
 ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(4 ตริ) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 7 ลงมา ให้อธิบดี
 ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด
 เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(5) การบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา 46 และการแต่งตั้งตามมาตรา 57
 ให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 7 ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งมีใช้หัวหน้าส่วนราชการ

LIART

ประจำจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

ในการเสนอเพื่อแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่ง ให้รายงาน
ความสมควรพร้อมทั้งเหตุผลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนดไปด้วย

มาตรา 53 ภายใต้บังคับมาตรา 57 วรรคหนึ่ง และมาตรา 60 ให้มีการ
สับเปลี่ยนหน้าที่ ย้าย หรือโอนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ระดับ 10
และระดับ 11 ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีลักษณะบริหารตามที่ ก.พ.กำหนด โดยมีควรรให้อยู่
ปฏิบัติหน้าที่เดียวติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสี่ปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
ก.พ.กำหนด

ความในมาตรานี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ.กำหนดว่าเป็นตำแหน่ง
ที่มีลักษณะงานเฉพาะอย่าง

มาตรา 54 ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ และแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 46 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 50 และข้าราชการที่ไม่ใช่
ข้าราชการพลเรือน ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ พนักงานเทศบาล
หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติงาน ซึ่งโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการ
พลเรือนสามัญและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 61 ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ
เป็นเวลาตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. โดยอยู่ในความดูแลของผู้บังคับบัญชาผู้มีหน้าที่พัฒนาตาม
มาตรา 76 หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย และให้มีการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52
พิจารณาว่าผู้นั้นมีความเหมาะสมที่จะให้รับราชการต่อไปหรือไม่ ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตาม
มาตรา 52 เห็นว่าผู้นั้นมีผลการประเมินต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ไม่ควรให้รับราชการต่อไป
ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ ไม่ว่าจะครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ
แล้วหรือไม่ก็ตาม ถ้าพ้นกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการดังกล่าวแล้ว และผู้มีอำนาจ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สั่งบรรจุตามมาตรา 52 เห็นว่าควรให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปก็ให้รายงานต่อไปตามลำดับ จนถึงผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 109 วรรคหนึ่ง และ ก.พ.

ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 118 และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งหรือตามมาตราอื่น ก็ให้ผู้นั้นมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 หรือผู้มีอำนาจตามมาตราอื่นนั้น แล้วแต่กรณี มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามมาตรา 118 เป็นให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งหรือตามมาตราอื่นนั้นได้

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 6 และถ้าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามวรรคหนึ่งไปก่อนได้

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และการนับเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นไม่เคยเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ผู้นั้นอยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา 55 การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. ยังมีได้กำหนดตามมาตรา 40 จะกระทำมิได้

มาตรา 56 ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งใดต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามที่ ก.พ. กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น ก.พ. อาจอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณสมบัติต่างไปจากคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งก็ได้

ในกรณีที่ ก.พ. กำหนดให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิใดเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้หมายถึงปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิที่ ก.พ. รับรอง

มาตรา 57 การย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งใดไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นในกรมเดียวกัน ต้องย้ายไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

การย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิม และการย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญได้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา 40 ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา 40 จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว

มาตรา 58 การเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ให้เลื่อนและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันหรือผู้สอบคัดเลือกเพื่อดำรงตำแหน่งนั้นได้หรือจากผู้ได้รับคัดเลือกเพื่อดำรงตำแหน่งนั้น

กรณีใดจะเลื่อนและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ ผู้สอบคัดเลือกได้ หรือผู้ได้รับคัดเลือก ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

การสอบแข่งขัน ให้เป็นไปตามมาตรา 48 ส่วนการสอบคัดเลือกและคัดเลือก ให้กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัดเป็นผู้ดำเนินการ หลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครสอบคัดเลือก เกณฑ์การตัดสิน การป้อนบัญชีและการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ ตลอดจนวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการคัดเลือก ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

LIRT

มาตรา 59 การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 58 สำหรับผู้สอบแข่งขันได้ ให้แต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ สำหรับผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับเลือก ให้แต่งตั้งได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ ซึ่งจะต้องเป็นผู้มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๖ ขึ้นไป เมื่อได้ดำรงตำแหน่งแล้วให้ถือว่าได้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๖.ก.พ. สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๖.ก.พ. ให้ถือว่าได้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๖.ก.พ. สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๖.ก.พ. ให้ถือว่าได้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๖.ก.พ. สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๖.ก.พ. ให้ถือว่าได้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๖.ก.พ.

มาตรา 60 การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในต่างกระทรวง ทบวง กรม อาจทำได้เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว โดยให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิมและรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการโอนตามวรรคสอง วรรคสี่ วรรคหก และมาตรา 44

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 9 ขึ้นไป ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในกระทรวงเดียวกัน ให้โอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิม และรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม เว้นแต่เป็นการโอนตามวรรคสาม

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งระดับ 9 และระดับ 10 ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และการโอนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งดังกล่าวซึ่งสังกัดส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการ

LIRT

พลเรือนสามัญในกรม หรือต่างส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการ
รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีในกระทรวงเดียวกัน อาจทำได้
เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว ทั้งนี้
ให้โอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิมและรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 10 ขึ้นไป ไปแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในต่างกระทรวง ให้โอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิม และรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม และต้องได้รับอนุมัติจาก
คณะรัฐมนตรี

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือน
สามัญในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี และการโอนข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดสำนักงาน
เลขาธิการรัฐมนตรีไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในกรมหรือต่างสำนักงาน
เลขาธิการรัฐมนตรี อาจทำได้เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 ทั้งสองฝ่ายได้ตกลง
ยินยอมในการโอนนั้นแล้ว ทั้งนี้ ให้โอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิม
และรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้สอบแข่งขันได้ ผู้สอบคัดเลือกได้ หรือผู้ได้รับ
คัดเลือก ให้ทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

การโอนข้าราชการพลเรือนผู้มีได้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ.กำหนดตามมาตรา 40
ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญที่ ก.พ.กำหนดตามมาตรา 40 ในต่าง
กระทรวง ทบวง กรม หรือต่างสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี หรือโอนจากกรมไปแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี หรือโอนจากสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในกรม จะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ.แล้ว ในการนี้
ให้ ก.พ.พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ และให้ ก.พ.กำหนด
ระดับของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งและเงินเดือนที่จะให้ได้รับด้วย

LIRT

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิม
ต่างกระทรวง ทบวง กรม หรือต่างสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี หรือโอนจากกรมไปแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี หรือโอนจากสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในกรม จะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ.แล้ว ในการนี้
ให้ ก.พ.พิจารณาโดยคำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ และ
ให้ ก.พ.กำหนดเงินเดือนที่จะให้ได้รับด้วย

มาตรา 61 การโอนพนักงานเทศบาลที่ไม่ใช่พนักงานเทศบาลวิสามัญ และการโอน
ข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัตินี้และไม่ใช่ข้าราชการการเมือง
หรือข้าราชการวิสามัญ มาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ อาจทำได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจ
โดยผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 ของกระทรวง ทบวง กรมที่จะรับโอนทำความเข้าใจ
กับผู้มีอำนาจสั่งบรรจุของส่วนราชการหรือหน่วยงานสังกัดเดิม แล้วเสนอเรื่องไปให้ ก.พ.
พิจารณาอนุมัติ ในการนี้ ให้ ก.พ.พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ
ส่วนจะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใด และจะให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.พ.
เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่จะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ
และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการโอนตามวรรคสอง ผู้ดำรงตำแหน่ง

การโอนข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัตินี้และไม่ใช่
ข้าราชการการเมือง หรือข้าราชการวิสามัญ มาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในกรม
เดียวกันหรือในส่วนราชการใดที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ
ของส่วนราชการสังกัดเดิมด้วย ให้ทำได้ตามวรรคหนึ่ง โดยผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52
ไม่ต้องทำความเข้าใจในการโอน

การโอนพนักงานเทศบาลและข้าราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองซึ่งเป็นผู้
สอบแข่งขันได้ หรือผู้ได้รับคัดเลือก มาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ทำได้ตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

LIRT

การโอนพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ระเบียบพนักงานนั้นบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา และไม่ใช่พนักงานวิสามัญ มาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ทำได้ เช่นเดียวกับการโอนพนักงานเทศบาล

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนมาตามมาตรานี้ในขณะที่เป็นข้าราชการ พนักงานเทศบาล หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา 62 ข้าราชการพลเรือนสามัญใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตาม มาตรา 57 มาตรา 58 หรือมาตรา 60 แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้มีความประพฤติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 52 แต่งตั้งผู้นั้นให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกับตำแหน่งเดิมที่ผู้นั้นมีความประพฤติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ผู้นั้นมีความประพฤติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้รับเงินเดือนในขั้นที่พึงจะได้รับตามสถานภาพเดิม และให้ถือว่าผู้นั้นไม่มีสถานภาพอย่างใดในการที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ตนมีความประพฤติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

มาตรา 63 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตาม มาตรา 118 วรรคหนึ่ง เพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยมิได้กระทำการใด ๆ ในระหว่างรับราชการทหารอันเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และผู้นั้นไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 30 และไม่ได้ถูกสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามมาตรา 118 วรรคสอง เป็นให้

LIRT

ออกจากราชการตามมาตราอื่น หากประสงค์จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ในกระทรวง ทบวง กรมเดิมภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 52 สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง และรับเงินเดือนตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งได้รับบรรจุเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิ ได้นับวันรับราชการก่อนถูกสั่งให้ออกจากราชการ รวมกับวันรับราชการทหารตามกฎหมาย ว่าด้วยการรับราชการทหาร และวันรับราชการเมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการเป็นเวลา ราชการติดต่อกันเพื่อประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการเสมือนว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการ

มาตรา 64 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ออก จากราชการไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญ เหมือนเต็มเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ถ้าผู้นั้นกลับเข้ารับ ราชการภายในกำหนดเวลาที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแต่ไม่เกินสี่นับแต่วันไปปฏิบัติงานดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 52 สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

มาตรา 65 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว และไม่ใช่ว่า เป็นกรณีออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าสมควรเข้ารับราชการและ ทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 52 สั่งบรรจุ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนดได้

มาตรา 66 พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นซึ่งระเบียบพนักงานนั้น บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา ที่ไม่ใช่พนักงานวิสามัญ หรือพนักงานซึ่ง ออกจากงานในระหว่างทดลองปฏิบัติงาน หรือข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนสามัญ

LIRT

ตามพระราชบัญญัตินี้ และไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการซึ่ง
 ออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้ใดออกจากงานหรือออกจากราชการ
 ไปแล้ว ถ้าสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญและทางราชการต้องการ
 จะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 ของกระทรวง ทบวง กรม
 ที่ต้องการจะรับเข้ารับราชการเสนอเรื่องไปให้ ก.พ.พิจารณาอนุมัติ ในกรณีนี้ ให้ ก.พ.
 พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ ทั้งนี้ จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรง
 ตำแหน่งระดับใด และจะให้ได้เงินเดือนเท่าใด ให้ ก.พ.เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่จะ
 ต้องไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานใน
 ระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงาน
 ของผู้เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งในขณะที่เป็นข้าราชการ พนักงานเทศบาล หรือพนักงาน
 ส่วนท้องถิ่นอื่นนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา 67 ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและแต่งตั้ง
 ให้ดำรงตำแหน่งใดตามมาตรา 46 วรรคหนึ่ง มาตรา 50 มาตรา 51 มาตรา 61 มาตรา 63
 มาตรา 64 มาตรา 65 และมาตรา 66 หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปโดย
 ไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 30 หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับ
 ตำแหน่งนั้นโดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ.ตามมาตรา 56 อยู่ก่อนก็ดี มีกรณีต้องหาอยู่ก่อน
 และภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้นก็ดี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา
 52 สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติ
 ไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับ
 จากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้ว
 ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ
 ข้าราชการ

LIRT

มาตรา 68 ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ และเป็นกรณีที่มิได้บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนที่เห็นสมควรรักษาการในตำแหน่งนั้นได้

ผู้รักษาการในตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้น ในกรณีที่กฎหมายอื่น กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี มติคณะกรรมการตามกฎหมาย หรือคำสั่งผู้บังคับบัญชา แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ เป็นกรรมการ หรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใดก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างที่รักษาการในตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา 69 ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี เป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การรักษาดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา 70 ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญพ้นจากตำแหน่งหน้าที่และขาดจากอัตราเงินเดือนในตำแหน่งเดิมโดยให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนที่ ก.พ.กำหนดได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การให้พ้นจากตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การรักษาดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

LIRT

หมวด 3

การให้/หัก/ตัด/จ่าย/เพิ่มทุนประสิทธิภาพ
และเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ

มาตรา 71 ข้าราชการพลเรือนสามัญใดปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการและปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ ถือว่าผู้นั้นมีความชอบ จะได้รับบำเหน็จความชอบซึ่งอาจเป็นค่าชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติ รางวัล หรือการได้เลื่อนขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณี

มาตรา 72 การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานที่ได้ปฏิบัติมา ความสามารถและความอุตสาหะในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการรักษาวินัยและการปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ข้าราชการพลเรือนสามัญที่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณา

ในกรณีที่มิได้เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้

มาตรา 73 การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ดำเนินการตามมาตรา 72 และให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 (1) (2) (3) หรือ (4) (4 ทวิ) หรือ (4 ตริ) แล้วแต่กรณี เป็นผู้สั่งเลื่อน

การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับการควรเลื่อนหรือไม่ควรเลื่อนไปยังอธิบดีผู้บังคับบัญชาเพื่อประกอบการพิจารณา

LIRT

สำหรับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 7 ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งมีใช้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด คณะรัฐมนตรี จะมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาสั่งเลื่อนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎ ก.พ.ตามมาตรา 72 ก็ได้

มาตรา 74 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้

หมวด ๘

การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและส่งเสริมการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชาปฏิบัติราชการ

มาตรา 75 ให้มีการพัฒนาผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามมาตรา 46 บรรดหนึ่ง และมาตรา 50 ก่อนมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติ เพื่อให้รู้ระเบียบแบบแผนของทางราชการ หลักและวิธีปฏิบัติราชการ ทบภาพและหน้าที่ของข้าราชการ ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และแนวทางปฏิบัติตนเพื่อเป็นข้าราชการที่ดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

มาตรา 76 ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่พัฒนาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เพื่อให้มี เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ แสวงหาทัศนคติที่ดี คุณธรรมและจริยธรรม อันจะทำให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

มาตรา 77 ให้มีการพัฒนาข้าราชการพลเรือนก่อนเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่ง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ แสวงหาทัศนคติที่ดี คุณธรรมและจริยธรรม อันจะทำให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

LIRT

มาตรา 78 การพัฒนาข้าราชการพลเรือนโดยการให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในต่างประเทศ และการให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยในต่างประเทศให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ.วางไว้ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะได้กำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา 79 ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง เลื่อนขั้นเงินเดือน พัฒนาข้าราชการพลเรือน พัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ และมีหน้าที่เสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการและปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

หมวด 5

วินัยและการรักษาวินัย

มาตรา 80 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

มาตรา 81 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา 82 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่น

LIRT

ได้ประโยชน์ที่สมควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 83 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

มาตรา 84 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 85 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตาม กฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ~~และ~~มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 86 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจ และรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติและต้องป้องกัน ภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

มาตรา 87 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 88 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือ
 หลักเสียง แต่ถ้ามองว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการ
 ไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชา
 ทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตาม
 คำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การจัดคำสั่งหรือหลักเสียงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่
 ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
 อย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 89 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติตามราชการโดยมิให้เป็นการ
 กระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ
 หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

มาตรา 90 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
 การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องขยับแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
 เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 91 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและ
 แบบธรรมเนียมของทางราชการ และจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนตามข้อบังคับที่
 ก.พ. กำหนด

มาตรา 92 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ
 จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหาย
 แก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า

LIRT

มาตรา 98 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติยศของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำสั่งที่ออกโดยศาล หรือคำสั่งพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 99 ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ให้กระทำโดยทุกฝ่ายที่ควรปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจงใจ หรือการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ให้กระทำโดยการเอาใจใส่สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญใดกระทำความผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน - ให้ผู้บังคับบัญชารับดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

LIRT

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า
กระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 6

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้ และตามหมวด 6 หรือ
ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

มาตรา 100 ข้าราชการพลเรือนสามัญใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตาม
ข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จักต้องได้รับโทษทางวินัย
เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 6

โทษทางวินัยมี 5 สถาน คือ

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) ตัดเงินเดือน
- (3) ลดขั้นเงินเดือน
- (4) ปลดออก
- (5) ไล่ออก

มาตรา 101 การลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญให้ทำเป็นคำสั่ง วิธีการออก
คำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ.วางไว้ ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษ
ให้เหมาะสมกับความผิด และวิธีสั่งลงโทษให้เป็นไปโดยพยายาม โดยอคติ หรือโดยโทษจจริต
หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใด
ตามมาตราใด

หมวด 6

การดำเนินการทางวินัย

มาตรา 102 การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งมีกรณี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

อันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่าง
ไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำ
ผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนนี้ต้อง
แจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา
เมื่อดำเนินการแล้วถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา 103
หรือมาตรา 104 แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสอง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตาม
มาตรา 52 เป็นผู้สั่งแต่งตั้ง

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างระดับกันถูกกล่าวหาว่ากระทำ
ผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกัน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 สำหรับผู้ถูกกล่าวหาที่มี
ตำแหน่งในระดับสูงกว่าเป็นผู้ดำเนินการตามวรรคสามได้

นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ตามวรรคสอง สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญในทุกกระทรวง ทบวง กรม

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา
ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามวรรคสอง ในเรื่องที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา 114 (4) หรือมาตรา 115 และคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา
ดังกล่าว ได้สอบสวนไว้แล้ว คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสองจะนำส่วนการสอบสวน
ตามมาตราดังกล่าวมาใช้เป็นส่วนการสอบสวน และทำความเข้าใจกับผู้สั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนโดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคสองแล้วก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องแจ้ง
ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะ
ระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา
ได้ด้วย

LIRT

หลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณากรณีที่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่เป็นการมีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวนก็ได้

มาตรา 103 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณี ให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน //ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้นั้นควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจส่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นที่มีอำนาจ เพื่อให้พิจารณาดำเนินการสั่งให้ลงโทษตามควรแก่กรณี

ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การลงโทษตามมาตรานี้ ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจส่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในสถานโทษ และอัตราโทษใดได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา 104 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก ทั้งนี้ภายใต้บังคับวรรคสอง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามมาตรา 102 หรือผู้มีอำนาจตาม มาตรา 102 วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า แล้วแต่กรณี เห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้ดำเนินการดังนี้

LIRT

(1) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 11 ลงมาถึงระดับ 8 และสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 7 ลงมาที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกันกับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 8 ขึ้นไป หรือที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 102 วรรคห้า ในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติเป็นประการใด ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าว แล้วแต่กรณี สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

(2) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 7 ลงมา ในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กรม ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ.กรมมีมติเป็นประการใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ภายใต้บังคับ (1)

(3) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 7 ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งมีให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ~~ในจังหวัด~~ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 (5) ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 102 วรรคสาม หรือตามมาตรานี้ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 52 ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา 102 วรรคสาม หรือตามมาตรานี้ได้

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออกตามมาตรานี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา 105 ให้กรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

LIRT

เพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(1) เรียกให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วนบริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(2) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา 106 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำ หรือละเว้นกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการ หรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย ผู้มีอำนาจตามมาตรา 102 วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า หรือมาตรา 104 วรรคสาม แล้วแต่กรณี มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา 99 และดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ เว้นแต่กรณีที่ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ก็ให้งดโทษเสียได้

มาตรา 107 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา 102 วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งพักราชการ หรือสั่งให้

LIRT

ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิด หรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้นั้นมีอำนาจดังกล่าว สิ่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ทั้งนี้ ให้นับมาตรา 104 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในกรณีอื่นอีก ผู้มีอำนาจตามมาตรา 102 วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า หรือมาตรา 104 วรรคสาม แล้วแต่กรณี มีอำนาจดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาตามมาตรา 99 และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 102 วรรคสอง ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้นั้นพักราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้นั้นพักราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตลอดระยะเวลาที่ถูกลงโทษพักราชการไว้ก่อน เสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้พักราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้พักราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้พักราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้พักราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

LIRT

มาตรา 108 การลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการที่มีกฎหมายว่าด้วยวินัยโดยเฉพาะ จะลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ หรือลงทัณฑ์หรือลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยวินัยนั้นอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามควรแก่กรณีและพฤติการณ์ก็ได้ แต่ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 109 เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใดโดยเฉพาะ หรือดำเนินการสอบสวนตามมาตรา 114 (4) หรือมาตรา 115 แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด หรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว ให้ส่งรายงานการดำเนินการทางวินัย หรือการสอบสวนหรือการสั่งให้ออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นตามลำดับจนถึงอธิบดี ในกรณีที่เป็นการลงโทษในส่วนราชการในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีหรือราชบัณฑิตยสถาน ให้ส่งรายงานตามลำดับจนถึงรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ทั้งนี้ ตามระเบียบว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยที่ ก.พ. วางไว้

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตาม มาตรา 103 และมีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยเห็นว่าการยุติเรื่องการลงโทษหรือการลงโทษที่มีไว้เป็นการลงโทษหรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใด โดยเฉพาะ และมีไว้เป็นการดำเนินการตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. จังหวัด เป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้มีอำนาจสั่งลงโทษ เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น ลดโทษลงเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง จดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนหรือยกโทษให้ถูกต้องหรือเหมาะสมตามควรแก่กรณี ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเดิมให้เป็นการถูกต้องเหมาะสมได้ด้วย และในกรณีที่เห็นว่าควรดำเนินการอย่างใดเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาให้มีความจริง และยุติธรรม

LIRT

ก็ให้มีอำนาจดำเนินการหรือสั่งดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ การส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น ต้องไม่เกินอำนาจของตนตามมาตรา 103 และการเพิ่มอัตราโทษเมื่อรวมกับอัตราโทษเดิมต้องไม่เกินอำนาจนั้นด้วย ถ้าเกินอำนาจของตนก็ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ขึ้นตามลำดับ เพื่อให้พิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้ส่งลงโทษหรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใดโดยเฉพาะหรือสั่งยุติเรื่อง จดโทษหรือส่งลงโทษตามมาตรา 103 หรือสั่งให้ออกจากราชการ ซึ่งมีใช่เป็นการดำเนินการตามมติของ อ.ก.พ. จังหวัดตามมาตรา 104 มาตรา 114 (4) มาตรา 115 มาตรา 116 หรือมาตรา 125 แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไปแล้ว แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง เห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา 102 วรรคสาม และมาตรา 104 วรรคสอง แต่ถ้าเป็นกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 102 วรรคสาม แล้ว ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา 104 วรรคสอง

ในกรณีที่อธิบดีที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือความเห็นหรือมติของ อ.ก.พ. จังหวัด ตามมาตรา 104 วรรคสอง มาตรา 114 (4) มาตรา 115 มาตรา 116 หรือมาตรา 125 เกี่ยวกับการพิจารณาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือการอื่นในตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะในทางเป็นโทษหรือเป็นคุณแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด ก็ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวง ซึ่งผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติเป็นประการใด ให้อธิบดีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแล้วแต่กรณีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น และในกรณีที่จะต้องส่งให้ผู้ซึ่งออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวง ก็ให้นำมาตรา 107 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

LIRT

เมื่อได้มีคำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ถ้าเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้นหรือลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง หรืองดโทษหรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก ถ้าลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลง อัตราโทษส่วนที่เกินก็ให้เป็นอันยกเลิก ในกรณีที่คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดค่าขึ้นเงินเดือนเป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันยกเลิก ให้คืนเงินเดือนที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วตามคำสั่งที่เป็นอันยกเลิกหรืออัตราโทษส่วนเกินที่เป็นอันยกเลิกนั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ แต่ถ้าคำสั่งที่เป็นอันยกเลิกเป็นคำสั่งลงโทษหรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใดโดยเฉพาะ และผู้ถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ได้รับโทษหรือทัณฑ์นั้นไปแล้ว ก็ให้เป็นอันพับไป

เมื่ออธิบดีที่ได้ดำเนินการทางวินัย หรือได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งและได้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว ให้ส่งรายงานการพิจารณาไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ตามกรณีที่กำหนดในระเบียบว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยที่ ก.พ. วางไว้

ในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวงที่ได้รับรายงานตามวรรคหกเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม และมีมติเป็นประการใด ให้อธิบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

มาตรา 110 เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัย หรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการในเรื่องใดไปแล้ว ถ้า ก.พ. พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลให้กระทรวง ทบวง กรมปฏิบัติการตามหมวด 5 และหมวดนี้ โดยถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ก็ให้ ก.พ. มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญ หรือคณะกรรมการสอบสวน ให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ ผู้ที่จะสั่งให้สอบสวนหรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชา

LIRT

ได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ด้วย

ในกรณีที่ ก.พ.ตั้ง อ.ก.พ.วิสามัญเพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัยหรือการออกจากราชการแทน ก.พ.ก็ให้ อ.ก.พ.วิสามัญนั้นมียานาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมโดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ และมีอำนาจกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ด้วย

ในการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม ถ้า ก.พ.หรือ อ.ก.พ.วิสามัญพิจารณาเห็นเป็นการสมควรส่งประเด็นหรือข้อสำคัญใดที่ต้องการทราบไปสอบสวนพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ ก็ให้ ก.พ.และ อ.ก.พ.วิสามัญมีอำนาจกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญนั้นส่งไปเพื่อให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นทำการสอบสวนแทนได้

ในกรณีที่ ก.พ.หรือ อ.ก.พ.วิสามัญ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งประเด็นหรือข้อสำคัญไปเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวน หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานดำเนินการตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ในเรื่องเกี่ยวกับการผิดกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 102 วรรคสอง ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาตามมาตรา 102 วรรคเจ็ด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการดำเนินการตามมาตรานี้ ให้นำมาตรา 105 มาใช้บังคับโดยอนุโลมด้วย

มาตรา 111 ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอนมาจากพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการตามมาตรา 61 ผู้ใดมีกรณีกระทำความผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นดำเนินการทางวินัยตามหมวดนี้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของทางผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องไปให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้โดยอนุโลม และในกรณีที่จะต้องส่งลงโทษ

LIRT

ทางวินัย ให้ปรับความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการนั้นโดยอนุโลม

หมวด 7

การออกจากราชการ

มาตรา 112 ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (3) ลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผล

ตามมาตรา 113

- (4) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา 54 มาตรา 67 มาตรา 107 มาตรา 114

มาตรา 115 มาตรา 116 มาตรา 117 มาตรา 118 หรือมาตรา 123 หรือ

- (5) ถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก

วินออกจากราชการตาม (4) และ (5) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ.

บทแห่งดวงไว้

การต่อเวลาราชการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ต้องออกจากราชการตาม (2) รับราชการต่อไป จะกระทำมิได้

มาตรา 113 นอกจากกรณีตามวรรคสี่ ข้าราชการพลเรือนสามัญใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ในการนี้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 พิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันขอลาออก

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ก็ได้ แต่ต้องแจ้งการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบ และเมื่อครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งแล้วให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง

ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 ไม่ได้อนุญาตให้ลาออกตามวรรคหนึ่ง และไม่ได้ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกตามวรรคสอง ให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออก

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา และให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออก และยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ.วางไว้

มาตรา 114 ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการใดในกรณีตามกฎหมายดังกล่าวบัญญัติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่ในการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานจะต้องมีการพิจารณาที่กำหนดในกฎ ก.พ.ด้วย และการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน นอกจากให้ทำได้ในกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้และกรณีตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนแล้ว ให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

(1) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าผู้มีอำนาจดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(2) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(3) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา 30 (1)

(4) (5) (8) หรือ (9) ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(4) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 30 (3) และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 เห็นว่าการมีมูล ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งและแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า และให้นำมาตรา 115 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด มีมติว่าผู้นั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 30 (3) ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ~~สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดที่ถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 30 (3) และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 เห็นว่าการมีมูล ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งและแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า และให้นำมาตรา 115 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด มีมติว่าผู้นั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 30 (3) ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ~~

(5) เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งใด ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งนั้นออกจากราชการได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

(6) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา 115 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ มกพร้องให้หน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ~~สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดที่ถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 30 (3) และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 เห็นว่าการมีมูล ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ~~ ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า

LIRT

ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย ทั้งนี้ ให้นับมาตรา 102 วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคแปด มาตรา 104 วรรคสอง และมาตรา 105 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัดมีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา 104 102 ~~วรรคสี่~~ ในเรื่องที่จะต้องสอบสวนตามวรรคหนึ่ง และคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 104 102 ~~วรรคสี่~~ ได้สอบสวนไว้แล้ว ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่งจะใช้สำนวนการสอบสวนนั้นพิจารณาดำเนินการโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่เป็นการผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จะดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยไม่สอบสวนก็ได้

มาตรา 116 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 102 วรรคสาม และคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจตามมาตรา 102 วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า หรือมาตรา 109 วรรคสาม แล้วแต่กรณี เห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษตามมาตรา 104 วรรคหนึ่ง ถ้าให้ข้าราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้สั่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด

LIRT

แล้วแต่กรณี พิจารณาให้ออกจากราชการ/พ้นจากตำแหน่งหรือมีโทษอาญาในคดีที่ผู้ต้องสงสัย ทั้งนี้ให้นำมาตรา 104 วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ อ.ก.พ.ดังกล่าวมีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ก็ให้ผู้นั้นมีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา 117 เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดต้องรับโทษจำคุก โดยคำสั่งที่ชดเชยด้วยค่าเสียหายของศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการก็ได้

มาตรา 118 เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้นั้นมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตราอื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้ผู้นั้นมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามวรรคหนึ่ง เป็นให้ออกจากราชการตามมาตราอื่นนั้นได้

มาตรา 119 ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา 54 หรือมาตรา 67 ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 52 ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา 54 หรือมาตรา 67 แล้วแต่กรณีได้

มาตรา 120 การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่

LIRT

หน้าที่แล้ว ให้ส่งรายงานไปยัง อ.ก.พ.กระทรวง ซึ่งผู้ถูกส่งยังส่งดำเนินการหรือถูกล้างให้ออกจากราชการสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ตามกรณีที่กำหนดในระเบียบว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการให้ออกจากราชการที่ ก.พ.วางไว้ และให้นำมาตรา 109 วรรคเจ็ดมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 122 เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยหรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการในเรื่องใดไปแล้ว ถ้า ก.พ.พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลให้กระทรวง ทบวง กรมปฏิบัติการตามหมวดนี้ หรือมาตรา 54 หรือมาตรา 67 โดยถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ก็ให้ ก.พ.มีอำนาจสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น และให้นำมาตรา 110 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ ก.พ.หรือ อ.ก.พ.วิสามัญแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งประเด็นหรือข้อสำคัญไปเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติม หรือเพื่อให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในต่างท้องที่ทำการสอบสวนแทนในเรื่องเกี่ยวกับกรณีตามมาตรา 114 (4) หรือมาตรา 115 ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาตามมาตรา 115 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 123 ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอนมาจากพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการตามมาตรา 61 ผู้ใดมีกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากงาน หรือออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการนั้นอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นมีอำนาจพิจารณาดำเนินการตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา 67 ได้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่อง

LIRT

ที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของทางผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา 67 แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม และในกรณีที่จะต้องสั่งให้ออกจากราชการ ให้ปรับบทกรณีให้ออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการนั้น โดยอนุโลม

หมวด 8

การอุทธรณ์

มาตรา 124 ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

มาตรา 125 การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ให้อุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง โดยให้อุทธรณ์ดังนี้

(1) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.จังหวัด และให้ อ.ก.พ.จังหวัดเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ เมื่อ อ.ก.พ.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

(2) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กรม และให้ อ.ก.พ.กรมเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ เมื่อ อ.ก.พ.กรมมีมติเป็นประการใด ให้อธิบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

(3) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออธิบดี หรือปลัดกระทรวง ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กระทรวงเจ้าสังกัด และให้ อ.ก.พ.กระทรวงเป็นผู้พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติเป็นประการใด ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

LIRT

ในกรณีที่ส่งให้ผู้ถูบทรมกลับเข้ารับราชการ ให้นำมาตรา 107 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 127 ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ ก.พ.มีอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 110 และมาตรา 122 และในกรณีที่ ก.พ. ตั้ง อ.ก.พ.วิสามัญเพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการอุทธรณ์แทน ก.พ.ก็ให้ อ.ก.พ.วิสามัญนั้น มีอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 110 วรรคสอง และวรรคสาม และมาตรา 122 และให้นำมาตรา 105 มาตรา 110 วรรคสี่ และมาตรา 122 วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 128 ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอนมาจากพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการตามมาตรา 61 ผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุและผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาลระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือระเบียบข้าราชการที่โอนมา แต่ยังมีได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายดังกล่าว ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา 125 ได้ แต่ถ้าผู้นั้นได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล ระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือระเบียบข้าราชการที่โอนมาไว้แล้ว และในวันที่ผู้นั้นได้โอนมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 125 เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์

หมวด 9

การร้องทุกข์

มาตรา 129 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

การร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ. ภายในสามสิบวันนับแต่วัน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ทราบคำสั่ง และให้นำมาตรา 126 ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. และมาตรา 127 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 130 ภายใต้บังคับมาตรา 129 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเห็นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชา อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามหมวด 8 ซึ่งต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ตามที่กำหนดไว้ในหมวดนั้น

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ลักษณะ 4

ข้าราชการพลเรือนในพระองค์

มาตรา 131 ภายใต้บังคับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การกำหนดตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้น/เลื่อน/คืน/เพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ วินัย และการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ และการอุทธรณ์ของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ให้เป็นไปตามลักษณะ 3 เว้นแต่จะได้มี พระราชกฤษฎีกากำหนดไว้เป็นพิเศษ

ลักษณะ 5

ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ

มาตรา 132 ตำแหน่งเอกอัครราชทูต กงสุลใหญ่ กงสุล และตำแหน่งอื่นที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. อาจแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญหรือข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษก็ได้

เมื่อมีเหตุผลสมควรในทางการเมือง รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะบรรจุบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติทั่วไป หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 30 เข้ารับราชการเป็นข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งเป็นกรณีพิเศษ โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีก็ได้ สำหรับตำแหน่งเอกอัครราชทูตและตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดี ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ภายใต้บังคับมาตรา 31 ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษผู้ดำรงตำแหน่งใดจะได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

ให้นำมาตรา 43 มาตรา 72 มาตรา 73 มาตรา 74 และหมวด 5 แห่งลักษณะ 3 มาใช้บังคับแก่ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษโดยอนุโลม

ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษจะโอนไปหรือกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนประเภทอื่นมิได้

มาตรา 133 ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษออกจากราชการเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ
- (3) ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดให้ลาออก
- (4) รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมีคำสั่งให้ออกโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ไม่ว่าจะเป็นการ

LIRT

ออกโดยมีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ตาม ในกรณีที่เป็นการออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัย ให้เป็นไปตามลักษณะ 3 โดยอนุโลม

(5) คณะรัฐมนตรีที่อนุมัติให้แต่งตั้งออกจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดออกจากตำแหน่ง

(6) ขาดคุณสมบัติทั่วไปโดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติ
ตามมาตรา 30

การต่อเวลาราชการให้ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษที่ต้องออกจาก
ราชการตาม (2) รับราชการต่อไป จะกระทำมิได้

ให้นำมาตรา 120 มาใช้บังคับแก่การออกจากราชการของข้าราชการประจำ
ต่างประเทศพิเศษโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา 134 ให้ข้าราชการพลเรือนหรือซึ่งได้พ้นจากตำแหน่ง
หรือพ้นจากตำแหน่ง ผู้ดำรงตำแหน่ง ก.พ. อ.ก.พ. วิสามัญ และผู้ดำรงตำแหน่ง ก.พ. สามัญ
ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่
ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือจนกว่า
จะได้แต่งตั้ง ผู้ดำรงตำแหน่ง อ.ก.พ. วิสามัญ หรืออนุกรรมการในอ.ก.พ. สามัญ แล้วแต่กรณี
ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 135 ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์
หรือข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2518 อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ผู้นั้น
เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ หรือข้าราชการประจำ
ต่างประเทศพิเศษ ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ต่อไป

LIRT

ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญต่อไป และให้นำมาตรา 116 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มาใช้บังคับแก่ผู้นั้น เว้นแต่ข้าราชการพลเรือนวิสามัญผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. พิจารณาเห็นว่าทำหน้าที่อย่างเดียวกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญหรือข้าราชการพลเรือนในพระองค์ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตราเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่ ทั้งนี้ เฉพาะผู้ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(ก) มีคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 30

(ข) เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาหรือที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบได้ไม่ต่ำกว่าประโยคมัธยมศึกษา และเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญในตำแหน่งที่ทำหน้าที่อย่างเดียวกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ติดต่อกันมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญตามวรรคสอง แต่ไม่อยู่ในเกณฑ์ตาม (ข) ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญไปพลางก่อน เมื่อเข้าเกณฑ์ตาม (ข) ก็ให้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตราเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่

มาตรา 136 ในระหว่างที่บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัตินี้ยังไม่มีผลใช้บังคับ ให้ข้าราชการพลเรือนได้รับเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน บัญชี ข. ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2531

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา 137 ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกา หรือออก กฎ ก.พ. ข้อบังคับ หรือระเบียบ หรือจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง หรือได้กำหนดกรณีใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. ข้อบังคับ ระเบียบ มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง หรือกรณีที่กำหนดไว้แล้วซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 138 ข้าราชการพลเรือนผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษ หรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(1) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่สอบสวนไม่เสร็จ ก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(2) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณาแล้วแต่กรณี นั้นเป็นอันใช้ได้

(3) กรณีที่ได้มีการรายงานหรือส่งเรื่อง หรือนำสำนวนเสนอ หรือส่งให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น และ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาเรื่องนั้นยังไม่เสร็จ ก็ให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

มาตรา 139 ข้าราชการพลเรือนซึ่งโอนมาจากพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการประเภทอื่นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากงานหรือให้ออกจากราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

พนักงานเทศบาล ระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือระเบียบข้าราชการนั้นอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้น หรือดำเนินการสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 111 และมาตรา 123 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 139 ทวิ ผู้ใดอุกสั้งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือตามมาตรา 138 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา 125 หรือมาตรา 126 แล้วแต่กรณี

มาตรา 139 ตร ผู้ใดอุกสั้งให้ขออกจากราชการตามมาตรา 46 มาตรา 59 มาตรา 90 มาตรา 96 มาตรา 97 มาตรา 98 มาตรา 99 มาตรา 100 หรือมาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือตามมาตรา 138 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามมาตรา 129

มาตรา 140 การไต่อยู่ระหว่างดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ การดำเนินการต่อไปสำหรับการนั้นให้เป็นไปตามที่ ก.พ.กำหนด

มาตรา 141 การใดที่เคยดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ จะดำเนินการได้ประการใด ให้เป็นไปตามที่ ก.พ.กำหนดโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเค็มชวราชการพลเรือน หมายเลข ๑

[illegible]

มีผู้สมัครเข้าประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๑

ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ

ลำดับ	ตำแหน่ง		กลาง		สูง	
	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
๓	๓,๖๐๐	๔,๖๐๐	๕,๖๐๐	๖,๖๐๐	๗,๖๐๐	๘,๖๐๐
๔	๓,๖๐๐	๔,๖๐๐	๕,๖๐๐	๖,๖๐๐	๗,๖๐๐	๘,๖๐๐
๕	๓,๖๐๐	๔,๖๐๐	๕,๖๐๐	๖,๖๐๐	๗,๖๐๐	๘,๖๐๐
รวม	(ก)	(ข)	(ค)	(ง)	(จ)	(ฉ)

ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง

ลำดับ	ตำแหน่ง		อัตรา
	บาท	บาท	
๓	๓,๖๐๐	๔,๖๐๐	๕,๖๐๐
๔	๓,๖๐๐	๔,๖๐๐	๕,๖๐๐
๕	๓,๖๐๐	๔,๖๐๐	๕,๖๐๐
รวม	(ก)	(ข)	(ค)

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัญชีอัตราเงินค่าน้ำหนักการพลเรือน หมายเลข ๗

[illegible]

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๒

ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง
หรือบริหารระดับกลาง

	บาท
ค	๑๔,๕๐๐
ข	๑๕,๕๐๐
จ	๑๐,๐๐๐
ก	๔,๕๐๐
รวม	๔๔,๕๐๐

ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ

	ต้น		กลาง		สูง	
	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
ค	๔,๕๐๐	๖,๕๐๐	๔,๕๐๐	๕,๕๐๐	๑๑,๕๐๐	๑๓,๐๐๐
ข	๔,๐๐๐	๔,๕๐๐	๔,๐๐๐	๔,๕๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๑,๕๐๐
จ	๓,๕๐๐	๓,๕๐๐	๔,๐๐๐	๔,๕๐๐	๘,๕๐๐	๙,๕๐๐
รวม	(ก)	(ข)	(ก)	(ข)	(ก)	(ข)

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัญชีครัวเรือน ต้นทุนการชลประทาน หมายเลข ๓

[illegible]

บัญชีรายจ่ายประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หนาสเลข ๓

ตำแหน่งประเภทวิชาศึกษาศาสตร์หรือวิชาชีพเฉพาะ

บัญชี	ขั้นต้น		ขั้นต้น		กลาง		สูง	
	บาท	(ก)	บาท	(ข)	บาท	(ก)	บาท	(ข)
๓	๘,๓๐๐		๑๐,๐๐๐		๑๘,๓๐๐		๑๘,๓๐๐	
๔	๖,๐๐๐		๗,๓๐๐		๑๒,๐๐๐		๑๖,๕๐๐	
๕	๓,๗๐๐		๔,๕๐๐		๗,๓๐๐		๑๖,๕๐๐	
๖					๕,๕๐๐		๑๒,๗๐๐	
๗								
๘								
๙								
๑๐								
๑๑								
๑๒								
๑๓								
๑๔								
๑๕								
๑๖								
๑๗								
๑๘								
๑๙								
๒๐								
๒๑								
๒๒								
๒๓								
๒๔								
๒๕								
๒๖								
๒๗								
๒๘								
๒๙								
๓๐								
๓๑								
๓๒								
๓๓								
๓๔								
๓๕								
๓๖								
๓๗								
๓๘								
๓๙								
๔๐								
๔๑								
๔๒								
๔๓								
๔๔								
๔๕								
๔๖								
๔๗								
๔๘								
๔๙								
๕๐								
๕๑								
๕๒								
๕๓								
๕๔								
๕๕								
๕๖								
๕๗								
๕๘								
๕๙								
๖๐								
๖๑								
๖๒								
๖๓								
๖๔								
๖๕								
๖๖								
๖๗								
๖๘								
๖๙								
๗๐								
๗๑								
๗๒								
๗๓								
๗๔								
๗๕								
๗๖								
๗๗								
๗๘								
๗๙								
๘๐								
๘๑								
๘๒								
๘๓								
๘๔								
๘๕								
๘๖								
๘๗								
๘๘								
๘๙								
๙๐								
๙๑								
๙๒								
๙๓								
๙๔								
๙๕								
๙๖								
๙๗								
๙๘								
๙๙								
๑๐๐								

ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง

บัญชี	ขั้นต้น		ขั้นต้น	
	บาท	(ก)	บาท	(ข)
๓	๒๖,๐๐๐		๒๖,๐๐๐	
๔	๒๐,๕๐๐		๒๐,๕๐๐	
๕	๑๘,๕๐๐		๑๘,๕๐๐	
๖				
๗				
๘				
๙				
๑๐				
๑๑				
๑๒				
๑๓				
๑๔				
๑๕				
๑๖				
๑๗				
๑๘				
๑๙				
๒๐				
๒๑				
๒๒				
๒๓				
๒๔				
๒๕				
๒๖				
๒๗				
๒๘				
๒๙				
๓๐				
๓๑				
๓๒				
๓๓				
๓๔				
๓๕				
๓๖				
๓๗				
๓๘				
๓๙				
๔๐				
๔๑				
๔๒				
๔๓				
๔๔				
๔๕				
๔๖				
๔๗				
๔๘				
๔๙				
๕๐				
๕๑				
๕๒				
๕๓				
๕๔				
๕๕				
๕๖				
๕๗				
๕๘				
๕๙				
๖๐				
๖๑				
๖๒				
๖๓				
๖๔				
๖๕				
๖๖				
๖๗				
๖๘				
๖๙				
๗๐				
๗๑				
๗๒				
๗๓				
๗๔				
๗๕				
๗๖				
๗๗				
๗๘				
๗๙				
๘๐				
๘๑				
๘๒				
๘๓				
๘๔				
๘๕				
๘๖				
๘๗				
๘๘				
๘๙				
๙๐				
๙๑				
๙๒				
๙๓				
๙๔				
๙๕				
๙๖				
๙๗				
๙๘				
๙๙				
๑๐๐				

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัญชีอัตราเงินเคียนชำระการพลเรือน หมายเลข ๘

[illegible]

บัญชีอัตราเงินประจำส่วนหนึ่งอัตราค่าตอบแทนเงินเดือน เลข ๔

ส่วนหนึ่งประเภทบริหารระดับสูง

	บาท	อัตรา
๓	๓๖,๕๐๐	
๔	๓๘,๕๐๐	
๕	๓๙,๕๐๐	
ขั้น		

ส่วนหนึ่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ

	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
๓	๑๓,๕๐๐	๑๕,๓๐๐	๑๘,๓๐๐	๑๘,๓๐๐	๑๘,๓๐๐	๑๘,๓๐๐	๑๘,๓๐๐	๑๘,๓๐๐
๔	๑๕,๕๐๐	๑๖,๕๐๐	๑๘,๕๐๐	๑๘,๕๐๐	๑๘,๕๐๐	๑๘,๕๐๐	๑๘,๕๐๐	๑๘,๕๐๐
๕	๑๕,๕๐๐	๑๖,๕๐๐	๑๘,๕๐๐	๑๘,๕๐๐	๑๘,๕๐๐	๑๘,๕๐๐	๑๘,๕๐๐	๑๘,๕๐๐
ขั้น	(ก)	(ข)	(ค)	(ง)	(จ)	(ฉ)	(ช)	(ช)
	ขั้น				กลาง			
	ขั้น				สูง			

LIART

தமிழ்நாட்டின்

1391

บัญชีตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน พงาเลข ๕
 ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง

บัญชี	บาท	บาท	บาท	บาท
๔	๕๖,๕๐๐	๑๒๐,๕๔๐	บาท	๑๒๗,๓๐๐
๕	๕๐,๗๕๐	๑๐๕,๓๓๐		๑๒๗,๐๓๐
๖	๕๔,๕๕๐	๑๐๗,๖๖๐		๑๒๐,๗๖๐
๗	๕๙,๗๕๐	๑๐๙,๐๐๐		๑๑๓,๕๕๐
๘	๕๓,๕๖๐	๙๔,๓๕๐		๑๐๕,๗๒๐
๙	๖๗,๗๐๐	๘๗,๖๘๐		๙๕,๕๕๐
๑๐	๖๖,๕๕๐	๘๑,๐๒๐		๘๗,๖๘๐
๑๑	๕๖,๐๘๐	๗๕,๓๖๐		
๑๒	๕๐,๕๒๐	๖๗,๗๐๐		
๑๓				
๑๔				
๑๕				
๑๖				
๑๗				
๑๘				
๑๙				
๒๐				
๒๑				
๒๒				
๒๓				
๒๔				
๒๕				
๒๖				
๒๗				
๒๘				
๒๙				
๓๐				
๓๑				
๓๒				
๓๓				
๓๔				
๓๕				
๓๖				
๓๗				
๓๘				
๓๙				
๔๐				
๔๑				
๔๒				
๔๓				
๔๔				
๔๕				
๔๖				
๔๗				
๔๘				
๔๙				
๕๐				
๕๑				
๕๒				
๕๓				
๕๔				
๕๕				
๕๖				
๕๗				
๕๘				
๕๙				
๖๐				
๖๑				
๖๒				
๖๓				
๖๔				
๖๕				
๖๖				
๖๗				
๖๘				
๖๙				
๗๐				
๗๑				
๗๒				
๗๓				
๗๔				
๗๕				
๗๖				
๗๗				
๗๘				
๗๙				
๘๐				
๘๑				
๘๒				
๘๓				
๘๔				
๘๕				
๘๖				
๘๗				
๘๘				
๘๙				
๙๐				
๙๑				
๙๒				
๙๓				
๙๔				
๙๕				
๙๖				
๙๗				
๙๘				
๙๙				
๑๐๐				
๑๐๑				
๑๐๒				
๑๐๓				
๑๐๔				
๑๐๕				
๑๐๖				
๑๐๗				
๑๐๘				
๑๐๙				
๑๑๐				
๑๑๑				
๑๑๒				
๑๑๓				
๑๑๔				
๑๑๕				
๑๑๖				
๑๑๗				
๑๑๘				
๑๑๙				
๑๒๐				
๑๒๑				
๑๒๒				
๑๒๓				
๑๒๔				
๑๒๕				
๑๒๖				
๑๒๗				
๑๒๘				
๑๒๙				
๑๓๐				
๑๓๑				
๑๓๒				
๑๓๓				
๑๓๔				
๑๓๕				
๑๓๖				
๑๓๗				
๑๓๘				
๑๓๙				
๑๔๐				
๑๔๑				
๑๔๒				
๑๔๓				
๑๔๔				
๑๔๕				
๑๔๖				
๑๔๗				
๑๔๘				
๑๔๙				
๑๕๐				
๑๕๑				
๑๕๒				
๑๕๓				
๑๕๔				
๑๕๕				
๑๕๖				
๑๕๗				
๑๕๘				
๑๕๙				
๑๖๐				
๑๖๑				
๑๖๒				
๑๖๓				
๑๖๔				
๑๖๕				
๑๖๖				
๑๖๗				
๑๖๘				
๑๖๙				
๑๗๐				
๑๗๑				
๑๗๒				
๑๗๓				
๑๗๔				
๑๗๕				
๑๗๖				
๑๗๗				
๑๗๘				
๑๗๙				
๑๘๐				
๑๘๑				
๑๘๒				
๑๘๓				
๑๘๔				
๑๘๕				
๑๘๖				
๑๘๗				
๑๘๘				
๑๘๙				
๑๙๐				
๑๙๑				
๑๙๒				
๑๙๓				
๑๙๔				
๑๙๕				
๑๙๖				
๑๙๗				
๑๙๘				
๑๙๙				
๒๐๐				
๒๐๑				
๒๐๒				
๒๐๓				
๒๐๔				
๒๐๕				
๒๐๖				
๒๐๗				
๒๐๘				
๒๐๙				
๒๑๐				
๒๑๑				
๒๑๒				
๒๑๓				
๒๑๔				
๒๑๕				
๒๑๖				
๒๑๗				
๒๑๘				
๒๑๙				
๒๒๐				
๒๒๑				
๒๒๒				
๒๒๓				
๒๒๔				
๒๒๕				
๒๒๖				
๒๒๗				
๒๒๘				
๒๒๙				
๒๓๐				
๒๓๑				
๒๓๒				
๒๓๓				
๒๓๔				
๒๓๕				
๒๓๖				
๒๓๗				
๒๓๘				
๒๓๙				
๒๔๐				
๒๔๑				
๒๔๒				
๒๔๓				
๒๔๔				
๒๔๕				
๒๔๖				
๒๔๗				
๒๔๘				
๒๔๙				
๒๕๐				
๒๕๑				
๒๕๒				
๒๕๓				
๒๕๔				
๒๕๕				
๒๕๖				
๒๕๗				
๒๕๘				
๒๕๙				
๒๖๐				
๒๖๑				
๒๖๒				
๒๖๓				
๒๖๔				
๒๖๕				
๒๖๖				
๒๖๗				
๒๖๘				
๒๖๙				
๒๗๐				
๒๗๑				
๒๗๒				
๒๗๓				
๒๗๔				
๒๗๕				
๒๗๖				
๒๗๗				
๒๗๘				
๒๗๙				
๒๘๐				
๒๘๑				
๒๘๒				
๒๘๓				
๒๘๔				
๒๘๕				
๒๘๖				
๒๘๗				
๒๘๘				
๒๘๙				
๒๙๐				
๒๙๑				
๒๙๒				
๒๙๓				
๒๙๔				
๒๙๕				
๒๙๖				
๒๙๗				
๒๙๘				
๒๙๙				
๓๐๐				
๓๐๑				
๓๐๒				
๓๐๓				
๓๐๔				
๓๐๕				
๓๐๖				
๓๐๗				
๓๐๘				
๓๐๙				
๓๑๐				
๓๑๑				
๓๑๒				
๓๑๓				
๓๑๔				
๓๑๕				
๓๑๖				
๓๑๗				
๓๑๘				
๓๑๙				
๓๒๐				
๓๒๑				
๓๒๒				
๓๒๓				
๓๒๔				
๓๒๕				
๓๒๖				
๓๒๗				
๓๒๘				
๓๒๙				
๓๓๐				
๓๓๑				
๓๓๒				
๓๓๓				
๓๓๔				
๓๓๕				
๓๓๖				
๓๓๗				
๓๓๘				
๓๓๙				
๓๔๐				
๓๔๑				
๓๔๒				
๓๔๓				
๓๔๔				
๓๔๕				
๓๔๖				
๓๔๗				
๓๔๘				
๓๔๙				
๓๕๐				
๓๕๑				
๓๕๒				
๓๕๓				
๓๕๔				
๓๕๕				
๓๕๖				
๓๕๗				
๓๕๘				
๓๕๙				
๓๖๐				
๓๖๑				
๓๖๒				
๓๖๓				
๓๖๔				
๓๖๕				
๓๖๖				
๓๖๗				
๓๖๘				
๓๖๙				
๓๗๐				</

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญประธานกรรมการครับ

นายวิจิตร ศรีสุวาน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ

คณะกรรมการพิจารณาประมวลร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขอเรียนแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในบางมาตรา และบัญชีอัตราเงินเดือน ซึ่งได้นำเสนอเป็นเอกสารเพิ่มเติมเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาไปแล้ว พร้อมทั้งยังส่งแยกอยู่ 3 ประการ ตามเอกสารที่แนบ ได้มีผู้ขอแปรญัตติ 5 ท่าน ได้มีการพิจารณาร่วมกันแล้ว ได้มีการปรับปรุงแก้ไขโดยไม่มีการสงวน จึงขอเสนอสภาเพื่อพิจารณาต่อไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขาธิการรัฐสภา

นายไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 มาตรา 2 มาตรา 3 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 4 มีการแก้ไข มาตรา 5 ไม่มีการแก้ไข ลักษณะ 1 คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ไม่มีการแก้ไข มาตรา 6 มีการแก้ไข มาตรา 7 มีการแก้ไข มาตรา 8 มีการแก้ไข มาตรา 9 มีการแก้ไข มาตรา 10 มีการแก้ไข มาตรา 11 มีการแก้ไข มาตรา 12 มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เตี่ยครับเลขาฯ คุณวิชัยฯ ครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานครับ ผมสงสัยในมาตรา 10 บรรดสาม ซึ่งคณะกรรมการเพิ่มขึ้นว่า การประชุม ก.พ. ซึ่งได้ครบองค์ประชุมในตอนที่ยังประชุมแล้วแต่ต่อมาถ้ามีการออกจากการประชุมก็ให้สามารถดำเนินการต่อไปได้ อันนี้ผมเห็นว่าการเพิ่มเข้ามานั้นอาจจะทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินการ เพราะจะต้องประชุมกันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ถ้าเกิดไปเกี่ยวข้องกับกรรมการหลายคนแล้วกรรมการออกจาก

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ประชุมมาก เหลืออยู่ในที่ประชุมเพียงไม่กี่คนแล้ว มติที่ประชุมต่าง ๆ ออกมาจะถือว่าเป็นมติที่ขอได้อย่างไร เพราะฉะนั้นข้อความที่เพิ่มเข้าไปนั้นผมเห็นว่าจะเป็นอันตรายต่อการทำงานของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผมอยากให้ศึกษาวิเคราะห์ถึงการทำงานของคณะกรรมการชุดอื่น อย่างเช่น คณะกรรมการตุลาการ ถ้ามีกรรมการเดินออกจากห้องประชุมแล้ว ที่เหลือก็ยังคงครบองค์ประชุม ถึงจะพิจารณาต่อไปได้ แต่ ก.พ. นี้จะไปยกเว้นกฎนั้นอาจจะเป็นปัญหาในการดำเนินการต่อไปได้ เพราะฉะนั้นขอให้คณะกรรมการไปรอดพิจารณาในประเด็นนี้ด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านประธานกรรมการ

นายวิจิตร ศรีสุวาน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับประเด็นนี้ที่กรรมการได้เพิ่มเข้าไป ก็เพราะเป็นช่วงที่ได้มีปัญหาลักษณะเดียวกันนี้ในองค์การกลางบริหารงานบุคคลอื่น ซึ่งขออนุญาตเอ่ยถึงคือ ก.ค. ก็เห็นว่าการที่กฎหมายเปิดช่องที่จะต้องตีความว่า เมื่อองค์ประชุมครบแล้ว มีการประชุมแล้วมีเรื่องไปเกี่ยวข้องกรรมการคนใดคนหนึ่งเขาต้องออกจากที่ประชุมไป เพราะกฎหมายบังคับให้ออก จะถึงองค์ประชุมนั้นครบหรือไม่ครบ เพราะฉะนั้นถ้าเขียนอย่างนี้แล้วก็ไม่ต้องตีความว่า เมื่อครบองค์ประชุมแล้วมีเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ทำให้คณะกรรมการต้องออกจากห้องประชุม ก็ยังถือเป็นการประชุมที่มีองค์ประชุมอยู่ เหมือนผู้นั้นเข้าประชุม แต่ตัวไม่ได้อยู่ในที่ประชุม ที่นี้สำหรับกรณีของ ก.พ. เรื่องที่จะเกี่ยวกับตัวกรรมการเองนั้นมีน้อยมาก เพราะเหตุว่าองค์ประกอบของ ก.พ. และอำนาจหน้าที่ของ ก.พ. นั้น เรื่องที่จะพิจารณาแล้วมาเกี่ยวข้องกับตัวกรรมการ ก.พ. เองมีน้อยมาก แล้วโอกาสที่จะเกิดขึ้นเพราะกรรมการ ก.พ. เกี่ยวข้องมากกว่า 1 คนในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วออกไปจนกระทั่งที่เหลืออยู่จำนวนน้อยเกินไปนั้นคงไม่เกิดขึ้น แล้วกรรมการ ก.พ. เองโดยจำนวนก็มากจนครบ เพราะจำนวนทั้งหมด 17 คน ซึ่งกรณีนี้ดูกันรอบคอบแล้วคิดว่าไม่น่าจะกระทบ แต่ความชัดเจนอันนี้จะเป็นเรื่องสำคัญครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ . คุณวิชัยฯ ครับ

นายวิชัย ไตรวรรณจันดา : ท่านประธานครับ ถ้าทางคณะกรรมการ
เห็นว่าไม่น่าจะมีปัญหา ผมว่าไม่น่าจะต้องใส่ข้อความในวรรคสามเข้าไป เพราะว่าถ้าคน
เกี่ยวข้องมีเพียงคนสองคน คณะกรรมการ ก.พ. ที่เข้าร่วมประชุมครึ่งหนึ่งของ 17 คนก็คือ
9 คน ถ้ามีคนเดินออกไปเสีย 2 คน เหลือ 7 คนก็ประชุมไม่ได้ มิฉะนั้นแล้วคงจะมีปัญหา
เพราะฉะนั้นคงจะต้องให้ห้องประชุมที่เหลืออยู่อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 9 คนถึงจะประชุมต่อไปได้
และถ้าทางประธานคณะกรรมการเห็นว่าคงจะมีคนเกี่ยวข้องหรือประเด็นอย่างนี้มีน้อยน่าจะ
เป็นเรื่องพิเศษที่จะต้องมีการเรียกประชุมกรรมการ ก.พ. ให้เข้าประชุมให้มากกว่าครึ่งหนึ่ง
ผมถือว่าถ้าเพิ่มหลักเกณฑ์นี้เข้าไป เดี่ยวเกิดกฎหมายอื่น ๆ คณะกรรมการชุดอื่น ๆ ได้นำ
หลักเกณฑ์อย่างนี้ไปใช้บ้าง ผมว่าปัญหานี้คงจะมีมาก แม้แต่การประชุมของสภานิติบัญญัติ
ของเราเอง เวลาที่ประชุม ๆ ไปถ้าเกิดสมาชิกอยู่น้อยกว่าองค์ประชุมจะต้องมีการนับ
เรายังประชุมต่อไปได้ ฉะนั้นหลักการอันนี้น่าจะเป็นหลักการที่สำคัญว่าจะต้องมีอย่างน้อย
ครึ่งหนึ่งของผู้ซึ่งเป็นกรรมการเข้าร่วมประชุม และอยู่ในที่ประชุมขณะนั้นถึงจะสามารถประชุม
ต่อไปได้ ท่านประธานลองคิดดูนะครับ ถ้ากรรมการ ก.พ. เข้าประชุม 9 คนและเดินออกไป
เพราะเกี่ยวข้องเสีย 4 คน เหลือ 5 คน แล้วไปตัดสินเรื่องทุกอย่าง แล้ว 4 คนใน 17 คน
ไปตัดสินทั้งหมด เพราะในวรรคนี้ที่เพิ่มเข้าไปไม่มีอะไรบังคับเลยว่าออกไปได้กี่คน ก็จะเป็น
ปัญหาวุ่นวายกันนั้นจะชอบหรือไม่เป็นเสียงข้างมาก ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของการประชุมด้วย
หรือเปล่า ผมอยากจะเสนอคณะกรรมการว่าน่าจะตัดข้อความอันนี้ออก ขอบได้โปรดพิจารณา
อีกสักครั้งครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ประธานกรรมการครับ

นายวิจิตร ศรีสุวาน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กรณีที่เขาจะออกจากที่ประชุมนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องว่าเขาเข้าประชุมหรือไม่เข้าประชุม ต้องเป็น
กรณีที่เขาเข้าประชุม และเข้าประชุมแล้วเป็นองค์ประชุมแล้ว และเขาถูกบังคับให้ออกจาก

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ประชุมชั่วคราว ความเข้าใจนี้คือว่า เฉพาะเรื่องที่มีการพิจารณาเกี่ยวกับตัวเขา เขาจึงอยู่ไม่ได้ ไม่ใช่ทุกเรื่องตลอดไปทั้งหมด หลักของการยึดองค์ประชุมถึงหนึ่งก็ยังยึดอยู่ เพียงแต่ว่าในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ไม่เกี่ยวกับการคนใดคนหนึ่ง เขาออกไปชั่วคราว และกลับมาเข้าประชุมอีก แต่ถ้าหากที่ประชุมเห็นว่าหมดเรื่องนั้นไปแล้ว คนนั้นไม่อยู่ องค์ประชุมไม่ถึงถึงหนึ่งแล้วไปใช้เรื่องถึงหนึ่งตามหลักที่เราใช้ไม่ได้ล้มนะครับ หลักถึงหนึ่งยังอยู่ เพราะฉะนั้น กรณีนี้เนื่องจากเกิดเหตุมาแล้วและต้องตีความกันมาแล้ว และเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลด้วยกัน จึงเห็นว่าถ้ามีทางที่จะบัญญัติเสียให้ชัดเจนก็น่าจะต้องคงการบัญญัตินี้ไว้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์สมภาพ ครับ

นายสมภาพ โทตระกูลพิชัย : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับหลักการใหม่ที่ทางคณะกรรมการได้ใส่เข้าไปนั้น กระผมเองรู้สึกค่อนข้างจะไม่ค่อยเห็นพ้องด้วย เพราะว่า การเขียนแบบนี้จะทำให้สิทธิของกรรมการซึ่งเป็น ก.พ. อยู่หมดไป เหตุที่จะต้องเขียนอันนี้ก็เนื่องมาจากว่า มีการพิจารณาเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ ในหลักของการประชุมแล้วก็ควรที่กรรมการผู้นั้นจะไม่ต้องอยู่ในห้องประชุมในระหว่างที่เขาแสดงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน บุคคลผู้นั้นควรจะปล่อยให้มีความอิสระในการที่ประชุมจะแสดงความคิดเห็น เมื่อที่ประชุมได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันแล้ว เข้าใจต้องเห็นประเด็นอะไรต่าง ๆ แล้ว ตามหลักที่เขาปฏิบัติเขาก็ต้องเชิญกรรมการผู้นั้นเข้ามาลงมติ ให้เขามีโอกาสที่จะเข้าป้องกันตัวเขาได้ คือการลงคะแนนเกี่ยวกับตัวเขา เพราะฉะนั้นตามร่างนี้เขาเป็นกรรมการ ก.พ. เขาถูกกล่าวหา แต่เขาไม่มีสิทธิที่จะป้องกันตัวเขาเองโดยเขาลงคะแนน 1 เสียง กระผมเห็นว่าหลักการนี้น่าจะไม่ค่อยถูกต้องนัก ซึ่งผิดกับหลักที่เขาปฏิบัติกันในหลายแห่ง ผมมีความห่วงใยว่าเราไปจำกัดสิทธิกรรมการ ก.พ. ที่ถูกกล่าวหา ให้เขาออกไปนอกห้องกระผมเห็นด้วย แต่ถึงบอกว่าจะไม่มีสิทธิเข้ามาลงมติเลยเช่นนั้นเป็นการกระทำสืบหลังในคณะกรรมการ ก.พ. เท่า ๆ กัน ซึ่งกระผมเห็นว่าน่าจะได้พิจารณาให้รอบคอบ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์สรรเสริญ ครุ
 ก.ต. อีกแล้วนะครับ

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ : เมื่อวานผมได้ต่อว่าท่านประธานที่ประชุม
 ไปแล้วว่าผมพูดอยู่ในประเด็น แต่ท่านร้ออย่าให้พูดถึงเรื่องนี้เลย วันนี้แหละครับอยู่ในประเด็น
 ตรงเป้งเลยครับ ที่ท่านอาจารย์วิจิตรฯ ท่านเปรียบเทียบกับ ก.ต. นั้น แล้วที่ท่านอาจารย์
 สมภพฯ ท่านกล่าวไปนั้น ผมเห็นด้วยกับท่านอาจารย์สมภพฯ เป็นอย่างยิ่ง แต่ผมเห็นว่า
 ไม่ควรจะเปรียบเทียบกับ ก.ต. ครับ จริงอยู่ ก.ต. เป็นองค์การบริหารการบุคคลของฝ่าย
 อำนาจตุลาการ นอกนั้น ก. ต่าง ๆ ทั้งหลายแหล่งเป็นองค์การบริหารการบุคคลสำหรับ
 อำนาจบริหาร และยังมี ก.ร. ซึ่งเป็นองค์การบริหารการบุคคลสำหรับข้าราชการรัฐสภา
 เพราะฉะนั้น ก.ต. นั้นโปรดอย่าได้มาเปรียบเทียบกับทางด้าน ก. ต่าง ๆ ของฝ่ายบริหาร
 โดยเฉพาะ ก.พ. เป็น ก. ของฝ่ายบริหารการบุคคลของฝ่ายบริหาร แล้วกระผมขอเสริม
 ในที่นี้ว่า ความหลักที่ท่านอาจารย์สมภพฯ พูดนั้นถูกต้องเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้น ก.ต.
 เองเมื่อรัฐบาลนี้ไม่มีปัญหาจะแก้ ผมขอความหวังไว้สำหรับรัฐบาลหน้าแก้เรื่อง ก.ต. ดังที่ผม
 ได้เสนอแนะเมื่อวานนี้ ในกฎหมายเกี่ยวกับกองทุนสนับสนุนการวิจัย ที่ว่า ก. ไหน ก.
 นั้นเขามีกำหนดวาระ อย่างกรรมการกองทุนส่งเสริมการวิจัยมีวาระ 3 ปี เป็นแล้วแต่งตั้ง
 ได้อีก แต่ไม่ควรจะเกินกว่า 2 วาระ ก.ต. นี้ครับเป็นกัน 10 ปี แล้วก่อให้เกิดความ
 มิตรมิร้ายขึ้นกับวงการตุลาการดังที่ผมกล่าวแล้วเมื่อครู่นี้ และขอยืนยันอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้น
 โปรดอย่าเทียบกับ ก.ต. และ ก.ต. ควรจะแก้ไขในรัฐบาลหน้า ในเมื่อรัฐบาลนี้ไม่มี
 ความสามารถที่จะแก้ได้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไปรัฐบาลจนได้ ท่านประธานกรรมาธิการ
 ครับ

นายวิจิตร ศรีสุวาน (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 ด้วยเจตนาของกรรมาธิการนั้น คิดว่าเมื่อเรื่องนี้เคยเป็นปัญหาซึ่งไม่ต้องอ้างถึงก็ได้แต่ก็รู้กัน

LIRT

ก็คิดจะแก้ปัญหา แต่ถ้าวางแล้วไม่แก้ปัญหา กรรมการไม่ขัดข้องที่จะไปใช้ร่างเดิมคือ ไม่มีสิทธิเข้าประชุม ซึ่งเป็นกฎหมายที่เขียนอย่างนี้มาตลอด แล้วฉบับที่ยังมีผลบังคับใช้ก็เขียนอย่างนั้น เพราะฉะนั้นกรรมการไม่ขัดข้องที่จะใช้ร่างเดิมโดยตัดข้อความที่เพิ่มเติมเข้าไป

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แต่ว่ามาตรานี้กรรมการเห็นว่าให้คงร่างเดิมคือไม่มีการแก้ไขเลย โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ได้สิทธิเข้าประชุมตามร่างเดิมเลย ไม่มีการแก้ไขอะไรเลยใช่ไหมครับ ไม่มีการแก้ไขเลย ที่ประชุมเห็นด้วยนะครับ ต่อไปครับ เลขาธิการ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 10 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 11 มีการแก้ไข มาตรา 12 มีการแก้ไข มาตรา 13 มีการแก้ไข มาตรา 14 มีการแก้ไข มาตรา 15 มีการแก้ไข มาตรา 16 มีการแก้ไข มาตรา 17 มีการแก้ไข มาตรา 18 มีการแก้ไข มาตรา 19 มีการแก้ไข มาตรา 20 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 21 มีการแก้ไข มาตรา 22 มีการแก้ไข มาตรา 23 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 24 มีการแก้ไข มาตรา 25 มีการแก้ไข มาตรา 26 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 27 มีการแก้ไข มาตรา 28 ไม่มีการแก้ไข ลักษณะ 2 บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา 29 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 30 มีการแก้ไข มาตรา 31 มีการแก้ไข มาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 34 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 35 มีการแก้ไข มาตรา 36 มาตรา 37 ไม่มีการแก้ไข ลักษณะ 3 จาราชการพลเรือนสามัญ ไม่มีการแก้ไข หมวด 1 การกำหนดตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือน มีการแก้ไข มาตรา 38 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 39 มีการแก้ไข ตามเอกสารที่ได้เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา 40 มีการแก้ไข มาตรา 41 มีการแก้ไข มาตรา 42 มีการแก้ไข มาตรา 43 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 44 มีการแก้ไข มาตรา 45 มีการแก้ไข ตามเอกสารที่เสนอใหม่ หมวด 2 การบรรจุและการแต่งตั้ง ไม่มีการแก้ไข มาตรา 46 มาตรา 47 มาตรา 48 มาตรา 49 มาตรา 50 และมาตรา 51 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 52 มีการแก้ไข

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวิชัย ครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานครับ ในมาตรา 52 คณะกรรมการได้แก้ไขในหลักการที่สำคัญคือเรื่องของการแต่งตั้งและบรรจุข้าราชการ ซึ่งเดิมนั้นทั้งระดับ 10 และระดับ 11 ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้นำเสนอคณะรัฐมนตรี แต่คณะกรรมการได้แก้ไขเพียงให้ระดับ 11 คือปลัดกระทรวงขึ้นไปเท่านั้นที่รัฐมนตรีจะเป็นผู้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติการแต่งตั้งส่วนที่เหลือตั้งแต่ระดับ 10 ให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้พิจารณา แล้วก็ลดหลั่นลงมาตามลำดับ ซึ่งหลักเกณฑ์อย่างนี้ผมเข้าใจว่า เราเคยมีการนำมาใช้อยู่ครั้งหนึ่งที่ทำให้รัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งเฉพาะปลัดกระทรวง แต่ว่าต่อมามีการแก้ไขให้รัฐมนตรีมีอำนาจดูแลไปถึงระดับ 9 ซึ่งเป็นระดับอธิบดีได้ด้วย ซึ่งตอนนี้เรากำลังจะกลับไปใช้ระบบเดิม คือให้รัฐมนตรีแต่งตั้งเฉพาะปลัดกระทรวงคนเดียว ซึ่งอยากจะขอทราบเหตุผลว่าคณะกรรมการมองเห็นปัญหาในเรื่องนี้อย่างไร ถึงได้แก้ไขกลับไปสู่หลักเกณฑ์อย่างนั้น แล้วคิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดินอย่างไร ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านประธานกรรมการครับ

นายวิจิตร ศรีสุวาน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ มาตรานี้เป็นมาตราที่มีผู้ขอแปรญัตติ เมื่อผู้ขอแปรญัตติได้มาชี้แจงต่อกรรมการแล้ว กรรมการเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพิจารณากันด้วยความรอบคอบ จึงได้มีการหารือทั้งในส่วนกรรมการและส่วนผู้แปรญัตติถึง 2 ครั้ง แล้วเห็นว่าเหตุผลของผู้แปรญัตตินั้นเป็นเหตุผลที่ดี จึงได้มีการแก้ไขให้กรรมการได้ฟังเหตุผลรวมทั้งของผู้แปรญัตติและกรรมการเอง ก็มีเหตุผลสำคัญอยู่ 2 - 3 ประการ

ประการแรก คือการที่จะบัญญัติว่าใครเป็นผู้มีอำนาจบรรจุแต่งตั้งนั้นคงจะต้องพิจารณาในหลักของการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งจุดแบ่งสำคัญคือนโยบายเป็นเรื่องของทางการเมือง การนำนโยบายมาสู่การปฏิบัติเป็นเรื่องของฝ่ายประจำ เพราะฉะนั้นจุดแบ่ง

LIRT

ทางหลักบริหารราชการแผ่นดิน อยู่ที่ตรงไหนคือระดับนโยบาย ตรงไหนคือระดับที่ควรจะให้ฝ่ายประธานนโยบายไปปฏิบัติ จุดนี้มีข้อถกเถียง ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าน่าจะหาระดับ 11 เป็นจุดแบ่งคือระดับปลัดกระทรวง แล้วทั้งหมดควรจะให้ทางฝ่ายข้าราชการประจำเขาปกครอง บังคับบัญชาลดหลั่นกันลงไป อีกจุดหนึ่งก็มีความเห็นที่มองต่างมุมว่าน่าจะให้ระดับ 10 ซึ่งถือว่าอธิบดีนั้นเป็นตำแหน่งสำคัญที่เกี่ยวกับการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ เราได้คำนึงถึงเอกภาพของการบังคับบัญชาในหมู่ข้าราชการพลเรือนประกอบด้วย ก็เห็นว่าหลักบริหารนั้น การแบ่งที่ตรงระดับ 11 ไม่เอื้อลงมาถึงระดับ 10 น่าจะถูกต้องกว่า

ประการที่ 2 ดูในเรื่องระบบบริหารบุคคล ซึ่งหลักการบริหารงานบุคคลในระบบข้าราชการพลเรือนนั้น เรายึดระบบคุณธรรมที่เรียกว่า เมริท ซิสเต็ม (Merit system) ซึ่งในระบบคุณธรรมนั้นเรายึดหลักความรู้ความสามารถ เรายึดหลักความเสมอภาค เรายึดหลักความเป็นกลางทางการเมือง เพื่อไม่ให้ข้าราชการต้องไปชุกอกรักการเมือง ไปรับใช้นักการเมือง และเป็นช่องทางให้นักการเมืองใช้ข้าราชการกระทำในสิ่งที่มีขอบเขต ความเป็นกลางทางการเมืองนั้นควรจะอยู่จุดไหน ก็เห็นว่าจุดที่ต่ำกว่าระดับ 11 ควรจะดำรงความเป็นกลางทางการเมืองได้อย่างยิ่ง ระดับ 11 เองต้องดำรงความเป็นกลางทางการเมือง เพราะฉะนั้นจากหลักที่เรายึดกันมาตั้งแต่มีระบบข้าราชการพลเรือนว่าต้องใช้ระบบคุณธรรมโดยยึดหลักความรู้ความสามารถ ยึดหลักความเสมอภาค ยึดหลักความเป็นกลางทางการเมืองเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการนั้น ก็คิดว่าทางฝ่ายนโยบายหรือฝ่ายการเมืองน่าจะ มีอำนาจบรรจุแต่งตั้งเฉพาะระดับ 11

ประการที่ 3 เราดูถึงเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการการเมือง หรือฝ่ายการเมืองกับฝ่ายข้าราชการประจำ ซึ่งเราอยากเห็นความสัมพันธ์นี้เป็นความสัมพันธ์ในทางสร้างสรรค์มากกว่าจะตั้งพินัยเยื่อ หรือทำให้มีความรู้สึกว่าการเมืองกับข้าราชการประจำนั้นแตกแยกกัน ก็เห็นว่าถ้าจุดที่เราแบ่งอำนาจบรรจุ แต่งตั้ง จะทำให้เกิดระบบร่วมรับผิดชอบ โดยมีการคานกันอยู่บ้าง เช่น กรณีของระดับ 10 ถึงแม้ว่าปลัดกระทรวง

LIRT

จะเป็นผู้เสนอบรรจุ แต่งตั้งและโปรดเกล้าฯ แต่ถ้ารัฐมนตรีไม่เห็นชอบ ปลัดกระทรวง ก็จะต้องพิจารณาเรื่องนี้ด้วยความรอบคอบและมีการปรึกษาหารือ ซึ่งเป็นศิลปะของการบริหาร หรือถ้าหากว่ารัฐมนตรีจะบีบให้ปลัดฯ ต้องเอาคนนั้นคนนี้ แล้วปลัดฯ เองอาจจะต้องยอมแล้ว ในที่สุดรัฐมนตรีก็ไม่ต้องรับผิดชอบ เพราะว่าปลัดฯ จะเป็นผู้ที่ลงไปให้เสร็จ ผมคิดว่าปลัดฯ คนไหนทำอย่างนั้นก็ต้องรับผิดชอบในสิ่งที่ตนทำ และในขณะเดียวกันก็คานกัน ปลัดฯ ที่เขา ไม่ยอมก็มี ผมเป็นคนหนึ่งในจำนวนนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้ ระบบที่จะทำให้ผู้เป็น หัวหน้าสูงสุดของ 2 ฝ่าย คือฝ่ายประจำกับฝ่ายการเมืองจะต้องหันหน้าเข้าหากันแล้วใช้ ระบบปรึกษาหารือ แล้วจะต้องสร้างให้เกิดความเห็นพ้องในเรื่องต่าง ๆ จริงอยู่อาจจะมีการ บ้างกรณี ซึ่งต่างคนต่างมีทัศนคติแล้วเกิดความขัดแย้งแล้วก็อาจจะทำให้มีภาวะของความขัดแย้ง ที่กระทบต่อการแต่งตั้งบุคคล แต่ผมคิดว่าไม่ว่าจะเขียนกฎหมายอย่างไร ความขัดแย้งอย่างนั้น ก็เกิดขึ้นได้ เราจึงเลือกในทางที่จะเห็นระบบที่สามารถรักษาหลักการของระบบคุณธรรม ให้ได้มากที่สุด แล้วทำให้พฤติกรรมเบี่ยงเบนเกิดขึ้นได้น้อยที่สุด แต่ไม่มีระบบไหนที่จะประกัน พฤติกรรมเบี่ยงเบน ถึงกับมีคำพูดว่า ถ้ารัฐมนตรีเลวและปลัดฯ เลว เขียนอย่างไรก็เลวหมด ถ้ารัฐมนตรีดี ปลัดฯ เลว ก็เลวไปครึ่งเดียว แต่ถ้ารัฐมนตรีดี ปลัดฯ ดี ไม่ต้องห่วงครับ เขียนอย่างไรก็ได้ แต่เนื่องจากว่าเราคงจะไปสุดโต่งทางใดทางหนึ่งไม่ได้ ก็เห็นว่าร่างที่มี ผู้แปรญัตติและกรรมาธิการเห็นด้วยและแก้ไขมานั้น น่าจะชอบด้วยเหตุผลและน่าที่จะ บิดปฏิบัติได้ กรรมาธิการจึงได้เห็นพ้องกับผู้แปรญัตติและแก้ไขตามที่เสนอครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ อาจารย์ธรรมบุญ

นายธรรมบุญ สัตพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผม ธรรมบุญ สัตพลี ก่อนอื่นกระผมเห็นด้วย ที่ทางคณะกรรมการได้แก้ไข โดยเฉพาะ ในที่อันแรก คือที่ให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาเสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ผมว่าเป็นวิธีที่สมควร เพราะว่าไม่ใช่ในระดับ 10 ปลัดกระทรวงจะไปทำได้โดยอิสระนะครับ พฤติการณ์เมื่อก่อนนั้น ไม่เหมือนตอนนี้ พฤติการณ์เมื่อก่อนที่กระผมจำได้เป็นการแก้จากอำนาจของรัฐมนตรีไปเป็น

LIRT

ของปลัดฯ สำหรับระดับ 10 แล้วปลัดฯ รู้สึกจะมีอำนาจเต็มที่ แต่ในกรณีนี้ถ้าอ่านดูให้ดี ทำไม่ได้ถ้ารัฐมนตรีไม่รับรู้เห็นด้วย ซึ่งเกือบจะเหมือนเดิมก่อนที่จะแก้ คือหมายความว่า ปลัดฯ ต้องเสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ เพราะฉะนั้น ถ้ารัฐมนตรีไม่เห็นด้วย ปลัดฯ ก็ทำอะไรไม่ได้ ซึ่งความจริงในมุมมองกลับตรงนี้ไปเขียนอย่างนี้ ผมรู้สึกไม่สบายใจอยู่นิดหนึ่ง คือถ้าปล่อยเหมือนเดิมชัด ๆ ดีคือปล่อยเหมือนเดิมให้เป็น อำนาจรัฐมนตรีไปเลย รับผิดชอบเต็มที่ไปเลย เพราะกฎหมายเขียนอย่างนั้น ปลัดฯ ไม่ต้องไปยุ่ง แต่ถ้ามาเขียนดังนี้ถ้าในทางปฏิบัติรัฐมนตรีที่มาปกครองไม่มีมโนธรรมหรือคุณธรรมที่ดีพอต้องการ ทำ ทำได้และทำได้แน่นอนด้วยคืออาศัยยืมมือปลัดฯ นั้นเองให้ทำ ปลัดฯ เองก็อาจจะหวัง ลาภยศสักการะอะไรก็ได้ อาจจะยอมทำให้ได้คือยอมเอาคนของรัฐมนตรีที่ต้องการทำ แต่ถ้า เป็นกฎหมายเดิมชัดไป รัฐมนตรีมาเล่นเกมข้างในมันเห็น แต่อันนี้มายืมมือปลัดฯ ให้นำเสนอ รัฐมนตรีทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้กันและรัฐมนตรีก็นำเสนอ ค.ร.ม.อนุมัติให้ อันนี้แน่นอนไปเลย บทอันนี้กลับจะเป็นเครื่องมือของนักการเมืองเข้ามา ถ้าไม่มีคุณธรรมทำได้สนิท นี่ผมฝากไว้ เป็นข้อสังเกต

ประการที่ 2 กระผมไม่แน่ใจกระผมผิดพลาดหรือว่าทางคณะกรรมการผิดพลาด คือถ้าอ่านแต่เฉพาะความที่เพิ่มเติม ใน (2) อ่านต่อจากที่ระบุไว้ใน (3) ที่ขีดเส้นใต้ไว้ ต่อไปในระดับ ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 10 ซึ่งเดิมเขาในระดับ 9 กรรมการมาแก้เป็นระดับ 10 ซึ่งถ้าแก้ข้างบนผมเห็นด้วยในระดับ 9 ให้แก้เป็นระดับ 10 ให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาดำเนินการได้ ผมเห็นด้วยเพราะระดับ 10 อยู่ได้บังคับบัญชาของปลัดกระทรวง แต่ในข้อความอันนี้เดิมเขาเขียนให้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของ นายกรัฐมนตรี หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ผมไม่แน่ใจว่าเมื่อแก้มาเป็นระดับ 10 แล้ว ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ในตอนท้ายบอก ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเสนอรัฐมนตรี เจ้าสังกัดเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ อธิบดีผู้บังคับบัญชา กระผมไม่แน่ใจว่าจะ

LIRT

เป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีระดับ 10 อยู่ใต้บังคับบัญชาโดยตรงจะมีหรือรับข้อความเต็มระดับ 9 แล้วมาจัดเป็นระดับ 10 ถ้าจัดโดยคล้อยตามไปกับข้างบนก็คงใช้ไม่ได้เพราะข้างบนมี ปลัดกระทรวงเป็นผู้บังคับบัญชาย่อมมีระดับ 10 อยู่ได้ แต่อันนี้ถ้าจัดมาเป็นระดับ 10 ให้อธิบดี ผู้บังคับบัญชา ผมไม่แน่ใจว่าจะมีกรมหรือส่วนราชการที่มีอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและมี ข้าราชการระดับ 10 อยู่ใต้บังคับบัญชา อันนี้อาจจะกราบเรียนถามหน่อยถ้าเพื่อว่ามีเหตุผล และมีตัวอย่างอยู่ถูกต้อง กระผมก็ไม่ตั้งใจ แต่ถ้าเป็นโดยความผิดพลาดแก้ไข ถ้าคิดว่าจะ เหมือนข้างบนนั้นไม่เหมือนเพราะข้างบนมีปลัดกระทรวงซึ่งเหนือกว่า ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ประธานกรรมการ

นางวิจิตร ศรีธำณ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ในประเด็นที่ถามนั้นมีหน่วยขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีที่มีฐานะเป็นกรม แต่เป็นกรมซึ่งกำหนดตำแหน่งอธิบดีเป็นระดับ 10 เพราะฉะนั้นอย่างเลขาธิการ ก.พ. เป็นระดับ 11 รองๆ ก็เป็นระดับ 10 แล้วกรมพิเศษในลักษณะนี้อยู่หลายแห่ง เพราะฉะนั้น การกราบอันนี้ถูกต้องแล้ว มีประเด็นที่ท่านผู้อภิปรายได้ตั้งเป็นประเด็นว่าแก้กลับไปกลับมา นั้น ก็ขอเรียนเพิ่มเติมว่าจริง ๆ แล้วอันนี้ได้แก้เป็นประกาศ รสช. ฉบับที่ 35 ที่กำหนดให้แบ่ง ตรงระดับ 11 อันนี้ก็ทำสอดคล้องกันกับประกาศ รสช. ฉบับที่ 35 จึงไม่ใช่แก้กลับ แต่ว่า แก้กลับจากร่างที่เสนอผ่านวาระแรก ใช้ แต่กฎหมายที่บังคับใช้อยู่ขณะนี้ก็แบ่งที่ระดับ 11 ไม่ใช่ระดับ 10 ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์ธรรมบุญ พอใจแล้วนะครับ เชิญครับอาจารย์

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับ ถ้าอย่างนั้นกระผมมีข้ออยาก กราบเรียนถามต่อเนื่องอีกนิดเดียวเท่านั้นเอง คือถ้าเป็นอย่างที่ว่า ถ้ามีกรมที่มีฐานะ เป็นส่วนราชการที่มีอธิบดีเป็น ช. 11 โดยท่านใช้คำว่า เลขาธิการ แต่ที่ได้ยอคำข้างล่าง เป็นด้อยคำที่ผมไม่แน่ใจว่านิยามศัพท์ข้างหน้าจะมีว่าอย่างไร คือ ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชา

LIRT

ไม่ได้บอกว่าอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่ากรมหรือเลขาธิการ ถ้าอย่างนั้นก็ใช่ แต่นี่ให้อธิบดี อธิบดีไม่ใช่เลขาธิการ เพราะฉะนั้นไม่มีอธิบดีที่เป็น ซี. 11 ถ้าผมจำได้ เพราะอธิบดีกรมอัยการตอนที่แล้วยังเคยบอกก่อนเป็นอัยการสูงสุดก็ยังไม่ได้ อธิบดีกรมการปกครองที่ว่าใหญ่ที่สุดในกระทรวงมหาดไทยก็ได้แค่ ซี. 10 ที่นี้ถ้าอย่างนั้นต้องเป็นเลขาธิการ แต่ถ้าเลขาธิการแล้วคำว่าอธิบดีก็ไม่ใช่เลขาธิการ รวมไปถึงหรือเปล่าที่ผมอยากให้นั่งใจ ถ้าผมอยู่แล้วมีนิยามศัพท์หรือมีอะไรที่ว่า อธิบดีให้หมายรวมถึงเลขาธิการด้วย หรือหัวหน้าส่วนราชการที่ขึ้นตรง ดังนั้นก็แล้วไป กฎมาให้ความกระจ่างชัดตรงนี้ และถ้าคำตรงนี้ใช้แทนกันได้ กระผมก็ไม่ติดใจ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ประธานคณะกรรมการการอีกที่หนึ่งครับ

นายวิจิตร ศรีสุวาน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ได้มีนิยามอยู่ในหน้า 2 แล้วว่า "กรม" หมายความว่ารวมถึงส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมด้วย และมีพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่ได้มีการกำหนดสิ่งเหล่านี้ไว้เรียบร้อยแล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์ธรรมบุญญา ครับ

นายธรรมบุญญา ลัดพลี : ท่านพูดถึงกรม ผมพูดถึงอธิบดี คนละเรื่องกันครับ สำนักงานกับหัวหน้างานเราเคยใช้เป็น 2 เรื่อง เพราะฉะนั้นอธิบดีในที่นี้ตัวบุคคลคืออธิบดี แต่กรมถ้ามีฐานะเป็นส่วนราชการอย่างอื่นได้ก็แล้วไป แต่ที่นี้มีที่โน่นบ้างไหมครับว่า อธิบดีให้หมายถึงเลขาธิการด้วยซึ่งเป็น ซี. 11 ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ประธานคณะกรรมการครับ

นายวิจิตร ศรีสุวาน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ คือผมได้อ้างถึงกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งมาตรา 36 ได้พูดไว้ชัดว่า ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม จะมีเลขาธิการ ผู้อำนวยการหรือตำแหน่งเรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งเทียบเท่าปลัดกระทรวงหรืออธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชา ชัดหมดแล้ว แล้วที่จริง

LIRT

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 64 มาตรา 65
 มาตรา 66 มาตรา 67 มาตรา 68 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 69 มีการแก้ไข มาตรา 70
 มีการแก้ไข หมวด 3 การบำเหน็จความชอบ มีการแก้ไข มาตรา 71 มาตรา 72 ไม่มี
 การแก้ไข มาตรา 73 มีการแก้ไข มาตรา 74 ไม่มีการแก้ไข หมวด 4 การเพิ่มพูน
 ประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ คณะกรรมาธิการคัดออก มาตรา 75
 มีการแก้ไข มาตรา 76 มีการแก้ไข มาตรา 77 มีการแก้ไข มาตรา 78 ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา 79 มีการแก้ไข หมวด 5 วินัยและการรักษาวินัย ไม่มีการแก้ไข มาตรา 80 ไม่มี
 การแก้ไข มาตรา 81 มีการแก้ไข มาตรา 82 มาตรา 83 มาตรา 84 ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา 85 มีการแก้ไข มาตรา 86 มาตรา 87 มาตรา 88 มาตรา 89 ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา 90 มีการแก้ไข มาตรา 91 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 92 มีการแก้ไข มาตรา 93
 มีการแก้ไข มาตรา 94 มีการแก้ไข มาตรา 95 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 96 มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์ชูศักดิ์ ครับ

นายชูศักดิ์ ศิรินิล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา 96 นี้
 ความเดิมในตอนท้ายมีคำว่า และไม่ดำรงตำแหน่งหรือทำหน้าที่ใด ๆ ในธุรกิจของเอกชน
 ซึ่งอาจทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจได้ว่าเป็นการยอมให้เอกชนอาศัยชื่อของตนเพื่อแสวงหาประโยชน์
 โดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม ความในตอนนี้ท่านคณะกรรมการได้คัดออกไป เหลือความ
 เฉพาะในตอนแรก ผมอยากจะใคร่ขอทราบเหตุผลว่าเหตุใดจึงตัดความเดิมออกไปทั้งหมด
 ที่อยากขอทราบเพราะแปลว่าต่อไปนี้อาจจะเข้าไปมีชื่อหรือทำธุรกิจใด ๆ ซึ่งไม่ใช่ห้างหุ้นส่วน
 หรือบริษัท ผมยกตัวอย่างเช่นอาจจะเป็นข้าราชการอยู่แล้วมีหน้าที่จะต้องทำการสอบอะไร
 ทำนองอย่างนี้ ถ้าไปมีชื่อเป็นอาจารย์สอนในสถาบันใดอะไรอย่างนี้ก็ลงทำได้ คงไม่ผิด
 กฎหมายอะไร ผมคิดว่าไม่น่าจะถูกต้องก็เลยอยากจะเรียนถามว่าทำไมไปตัดความตรงนี้ออกครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ประธานกรรมาธิการ

LIRT

นายวิจิตร ศรีธำณ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ มาตรการนี้ได้มีการทบทวนกันหลายครั้ง ประเด็นที่มีผู้เสนอคัดค้าน 1. กฎหมายเดิมที่มีอยู่ ไม่มีข้อความนี้ ห้ามไว้แต่เพียง ไปเป็นกรรมการผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งที่มีลักษณะคล้าย กรรมการผู้จัดการ เท่านั้น นี่พอเขียนต่อ ซึ่งกรรมการนี้ที่แรกก็เห็นว่าดี แต่พอมีผู้อภิปราย กันมาก ๆ แล้วบอกดีความได้กว้างเหลือเกิน จนกระทั่งอาจจะเกิดเป็นข้อขัดแย้ง และจะต้อง ชี้ขาดกันว่า ใช่หรือไม่ใช่ เพราะฉะนั้นในการบัญญัติอะไรที่เกี่ยวกับการห้ามข้าราชการ ไปทำที่กว้างเกินไป แล้วเปิดทางให้มีการตีความกันอย่างมากมายเป็นสิ่งที่ควรหรือไม่ กรณีที่ ท่านอาจารย์ชูศักดิ์ ต้องขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ยกขึ้นพูดนั้น จริง ๆ มีอยู่ในมาตรา 95 อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ ถ้ามีการหาถ้อยคำสำนวนอะไรที่ทำให้ชัดแล้วไม่ต้องมีการ ตีความกันมากมาย กรรมการเองก็อยากจะหาถ้อยคำนั้น แต่ปรึกษาหารือกันแล้ว ในที่สุด เห็นว่าเมื่อกฎหมายเดิมฉบับที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบันมีเพียงแค่นี้ แล้วยังหาคำที่เหมาะสม กว่านี้ไม่ได้ ก็เลยหยุดไว้ตามกฎหมายเดิมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีใครสงสัย ต่อไปครับ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 97 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 98 มีการแก้ไข มาตรา 99 มีการแก้ไข มาตรา 100 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 101 มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์ธรรมบุญ ครับ

นายธรรมบุญ สัตพลี : ผมต้องขอประทานโทษ ขอมาตรา 98 นิดเดียว คือว่าเดิมในวรรคสอง การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ของเดิมจะครับ หรือคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้จำคุก ที่นี้ คณะกรรมการได้ตัด คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ออกไป ซึ่งกระผมไม่คิดใจ แต่ที่นี้มาเอา คำว่า คำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้จำคุก นี่ต่อเข้าไปเลย ก็กลายเป็นว่า หรือโทษที่หนัก กว่าจำคุก โดยคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้จำคุก ก็จะขัดกัน ถ้าศาลลงโทษให้จำคุกก็จำคุก

LIRT

จะไปลงโทษให้หนักกว่าจำคุกก็ต้องบอกลงโทษหนักกว่าจำคุก แต่นี่กลายเป็นว่า ลงโทษหนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาให้จำคุก อ่านดูแล้วก็ขัดกัน คือไปยึดถือของคนอื่นเขามาใส่กับทางגעของชุดนี้ ก็เลยดูอย่างไรวุ่นะครับ คือเดิมอันที่ตัดออกไปรับกับอันนั้น และคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกนี้ ตัวของตัวเองเขามารออยู่แล้ว ชัดเจนอยู่แล้ว แต่ถ้าไปประกอบกับโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้จำคุก เห็นไหมครับ เพราะฉะนั้นอ่านก็ต้องหมายความว่า ศาลพิพากษาให้จำคุก ไม่ได้ศาลพิพากษาให้ลงโทษที่หนักกว่าจำคุก แล้วผมยังไม่ค่อยได้อินนัก ที่ทางปัจจุบันไม่เคยได้ปรากฏที่ศาลจะไปลงโทษให้หนักกว่าโทษจำคุกนี้อาจจะมีก็คือ ประหารชีวิตหรืออะไรไปเลย ก็อาจจะอย่างนั้น แต่ที่นี้ถ้าอย่างนั้นก็ประหารชีวิตก็ต้องประหารชีวิต แต่ประหารชีวิตด้วยแล้วให้จำคุกด้วยก็ดูอย่างไรวุ่น นี่กระผมอยากขอความเข้าใจโดยความผิดพลาดที่ไม่ต่อกันโดยผิดขั้วกันหรืออย่างไร หรือว่าถูกต้องแล้ว กรุณาอธิบาย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ประธานกรรมการครับ

นายวิจิตร ศรีสุวาน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในคำขอแก้ไขเพิ่มเติมได้ตัดคำว่า ของศาล ออกแล้ว คือโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ซึ่งก็เป็นมาตรฐานที่ใช้ในสารบัญญัติของกฎหมายที่ไม่จำเป็นต้องใส่คำว่า ของศาล ตอนนี้ที่บอกว่า โทษจำคุก หรือหนักกว่าจำคุกนี้ อันนี้เราได้ตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่ากฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับที่ใช้ต่อเนื่องกันมาโดยตลอดจนถึงฉบับที่ยังมีผลบังคับใช้นี้ได้ร่างไว้อย่างนี้เราก็ไม่ได้ไปแก้ แล้วตอนรัฐบาลเสนอร่างนี้เข้ามา ก็คงข้อความที่เคยใช้อยู่ใน พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับก่อน ๆ สืบทอดกันมาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์ธรรมบุญฯ ครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับ คือถ้าคงเดิมนี้ อย่างนี้กระผมไม่คิดจะเป็นเรื่องที่ตามมาเติม แต่อันนี้เนื่องจากกรรมการได้ไปตัดข้อความเข้าตอนหนึ่งซึ่งเลยทำให้ข้อความตอนแรก โทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย นั้นครับ

LIRT

ของเขาอันนั้นก็พออ่านได้ ทีนี้เมื่อตัด คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายก็กลายเป็นว่าไปเอาโทษที่หนักกว่าจำคุกมาต่อเป็นขยายความของ คำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้จำคุก เจ้า ซึ่งอันนี้เลยไม่ใช่ความเดิมแล้ว ที่กระผมกราบเรียนถามตรงนี้ คือถ้าความเดิมอยู่ทั้งแพ่งเลย คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย อ่านต่อเนื่องกันมา เจ้าใจคิดว่าคนละเรื่อง ทีนี้ท่านไปเอาข้างบน เหมือนกับหัวมังกุท้ายมังกร คือไปเอาข้างบนที่เขาใช้กับที่ต่อมาที่ท่านตัดไป แต่ท่านเอามาต่อข้างล่าง แล้วท่านบอกนี่เป็นข้อที่เขาเขียนมาเดิมอะไรเดิม ก็เขียนเดิมแต่เขามีครบ ท่านไปเอาบางอันออกแล้วจะว่าเหมือนเดิมไม่เชิงนะครับ กรุณาชี้แจงอันนี้ให้อีกนิดเถอะครับ ขอบพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ประธานกรรมการครับ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ที่ตัดออกเพราะทำให้เหมือนเดิม เพราะร่างเกินมา เมื่อไปชำระและตรวจสอบกฎหมายเดิมฉบับปี พ.ศ. 2518 มาตรา 81 แล้วเมื่อตัดออกแล้วเหมือนเปียบเลยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อ่านความที่ตัดออกไปแล้วอีกทีครับ
ท่านประธานกรรมการ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (ประธานคณะกรรมการ) : จะอ่านว่าการกระทำ ความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก แล้วก็เรื่อยไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์ธรรมบุญ ครับ

นายธรรมบุญ สัตพลี : ไม่ใช่แล้วละครับ ท่านประธานกรรมการ ท่านจะจงใจหรือท่านอ่านเพลอไป คือท่านอ่านข้าม ของศาล ไปด้วย ท่านประธาน ถ้าอ่านดูแล้วสะกดนะครับ การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้จำคุก ตรงนี้ผมไม่เข้าใจ คือ โทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้จำคุก นี่โทษอะไรครับ คือจำคุกก็จำแล้ว ให้หนักกว่าจำคุก

LIRT

ก็มีด้วย ในคำพิพากษาเดียวกันมีหรือไม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์ดูที่เบาขอบแก้ไขหน้า 47

ด้วยนะครับ ขอยกเลิกวรรคสอง มาตรา 98 อันนี้คงความบกพร่องของทางเจ้าหน้าที่เราเอง คงไม่ได้แจ้งให้ท่านอาจารย์

นายธรรมนูญ ลัดพลี : อาจจะแจ้งแต่ว่าหลายชุดเหลือเกินครับ ผมเอง ก็หอบเป็นอ้ายบ้าหอบฟางอยู่แล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : พอกัน ผมก็หอบฟางเหมือนกัน ไม่เป็นไรครับ

นายธรรมนูญ ลัดพลี : ผมยังพูดเล่น ๆ ว่าอีกหน่อยผมคงต้องเอากระเป๋าดูทางใส่สลิปมาแล้ว ต้องเป็นกระเป๋าใหญ่แล้ว แล้วเวลานี้ผมที่รัฐสภาทำมาก็เป็นการทรมานทรมานสุดแสนเหมือนกันครับ ท่านดูนะครับแฟ้มใหญ่เปิดจะไม่ทันอยู่แล้ว นี่มีแฟ้มแฟ้มเล็กอีกแล้ว แล้วไม่แน่ว่าแฟ้มสลิปดีหน้าจะมีแฟ้มใหญ่บนอันนี้อีกอันหนึ่งหรือเปล่า

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : น่าเห็นใจเหลือเกิน 2 อาทิตย์เท่านั้นเองอาจารย์เหนื่อยน้อย

นายธรรมนูญ ลัดพลี : ถ้าไม่ใคร่ประสาเสียไปเสียก่อน ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นใจครับ ผ่านไปนะครับ

นายไพจิตร พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : หมวด 6 การดำเนินการทางวินัย ไม่มีการแก้ไข มาตรา 102 มีการแก้ไข มาตรา 103 มีการแก้ไข มาตรา 104 มีการแก้ไข มาตรา 105 มาตรา 106 มาตรา 107 มาตรา 108 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 109 มีการแก้ไข มาตรา 110 มีการแก้ไข มาตรา 111 มีการแก้ไข หมวด 7 การออกจากราชการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 112 มีการแก้ไข มาตรา 113 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 114 มีการแก้ไข มาตรา 115 มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณวิชัยฯ ครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา 114 (4)

นั้น คณะกรรมาธิการตัดข้อความว่า เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ซึ่งถ้าตัดข้อความอันนี้ออกไปก็จะตัดความได้ว่า ใน (4) นั้น เมื่อผู้มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 30 (3) แล้วสั่งให้มีการสอบสวน เมื่อมีมติว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติก็สั่งให้ออกจากราชการโดยที่ไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญ อย่างนั้นใช่หรือไม่ แม้ว่า จะมีหลักเกณฑ์ที่จะสามารถรับบำเหน็จบำนาญได้ก็จะไม่ได้รับ ขอเรียนถามคณะกรรมการครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ประธานคณะกรรมการครับ

นายวิจิตร ศรีสุวาน (ประธานคณะกรรมการ) : ประธานที่เคารพครับ เหตุผลที่ตัดใน (4) ตั้งแต่ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญ นั้น เพราะได้มีข้อความนี้ และใช้กำกับในมาตราที่เกี่ยวข้องอยู่แล้วในวรรคต้นมาตรา 114 นี้ ที่บอกว่า ให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนแล้ว ในกรณีต่อไปนี้ จึงไม่จำเป็นต้องบัญญัติซ้ำไว้อีกครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : พอใจนะครับ ต่อไปครับ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 115 มีการแก้ไข มาตรา 116 มีการแก้ไข มาตรา 117 มีการแก้ไข มาตรา 118 มาตรา 119 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 120 มีการแก้ไข มาตรา 121 มีการแก้ไข มาตรา 122 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 123 มีการแก้ไข หมวด 8 การอุทธรณ์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 124 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 125 มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวิชัย ฯ ครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานครับ มาตรา 125 (3) กรรมาธิการตัดคำว่า หรือปลัดกระทรวง ออก ทำให้สงสัยว่าการอุทธรณ์คำสั่งของ ปลัดกระทรวงนั้นจะทำไม่ได้หรืออย่างไรครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญประธานคณะกรรมการ

LIRT

นายวิจิตร ศรีธำณ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ ผมเข้าใจว่าเราไปเพิ่มไว้ใน (4) คือย้ายที่ครับเพื่อให้เป็นหมวดหมู่ที่ดีขึ้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปครับ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 126 มีการแก้ไข
มาตรา 127 มาตรา 128 ไม่มีการแก้ไข หมวด 9 การร้องทุกข์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 129
มาตรา 130 ไม่มีการแก้ไข ลักษณะ 4 ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 131 มีการแก้ไข ลักษณะ 5 ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 132 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 133 มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 134 มีการแก้ไข มาตรา 135 มีการแก้ไข มาตรา 136 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 137
มีการแก้ไข มาตรา 138 มาตรา 139 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 139 ทวิ คณะกรรมการ
เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา 139 ตริ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา 140 มาตรา 141
ไม่มีการแก้ไข บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข 1 ไม่มีการแก้ไข
บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข 1 มีการแก้ไข บัญชีอัตรา
เงินเดือนข้าราชการพลเรือนหมายเลข 2 ไม่มีการแก้ไข บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่ง
ข้าราชการพลเรือนหมายเลข 2 มีการแก้ไข บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน
หมายเลข 3 ไม่มีการแก้ไข บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนหมายเลข 3
มีการแก้ไข บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข 4 ไม่มีการแก้ไข บัญชีอัตรา
เงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข 4 มีการแก้ไข บัญชีอัตราเงินเดือน
ข้าราชการพลเรือน หมายเลข 5 ตำแหน่งประเภททั่วไป ไม่มีการแก้ไข บัญชีอัตราเงินเดือน
ข้าราชการพลเรือน หมายเลข 5 ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง มีการแก้ไข บัญชีอัตรา
เงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข 5 ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ
ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จบการพิจารณาในวาระที่ 2 ต่อไปนี้

LIRT

เป็นการพิจารณาในวาระที่ 3 ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายโปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ไม่สมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย คณะกรรมาธิการวิสามัญได้เสนอข้อสังเกตไว้ ซึ่งได้แจ้งให้กับท่านสมาชิกได้พิจารณาแล้ว ผมจะขอมติที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ ขอบคุงครับ

ต่อไป 3.6 ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ 314/2535

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท. 10300

28 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา
พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การศึกษาและวัฒนธรรม จำนวน 1 ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา
กรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

1. นายวิจิตร ศรีสอ้าน
2. พลอากาศโท เฉลิม ประเสริฐศรี
3. พลเรือโท เกษะหลัก เจริญบุรุษ
4. นายสราวุธ วัชรพล
5. นายวิชัย สมะอุน
6. พลเรือเอก ณรงค์ โอสถานนท์
8. พลโท บุญแทน เหนียนเฉลย

ประธานคณะกรรมการ

รองประธานคณะกรรมการ

โฆษกคณะกรรมการ

ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง

ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง

7. นายพนพล ทองโสภิต

9. นายปัจจุชัย บุญนาค

LIRT

10. พลเรือโท วิเชียร เรืองศรี	11. พลอากาศเอก วรรณด อภิจาร์
12. นายสุวิทย์ สุทธานุกุล	13. นายสุวรรณ จันทร์สม
14. นายสำเริง นิลประติษฐ์	15. นายอภิลาศ ไสงานนท์
16. พลตรี ฤทัย นิไลมค	17. นายสรรเสริญ อุทัยเฉลิม
18. นายดุสิต ศิริวรรณ	เลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

วิจิตร ศรีสอาน

(นายวิจิตร ศรีสอาน)

ประธานคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม

รายงานของคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 11/2535
วันศุกร์ที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อ
โครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
และสั่งให้คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 7 วัน
นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผล ดังนี้

1. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

1.1 นายจำนงค์ เกียรติมงคล	รองเลขาธิการคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ
1.2 นายสุรพงศ์ พูลสุวรรณ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบาย และแผน 6 สำนักงานคณะ กรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ
1.3 นางครุณี จำปาทอง	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบาย และแผน 5 สำนักงานคณะ กรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ
1.4 นางสาวรีติณี ต. สุวรรณ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบาย และแผน 5 สำนักงานคณะ กรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

LIRT

- 1.5 นางมีณณา ศังขะกฤษณ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบาย
และแผน 7 กองแผนงาน สำนักงาน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
กระทรวงศึกษาธิการ
- 1.6 นางสาวมนต์ทิพย์ รุ่งพิรพงศ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบาย
และแผน 5 กองแผนงาน สำนักงาน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
กระทรวงศึกษาธิการ
- 1.7 นายสายันท์ ศาสตร์สาร เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ 7
สำนักงานงบประมาณ

2. ผู้ซึ่งคณะกรรมการเชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการ คือ
นางสุกัญญา นาชัยเวียง เลขานุการกรรมการร่างกฎหมาย
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

3. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติ มีจำนวน 3 คน คือ

- 3.1 นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา
3.2 นายนิพนธ์ วงษ์ตระหง่าน
3.3 นายธรรมบุญ ลัดพลี

4. ผลการพิจารณา

คณะกรรมการ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหาร
กลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. เสร็จแล้วปรากฏผล ดังนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 1</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 2</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 3</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 4</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 5</u>	มีการแก้ไข
นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา	ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการเห็นด้วยและได้แก้ไขให้แล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
นายนิพนธ์ วงษ์ตระหง่าน	ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการเห็นด้วยและได้แก้ไขให้แล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
นายบรรณบุญ ลัดพลี	ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการเห็นด้วยและได้แก้ไขให้แล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา 6</u>	มีการแก้ไข
นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา	ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการเห็นด้วยและได้แก้ไขให้แล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
นายนิพนธ์ วงษ์ตระหง่าน	ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการเห็นด้วยและได้แก้ไขให้แล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา 7</u>	มีการแก้ไข
นายบรรณบุญ ลัดพลี	ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการเห็นด้วยและได้แก้ไขให้แล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา 8</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 9</u>	มีการแก้ไข

LIRT

<u>มาตรา 10</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 11</u>	มีการแก้ไข
นายนิพนธ์ วงษ์ตระหง่าน	ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการพิจารณาเห็นด้วยและได้แก้ไขให้แล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา 12</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 13</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 14</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 15</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 16</u>	มีการแก้ไข
นายนิพนธ์ วงษ์ตระหง่าน	ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการพิจารณาเห็นด้วยและได้แก้ไขให้แล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
นายบรรณบุญ ลัดพลี	ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา 17</u>	ไม่มีการแก้ไข
นายบรรณบุญ ลัดพลี	ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ

5. ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. แล้วใคร่ขอเสนอข้อสังเกตเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

นโยบายของรัฐบาลในการกำหนดมาตรการและนโยบายข้าวที่ได้ดำเนินการอยู่ทุกปีนั้น ได้มีการมอบนโยบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการรับซื้อข้าวสาร

LIRT

ปีละหลายแสนต้น จึงเป็นการสมควรที่รัฐบาลจะได้นำข้าวสารบางส่วนมาจำหน่ายในราคาต่ำ ให้แก่กองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งน่าจะเป็นการเหมาะสมกว่าการจำหน่ายข้าวสารในจำนวนดังกล่าวในราคาต่ำให้แก่ผู้ซื้อ ในต่างประเทศหรือขายคืนแก่พ่อค้าผู้ส่งออก ซึ่งหากได้มีการดำเนินการในลักษณะนี้แล้ว จะเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่การดำเนินการของกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวัน ในโรงเรียนประถมศึกษาประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ต่อไป

๘. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

ดุสิต ศิริวรรณ

(นายดุสิต ศิริวรรณ)

เลขาธิการคณะกรรมการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

กองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา

พ.ศ.

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวัน
 ในโรงเรียนประถมศึกษา

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการ
 อาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้
 "กองทุน" หมายความว่า กองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน
 ประถมศึกษา

"โรงเรียนประถมศึกษา" หมายความว่า โรงเรียนที่จัดการศึกษาภาคบังคับตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2523 ทุกสังกัด

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุน

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในกระทรวงการคลัง ประกอบด้วยเงินตามมาตรา 5 เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายสำหรับการสนับสนุนและช่วยเหลือภาวะโภชนาการของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา และการประชาสัมพันธ์ปัญหาภาวะทุพโภชนาการของเด็กตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

เงินของกองทุนให้ใช้จ่ายในการจัดหาประโยชน์ของกองทุนได้ และเฉพาะส่วนที่เป็นดอกผลของกองทุนเท่านั้นที่อาจนำไปใช้จ่ายในกิจการตามมาตรา 11 (2) และ (4) ได้

มาตรา 5 ทรัพย์สินของกองทุนประกอบด้วย

- (1) ทุนประเดิมตามมาตรา 16
- (2) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (3) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาค
- (4) ดอกผลที่เกิดจากเงินกองทุน

มาตรา 6 ให้ผู้ที่บริจาคเงินหรือทรัพย์สินอื่นให้แก่กองทุนได้รับยกเว้นภาษีเงินได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

มาตรา 7 ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย

LIRT

เป็นข้าราชการที่พ้นจากตำแหน่งที่พ้น ปลัดกระทรวงการคลังเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง
และปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้แทนเป็นข้าราชการที่พ้นจากตำแหน่งที่พ้น ผู้แทนผู้อำนวยการ
สำนักงานประมาณหรือผู้แทน ผู้แทนอธิบดีกรมการพัฒนารัฐบาลหรือผู้แทน ผู้แทนอธิบดี
กรมการปกครองหรือผู้แทน ผู้แทนอธิบดีกรมบัญชีกลางหรือผู้แทน ผู้บัญชาการตำรวจ
ตระเวนชายแดนหรือผู้แทน ปลัดกรุงเทพมหานครหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชนหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการ
บริหาร หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ
 ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้แทนที่พ้นจากตำแหน่งปลัดสำนัก
นายกรัฐมนตรีหรือรองเลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติคนหนึ่งซึ่งเลขาธิการ
มอบหมายเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา 8 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา 7 ให้มีวาระ
 อยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ
 หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
 ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือได้รับ
 แต่งตั้งเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้ง
 ไว้แล้วนั้น

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้
 แต่จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา 9 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่ง
 รัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ตาย

- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ

ความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 10 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการ
ไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง
เป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน
ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 11 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางในการให้การส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนา
โครงการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
- (2) จัดสรรเงินช่วยเหลือหรือทรัพย์สินอื่นให้ศึกษาแก่โรงเรียนประถมศึกษา
โดยคำนึงถึงลำดับความจำเป็นแห่งภาวะทุพโภชนาการของเด็กนักเรียนในแต่ละโรงเรียน
- (3) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนเพื่อดำเนินการ
ให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้
- (4) ดำเนินการทางด้านประชาสัมพันธ์ให้ราชการบริหารส่วนกลาง ราชการ
บริหารส่วนท้องถิ่น บรรดาโรงเรียนต่าง ๆ คณาจารย์และผู้บริหารของนักเรียนตลอดจน

LIRT

บุคคลทั่วไปได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของกองทุนและปัญหาภาวะทุพโภชนาการของเด็ก

(5) คบคุม ติดตามผล และประเมินผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วรายงานต่อคณะรัฐมนตรี

(6) ออกระเบียบหรือดำเนินการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 12 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำมาตรา 10 มาใช้ บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 13 การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งการ จัดหาผลประโยชน์ของกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบ ของกระทรวงการคลัง

มาตรา 14 การจัดทำบัญชี และการตรวจสอบบัญชี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา 15 ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้คณะกรรมการเสนอบทสรุป และรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมา ซึ่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบ รับรองแล้ว ต่อรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

มาตรา 16 ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐบาลจัดสรรเงินให้แก่กองทุน ดังนี้

(1) เป็นเงินทุนประเดิมสำหรับห้าร้อยล้านบาท และ

(2) เป็นเงินงบค่าใช้จ่ายสำหรับห้าสิบล้านบาท

ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2536 เป็นต้นไป ทุกปีงบประมาณให้จัดสรรเงินให้เป็น เงินประเดิมปีละไม่น้อยกว่าสี่หมื่นห้าร้อยล้านบาท และให้เป็นงบค่าใช้จ่ายปีละไม่น้อยกว่าห้าหมื่น

LIRT

ห้าม สืบค้นบาทจนกว่ากองทุนจะมีเงินตามมาตรา 5 (1) และ (2) ~~แต่~~ ~~(1)~~ รวมกันถึง สาม หกพันล้านบาท

เงินบค่าใช้จ่ายที่ได้รับตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้กองทุนนำมาใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของกองทุนได้ และในการดำเนินการตามวรรคสองไม่ให้นับเงินดังกล่าวเป็นเงินตามมาตรา 5 (2)

มาตรา 17 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญประธานคณะกรรมการครับ

นายวิจิตร ศรีสุอาน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ การพิจารณาแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหาร
กลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา มีผู้แปรญัตติ 3 ท่าน กรรมการได้เชิญร่วมพิจารณา
ชี้แจงแล้ว ไม่มีผู้สงวนคำแปรญัตติ คณะกรรมการได้รับข้อสังเกตจากผู้แปรญัตติ และ
ขอนำเสนอตั้งปรากฏในเอกสารประกอบการพิจารณา ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขาธิการรัฐสภา

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติกองทุน
เพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 มาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3
มีการแก้ไข มาตรา 4 มีการแก้ไข มาตรา 5 มีการแก้ไข มาตรา 6 มีการแก้ไข มาตรา 7
มีการแก้ไข มาตรา 8 มีการแก้ไข มาตรา 9 มีการแก้ไข มาตรา 10 ไม่มีการแก้ไข มาตรา
11 มีการแก้ไข มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 15 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 16
มีการแก้ไข มาตรา 17 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญประธานคณะกรรมการครับ

นายวิจิตร ศรีสุอาน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมขอประทานโทษที่เป็นความบกพร่องของกระผมเองที่มีการแก้ไขโดยกรรมการไว้แล้ว
ไม่ได้พิมพ์อยู่ในเอกสารมาตรา 4 ซึ่งขออ่านข้อความเพื่อให้สมบูรณ์ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้น
กองทุนหนึ่งในกระทรวงการคลัง ประกอบด้วยเงินตามมาตรา 5 แล้วเดิมข้อความว่า
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุน เหตุผลที่ต้องเดิมคำว่า โดยมีวัตถุประสงค์ นั้นเพราะใน
มาตราหลัง ๆ ได้มีการอ้างถึงวัตถุประสงค์แล้วถ้ามาตราหลักไม่ระบุคำนี้ให้ชัดเจน ก็จะทำให้

LIRT

การเชื่อมโยงระหว่างมาตราหลักกับมาตราที่อ้างถึงในภายหลังขาดสาระในข้อนี้ ก็เป็นการ
เพิ่มความไม่กระจ่างขึ้นเท่านั้นเองครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา 4 ใช่ไหมครับ

นายวิจิตร ศรีสุวาน (ประธานคณะกรรมการ) : ใช่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เลขานุการอ่านอีกทีครับมาตรา 4

เชิญอาจารย์ธรรมบุญฯ ก่อนครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ คือที่แรก
กระผมก็ไม่คิดใจ แต่ที่นี้ในเมื่อมาตรา 5 มีการแก้ไข แล้วท่านประธานคณะกรรมการ
ได้เอ่ยถึงคืออย่างใน (3) เงินที่ผู้บริจาค ตอนนี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นว่า เงินหรือทรัพย์สิน
อื่นที่ผู้บริจาค เพราะฉะนั้นในมาตรา 4 นี้กระผมอยากทราบเรียนผ่านท่านประธานไปยัง
ประธานคณะกรรมการนะครับ ในมาตรา 4 บรรทัดที่ 2 ซึ่งเดิมเมื่อไม่มีทรัพย์สินอื่น
มีแต่เงินเขาก็ใช้ประกอบด้วยเงินตามมาตรา 5 เพราะฉะนั้นในกรณีนี้กระผมอยากขออนุญาต
ท่านประธานทราบเรียนไปยังประธานคณะกรรมการว่า ควรจะเติมหรือไม่ว่า ประกอบด้วย
เงินหรือทรัพย์สินอื่นตามมาตรา 5 ให้สมบูรณ์ตามที่เดิมในมาตรา 5 ด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ประธานคณะกรรมการครับ

นายวิจิตร ศรีสุวาน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ธรรมบุญฯ กรรมการเห็นด้วยครับ ขอเติมทั้ง 2 แห่ง
คือประกอบด้วยเงินหรือทรัพย์สินอื่นตามมาตรา 5 โดยมีวัตถุประสงค์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เลขานุการอ่านอีกทีครับ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขานุการรัฐสภา) : มาตรา 4 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้น
กองทุนหนึ่งในกระทรวงการคลัง ประกอบด้วยเงินหรือทรัพย์สินอื่นตามมาตรา 5 โดยมี
วัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายสำหรับการสนับสนุนและช่วยเหลือภาวะโภชนาการ
ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา และการประชาสัมพันธ์ปัญหาภาวะทุพโภชนาการ

LIRT

ของเด็กตามที่คณะกรรมการบริหารเห็นสมควร

เงินกองทุนให้ใช้จ่ายในการจัดหาประโยชน์ของกองทุนได้ และเฉพาะส่วนที่เป็นดอกผลของกองทุนเท่านั้นที่อาจนำไปใช้จ่ายในกิจการตามมาตรา 11 (2) และ (4) ได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถูกต้องนะครับ จบแล้วนะครับไม่มีมาตราอื่น เพราะฉะนั้นจบการพิจารณาในวาระที่ 2 ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย มีข้อสังเกตของคณะกรรมการซึ่งได้แจ้งให้กับท่านสมาชิกแล้ว ผมจะขอมติที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เห็นชอบด้วยนะครับ ขอบพระคุณ
คณะกรรมการครับ

ต่อไป 3.7 ร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา
พ.ศ. . . . ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

LIRT

(สำเนา)

ที่ 327/2535

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำเนียบรัฐบาล

ถนนอุทองใน กท. 10300

28 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงาน

ของคณะกรรมการการปกครอง 1 ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำเนียบรัฐบาล ได้ลงมติรับหลักการ
 แห่งร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี
 เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้
 ประกอบด้วย

1. นายโสมถ โกสิน	ประธานคณะกรรมการ
2. พลเอก พิจิตร กุลละวณิชย์	รองประธานคณะกรรมการ
3. นายโกเมน ภัทรภิรมย์	4. นายเกร่ง สุวรรณวงศ์
5. พลเรือเอก ประวิทย์ ศิวรักษ์	6. นายประเสริฐ นาสกุล
7. พลตรี ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์	8. นายไพฑูรย์ ช่างเรียน
9. ร้อยตำรวจตรี วรรณ ชันชื้อ	10. พลโท วดิน อัสราภรณ์ ณ อุบลราชธานี
11. นายวิฑูรย์ ตั้งตรงจิตร	12. พลเรือเอก สุวณัฐ มหารมณ
13. พลเอก อธิยา แฝ้วพาลชน	
14. พลเรือเอก ชาติ ศิษุบุตรจง	เลขาธิการคณะกรรมการ

LIRT

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอมติประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
พิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ไอสถ โกสิน

(นายไอสถ โกสิน)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง

รายงานของคณะกรรมการการปกครอง

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 11/2535 วันศุกร์ที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 7 วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ

นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์ รองอธิการสูงสุด นายชัยชม อรรถกัญญ์ อัยการประจำกอง กองที่ปรึกษา สำนักงานอธิการสูงสุด นายปิยวัชร นิยมฤกษ์ นิติกร 7 และนายกฤต ไกรจิตติ เจ้าหน้าที่การทูต 7 กองสนธิสัญญาและกฎหมาย กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ

2. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

3. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 1</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 2</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 3</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 4</u>	มีการแก้ไข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

<u>มาตรา 5</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด 1 ผู้ประสานงานกลาง</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 6</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 7</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 8</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด 2 การให้ความช่วยเหลือ</u> <u>และการขอความช่วยเหลือ</u> <u>ทางอาญา</u>	มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ 1 บททั่วไป</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 9</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 10</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 11</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 12</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 13</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 14</u>	มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ 2 การสอบสวน</u> <u>และการสืบพยานหลักฐาน</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 15</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 16</u>	มีการแก้ไข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา 17

มีการแก้ไข

ส่วนที่ 3 การจัดหาให้ซึ่งเอกสาร
หรือข่าวสารที่อยู่
ในความครอบครองของ
หน่วยงานของรัฐบาล

มีการแก้ไข

มาตรา 18

มีการแก้ไข

มาตรา 19

มีการแก้ไข

มาตรา 20

มีการแก้ไข

ส่วนที่ 4 การจัดส่งเอกสาร

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 21

มีการแก้ไข

มาตรา 22

มีการแก้ไข

ส่วนที่ 5 การค้นและการยืม

มีการแก้ไข

มาตรา 23

มีการแก้ไข

มาตรา 24

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 25

มีการแก้ไข

ส่วนที่ 6 การโอนบุคคลที่ถูกคุมขัง
เพื่อสืบพยาน

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 26

มีการแก้ไข

มาตรา 27

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 28

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

<u>มาตรา 29</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ 7 การสืบหาบุคคล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 30</u>	มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ 8 การเริ่มกระบวนการคดี</u> <u>ทางอาญา</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 31</u>	มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ 9 การรับหรือยึดทรัพย์สิน</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 32</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 33</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 34</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 35</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ 10 วิธีขอความช่วยเหลือทางอาญา</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 36</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 37</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 38</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 39</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 40</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 41</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด 3 ค่าใช้จ่าย</u>	ไม่มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา 42

มีการแก้ไข

4. ข้อสังเกตของคณะกรรมการการ

คณะกรรมการการขอเสนอข้อสังเกตเพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา ได้พิจารณาในเรื่องที่คณะกรรมการได้มีมติแก้ไขเพิ่มเติมบทกหลักการ
และเหตุผลเพื่อให้เกิดความถูกต้องชัดเจนและสอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมของ
คณะกรรมการการในบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา
พ.ศ. ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันการประกอบอาชญากรรมมีแนวโน้มที่จะกระทำร่วมกัน
เป็นเครือข่ายในดินแดนของหลายประเทศ และกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของแต่ละ
ประเทศโดยลำพังไม่อาจป้องกันและปราบปรามได้อย่างเด็ดขาด การป้องกันและปราบปราม
อาชญากรรมดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศ สมควรกำหนดมาตรการ
ให้ความช่วยเหลือและรับความช่วยเหลือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา เพื่อประโยชน์
ในการป้องกันและปราบปรามดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

5. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงาน
นี้ด้วยแล้ว

พลเรือเอกชาติ ศิษุบุตร

(ชาติ ศิษุบุตร)

เลขาธิการคณะกรรมการการ

LIRT

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่อง
ทางอาญา

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่าง
ประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันพ้นเกล้าวันนับแต่ลงกฤษฎีกา
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบและประกาศอื่น ในส่วน
ที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้
พระราชบัญญัตินี้แทน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

"มาตรา 21 ทวิ ห้ามมิให้บุคคลใดขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมิไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 22 ใบอนุญาตตามมาตรา 21 หรือมาตรา 21 ทวิ ให้ใช้ได้จนถึง วันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ออกใบอนุญาต"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 24 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 21 หรือมาตรา 21 ทวิ ผ่าฝันท่อพทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ให้สัตว์แพทย์มีอำนาจ ยึดใบอนุญาตของผู้นั้นไว้เพื่อเสนอนายทะเบียน ถ้านายทะเบียนเห็นสมควรจะสั่งพักใช้ หรือ เพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียก็ได้

ผู้ถูกยึด พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี หรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ถูกยึด พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายให้เป็นที่สุด"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

หมวด 1

ผู้ประสานงานกลาง

มาตรา 6 ให้อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมาย เป็นผู้ประสานงานกลาง

มาตรา 7 ผู้ประสานงานกลาง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) รับคำร้องขอความช่วยเหลือเพื่อส่งต่อจากประเทศผู้ร้องขอ และส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
- (2) รับคำร้องขอความช่วยเหลือเพื่อส่งต่อจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย และส่งให้ประเทศผู้รับคำร้องขอ
- (3) พิจารณาและวินิจฉัยว่าควรจะให้หรือขอความช่วยเหลือหรือไม่
- (4) ติดตามและเร่งรัดการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศเสร็จสิ้นโดยเร็ว
- (5) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (6) ดำเนินการอย่างอื่นเพื่อให้การให้หรือการขอความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้บรรลุผล

มาตรา 8 ให้มีคณะกรรมการผู้พิทักษ์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย
 ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย
 ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นไม่เกินสี่คน
 ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้ข้าราชการอัยการคนหนึ่งตามที่คณะกรรมการ
แต่งตั้งเป็นเลขานุการ เพื่อให้ความเห็นประกอบพิจารณาและวินิจฉัยของผู้ประสานงาน
 กลาง ในการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศและการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศที่มีหรืออาจมีผลกระทบกระเทือน อำนาจอธิปไตย ความมั่นคง

LIRT

ประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือเกี่ยวเนื่องกับความผิด
ทางการเมือง หรือความผิดทางทหาร

เมื่อมีการขอความช่วยเหลือที่ส่งผลกระทบต่อประโยชน์ที่ไทยตามมาตรา 10
หรือที่ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยตามมาตรา 36 และผู้ประสานงานกลาง
ได้ดำเนินการตามมาตรา 11 แล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางส่งเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ
ที่ปรึกษาโดยทันทีเพื่อพิจารณาให้ความเห็น เว้นแต่คณะกรรมการที่ปรึกษาจะมีมติกำหนด
แนวปฏิบัติไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่คณะกรรมการที่ปรึกษามีความเห็นไม่ตรงกับคำวินิจฉัยของผู้ประสาน
งานกลาง ให้ผู้ประสานงานกลางเสนอความเห็นและคำวินิจฉัยดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรี
เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการตามมาตรา 11 วรรคห้า หรือมาตรา 38 วรรคสอง
แล้วแต่กรณี

หมวด 2

การให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือทางกฎหมาย

ส่วนที่ 1

บททั่วไป

มาตรา 9 การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ต่างประเทศ ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์
ดังต่อไปนี้

(1) ประเทศไทยอาจให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประเทศผู้ร้องขอได้แม้ว่า
ไม่มีสนธิสัญญาในเรื่องว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาระหว่างกัน
แต่ประเทศผู้ร้องขอต้องแสดงว่าจะให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยร้องขอ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(2) การกระทำซึ่งเป็นมูลกรณีของความช่วยเหลือที่ส่งให้กันนั้นเป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายไทย เว้นแต่เป็นกรณีที่ประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอมีสนธิสัญญาในเรื่องว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาต่อกันและข้อความในสนธิสัญญาระบุไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ความช่วยเหลือดังกล่าวต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(3) ประเทศไทยอาจปฏิเสธคำร้องขอความช่วยเหลือที่ส่งให้ หากคำร้องขอนั้นกระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง หรือสาธารณประโยชน์ที่สำคัญอื่น ๆ ของประเทศไทย หรือเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง

(4) การให้ความช่วยเหลือที่ส่งให้ต้องไม่เกี่ยวเนื่องกับความผิดทางทหาร

มาตรา 10 ประเทศที่มีสนธิสัญญาในเรื่องว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญากับประเทศไทยหากประสงค์จะขอความช่วยเหลือที่ส่งให้ตามที่มีบัญญัติไว้ในหมวดนี้จากประเทศไทย ให้ทำคำร้องขอความช่วยเหลือที่ส่งให้ส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง แต่สำหรับประเทศที่ไม่มีสนธิสัญญาในเรื่องดังกล่าวกับประเทศไทย ให้ส่งคำร้องขอส่งให้โดยวิธีทางการทูต

คำร้องขอความช่วยเหลือที่ส่งให้ให้ทำตามแบบ หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา 11 เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือที่ส่งให้จากต่างประเทศ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาและวินิจฉัยว่า คำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือที่ส่งให้ตามพระราชบัญญัตินี้ได้หรือไม่ และได้ดำเนินการตามขั้นตอนและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

ถ้าคำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือที่ส่งให้ได้ และได้ดำเนินการตามขั้นตอนและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลาง

LIRT

ส่งคำร้องขอนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

ถ้าคำร้องขอนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือ~~ที่ส่งผู้~~ได้
หรืออาจให้ความช่วยเหลือได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ หรือมิได้ดำเนินการ
ตามขั้นตอน หรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธ
การให้ความช่วยเหลือพร้อมด้วยเหตุผล หรือแจ้งเงื่อนไขที่จำเป็นหรือเหตุขัดข้องให้ประเทศ
ผู้ร้องขอทราบ

ถ้าผู้ประสานงานกลางเห็นว่าการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น จะเป็นการ
แทรกแซงการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง
กับคดีอาญา ซึ่งกำลังดำเนินอยู่ในประเทศไทย ผู้ประสานงานกลางจะเลื่อนการดำเนินการ
ตามคำร้องขอนั้นหรือดำเนินการตามคำร้องขอนั้นโดยกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นก็ได้ แล้วแจ้ง
ให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือ~~ที่ส่งผู้~~
ให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่นายกรัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา 12 ให้ผู้ประสานงานกลางส่งคำร้องขอความช่วยเหลือ~~ที่ส่งผู้~~
จากต่างประเทศให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ดังนี้

(1) คำร้องขอให้สอบปากคำพยาน จัดหาให้ซึ่งเอกสารหรือสิ่งของอันเป็น
พยานหลักฐาน ซึ่งเป็นการดำเนินการนอกศาล คำร้องขอให้จัดส่งเอกสาร คำร้องขอให้ค้น
คำร้องขอให้ยึดเอกสารหรือสิ่งของ และคำร้องขอให้สืบหาบุคคล ให้ส่งอธิบดีกรมตำรวจ
ดำเนินการ

(2) คำร้องขอให้สืบพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุ ซึ่งเป็นการ
ดำเนินการในศาล และคำร้องขอให้ดำเนินการรับหรือยึดทรัพย์สิน ให้ส่งอัยการพิเศษฝ่ายคดี
ดำเนินการ

LIRT

(3) คำร้องขอให้โอนหรือรับโอนบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อสืบพยานบุคคล ให้ส่ง อธิบดีกรมราชทัณฑ์ดำเนินการ

(4) คำร้องขอให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญา ให้ส่งอธิบดีกรมตำรวจ และอัยการพิเศษฝ่ายคดีดำเนินการ

มาตรา 13 เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือที่ส่งจากผู้ประสานงานกลาง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามที่คำร้องขอนั้น เมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ให้ส่งผลการดำเนินการตลอดจนเอกสารและสิ่งของที่เกี่ยวข้อง ให้แก่ผู้ประสานงานกลาง

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจประสบอุปสรรค หรือไม่อาจดำเนินการตามคำร้องขอนั้นได้ ให้แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา 14 เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือ ที่ส่งและผู้ประสานงานกลางทราบแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางจัดการส่งผลการดำเนินการตลอดจนเอกสารและสิ่งของที่เกี่ยวข้องให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ

ส่วนที่ 2

การสอบสวนและการสืบพยานหลักฐาน

มาตรา 15 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือที่ส่งจากผู้ประสานงานต่างประเทศ ให้สอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานที่อยู่ในประเทศไทยในชั้นสอบสวน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ

ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐาน ตามคำร้องขอในวรรคหนึ่ง ในกรณีที่จำเป็นให้มีอำนาจค้นและยึดเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

LIRT

เมื่อพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้แจ้งผลการดำเนินการหรือส่งมอบพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

มาตรา 16 ถ้าสนธิสัญญาระหว่างประเทศผู้ร้องขอกับประเทศไทยในเรื่องว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา กำหนดให้ต้องมีการรับรองความถูกต้องแท้จริงแห่งเอกสารอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจส่งให้บุคคลผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารนั้นตามแบบและวิธีการที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาดังกล่าวหรือตามที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา 17 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือที่/๔๔/๔๕จากต่างประเทศ ให้สืบพยานหลักฐานในศาลไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้พนักงานอัยการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ให้พนักงานอัยการมีอำนาจยื่นคำร้องขอต่อศาลที่บุคคลซึ่งจะเป็นพยานหรือบุคคลซึ่งครอบครองหรือดูแลรักษาพยานเอกสารหรือพยานวัตถุมีมูลสำเนาหรือมีที่อยู่ในเขตศาลให้สืบพยานหลักฐานดังกล่าว และให้ศาลมีอำนาจดำเนินกระบวนการสืบพยานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อศาลดำเนินการสืบพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอรับบันทึกคำเบิกความของพยานรวมทั้งพยานหลักฐานอื่นในสำนวนไปส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ 3

การจัดหาและการให้ซึ่งเอกสารหรือข่าวสาร
ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ

มาตรา 18 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ
ให้จัดหาเอกสารหรือข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐบาลไทย
ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งไปยังหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารนั้น และให้
หน่วยงานดังกล่าวส่งมอบเอกสารหรือแจ้งข่าวสารนั้นแก่ผู้ประสานงานกลาง

มาตรา 19 ในกรณีที่เอกสารหรือข่าวสารที่ต่างประเทศร้องขอตามมาตรา 18
เป็นเอกสารหรือข่าวสารที่ไม่พึงเปิดเผยต่อสาธารณชน และหน่วยงานที่ครอบครองเอกสาร
หรือข่าวสารดังกล่าวเห็นว่าไม่อาจเปิดเผยหรือไม่สมควรเปิดเผยเอกสารหรือข่าวสาร
ตามคำร้องขอ หรืออาจเปิดเผยได้โดยมีเงื่อนไข ให้หน่วยงานดังกล่าวแจ้งเหตุขัดข้อง
หรือเงื่อนไขในการเปิดเผยเอกสารหรือข่าวสารให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา 20 ในการจัดหาเอกสารตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ
จากต่างประเทศตามบทบัญญัติในส่วนนี้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารนั้นรับรอง
ความถูกต้องแท้จริงของเอกสารดังกล่าวตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้
เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

ส่วนที่ 4

การจัดส่งเอกสาร

มาตรา 21 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ

LIRT

ให้จัดส่งเอกสารทางกฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอ และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

หากเอกสารทางกฎหมายที่ได้รับคำร้องขอให้จัดส่งเป็นเอกสารเพื่อเรียกบุคคล ไปปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่หรือศาลในประเทศผู้ร้องขอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจัดส่งให้แก่ผู้รับล่วงหน้าพอสมควรก่อนกำหนดการปรากฏตัว

การแจ้งผลการส่งเอกสารให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

มาตรา 22 บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามกฎหมายของเจ้าพนักงานหรือคำสั่งของศาลมิให้นำมาใช้บังคับกับบุคคลซึ่งมิใช่คนสัญชาติไทยของประเทศผู้ร้องขอที่ได้รับเอกสารทางกฎหมายให้ไปปรากฏตัวต่อเจ้าพนักงานหรือศาลในประเทศผู้ร้องขอ

ส่วนที่ 5

การค้นและยึด

มาตรา 23 ในกรณีที่ได้รับความช่วยเหลือที่ต่างจากจากต่างประเทศ ให้ค้น ยึด และส่งมอบสิ่งของ ถ้ามีเหตุที่จะออกหมายค้นหรือค้นหรือยึดสิ่งของได้ตามกฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจออกหมายค้น ค้นหรือยึดสิ่งของนั้นได้

มาตรา 24 การค้นและยึดสิ่งของตามมาตรา 23 ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้นมาใช้บังคับโดยอนุโลม

LIRT

มาตรา 25 เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งทำการค้นและยึดสิ่งของตามคำร้องขอความช่วยเหลือที่ส่งมา จะต้องทำหนังสือรับรองการเก็บรักษา รูปพรรณ สลักและ ความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของนั้น และส่งมอบสิ่งของที่ค้นและยึดได้พร้อมหนังสือรับรองนั้นให้แก่ผู้ประสานงานกลางเพื่อดำเนินการต่อไป

หนังสือรับรองนั้นให้ทำตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

ส่วนที่ 6

การโอนบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อสืบพยาน

มาตรา 26 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือที่ส่งมาจากต่างประเทศ ให้ส่งบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ หรือของส่งบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทย ถ้าผู้ประสานงานกลางพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการจำเป็นและบุคคลซึ่งถูกคุมขังนั้นสมัครใจ ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นไปยังประเทศผู้ร้องขอหรือรับตัวบุคคลนั้นจากประเทศผู้ร้องขอเข้ามาในประเทศไทย

การส่งตัวและรับตัวบุคคลตามความในวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 27 ระยะเวลาที่บุคคลซึ่งถูกส่งตัวไปเบิกความเป็นพยานในต่างประเทศ และอยู่ภายใต้ความควบคุมของประเทศผู้ร้องขอ ให้ถือว่าเป็นระยะเวลาที่ผู้นั้นถูกคุมขังในประเทศไทย

มาตรา 28 เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจคุมขังบุคคลที่ถูกคุมขัง ซึ่งถูกส่งตัวมาจากต่างประเทศเพื่อเบิกความเป็นพยานตลอดเวลาที่บุคคลนั้นอยู่ในประเทศไทย เมื่อบุคคล

LIRT

นั้นเบิกความเป็นพยานเสร็จแล้ว ให้แจ้งผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา 29 เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามความในมาตรา 28 ให้ผู้ประสานงานกลางส่งตัวบุคคลนั้นกลับไปยังประเทศผู้ร้องขอทันที

ส่วนที่ 7

การสืบหาบุคคล

มาตรา 30 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้สืบหาตัวบุคคลซึ่งประเทศผู้ร้องขอต้องการตัวเกี่ยวกับการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่นทางอาญา โดยมีเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลดังกล่าวอยู่ในประเทศไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการสืบหาตัวบุคคลนั้น และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

ส่วนที่ 8

การเริ่มกระบวนการคดีทางอาญา

มาตรา 31 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศซึ่งมีอำนาจที่จะเริ่มกระบวนการคดีทางอาญาคดีใดคดีหนึ่ง แต่ประสงค์จะให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญาคดีนั้นในประเทศไทย และคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของศาลไทย ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าสมควรจะเริ่มดำเนินการกระบวนการคดีทางอาญาตามคำร้องขอหรือไม่ ถ้าเห็นสมควร ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายพิจารณาความอาญา และให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

LIRT

ส่วนที่ 9

การริบหรือยึดทรัพย์สิน

มาตรา 32 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือเพื่อส่งผู้ต้องหาจากต่างประเทศ ให้ดำเนินการริบหรือยึดทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นอยู่ในเขตอำนาจ เพื่อขอให้ศาลพิพากษาริบหรือมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินนั้น

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หากจำเป็นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำการสอบสวน หรือจะมอบหมายให้พนักงานสอบสวนคนใดทำการสอบสวนแทนก็ได้

มาตรา 33 ศาลจะพิพากษาให้ริบทรัพย์สินตามคำร้องขอความช่วยเหลือเพื่อส่งผู้ต้องหาจากต่างประเทศก็ได้ เมื่อมีคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลต่างประเทศให้ริบทรัพย์สินนั้น และทรัพย์สินนั้นอาจถูกยึดได้ตามกฎหมายไทย

ในกรณีที่ศาลต่างประเทศมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินก่อนมีคำพิพากษา หรือมีคำพิพากษาให้ริบทรัพย์สินแล้วแต่คำพิพากษายังไม่ถึงที่สุด และทรัพย์สินนั้นอาจถูกยึดได้ตามกฎหมายไทย ถ้าศาลเห็นสมควรศาลจะมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินนั้นไว้ก็ได้

การริบหรือยึดทรัพย์สินตามมาตรา 32 ให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งได้ แม้ว่า การกระทำความผิดอันเป็นเหตุให้มีการริบหรือยึดทรัพย์สินนั้นจะมิได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักรก็ตาม

มาตรา 34 การสอบสวน การยื่นคำร้อง การพิจารณา การพิพากษา และการมีคำสั่งเกี่ยวกับการริบหรือยึดทรัพย์สินนั้น ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 35 ทรัพย์สินที่ศาลพิพากษาให้ริบตามความในส่วนนี้ให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่ศาลจะพิพากษาให้ทำให้ทรัพย์สินนั้นใช้ไม่ได้หรือทำลายทรัพย์สินนั้นเสียก็ได้

LIRT

ส่วนที่ 10

วิธีขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ

มาตรา 36 หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้เสนอเรื่องต่อผู้ประสานงานกลาง

มาตรา 37 คำขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศและเอกสารที่ส่งไป ให้ทำตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา 38 ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าสมควรจะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือไม่ โดยพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ รายละเอียด ข้อเท็จจริง และเอกสารประกอบ แล้วแจ้งให้หน่วยงานผู้ขอทราบ

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่นายกรัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา 39 หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการใช้ข่าวสารหรือพยานหลักฐานตามวัตถุประสงค์ที่ระบุในคำขอ

หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการรักษาความลับของข่าวสารหรือพยานหลักฐานที่ขอรับความช่วยเหลือ เว้นแต่ข่าวสารหรือพยานหลักฐานนั้นจำเป็นต่อการพิจารณาคดีโดยเปิดเผยอันเป็นผลจากการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาที่ระบุไว้ในคำขอ

มาตรา 40 บุคคลที่เข้ามาเปิดเผยความเป็นพยานหรือให้ปากคำในประเทศไทย ตามพระราชบัญญัตินี้ จะไม่ถูกส่งหมายเพื่อดำเนินคดีใด ๆ หรือถูกคุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพ โดยเหตุจากการกระทำที่เกิดขึ้นก่อนบุคคลนั้นออกจากประเทศผู้รับคำร้องขอ

LIRT

สิทธิในวรรคหนึ่งสิ้นสุดลงเมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสที่จะออกจากประเทศไทย
ภายในระยะเวลาสิบห้าวันหลังจากที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานผู้ร้องขอแล้วว่าไม่จำเป็นต้องอยู่
ในประเทศไทยต่อไปอีก แต่ยังคงอยู่ในประเทศไทยต่อไปได้ หรือบุคคลนั้นได้กลับเข้ามา
โดยสมัครใจหลังจากที่ได้ออกจากประเทศไทยแล้ว

มาตรา 41 บรรดาพยานหลักฐานและเอกสารที่ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้
ให้ถือว่าเป็นพยานหลักฐานและเอกสารที่รับฟังได้ตามกฎหมาย

หมวด 3

ค่าใช้จ่าย

มาตรา 42 บรรดาค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือทาง
แก่ต่างประเทศ และการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านประธานกรรมการครับ

นายไอลส โกสิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ก่อนอื่นกรรมการขอประทานโทษที่เอกสารมีพิมพ์ผิดอยู่ในหน้า 2 และผิดบางฉบับ
เกรงว่าท่านสมาชิกจะไปอาจจะเข้าใจผิด จึงได้พิมพ์ฉบับแก้ไขเสนอต่อท่านสมาชิกไปแล้ว
คือในหน้า 2 นั้นยังเชิญไปหมุนโรเนียวเอาข้อความในกฎหมายอื่นใส่เข้าไป ขอประทานโทษ
ด้วยครับ ผมเห็นใจเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาเพราะระยะนี้กฎหมายเข้ามามากเหลือเกิน
ข้าราชการรัฐสภาต้องทำงานกันจนค่ำ ๆ ก็จำเป็นต้องมีการผิดพลาดอยู่บ้าง

สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้กระผมขอขอบพระคุณท่านสมาชิกที่ไม่มีผู้ใดแปรญัตติ
ทำให้กรรมการทำงานสะดวกยิ่งขึ้น

สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ที่กรรมการแก้ไขมีข้อความสำคัญที่ควร
จะทราบเรียน 2 เรื่องเท่านั้น คือเรื่องชื่อพระราชบัญญัติ ความจริงชื่อพระราชบัญญัตินี้
กรรมการพยายามหลีกเลี่ยงที่จะรักษารูปตามร่างเดิมของรัฐบาลไว้ แต่เมื่ออ่านแล้ว
ใช้คำว่า ความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา ถ้าคนดูอ่านเผิน ๆ แล้ว อาจจะเข้าใจว่า
ในประเทศไทยคงจะคิดร่วมมือกับประเทศอื่นทำความผิดอาญาอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้น ที่นี้
กฎหมายนี้เกี่ยวกับต่างประเทศอยู่ด้วย ถ้ายังเชิญมีนักแปลเถรตรงไปแปลบอกว่า
อินเตอร์เนชันแนล โคออปอเรชัน ออฟ โครม์ (International cooperation of
crimes) จะทำให้ต่างประเทศอ่านแล้วยิ่งงงขึ้น แต่เมื่อได้ตรวจจากสนธิสัญญาแล้ว
ในสนธิสัญญาใช้คำว่า มิวซอล แอสซิสแตนซ์ อิน คริมีแนล แมทเทอร์ (Mutual
assistance in criminal matters) เพราะฉะนั้นเมื่อมีคำว่า แมทเทอร์ อยู่แล้ว
กรรมการก็เลยขออนุญาตเดิมคำว่า ในเรื่อง เข้าไปอีกคำหนึ่ง

อีกเรื่องหนึ่งที่กรรมการขอแก้ไขคือว่า เวลาใช้กฎหมายร่างเดิมให้ใช้บังคับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ทันที อันนี้เกรงว่าทางฝ่ายการปฏิบัติราชการของข้าราชการ โดยเฉพาะสำนักงานอัยการสูงสุด อาจจะเตรียมตัวไม่ทัน จึงขอความกรุณาแก่เป็นว่า 90 วันหลังจากใช้พระราชบัญญัตินี้ บอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาเลยหรือครับอาจารย์ เชิญครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงเรื่องนี้กระผม ก็ไม่คิดจะไปรบกวนเวลาของสภา เพราะว่าได้ตกลงกันแล้ว ผมก็เหมือนกับว่าจะไม่ไปแปรฯ ของท่านให้ท่านเสียเวลา ไม่แปรฯ อย่างที่ท่านบอกแล้ว แต่อันนี้บังเอิญเอ่ยมาเมื่อครู่นี้ แล้งบังเอิญเป็นภาษาอังกฤษเสียด้วย กระผมคิดว่าไหน ๆ ท่านก็เอามาเป็นหลักฐานในทางสภา แล้ว แล้วท่านก็ได้พูดมาในเรื่องของที่เกี่ยวข้องมาเกี่ยวกับระหว่างประเทศทางอาญา ท่านแก้ไข เป็นในเรื่องอาญาใช้ใหม่ครับ ที่นี้ภาษาอังกฤษที่ท่านใช้มาในตอนแรกที่ท่านอ้างถึง ไม่ใช่ อินเทอร์เน็ต เนชั่นแนล โคอเพอเรชั่น ท่านบอกว่าเป็น อินเทอร์เน็ต เนชั่นแนล แอสซิสแดนซ์ ใช้ใหม่ เมื่ออินเทอร์เน็ต เนชั่นแนล แอสซิสแดนซ์ แล้ว อิน คริมีแนล แอฟแฟร์ (In criminal affair) แล้วในเรื่องทางอาญาท่านแปลไปแล้วอย่างนั้น ทำไมท่านไม่แปลข้างหน้า ให้ถูกต้องเสียด้วยละครับ ท่านก็ผ่านอังกฤษมาแล้วเหมือนกัน คือความร่วมมือก็เป็น อินเทอร์เน็ต เนชั่นแนล โคอเพอเรชั่น แต่เมื่อครู่นี้ท่านพูดถึง อินเทอร์เน็ต เนชั่นแนล แอสซิสแดนซ์ น่าจะเป็นความช่วยเหลือระหว่างประเทศมากกว่า ทำไมท่านจะไม่กรุณาแปลเสียให้ดีเลย ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวเด็กไปอ่านแล้วจะครึ่ง ๆ กลาง ๆ ว่าสภาเราทำอะไร ข้างท้ายเอาตามนี้ถูก ภาษาอังกฤษ ข้างหน้าเป็นภาษาอะไรกัน เราแปลไม่ออกหรืออย่างไร กรุณาลองดูหน่อย ได้ไหมครับ ขอฝากเป็นข้อสังเกต ไหน ๆ ท่านอ้างภาษาอังกฤษ เพราะว่าต้นฉบับที่ส่งมามีแต่ภาษาไทย กระผมก็เลยไม่ทราบ ไม่อย่างนั้นความจริงอาจจะต้องไปแปรฯ เหมือนกัน เพราะในสาระสำคัญหลายเรื่องที่ควรแปรฯ แต่ผมก็สละให้ท่านไป แต่ที่นี้ตอนนี้เมื่อ ท่านเอ่ยมาคงผ่านไม่ได้ ก็อยากจะสะกิดนิด ๆ ให้ท่านลองกรุณาทบทวนสักนิดเถอะครับ ไหน ๆ มีโอกาสแปลในเรื่องทางอาญาแล้ว จะแปลในเรื่องความช่วยเหลือระหว่างประเทศ

LIRT

ได้ไหมครับ นานาประเทศผ่านก็ผ่านเวสปอยน์ (West Point) มาท่านคงยืนยันได้

พลเอก พิจิตรฯ นะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมาธิการครับ

นายไอลส โกลน (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กรรมาธิการได้คิดอย่างที่ท่านสมาชิกเสนอเมื่อครู่นี้แล้วเหมือนกัน แต่คิดแล้วคำแปลชื่ออันนี้
ดีกว่าที่ท่านคิด ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาดีแล้ว ท่านเลขาธิการว่าไปเลยครับ
ต่อไป

นายไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือ
ระหว่างประเทศทางอาญา พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ มีการแก้ไข คำปรารภ มีการ
แก้ไข มาตรา 1 มีการแก้ไข มาตรา 2 มีการแก้ไข มาตรา 3 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 4
มีการแก้ไข มาตรา 5 ไม่มีการแก้ไข หมวด 1 ผู้ประสานงานกลาง ไม่มีการแก้ไข มาตรา 6
ไม่มีการแก้ไข มาตรา 7 มีการแก้ไข มาตรา 8 มีการแก้ไข หมวด 2 การให้ความช่วยเหลือ
และการขอความช่วยเหลือทางอาญา มีการแก้ไข ส่วนที่ 1 บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา 9
มีการแก้ไข มาตรา 10 มีการแก้ไข มาตรา 11 มีการแก้ไข มาตรา 12 มีการแก้ไข
มาตรา 13 มีการแก้ไข มาตรา 14 มีการแก้ไข ส่วนที่ 2 การสอบสวนและการสืบพยาน
หลักฐาน ไม่มีการแก้ไข มาตรา 15 มีการแก้ไข มาตรา 16 มีการแก้ไข มาตรา 17 มีการ
แก้ไข ส่วนที่ 3 การจัดหาให้ซึ่งเอกสารหรือข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงาน
ของรัฐบาล มีการแก้ไข มาตรา 18 มีการแก้ไข มาตรา 19 มีการแก้ไข มาตรา 20
มีการแก้ไข ส่วนที่ 4 การจัดส่งเอกสาร ไม่มีการแก้ไข มาตรา 21 มีการแก้ไข มาตรา 22
มีการแก้ไข ส่วนที่ 5 การค้นและการยึด มีการแก้ไข มาตรา 23 มีการแก้ไข มาตรา 24
ไม่มีการแก้ไข มาตรา 25 มีการแก้ไข ส่วนที่ 6 การโอนบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อสืบพยาน ไม่มี
การแก้ไข มาตรา 26 มีการแก้ไข มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 ไม่มีการแก้ไข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ส่วนที่ 7 การสืบหาบุคคล ไม่มีการแก้ไข มาตรา 30 มีการแก้ไข ส่วนที่ 8 การเริ่มกระบวนการคดีทางอาญา ไม่มีการแก้ไข มาตรา 31 มีการแก้ไข ส่วนที่ 9 การรับหรือยึดทรัพย์สิน ไม่มีการแก้ไข มาตรา 32 มีการแก้ไข มาตรา 33 มีการแก้ไข มาตรา 34 มาตรา 35 ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ 10 วิธีขอความช่วยเหลือทางอาญา มีการแก้ไข มาตรา 36 มีการแก้ไข มาตรา 37 มีการแก้ไข มาตรา 38 มีการแก้ไข มาตรา 39 มีการแก้ไข มาตรา 40 มีการแก้ไข มาตรา 41 ไม่มีการแก้ไข หมวด 3 คำใช้จ่าย ไม่มีการแก้ไข มาตรา 42 มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จบการพิจารณาในวาระที่ 2 ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตซึ่งได้แจ้งให้ท่านสมาชิกแล้ว กระผมจึงขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกต คณะกรรมาธิการ ขอบพระคุณคณะกรรมาธิการครับ

LIRT

ต่อไประเบียบวาระที่ 4 เรื่องที่ค้างพิจารณา

4.1 ร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) แล้วก็มีระเบียบวาระที่ 4.11 เป็นร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งเป็นเรื่องของการไฟฟ้าเหมือนกัน ก็ให้พิจารณาเลื่อนขึ้นมาจากพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค คงไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง เชิญคณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคก่อนครับ

(สำเนา)

ที่ นร 0203/2756

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

13 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาพิจารณา จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503 ดังต่อไปนี้

- (1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 เพื่อให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีอำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในประเทศใกล้เคียงได้ด้วย
- (2) แก้ไขเพิ่มเติม (2) ของมาตรา 13 เพื่อให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีอำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินเพิ่มขึ้น
- (3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 20 เพื่อปรับปรุงจำนวนคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
- (4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24 เพื่อปรับปรุงวาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ
- (5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 42 เพื่อเพิ่มวงเงินในการกู้ยืม กำหนดราคาของอสังหาริมทรัพย์ที่จะจำหน่าย และเพื่อให้คณะกรรมการมีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินออกจากบัญชีได้ทุกกรณีโดยไม่จำกัดวงเงิน และเพิ่มการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในประเทศใกล้เคียง

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มีบทบัญญัติบางมาตราที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์และสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสามารถดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในประเทศใกล้เคียงได้ และให้มีอำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินในเรื่องเช่าซื้อ ยืม ให้ยืม

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

อาศัย ให้อาศัย รับจำนำ รับจำนอง โอน รับโอน และรับทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ ประกอบกับ เพื่อเพิ่มวงเงินในการกู้ยืม และกำหนดราคาของอสังหาริมทรัพย์ที่จะจำหน่าย ตลอดจน ให้คณะกรรมการมีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินออกจากบัญชีได้ทุกกรณีโดยไม่จำกัดวงเงิน นอกจากนี้ สมควรปรับปรุงองค์คณะและวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาคให้เหมาะสมและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2518 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 7 ให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีอำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์

(1) ให้เขตส่วนภูมิภาคซึ่งอยู่นอกเขตท้องที่ที่การไฟฟ้านครหลวงดำเนินการ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(2) ในประเทศใกล้เคียง"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความใน (2) ของมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(2) ชื่อ จัดทำ จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม อาศัย ให้อาศัย รับจำนำ รับจำนอง โอน รับโอน แลกเปลี่ยน ถูกรวมสิทธิ์ ครอบครอง หรือดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินใด ๆ ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 20 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค" ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคนและกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินสิบสามคน และผู้ว่าการ เป็นกรรมการ

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 24 ให้ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 42 การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) เพิ่มหรือลดทุน

- (2) กู้ยืมเงินครั้งหนึ่งเป็นจำนวนเงินยี่สิบล้านบาท
- (3) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาท
- (4) ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในประเทศใกล้เคียง"

.....

.....

นายเจริญจิตร ฌ สงขลา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีหลักการและ
 เหตุผลดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503
 ดังต่อไปนี้

- (1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 เพื่อให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีอำนาจดำเนินการ
 ตามวัตถุประสงค์ในประเทศใกล้เคียงได้ด้วย
- (2) แก้ไขเพิ่มเติม (2) ของมาตรา 13 เพื่อให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
 มีอำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินเพิ่มขึ้น
- (3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 20 เพื่อปรับปรุงจำนวนคณะกรรมการการไฟฟ้า
 ส่วนภูมิภาค
- (4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24 เพื่อปรับปรุงวาระการดำรงตำแหน่งของ
 ประธานกรรมการและกรรมการ
- (5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 42 เพื่อเพิ่มวงเงินในการกู้ยืม กำหนดราคาของ
 อสังหาริมทรัพย์ที่จะจำหน่าย และเพื่อให้คณะกรรมการมีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินออกจากบัญชี
 ได้ทุกกรณีโดยไม่จำกัดวงเงิน และเพิ่มการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในประเทศใกล้เคียง
 เหตุผล โดยที่พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503 ได้ใช้บังคับ
 มาเป็นเวลานาน มีบทบัญญัติบางมาตราที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์และสภาวะเศรษฐกิจ
 ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสามารถดำเนินการตามวัตถุประสงค์
 ในประเทศใกล้เคียงได้ และให้มีอำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินในเรื่องเช่าซื้อ ยืม
 ให้ยืม อาศัย ให้อาศัย รับจำนำ รับจำนอง โอน รับโอนและรับทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
 ประกอบกับเพื่อเพิ่มวงเงินในการกู้ยืม และกำหนดราคาของอสังหาริมทรัพย์ที่จะจำหน่าย

LIRT

ตลอดจนให้คณะกรรมการมีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินออกจากบัญชีได้ทุกกรณีโดยไม่จำกัดวงเงิน นอกจากนี้สมควรปรับปรุงองค์คณะและวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคให้เหมาะสมและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุณสมบัติสมาชิกวุฒิสภาสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2518 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

รัฐบาลจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อที่ประชุมสมานิติบัญญัติฯ เพื่อให้โปรดพิจารณารับรองครับ

ประธานสมานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณพิชัย ครับ เชิญ

นายพิชัย วาสนาส่ง : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่าในวันข้างหน้าการผลิตไฟฟ้าข้ามแดนจะมีมากขึ้น ดังเช่นที่เราได้เคยใช้ไฟฟ้าจากลาว และต้องผ่านทางไทย และออกไปลาวอีก ไฟฟ้าที่มาจากเขื่อนนั้นอยู่ทางด้านในผ่านประเทศไทย และบางที่เราเอามาใช้บ้างและบางส่วนก็ต้องเอาไปให้ที่จำปาสักดี เพราะว่าเขาเดินทางด้านเขาเดินไม่สะดวก และต่อไปข้างหน้าถ้าหากความเรียบร้อยเกิดขึ้น ความมั่นคงเกิดขึ้น เข้าใจว่าทางด้านแม่น้ำสาละวินก็อาจจะเกิดมีเขื่อนและจะมีไฟฟ้าเพิ่มขึ้น แล้วยิ่งกว่านั้นถ้าเป็นไปได้ตามโครงการแม่น้ำโขง ซึ่งประมาณกันว่าถ้าหากได้มีการพัฒนากันเต็มรูปแบบของโครงการแม่น้ำโขง จะมีไฟฟ้าเพื่อให้ใช้กันในย่านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไกลลงไปจนกระทั่งถึงสิงคโปร์ ฉะนั้นกระผมเห็นว่าถ้าหากเราได้มีพระราชบัญญัติที่จะให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสามารถจะขยายกิจการข้ามประเทศกันได้ ก็นับว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในอนาคตสำหรับการที่จะจำหน่ายกระแสไฟฟ้า เพราะในบางจุดจะไปถึงจุดอึดตัวที่บางทีไฟฟ้าจะเหลือแล้วใช้ไม่หมด แต่ขณะนี้เราอาจจะเห็นว่าปัญหาเรื่องกระแสไฟฟ้าเป็นปัญหาที่รู้สึกว่าไม่พอใช้ แต่วันหนึ่งข้างหน้าถ้ามีการพัฒนาร่วมกันจริง ๆ และเป็นการพัฒนาระหว่างประเทศในภาคพื้นเดียวกัน กระแสไฟฟ้าจำเป็นจะต้องมีการขายผ่านแดนกัน อย่างในยุโรปประเทศเบลเยียมมีการขายไฟฟ้าไปให้เนเธอร์แลนด์ หรือขายไปให้บางส่วนของฝรั่งเศส กระผมขอสนับสนุน

LIRT

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวิชัยฯ ครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมมีประเด็นที่อยากจะขอกราบเรียนผ่านไปยังรัฐบาล ในประเด็นแรกคือหลักการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ ในเรื่องของการแก้ไขในวัตถุประสงค์ที่ดี การให้มีการเพิ่มวงเงินกู้ยืม การให้อำนาจคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจในการจำหน่ายทรัพย์สินหลุดจากบัญชี หรือที่เรียกว่าตัดหนี้สูญก็ดี หรือการปรับปรุงจำนวนคณะกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ ถือเป็นนโยบายของรัฐบาลที่จะให้มีการแก้ไขในลักษณะอย่างนี้ แล้วสำหรับกระทรวงมหาดไทยจะมีการดำเนินการอย่างนี้หรือไม่ เพราะเท่าที่ผมได้เห็นมามีกฎหมายบางฉบับได้ผ่านไปแล้ว อย่างเช่นพระราชบัญญัติท่าอากาศยาน อันนี้คงจะเป็นฉบับต่อเนื่องเป็นฉบับที่ 2 และจะมีกฎหมายอย่างนี้เกิดขึ้นอีกหรือไม่ ซึ่งการเสนอกฎหมายอย่างนี้ ผมเห็นว่าในทางหนึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ในการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจที่จะมีความคล่องตัวมากขึ้น แต่อีกทางหนึ่งจะทำให้การควบคุมของรัฐบาลในการดูแลรัฐวิสาหกิจนั้นทำได้น้อยลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการให้ตัดหนี้สูญออกจากบัญชีได้ จะทำให้รัฐบาลไม่สามารถจะรู้ได้เลยว่ารัฐวิสาหกิจนั้นดำเนินการเป็นอย่างไร หนี้สูญที่เกิดขึ้นนั้นมาจากเหตุอะไร และสามารถจะดำเนินการได้โดยไม่ต้องขออนุมัติ ไม่ต้องผ่านคณะรัฐมนตรี ซึ่งจะเป็นเรื่องซึ่งเสี่ยงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต่อไปจะไปลงทุนในต่างประเทศ อาจจะทำให้เกิดปัญหาหนี้สูญในต่างประเทศซึ่งไม่สามารถจะไปติดตามควบคุมดูแลได้ อันนี้ขอกราบเรียนเป็นนโยบายว่ารัฐบาลมีนโยบายอย่างไรในช่วงอีก 2 สัปดาห์ที่เหลือจะดำเนินการในเรื่องอย่างนี้อีกหรือไม่ จำนวนกรรมการที่เพิ่มขึ้นผมอยากทราบจริง ๆ ว่ามีปัญหาอย่างไร ตำแหน่งที่มีอยู่จำนวนกรรมการที่มีอยู่นั้นไม่พอที่จะแบ่งสรรกันหรืออย่างไรถึงต้องมีการเพิ่มจำนวนมากขึ้น ขอกราบเรียนในประเด็นที่สำคัญเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์ครับ

LIRT

นายสิงห์โต จ่างตระกูล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมขอสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ แต่มีประเด็นที่อยากจะกราบเรียนถามทางท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า ผมดูในเรื่องการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในมาตรา 42 (2) การกู้ยืมเงินครั้งหนึ่งเป็นจำนวนเกิน 20 ล้านบาท อันนี้ต้องเป็นความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีตลอดจน (3) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกิน 1 ล้านบาท ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าไปดูในพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องรัฐวิสาหกิจของการประปานครหลวง หรือการไฟฟ้านครหลวง มองเห็นจำนวนกู้ยืมเงินค่อนข้างที่จะผุดผกกันไป กล่าวคือ ทางประปานครหลวงใน (2) สามารถกู้ยืมเงินได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน 30 ล้านบาท แล้วการไฟฟ้านครหลวงกู้ยืมเงินได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน 40 ล้านบาท ในส่วนเรื่องของการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์เช่นเดียวกัน การประปานครหลวงสามารถกระทำได้ในวงเงิน 5 ล้านบาท และการไฟฟ้านครหลวงสามารถกระทำได้ในวงเงิน 10 ล้านบาท ท่านประธานครับ ที่ผมกราบเรียนถามเช่นนี้เพราะมองดูแล้วว่โครงการหรือว่าการไฟฟ้าส่วนภูมิกาคนี้จัดเรียกว่าเป็นงานที่ได้รับความสำเร็จอย่างมากในนโยบายของรัฐบาล ตั้งแต่รัฐบาลได้มีการจัดตั้งองค์การนี้ขึ้นมา 30 กว่าปีแล้ว ก็สามารถที่จะกระจายให้ไฟฟ้าในส่วนภูมิภาคนี้ เท่าที่ผมทราบมาเกินกว่า 95 เปอร์เซ็นต์ของเนื้อที่ประเทศ ถ้ายังคงมีเหลืออยู่ก็คงจะเป็นส่วนในถิ่นที่เป็นภูเขาหรือทุรกันดารที่ยังไม่สามารถไปถึง นอกจากนี้มองดูถึงเรื่องความสามารถในบรรดาผู้ที่บริหารรัฐวิสาหกิจของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เราคงจะมีความชื่นชมอีกอย่างหนึ่งว่า ในการหยุดงานอะไรต่าง ๆ มักไม่มีปัญหาอย่างหนึ่งอย่างใด อันนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การใช้เมตตากรุณา ความสามารถของผู้บริหาร เพราะฉะนั้นในการที่จะให้ได้รับความเห็นชอบในเรื่องเกี่ยวกับการเพิ่มหรือลดทุนหรือกู้ยืมเงิน กระผมอยากกราบเรียนถามว่ามีเหตุผลประการใด ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์ธรรมบุญฯ ครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผม
 ธรรมบุญ ลัดพลี ผมเห็นด้วยที่มีความจำเป็นจะต้องแก้ไขปรับปรุงกฎหมายนี้ โดยเฉพาะ

LIRT

ที่จะให้ไปดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในประเทศใกล้เคียง เป็นการขยายงานออกไป แต่กระผมมีคำถามที่อยากจะทราบเรียนถามอยู่ 2 ประการ คือ

ประการแรกเกี่ยวกับเรื่องตามมาตรา 42 เช่นเดียวกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่ได้อภิปรายไปแล้ว แต่ผมอยากจะทราบเรียนถามก่อนว่า ในมาตรา 42 (2) ที่กู้ยืมเงิน ครั้งหนึ่งเป็นจำนวนเงินเกิน 20 ล้านบาทต้องขออนุมัติคณะรัฐมนตรี คืออันนี้แสดงถึงความก้าวหน้าเหมือนกันที่จะขยายงานออกไป อยากจะทราบว่าของเดิมที่จะกู้ยืมได้ โดยอนุมัติ คณะรัฐมนตรีเหมือนกันคงจะต่ำกว่านี้ นี่ต้องมาขยาย เดิมเท่าไร แล้วเหตุผลความจำเป็น ที่จำเป็นต้องขยายขึ้นมาเพราะอะไร เช่นเดียวกับจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ตาม (3) มีราคา เกิน 1 ล้านบาท อสังหาริมทรัพย์นี้เป็นประเภทไหนครับ คือโดยปกติการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ขยายงานที่เกิดจากไฟฟ้าจากพลังงานนี้ไป ก็ไม่น่าจะมีอสังหาริมทรัพย์อะไรไปขาย นอกจากว่าเป็นของที่เสื่อมสภาพแล้ว เช่น มอเตอร์ไฟฟ้า หรือตัวอะไรต่าง ๆ พาหนะต่าง ๆ เครื่องมือต่าง ๆ ที่เก่าเสื่อมสภาพแล้ว ถ้าเป็นดังนั้นน่าจะมียอะไรกำกับไว้บ้าง แต่ถ้าไม่มี อะไรกำกับ หมายความว่าให้จำหน่ายอะไรก็ได้ที่เป็นอสังหาริมทรัพย์แล้วเกินกว่า 1 ล้านบาท เกินกว่า 1 ล้านบาทนี้ไม่มีขั้นสูงเลย อาจได้ถึงร้อยล้านบาทพันล้านบาทก็ได้ แม้แต่ตัวอย่างนี้ ขยายโรงงานเลยยังจะได้ ถ้าว่าที่จริงอันนี้อยากจะทราบเหตุผลเหมือนกัน ทำไมไม่มีอะไร ที่กำกับไว้บ้างที่พอจะให้สถานะได้มีโอกาสได้พิจารณาด้วยความรอบคอบ

ประการที่ 2 ข้อสำคัญคือในการไปประกอบการตามวัตถุประสงค์ในประเทศ ใกล้เคียง กระผมว่าจะดีขึ้นไหมหรือจะเหมาะสมขึ้นไหมถ้าเราจะมีข้อความสักข้อหนึ่ง กำหนดไว้ว่าในเรื่องนี้นั้นไม่ให้ทรัพย์สินของการไฟฟ้าไปตกอยู่ภายใต้การบังคับคดี เพราะ ถ้าไปประกอบการดังนั้นแล้วเกิดมีปัญหาขึ้น โคนยึดขึ้นไปก็จะเสียหายอย่างมากมาย ผมเห็นว่า แม้แต่ในมหาวิทยาลัย วังพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยของเราคนไทยด้วยกัน ยังมีการกำหนด ไว้เลยไม่ให้ตกอยู่ภายใต้การบังคับคดี ซึ่งในแง่หนึ่งเป็นการเอาเปรียบเขาด้วยซ้ำคนที่จะมา ทำสัญญา คนไทยด้วยกันยังบังคับไว้ไม่ให้ทรัพย์สินของรัฐตกอยู่ภายใต้การบังคับคดี

LIRT

เพราะฉะนั้นในเรื่องไปต่างประเทศอาจจะถูกต่างประเทศเอาเปรียบได้และหาหนทางมายึดไปได้ ถ้าเราไม่กำหนดดังนี้ไว้จะไม่มีอะไรไปต่อรอง จริงอยู่แม้การกำหนดดังนี้ไว้ อาจจะมีปัญหา เรื่องกฎหมายระหว่างประเทศขัดกัน อันนี้ต้องเป็นเรื่องของกระทรวงการต่างประเทศ ที่จะต้องดำเนินการให้ได้ตามความเหมาะสม ฉะนั้นในที่นี้ทำไมจึงไม่มีในเรื่องนี้ไว้ กระผม อยากกราบเรียนถามเป็น 2 ประเด็นใหญ่ ๆ คือเรื่องทรัพย์สินจะมีอำนาจดำเนินการได้ตาม (2) และ (3) และในเรื่องของการบังคับคดีนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญรัฐมนตรีครับ

นายเจริญจิตร ฌ สงขลา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ผมขอกราบเรียนดังนี้ ต้องขอขอบคุณที่ท่านได้กรุณาซักถาม สำหรับในเรื่องแรกที่ว่า ทำไมถึง ไม่มีการควบคุมเรื่องการใช้เงินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ผมขอกราบเรียนว่าทางรัฐมนตรีนั้น มีความตั้งใจที่จะให้รัฐวิสาหกิจนั้นได้มีอำนาจ และได้มีอิสระในการทำงาน เพราะฉะนั้น ในคราวนี้จึงพิจารณาไปในแง่ของการกำกับดูแลแทน

ข้อ 2 ในเรื่องของการที่ทำไมถึงไม่มีการควบคุมดูแลในเรื่องรัฐวิสาหกิจนั้น เนื่องจากว่าในการที่จะดำเนินการในเรื่องของการที่จะให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสามารถที่จะ ใช้เงินของตัวเองได้เต็มที่นั้น กระทรวงการคลังได้ให้ความเห็นชอบในเรื่องนี้แล้ว จึงได้จัด ให้รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ นั้นสามารถที่จะช่วยเหลือแก้ปัญหาของตัวเองได้ในเวลาเดียวกัน

สำหรับในเรื่องของการจำหน่ายทรัพย์สินก็ดี หรือการดำเนินการที่เกี่ยวกับ เรื่องของสังหาริมทรัพย์ก็ดี หรือการกู้ยืมเงิน กระทรวงการคลังได้เป็นผู้พิจารณาที่จะแบ่งเกรด โดยถือเอาตามความสามารถของรัฐวิสาหกิจแต่ละรัฐวิสาหกิจไป ส่วนที่ท่านเสนอมาใน บางอย่างนั้น กระผมขออนุญาตที่จะไปรวมไว้ในขั้นแปรญัตติครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์ธรรมบุญ ครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ ท่านรัฐมนตรีท่านรู้สึกว่าจะจะเรียกว่าอะไรก็เข้าไปชุกไว้ในที่แปรญัตติเรื่องเดียวไม่ได้ครับ

LIRT

ก่อนที่จะไปแปรญัตติต้องมีพื้นฐานข้อมูลไปบ้างสิครับ ไม่ใช่หลับหูหลับตาให้ผมไปแปรญัตติ
 เลยอย่างไรอยู่ คือว่าอย่างประการแรก กระผมถามกรุณาฟังชัด ๆ อีกนะครับ (2) ภูมิเงิน
 ครั้งหนึ่งเป็นจำนวน 20 ล้านบาท ผมอยากทราบว่าเดิมที่ได้รับอนุมัติเท่าไรเพราะอยากจะดู
 ด้วยเหมือนกันว่าตัวเลขอันนี้จะแสดงถึงความก้าวหน้า ความเจริญทางธุรกิจขยายตัวขึ้นมาจาก
 เดิมเท่าไร สมมุติจากเดิม 5 ล้านบาท หรือจากเดิมล้านบาท ทำไมจึงต้องจำป็นมากมาถึง
 25 ล้านบาท แต่ถ้าจากเดิม 20 ล้านบาท อย่างนี้ไม่มีปัญหา แต่นึกว่าทำไมจะขอเพิ่มเพียงแค่
 5 ล้านบาท ทำไมไม่เอาสัก 50 ล้านบาทเลย อันนี้กระผมต้องการจะช่วยเหลือเหมือนกัน ที่นี้
 อยากจะทราบข้อมูลว่าทำไมจึงมากำหนดไว้ 25 ล้านบาท มีพื้นฐานจากอะไร และประการที่ 2
 (3) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกิน 1 ล้านบาทนี้ เกิน 1 ล้านบาท ผมขอทราบเรียน
 ไม่มีเพดานชั้นสูงขายได้ทุกอย่างตั้งแต่เศษเสี้ยว เศษรอนด์ จนกระทั่งถึงกิจการเลย
 โรงไฟฟ้าเลยก็เอาไปขายได้ เพราะจาก 1 ล้านบาท จนถึง 1,000 ล้านบาท 10,000
 ล้านบาท ไม่มีขอบเขตทำไมจึงไม่มีขอบเขตครับ เป็นอสังหาริมทรัพย์ประเภทไหน
 ถ้าไม่มีขอบเขต เพดานในเรื่องจำนวนเงินน่าจะมีความกำกับในเรื่องอสังหาริมทรัพย์
 ที่จะขายได้ว่าควรจะเป็นอะไร เช่น อสังหาริมทรัพย์ที่สิ้นสภาพแล้ว เสื่อมสภาพแล้วอย่างนี้
 ไม่มีปัญหาจะกี่ล้านบาทเราไม่ว่าอะไร ถ้าสิ้นสภาพแล้วไม่เป็นไร แต่ถ้าเป็นอสังหาริมทรัพย์
 ลอย ๆ น่าจะสื่อไว้ทางด้านเพดาน เงินที่ว่าเท่าไรถึงจะขายได้ ไม่อย่างนั้นถ้ามีการเมือง
 เข้าไปอยู่เอาไปขายหมดเลยก็ได้ เอาไปขายก่อนแล้วค่อยซื้อทีหลัง เอาเงินมาใช้อย่างอื่น
 ก่อนนะครับ แล้วประการที่ 3 ท่านยังไม่ได้พูดถึงในเรื่องของที่ทำในต่างประเทศ เราทำไม
 ไม่มีข้อความไว้บ้างว่าจะเหมาะสมไหมถ้าจะมีว่า ไม่ให้ทรัพย์สินเหล่านี้ตกอยู่ภายใต้การบังคับคดี
 ซึ่งการเขียนดังนี้ไฉนยังเป็นข้อต่อรองได้ ที่กระผมทราบเรียนแม้ว่าบางที่อาจจะมีความที่เกรงว่า
 จะมีความการขัดกันของกฎหมายระหว่างประเทศ อันนั้นเราไปต่อรองได้อีกทีแต่ที่น่าจะมีไหม
 ที่กระผมอยากทราบเรียนถาม เพราะของไทยเรายังมีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ยังมีบังคับไว้
 ไม่ให้ทรัพย์สินที่ได้รับพระราชทานมานี้ไปตกอยู่ภายใต้การบังคับคดี ขอบพระคุณครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญรองนายกฯ มีชัย ครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อความเข้าใจของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงอย่างนี้ครับ วงเงินเดิมที่จะต้องมาขออนุมัติคณะรัฐมนตรีคือ 3 ล้านบาท เนื่องจากในปัจจุบันนี้เงิน 3 ล้านบาทนี้ เกือบจะทำอะไรไม่ได้มากแล้วกับขยายวงเงินให้

ส่วนเรื่องการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ที่แก้ไขเพิ่มขึ้นไปเป็นเกิน 1 ล้านบาท แล้วไม่มีขอบเขตจำกัดอันนั้นคงจะต้องดูตั้งแต่พรรคแรก พรรคแรกเรากำหนดไว้ว่า ถ้ากระทำการดังต่อไปนี้ต้องมาขออนุมัติคณะรัฐมนตรี แปลว่าถ้าจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ราคาเกิน 1 ล้านบาทต้องมาขออนุมัติคณะรัฐมนตรี ถ้าต่ำกว่า 1 ล้านบาทเขาก็ทำไปได้เลย ไม่ต้องมาขออนุมัติคณะรัฐมนตรี

ส่วนอีกประเด็นหนึ่งคือเรื่องของการกู้ยืมเงินก็ทำนองเดียวกันครับ กู้ยืมเงินเกิน 20 ล้านบาทจึงจะต้องมาขออนุมัติคณะรัฐมนตรี ถ้าต่ำกว่า 20 ล้านบาท เขาทำไปได้เลย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์ธรรมบุญญา ครับ

นายธรรมบุญญา ลัดพลี : นี่มีข้อที่ 2 แล้วครับ มีท่านรองนายกฯ แล้ว ก็ยังตกข้อที่ 3 อีกครับ เรื่องทำไมถึงไม่มีข้อกำหนด ควรจะมีไหมข้อกำหนดที่ว่าไม่ให้อยู่ได้ บังคับคดีครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านถูกขึ้นตอบแล้วครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : มีอยู่แล้วครับในกฎหมายเก่า ซึ่งเราไม่ได้แก้ อยู่ในกฎหมายการไฟฟ้านครหลวงอยู่แล้ว จริง ๆ แล้วเขียนไว้ในกรณีที่ไม่ต่างประเทศก็คงใช้บังคับไม่ได้ เพราะว่าเมื่อเวลาเราไปประกอบกิจการในต่างประเทศ กฎหมายไทยไปบังคับในต่างประเทศไม่ได้อยู่แล้ว ถึงอย่างไรก็ใช้ไม่ได้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เข้าใจนะครับ ผมจะขอมติที่ประชุมครับ ว่าเห็นสมควรจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

LIRT

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าจะสมควรรับหลักการ
โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีครับ เห็นสมควรรับหลักการ
กรรมาธิการครับท่านรัฐมนตรี

นายเจริญจิตร ฅ สงขลา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา แปรญัตติภายใน 3 วันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เสนอคณะกรรมาธิการการบริหาร
และการยุติธรรม กำหนดการแปรญัตติภายใน 3 วัน ไม่มีท่านผู้ใดคัดค้าน

ต่อไปเป็นเรื่องที่การไฟฟ้าเหมือนกันครับ 4.11 ร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้า
นครหลวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/3151

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

20 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้า
นครหลวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา
จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผล มาเพื่อขอให้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณาตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 13 มาตรา 15 มาตรา 23 มาตรา 38 มาตรา 39 และมาตรา 41 และเพิ่มมาตรา 35 ทวิ และมาตรา 36 ทวิ เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ของการไฟฟ้านครหลวงและของคณะกรรมการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 20 และมาตรา 25 เพื่อเพิ่มจำนวนกรรมการในคณะกรรมการ

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 22 และมาตรา 28 เพื่อกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของประธานกรรมการและผู้ว่าการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 39 และมาตรา 41 เพื่อปรับปรุงอัตราโทษ

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติบางมาตราที่ไม่เหมาะสมแก่การบริหารกิจการของการไฟฟ้านครหลวงให้เจริญก้าวหน้าและมีความคล่องตัวในการบริหารงาน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัตินี้ดังกล่าวนั้น ส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของการไฟฟ้านครหลวง รวมทั้งจำนวนกรรมการอำนาจหน้าที่ และคุณสมบัติของคณะกรรมการและผู้ว่าการ และอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การไฟฟ้านครหลวง (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการไฟฟ้านครหลวง

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 13 ให้การไฟฟ้านครหลวงมีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 6 และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(1) สร้าง ซื้อ จักรหา จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

และดำเนินงานเกี่ยวกับเครื่องใช้ บริการ และความสะดวกต่าง ๆ ของการไฟฟ้านครหลวง

(2) ชื่อ จัดหา จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง โอน รับโอน แลกเปลี่ยน ถิ่นกรรมสิทธิ์ ครอบครอง หรือดำเนินงานเกี่ยวกับทรัพย์สินใด ๆ ตลอดจนทรัพย์สินที่มีผู้ทูลให้

(3) สำรวจและวางแผนงานที่จัดทำใหม่หรือขยายเพิ่มเติมภายในเขตท้องที่ ตามมาตรา 8

(4) กำหนดประเภท ขนาด และมาตรฐานของสายส่งศักย์สูงย่อย หรือสายส่ง ศักย์ต่ำ และเครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ เพื่อให้ถูกต้องตามหลักวิชา

(5) ภายใต้บังคับมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. 2496 กำหนดอัตราราคาขายพลังงานไฟฟ้า ค่าบริการ และความสะดวกต่าง ๆ ของการไฟฟ้า นครหลวง และจัดระเบียบเกี่ยวกับวิธีชำระราคาและค่าบริการ

(6) จัดระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้และรักษาทรัพย์สินของ การไฟฟ้านครหลวง

(7) กู้ยืมเงินหรือลงทุน

(8) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน

(9) จัดตั้งบริษัทจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้าและธุรกิจอื่น ที่เกี่ยวเนื่องหรือที่เป็นประโยชน์แก่กิจการของการไฟฟ้านครหลวง

(10) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด หรือบริษัท มหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์แก่กิจการของการไฟฟ้านครหลวง

(11) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดให้สำเร็จตาม วัตถุประสงค์ของการไฟฟ้านครหลวง"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

พ.ศ. 2501 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

"มาตรา 15 ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ว่าการของการไฟฟ้า นครหลวง และพนักงานผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 36 ทวิ หรือมาตรา 37 เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายอาญา"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

"มาตรา 20 ให้มีคณะกรรมการของการไฟฟ้านครหลวงคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการการไฟฟ้านครหลวง" ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคน ผู้ว่าการ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้าคน

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องมีกรรมการเกินจำนวนตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรี เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นได้ แต่ทั้งนี้จำนวนกรรมการรวมทั้งสิ้นต้อง ไม่เกินสิบห้าคน

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

"มาตรา 22 ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็น ประธานกรรมการ หรือกรรมการ

(1) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับการไฟฟ้านครหลวงหรือในกิจการที่กระทำ ให้แก่การไฟฟ้านครหลวง หรือในกิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับกิจการของการไฟฟ้า นครหลวง นี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นส่วนที่จำกัด ความรับผิดชอบในกิจการเช่นนั้น หรือเป็นประธานกรรมการ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้ดำเนินกิจการ โดยการมอบหมายของการไฟฟ้านครหลวง ในกิจการตามมาตรา 13

LIRT

(10) หรือ

(2) เป็นพนักงานนอกจากผู้ว่าการ"

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (7) ของมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติ
การไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501

"(7) จำหน่ายทรัพย์สินและหนี้สูญออกจากบัญชี"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติ
การไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระ
อยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างให้ผู้ซึ่งได้รับ
แต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง
พ.ศ. 2501 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 28 ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้แต่งตั้ง
เป็นผู้ว่าการ หรือถ้าเป็นผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่แล้วก็ให้พ้นจากตำแหน่งไป

(1) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับการไฟฟ้านครหลวงหรือในกิจการที่กระทำ
ให้แก่การไฟฟ้านครหลวง หรือในกิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับกิจการของการไฟฟ้า
นครหลวง ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนที่จำกัด
ความรับผิดชอบในกิจการเช่นนั้น หรือเป็นประธานกรรมการ กรรมการ ผู้จัดการ
หรือผู้ดำเนินกิจการ โดยการมอบหมายของการไฟฟ้านครหลวงในกิจการตามมาตรา 13(10)

(2) เป็นข้าราชการประจำหรือผู้มีตำแหน่งทางการเมือง หรือ

(3) เป็นผู้ไม่อาจทำงานได้เต็มเวลาให้แก่การไฟฟ้านครหลวง"

มาตรา 10 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 35 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
การไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501

LIRT

"มาตรา 35 ทวิ เมื่อการไฟฟ้านครหลวงมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์เพื่อใช้ในระบบการส่งหรือการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า หรือตั้งสับสแตชัน ถ้ามิได้ตกลงในเรื่องการโอนเป็นอย่างอื่น ให้ดำเนินการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์"

มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 36 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501

"มาตรา 36 ทวิ เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยในการส่งพลังงานไฟฟ้า ให้การไฟฟ้านครหลวงมีอำนาจเท่าที่จำเป็นทำการรื้อถอน

(1) ป้าย โครงสร้างสำหรับติดตั้งป้าย หรือสิ่งอำนวยความสะดวก หรือป้องกันอันตรายในการก่อสร้างที่ติดหรือตั้งยื่นล้ำเข้ามาอยู่ใกล้สายส่งศักย์สูงย่อย หรือสายส่งศักย์ต่ำ เสา หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ

(2) ป้าย โครงสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ปิดกั้นคลุมทับสายส่งศักย์ต่ำหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่อยู่ใต้หรือบนกันสาดอาคารชั้นล่างหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร

ทั้งนี้ โดยไม่ต้องใช้คำสั่งใหม่ทดแทน แต่ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารทราบล่วงหน้าในเวลาอันสมควร

กรณีสิ่งใด ๆ ตามวรรคหนึ่งมีอยู่ก่อนเวลาเดินสายส่งศักย์สูงย่อยหรือสายส่งศักย์ต่ำ หรือปักตั้งเสา หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ให้การไฟฟ้านครหลวงใช้คำสั่งใหม่ทดแทนให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียเท่าที่ต้องเสียหายเพราะการกระทำนั้น"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 38 ในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามความในมาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 36 ทวิ หรือมาตรา 37 พนักงานจะต้องพยายามมิให้เกิดความเสียหาย แต่ถ้าเกิดความเสียหายขึ้น การไฟฟ้านครหลวงจะต้องรับผิดชอบเพื่อความเสียหายนั้น"

LIRT

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้า
นครหลวง พ.ศ. 2501 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 39 ผู้ใดขัดขวางการกระทำของการไฟฟ้านครหลวงหรือ พนักงาน
ตามความในมาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 36 ทวิ หรือ มาตรา 37
มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้า
นครหลวง พ.ศ. 2501 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 41 การไฟฟ้านครหลวงจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี
ก่อนจึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้ได้

- (1) เพิ่มหรือลดทุน
- (2) กู้ยืมเงินเป็นจำนวนเกินคราวละสี่สิบล้านบาท
- (3) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินสิบล้านบาท
- (4) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน
- (5) จัดตั้งบริษัทจำกัด
- (6) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด"

.....

.....

เชิญคณะรัฐมนตรีเลียบ

นายเจริญจิตร ฌ สงขลา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพ ข้าพเจ้าขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผล
ดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501
ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 13 มาตรา 15 มาตรา 23 มาตรา 38 มาตรา 39
และมาตรา 41 และเพิ่มมาตรา 35 ทวิ และมาตรา 36 ทวิ เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่
ของการไฟฟ้านครหลวงและของคณะกรรมการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 20 และมาตรา 25 เพื่อเพิ่มจำนวนกรรมการ
ในคณะกรรมการ

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 22 และมาตรา 28 เพื่อกำหนดคุณสมบัติและ
ลักษณะต้องห้ามของประธานกรรมการและผู้ว่าการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 39 และมาตรา 41 เพื่อปรับปรุงอัตราโทษ

เหตุผล เนื่องจากพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501 ที่ใช้อยู่
ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางมาตราที่ไม่เหมาะสมแก่การบริหารกิจการของการไฟฟ้านครหลวง
ให้เจริญก้าวหน้าและมีความคล่องตัวในการบริหารงาน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัตินี้
ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของการไฟฟ้านครหลวง รวมทั้งจำนวนกรรมการอำนาจหน้าที่
และคุณสมบัติของคณะกรรมการและผู้ว่าการ และอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อสภานิติบัญญัติ ได้โปรดพิจารณาต่อไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ผมจะขอมติ

LIRT

ที่ประชุมว่า ที่ประชุมเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใด
เห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นสมควรไม่รับหลักการ
โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีครับ รับหลักการ คณะกรรมาธิการครับ

นายเจริญจิตร ฌ สงขลา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา แปรญัตติภายใน 3 วัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีเสนอคณะกรรมการ
การบริหารและการยุติธรรมพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 3 วัน ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง

ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เห็นว่ามีความจำเป็นและมีประโยชน์กับประชาชน
คือ 4.17 ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/2755

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

13 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา
จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาพิจารณา
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่

เหตุผล

โดยที่เป็นการยอมรับในทางการแพทย์ว่า ควันบุหรี่เป็นผลเสียแก่สุขภาพของผู้สูบ และผู้ไม่สูบบุหรี่ที่อยู่ใกล้เคียงหลายประการ เช่น อาจทำให้เกิดมะเร็งของปอดและอวัยวะอื่น โรคหลอดเลือดหัวใจตีบ อีกทั้งควันบุหรี่ยังทำให้โรคบางโรค เช่น โรคหอบ หืดหรือโรคภูมิแพ้ มีอาการกำเริบขึ้น นอกจากนี้ยังพิสูจน์ได้ว่าการที่ผู้ไม่สูบบุหรี่ต้องสูดควันบุหรี่ซึ่งผู้อื่นสูบ เข้าไปก็ยังเป็นผลเสียแก่สุขภาพของผู้นั้นเช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นกับผู้สูบบุหรี่เอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของผู้สูดควันบุหรี่ยังเป็นเด็ก สมควรที่จะคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ มิให้ต้องรับควันบุหรี่ในสถานที่สาธารณะ โดยการห้ามสูบบุหรี่ในบางสถานที่หรือการจัดเขตให้สูบบุหรี่โดยเฉพาะหรือโดยวิธีอื่น ๆ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

"สถานที่สาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ซึ่งประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้

"ผู้ดำเนินการ" หมายความว่า เจ้าของ ผู้จัดการ ผู้ควบคุม หรือผู้ที่รับผิดชอบดำเนินงานของสถานที่สาธารณะ

"เขตปลอดบุหรี่" หมายความว่า บริเวณที่ห้ามมิให้มีการสูบบุหรี่

"เขตสูบบุหรี่" หมายความว่า บริเวณที่ให้มีการสูบบุหรี่ได้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(1) กำหนดชื่อหรือประเภทของสถานที่สาธารณะที่ให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่

(2) กำหนดส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของสถานที่สาธารณะตาม (1) เป็นเขตสูบบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่

(3) กำหนดลักษณะของเขตสูบบุหรี่เกี่ยวกับการระบายควันและอากาศ

(4) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแสดงเครื่องหมายในเขตสูบบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่

ประกาศตาม (3) หรือ (4) ให้กำหนดวัน เวลา หรือระยะเวลาที่ผู้ดำเนินการจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จในประกาศด้วย

มาตรา 5 เมื่อรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา 4 แล้ว ให้ผู้ดำเนินการมีหน้าที่

(1) จัดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของสถานที่สาธารณะเป็นเขตสูบบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่

LIRT

(2) จัดให้เขตสุบบุรีมีลักษณะตามที่รัฐมนตรีกำหนด

(3) จัดให้มีเครื่องหมายในเขตสุบบุรีหรือเขตปลอดบุรีตามหลักเกณฑ์

และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 6 ห้ามมิให้ผู้ใดสุบบุรีในเขตปลอดบุรี

มาตรา 7 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่สาธารณะตามที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา 4 (1) ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 8 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 9 ให้ผู้ดำเนินการและบรรดาผู้ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่สาธารณะอำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 7

มาตรา 10 ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 11 ผู้ดำเนินการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 5 (1) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาทและปรับรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

ผู้ดำเนินการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 5 (2) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทและปรับรายวันอีกวันละไม่เกินสองพันห้าร้อยบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

ผู้ดำเนินการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 5 (3) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาทและปรับรายวันอีกวันละไม่เกินห้าร้อยบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา 12 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 6 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 13 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 7 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 14 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 15 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....

.....

ขอเชิญคณะรัฐมนตรีรับ

นายอรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :

กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ คณะรัฐมนตรี
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. โดยมีหลักการ
และเหตุผลดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่

เหตุผล โดยที่เป็นการยอมรับในทางการแพทย์ว่า ควันบุหรี่เป็นผลเสีย
แก่สุขภาพของผู้สูบบุหรี่และผู้ไม่สูบบุหรี่ที่อยู่ใกล้เคียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของผู้สูดควัน
บุหรี่ยังเป็นเด็ก สมควรที่จะคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่มิให้ต้องรับควันบุหรี่ในสถานที่
สาธารณะ โดยการห้ามสูบบุหรี่ในบางสถานที่หรือการจัดเขตให้สูบบุหรี่โดยเฉพาะหรือโดยวิธี
อื่น ๆ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะรัฐมนตรีจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่

พ.ศ.

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ผมจะขอมติจาก
ที่ประชุมว่า ที่ประชุมนี้เห็นสมควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใด
เห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรรับหลักการ
โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีครับ รับหลักการ กระมาธิการ
ท่านรัฐมนตรีครับ

นายอรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :

LIRT

คณะรัฐมนตรีข้อเสนอคณะกรรมการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม โดยขอแปรญัตติ
ภายใน 3 วันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ส่งคณะกรรมการการสาธารณสุขและ
สิ่งแวดล้อม กำหนดการแปรญัตติภายใน 3 วัน ไม่มีท่านผู้ใดคัดค้าน

ต่อไปมีร่างพระราชบัญญัติของกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกัน คือ 4.31
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/3152

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

20 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุม
ผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับในทางการแพทย์ว่าผลิตภัณฑ์ยาสูบทำให้เกิดโรคร้ายร้ายแรงแก่ผู้บริโภค รวมทั้งยังส่งผลกระทบต่อทารกในครรภ์ในกรณีที่ผู้บริโภคมุ่งสูดดม และยังเป็นผลร้ายแก่ผู้ที่อยู่ใกล้เคียงกับผู้บริโภคอีกด้วย แต่ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีกฎหมายควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยเฉพาะ ทำให้มีการโฆษณาและส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ยาสูบด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่ของเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติ ทำให้เป็นอุปสรรคอย่างมากต่อการป้องกันโรคร้ายอันเกิดจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบ และการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

"หีบห่อ" หมายความว่า ของ ห่อ หรือสิ่งบรรจุอื่นซึ่งใช้ในการหีบห่อผลิตภัณฑ์ยาสูบ

"โฆษณา" หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือให้ผลิตภัณฑ์ยาสูบแก่บุคคลผู้ซึ่งมีอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์ หรือกระทำการใด ๆ เพื่อเป็นการจูงใจให้บุคคลดังกล่าวซื้อหรือรับผลิตภัณฑ์ยาสูบ

มาตรา 5 ห้ามมิให้ผู้ใดขายผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยใช้เครื่องหมาย

มาตรา 6 ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) ขายสินค้าหรือให้บริการโดยแจก แถม ให้หรือแลกเปลี่ยนกับผลิตภัณฑ์ยาสูบ

(2) ขายผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยแจก แถม ให้หรือแลกเปลี่ยนกับสินค้าอื่น

หรือการให้บริการอย่างอื่น

(3) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ยาสูบหรือแก่ผู้นำหีบห่อผลิตภัณฑ์ยาสูบมาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ

มาตรา 7 ห้ามมิให้ผู้ใดแจกจ่ายผลิตภัณฑ์ยาสูบในลักษณะเป็นตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ยาสูบแพร่หลาย หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้เสพผลิตภัณฑ์ยาสูบนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการให้ตามประเพณีนิยม

มาตรา 8 ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาผลิตภัณฑ์ยาสูบหรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมาย

LIRT

ของผลิตภัณฑ์ยาสูบในสิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เป็นการโฆษณาได้ หรือใช้ชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบในการแสดง การแข่งขัน การให้บริการหรือการประกอบกิจกรรมอื่นใดที่มีวัตถุประสงค์ให้สาธารณชนเข้าใจว่าเป็นชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบ

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการถ่ายทอดรายการจากต่างประเทศ ทางวิทยุโทรทัศน์และการโฆษณาผลิตภัณฑ์ยาสูบในสิ่งพิมพ์ซึ่งจัดพิมพ์นอกราชอาณาจักรโดยมิได้มีวัตถุประสงค์ให้นำมาจำหน่ายแจกในราชอาณาจักรโดยเฉพาะ

มาตรา 9 ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาสินค้าที่ใช้ชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบเป็นเครื่องหมายของสินค้านั้นในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ว่าหมายถึงผลิตภัณฑ์ยาสูบ

มาตรา 10 ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้าเพื่อขาย หรือเพื่อแจกเป็นการทั่วไป หรือโฆษณาสินค้าอื่นใดที่มีรูปลักษณะทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นสิ่งเลียนแบบผลิตภัณฑ์ยาสูบประเภท บุหรี่ซิการ์แรตหรือบุหรี่ยี่ห้อตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ หรือหีบห่อผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

มาตรา 11 ผลิตภัณฑ์ยาสูบที่จะขายในราชอาณาจักรจะต้องมีส่วนประกอบตามมาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบมีหน้าที่ต้องแจ้งรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบให้กระทรวงสาธารณสุขทราบตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์ยาสูบใดมีส่วนประกอบไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งห้ามมิให้มีการขายหรือนำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบนั้น

มาตรา 12 ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบต้องแสดงฉลากที่หีบห่อผลิตภัณฑ์ยาสูบก่อนที่จะนำออกจากแหล่งผลิตหรือก่อนที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรแล้วแต่กรณี หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแสดงฉลากและข้อความในฉลาก

LIRT

ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 13 ห้ามมิให้ผู้ใดขายผลิตภัณฑ์ยาสูบที่มีได้แสดงฉลากตามที่กำหนด
ในมาตรา 12 บนหีบห่อผลิตภัณฑ์ยาสูบ

มาตรา 14 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจ

(1) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก
หรือในระหว่างเวลาทำการของสถานที่นั้น หรือเข้าไปในยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจค้น
ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(2) นำผลิตภัณฑ์ยาสูบในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ

(3) ออกหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ด้วยคำ หรือให้ส่งบัญชี
เอกสารหลักฐานหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณาได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา 15 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้อง
แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 16 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 17 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 4 หรือมาตรา 5 ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 18 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 9 หรือมาตรา 10
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 19 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 8 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองแสนบาท

มาตรา 20 ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผู้ใดไม่แจ้งรายการหรือแจ้งรายการไม่ครบถ้วน หรือแจ้งรายการอันเป็นเท็จ หรือขายหรือนำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยฝ่าฝืนคำสั่งของรัฐมนตรี ตามมาตรา 11 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 21 ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 12 ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 22 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 13 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 23 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 14 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกิน สองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 24 ในกรณีที่ผู้ฝ่าฝืนมาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8 วรรคหนึ่ง มาตรา 9 มาตรา 10 หรือมาตรา 13 เป็นผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา 25 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคล นั้นได้กระทำโดยคนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา 26 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....

.....

เชิญคณะรัฐมนตรี

นายอรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :

กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ คณะรัฐมนตรี
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ

เหตุผล โดยที่ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับในทางการแพทย์ว่าผลิตภัณฑ์ยาสูบทำให้เกิดโรคมะเร็งรุนแรงแก่ผู้บริโภค รวมทั้งยังส่งผลกระทบต่อทารกในครรภ์ในกรณีที่ผู้บริโภคกำลังตั้งครรภ์ และยังเป็นผลร้ายแก่ผู้ที่อยู่ใกล้เคียงกับผู้บริโภคอีกด้วย แต่ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีกฎหมายควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยเฉพาะ ทำให้มีการโฆษณาและส่งเสริมขายผลิตภัณฑ์ยาสูบด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่ของเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติ ทำให้เป็นอุปสรรคอย่างมากต่อการป้องกันโรคมะเร็งอันเกิดจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบ และการดูแลรักษาสภาพอนามัยของประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะรัฐมนตรีจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ที่ประชุมเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการโปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรรับหลักการโปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีครับ รับหลักการ กรรมธิการ
ท่านรัฐมนตรีครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายอรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข)
 คณะรัฐมนตรีขอเสนอคณะกรรมการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม โดยขอแปรญัตติ
 ภายใน 3 วัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีเสนอคณะกรรมการ
 การสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กำหนดการแปรญัตติภายใน 3 วัน ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติ 4.3 ร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช ซึ่งจำเป็นที่จะต้อง
 รองรับกับการที่จะไปประชุมต่างประเทศ 4.3 ร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/3022

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

19 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กรมเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผลมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "พันธุ์พืช" "พันธุ์พืชควบคุม" "พันธุ์พืชรับรอง" "ภาชนะบรรจุ" และ "รวบรวม" และเพิ่มบทนิยามคำว่า "เมล็ดพันธุ์" "พันธุ์พืชขึ้นทะเบียน" "พืชสงวน" "พืชต้องห้าม" "พืชอนุรักษ์" และ "การขยายพันธุ์เทียม"

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 เพื่อยกเว้นไม้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้แก่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือส่วนราชการอื่นในเรื่องเมล็ดพันธุ์ควบคุม พืชสงวน และพืชต้องห้าม

3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการพันธุ์พืชให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

4. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10 มาตรา 11 หมวด 2 เรื่องการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 19 มาตรา 20 หมวด 3 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 27 หมวด 4 เรื่องการรับรองและการควบคุมพันธุ์พืช มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 38 และมาตรา 45 มาตรา 51 มาตรา 57 มาตรา 66 มาตรา 68 และมาตรา 71

LIRT

เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม

5. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 28 และเพิ่มมาตรา 29 ทวิ มาตรา 29 ตริ และมาตรา 29 จัตวา เพื่อวางหลักเกณฑ์ในการควบคุมพันธุ์พืช เมล็ดพันธุ์พืช และพืชอนุรักษ์

6. เพิ่มมาตรา 28 ทวิ เพื่อกำหนดคำบ่วยการ คำพาหนะ คำเช่าที่พัก และคำใช้จ่ายอื่น ๆ แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

7. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 39 และมาตรา 42 และเพิ่มมาตรา 39 ทวิ และมาตรา 39 ตริ เพื่อให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการควบคุมให้มีการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

8. เพิ่มมาตรา 61 ทวิ และมาตรา 66 ทวิ เพื่อปรับปรุงบทกำหนดโทษ ให้สอดคล้องกัน

9. ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืชที่ใช้บังคับอยู่ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เนื่องจากไม่สามารถควบคุมการขยายพันธุ์พืชโดยวิธีอื่นนอกเหนือจากวิธีธรรมชาติ และในการกำหนดความหมายของพันธุ์พืชยังไม่ตรงตามหลักวิชาการและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้มีการขึ้นทะเบียนพันธุ์พืช การรับรองพันธุ์พืช เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการคิด ค้น และปรับปรุงพันธุ์พืชใหม่ ๆ อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ และเนื่องจากประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่กำลังจะสูญพันธุ์ (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2526 ซึ่งอนุสัญญามีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองพืชป่ามิให้สูญพันธุ์ไปจากโลกโดยการควบคุมการค้าระหว่างประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์พืชป่า นอกเหนือจากวิธีธรรมชาติให้สอดคล้องกับอนุสัญญาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

และลักษณะทางพฤกษศาสตร์เหมือนหรือคล้ายคลึงกันและมีคุณสมบัติเฉพาะตัวที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นในพืชชนิดเดียวกันที่สามารถตรวจสอบได้

"เมล็ดพันธุ์" หมายความว่า เมล็ด (Seeds) หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพืชที่ใช้เพาะปลูกหรือใช้ทำพันธุ์ เช่น ต้น ตอ หน่อ เหง้า กิ่ง แขนง ดา ราก หัว ดอก หรือผล

"เมล็ดพันธุ์ควบคุม" หมายความว่า เมล็ดพันธุ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นเมล็ดพันธุ์ควบคุม

"เมล็ดพันธุ์รับรอง" หมายความว่า เมล็ดพันธุ์ที่ได้ผ่านการทดสอบ ตรวจ หรือวิเคราะห์คุณภาพหรือคุณสมบัติและอธิบดีออกหนังสือรับรองให้

"พันธุ์พืชขึ้นทะเบียน" หมายความว่า พันธุ์พืชที่ผ่านการพิจารณาขึ้นทะเบียนและอธิบดีออกหนังสือรับรองให้

"พันธุ์พืชรับรอง" หมายความว่า พันธุ์พืชขึ้นทะเบียนที่ผ่านการพิจารณารับรองให้เป็นพันธุ์พืชรับรองและอธิบดีออกหนังสือรับรองให้

"พืชสงวน" หมายความว่า พืชที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นพืชสงวน

"พืชต้องห้าม" หมายความว่า พืชที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นพืชต้องห้าม

"พืชอนุรักษ์" หมายความว่า พืชชนิดที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่กำลังจะสูญพันธุ์ ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

"การขยายพันธุ์เทียม" หมายความว่า การขยายพันธุ์ที่ไม่ใช่การขยายพันธุ์โดยธรรมชาติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

"ฉลาก" หมายความว่า รวมถึง รอยประทับ หรือข้อความใด ๆ อันแสดงไว้ที่ภาชนะบรรจุ

"ภาชนะบรรจุ" หมายความว่า วัตถุใด ๆ ที่ใช้บรรจุหรือห่อหุ้มเมล็ดพันธุ์โดยเฉพาะ

"รวบรวม" หมายความว่า รวบรวมเมล็ดพันธุ์เพื่อคัดเลือกหรือบรรจุในภาชนะบรรจุ

"ขาย" หมายความว่า จำหน่าย จ่าย แจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการค้าและหมายความรวมถึงมิไว้เพื่อขาย

"นำเข้า" หมายความว่า นำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักร

"ส่งออก" หมายความว่า นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร

"นำผ่าน" หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักร โดยมีการขนถ่ายหรือเปลี่ยนยานพาหนะ

"สถานที่" หมายความว่า ที่ อาคารหรือส่วนของอาคาร และหมายความรวมถึงบริเวณของสถานที่ด้วย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการพันธุ์พืช

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือส่วนราชการอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง

- (1) เมล็ดพันธุ์ควบคุม
- (2) พืชสงวน
- (3) พืชต้องห้าม"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการพันธุ์พืช" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร ผู้แทนกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมศุลกากร และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินเก้าคน เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการกองควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร เป็นกรรมการและเลขานุการ"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 และมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 10 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา ศึกษา วิจัย หรือปฏิบัติการเกี่ยวกับพืชที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำความในมาตรา 9 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 11 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(1) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการควบคุม การส่งเสริม และการออกประกาศเกี่ยวกับพืช

(2) ให้คำแนะนำ หรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องเกี่ยวกับพืช"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกชื่อหมวด 2 การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต เกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม และความในมาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"หมวด 2

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ควบคุม

มาตรา 12 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิด และชื่อพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นเมล็ดพันธุ์ควบคุม

มาตรา 13 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ควบคุมให้รัฐมนตรี มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(1) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 17 (1) (2) หรือ (3) แจ้งชนิด ชื่อพันธุ์และปริมาณของเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่รวบรวมและแหล่งรวบรวม

(2) กำหนดมาตรฐาน คุณภาพ วิธีเก็บหรือวิธีรักษาเมล็ดพันธุ์ควบคุม เพื่อให้ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 17 (1) (2) (3) หรือ (4) ปฏิบัติ

(3) กำหนดชนิดและอัตราส่วนของวัตถุที่ใส่ หรือมี หรือผสม หรือเจือปน ในเมล็ดพันธุ์ควบคุมและกำหนดวัตถุหรือสิ่งที่เป็นศัตรูพืชซึ่งห้ามใช้ หรือมี หรือผสม หรือเจือปนในเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 17 (1) (2) (3) หรือ (4) ปฏิบัติ

(4) กำหนดสารเคมีอันตรายที่ห้ามใช้ในเมล็ดพันธุ์ควบคุม โดยระบุชื่อสามัญ และชื่อทางเคมีและอัตราส่วนของสารเคมีนั้น เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 17 (1) (2) (3) หรือ (4) ปฏิบัติ

(5) กำหนดว่าเมล็ดพันธุ์ควบคุมชนิดใด และชื่อพันธุ์ใดที่ต้องบรรจุใน ภาชนะบรรจุ กำหนดวัตถุที่จะใช้สำหรับเป็นภาชนะบรรจุ และวิธีการบรรจุเมล็ดพันธุ์ควบคุม เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 17 (1) (2) (3) หรือ (4) ปฏิบัติ

(6) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 17 (1) หรือ (2) รวบรวม ขยายเมล็ดพันธุ์ควบคุมเฉพาะที่เป็นเมล็ดพันธุ์รับรอง

LIRT

(7) กำหนดชนิดพันธุ์และปริมาณของเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่อนุญาตให้นำเข้า
การออกประกาศตามมาตรานี้ ต้องระบุระยะเวลาใช้บังคับไม่น้อยกว่าหกสิบวัน
นับแต่วันประกาศ

มาตรา 14 ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขยาย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน
ซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องเก็บ
เมล็ดพันธุ์ควบคุมไว้ในสถานที่เก็บเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ปลูกเมล็ดพันธุ์ควบคุมซึ่งขยายเมล็ดพันธุ์ควบคุม
ที่ตนปลูกเองให้แก่ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า หรือผู้รับใบอนุญาต
ส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า หรือผู้ปลูกเมล็ดพันธุ์รายอื่นเพื่อใช้เพาะปลูกเอง
โดยมิได้มีการโฆษณา

มาตรา 15 เมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดชนิดและชื่อพันธุ์ของพืชชนิดใด
ให้เป็นเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามมาตรา 12 แล้ว ให้ผู้รวบรวม ขยาย นำเข้า ส่งออก
หรือนำผ่านซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าอยู่ในวันประกาศ ยื่นคำขอรับใบอนุญาต
ตามมาตรา 14 ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว
ให้ผู้นั้นประกอบกิจการไปพลางก่อนได้ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ผู้นั้น
ประกอบกิจการต่อไป จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตตามคำขอ และให้นำความ
ในมาตรา 51 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 16 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตให้รวบรวม ขยาย นำเข้า
หรือส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขอใบอนุญาต

- (1) เป็นผู้มีความดีพอที่จะดำเนินกิจการได้
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

LIRT

- (3) มีถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานในประเทศไทย
- (4) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) มีสถานที่ที่เหมาะสมในการรวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามที่ขอรับใบอนุญาต

(6) ใช้ชื่อในการประกอบพาณิชย์กิจไม่ซ้ำหรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจของผู้รับใบอนุญาตอยู่แล้ว หรือผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังไม่ครบสองปี

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีลักษณะตาม (1) (3) (5) และ (6) และต้องมีผู้ดำเนินกิจการซึ่งเข้าลักษณะตาม (2) (3) และ (4) ด้วย

มาตรา 17 ประเภทของใบอนุญาตสำหรับเมล็ดพันธุ์ควบคุม มีดังนี้

- (1) ใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า
- (2) ใบอนุญาตขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม
- (3) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า
- (4) ใบอนุญาตส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า
- (5) ใบอนุญาตนำผ่านซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า

ให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (1) (3) หรือ (4) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (2) สำหรับเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่ตนรวบรวมนำเข้าหรือส่งออกด้วย แล้วแต่กรณี"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 19 ใบอนุญาตตามมาตรา 17 ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ออกใบอนุญาต เว้นแต่ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า ใบอนุญาตส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า หรือใบอนุญาตนำผ่านซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตแต่มิให้เกินกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

LIRT

ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 20 ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ ควบคุมเพื่อการค้า หรือใบอนุญาตขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัย อุทธรณ์ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกชื่อหมวด 3 หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม และความในมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 และมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติ พันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"หมวด 3

หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ควบคุม

มาตรา 21 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า

(1) บรรจุมเมล็ดพันธุ์ควบคุมในภาชนะบรรจุนอกสถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

หรือ

(2) ขยายเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่บรรจุในภาชนะบรรจุไม่ตรงตามฉลาก

มาตรา 22 ให้ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าปฏิบัติดังนี้

(1) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคารแสดงว่าเป็นสถานที่รวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุม

ลักษณะ ขนาดของป้าย และข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2) จัดให้มีฉลากภาษาไทยที่ภาชนะบรรจุเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่รวบรวมขึ้น และในฉลากต้องแสดง

(ก) ชนิดและชื่อพันธุ์ของเมล็ดพันธุ์ควบคุม และมีคำว่า "เมล็ดพันธุ์ควบคุม"

(ข) เครื่องหมายการค้าสำหรับเมล็ดพันธุ์ควบคุม

(ค) ชื่อผู้รวบรวมและแหล่งรวบรวม

(ง) น้ำหนักสุทธิของเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามระบบเมตริก

(จ) อัตราความงอกของเมล็ดพันธุ์ควบคุม และระบุวันเดือนปีที่ทดสอบ

(ฉ) เดือนและปีที่รวบรวมหรือนำเข้า

(ช) อายุความงอกของเมล็ดพันธุ์ควบคุม เดือนและปีที่สิ้นสุดอายุการใช้เพาะปลูก หรือใช้ทำพันธุ์

(ซ) ถ้าเมล็ดพันธุ์ควบคุมมีวัตถุอื่นผสมอยู่ด้วย ต้องแจ้งชื่อและอัตราส่วนของวัตถุนั้นที่ผสมอยู่ในเมล็ดพันธุ์ควบคุม

(ฌ) ถ้าเมล็ดพันธุ์ควบคุม มีสารเคมีอันตรายตามมาตรา 13 ผสมอยู่ด้วย ต้องแจ้งชื่อและอัตราส่วนของสารเคมีอันตรายที่ผสมอยู่ในเมล็ดพันธุ์ควบคุม ทั้งต้องแสดงเครื่องหมายหวั่งกะโหลกกับกระดูกไขว้ และมีคำว่า "อันตราย" ด้วยอักษรสีแดงไว้ด้วย

(ญ) ข้อความอื่นที่รัฐมนตรีเห็นสมควรประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพิ่มเติมในฉลาก

LIRT

มาตรา 23 ให้ผู้รับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าปฏิบัติดังนี้

(1) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคารแสดงว่าเป็นสถานที่นำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุม

ลักษณะ ขนาดของป้าย และข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2) นำใบรับรองของผู้รวบรวมจากประเทศซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบและภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(3) นำตัวอย่างเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่นำเข้าทุกรวบรวมมอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในปริมาณพอสมควร เพื่อทำการทดสอบภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(4) จัดให้มีฉลากที่ภาษาพระบรมมหาราชวังเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่นำเข้าตามมาตรา 22

(2) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้านำเมล็ดพันธุ์นั้นมาแบ่งบรรจุในภาชนะบรรจุเอง ต้องจัดให้มีฉลากที่ภาษาพระบรมมหาราชวังตามมาตรา 22 (2) ด้วย

มาตรา 24 ให้ผู้รับใบอนุญาตขายเมล็ดพันธุ์ควบคุมปฏิบัติดังนี้

(1) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคารแสดงว่าเป็นสถานที่ขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม

ลักษณะ ขนาดของป้าย และข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2) คูณฉลากที่ภาษาพระบรมมหาราชวังเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามมาตรา 22 (2) ให้คงอยู่ครบถ้วนและชัดเจน"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

"มาตรา 27 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตย้ายสถานที่รวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า สถานที่ขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม สถานที่นำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า สถานที่ส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า หรือสถานที่เก็บเมล็ดพันธุ์ควบคุม ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 4 การรับรองและการควบคุมพันธุ์พืช มาตรา 28 ถึงมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"หมวด 4

การรับรองและการควบคุม

มาตรา 28 ผู้ใดประสงค์จะได้หนังสือรับรองพืชชนิดใดให้เป็นเมล็ดพันธุ์รับรอง พันธุ์พืชขึ้นทะเบียน หรือพันธุ์พืชรับรองพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

การขอให้ออกหนังสือรับรองและการออกหนังสือรับรอง ให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 28 ทวิ ในกรณีที่มีผู้ขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ หรือนอกสถานที่ทำการไม่ว่าในหรือนอกเวลาราชการ ผู้ขอจะต้องเสียค่าบริการ ค่าพาหนะ ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

LIRT

มาตรา 29 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชนิด และชื่อพันธุ์ของพืชชนิดใดให้เป็นพืชสงวน

มาตรา 29 ทวิ ให้พืชที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญาว่าด้วยการค้า ระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่กำลังจะสูญพันธุ์ ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา เป็นพืชอนุรักษ์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 29 ตริ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์ และซากของพืชอนุรักษ์ เว้นแต่ได้รับหนังสืออนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การขออนุญาต การออกหนังสืออนุญาต และการปฏิบัติในการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศ กำหนดในราชกิจจานุเบกษา

หนังสืออนุญาตนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์ ให้ใช้ได้ไม่เกินหกเดือน นับแต่วันที่ออกหนังสืออนุญาต

มาตรา 29 จัตวา ผู้ใดประสงค์จะขายพันธุ์เทียมพืชอนุรักษ์เพื่อการค้า ให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือเพื่อขอขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงพืชอนุรักษ์ต่อกรมวิชาการเกษตร การขอขึ้นทะเบียนและการขึ้นทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงพืชอนุรักษ์ ให้ใช้ได้ห้าปีนับแต่ วันออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน

มาตรา 30 ห้ามมิให้ผู้ใดส่งออกซึ่งพืชสงวน เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ จากรัฐมนตรี และเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการทดลอง หรือวิจัยในทางวิชาการเท่านั้น

มาตรา 31 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนด ห้ามมิให้ ผู้ใดนำหรือส่งพืชสงวนชนิดใดและในปริมาณเท่าใด ออกนอกเขตท้องที่ใด หรือนำหรือส่ง พืชดังกล่าวไปยังท้องที่ใดในราชอาณาจักร เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงาน เจ้าหน้าที่

LIRT

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 32 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชนิด
และชื่อพันธุ์ของพืชชนิดใดให้เป็นพืชต้องห้าม

มาตรา 33 ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าซึ่งพืชต้องห้าม

มาตรา 34 เมล็ดพันธุ์ที่มีลักษณะต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเมล็ดพันธุ์เสื่อมคุณภาพ

- (1) เมล็ดพันธุ์ที่สิ้นอายุการใช้เพาะปลูกหรือใช้ทำพันธุ์ตามที่แสดงไว้ในฉลาก
- (2) เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตาม

มาตรา 13

มาตรา 35 เมล็ดพันธุ์หรือวัตถุที่ทำเทียมเมล็ดพันธุ์ที่มีลักษณะต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเมล็ดพันธุ์ปลอมปน

(1) เมล็ดพันธุ์หรือวัตถุที่ทำเทียมเมล็ดพันธุ์ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน เพื่อให้
ผู้อื่นหลงเชื่อหรือสำคัญผิดว่าเป็นเมล็ดพันธุ์แท้

(2) เมล็ดพันธุ์ที่แสดงชนิด ชื่อพันธุ์ เครื่องหมายการค้า แหล่งรวบรวม
หรือระบุเดือนปีที่รวบรวม หรือนำเข้า ซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริง

(3) เมล็ดพันธุ์ที่มีเมล็ดพันธุ์อื่นหรือวัตถุอื่นผสมหรือเจือปนอยู่เกินปริมาณ
ที่แจ้งไว้ในฉลากหรือเกินอัตราส่วนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 13

มาตรา 36 ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์
เสื่อมคุณภาพ

มาตรา 37 ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์
ปลอมปน

มาตรา 38 ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ควบคุมอันเป็นเท็จ
หรือเกินความจริง ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหลงเชื่อหรือสำคัญผิดในคุณภาพของเมล็ดพันธุ์"

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 39 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสาร หรือวัตถุใด ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาได้ และมีอำนาจเข้าไปในสถานที่รวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า สถานที่ขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม สถานที่เก็บเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า หรือสถานที่เพาะเลี้ยงพืชอนุรักษ์ ในระหว่างเวลาทำการ หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกเมล็ดพันธุ์ หรือพืชอนุรักษ์ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้เพื่อ

- (1) ตรวจสอบเมล็ดพันธุ์ พืชอนุรักษ์ ภาชนะบรรจุ ฉลาก สมุดบัญชี หรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ หรือพืชอนุรักษ์
- (2) นำเมล็ดพันธุ์ หรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเมล็ดพันธุ์เสื่อมคุณภาพ เมล็ดพันธุ์ปลอมปน หรือพืชอนุรักษ์ ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อทดสอบ ตรวจ หรือวิเคราะห์
- (3) ค้น ยึด หรืออายัดเมล็ดพันธุ์ พืชอนุรักษ์ ภาชนะบรรจุ ฉลาก สมุดบัญชี หรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ หรือพืชอนุรักษ์

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับใบอนุญาตและผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร "

มาตรา 13 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 39 ทวิ และมาตรา 39 ตรี แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518

"มาตรา 39 ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตรวจค้นคลังสินค้า ยานพาหนะ กระเป๋า หีบ ห่อ ตลอดจนตัวบุคคลภายในเขตด่านตรวจพืชที่ประกาศตามกฎหมายว่าด้วยการกักพืชภายในด่านศุลกากร ด่านตรวจ ด่านพรมแดน เขตศุลกากร และทางอนุมัติซึ่งประกาศตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

LIRT

มาตรา 39 ตริ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรือส่งกลับพืชอนุรักษ์ที่นำเข้าโดยไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ยึดพืชอนุรักษ์ให้พืชอนุรักษ์ที่ถูกยึดตกเป็นของกรมวิชาการเกษตร สำหรับการส่งกลับต้องได้รับความยินยอมจากประเทศต้นทางของพืชอนุรักษ์ และประเทศต้นทางต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการขนส่งทั้งสิ้น ถ้าประเทศต้นทางของพืชอนุรักษ์ไม่ให้ความยินยอม หรือไม่ยินยอมออกค่าใช้จ่าย ให้พืชอนุรักษ์ดังกล่าวตกเป็นของกรมวิชาการเกษตร"

มาตรา 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 42 การค้นในสถานที่หรือในยานพาหนะตามมาตรา 39 หรือมาตรา 39 ทวิ ก่อนลงมือค้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน และให้สันต่อนำผู้รับใบอนุญาต ผู้รับหนังสืออนุญาต ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น หรือผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือถ้าหาบุคคลดังกล่าวไม่ได้ ให้สันต่อนำบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอร้องมาเป็นพยาน

สิ่งของใดที่ได้ยึดหรืออายัดต้องให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับหนังสืออนุญาต ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น ผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือพยานแล้วแต่กรณี ดูเพื่อให้รับรองว่าสิ่งของนั้นได้ค้นได้ในสถานที่ หรือในยานพาหนะนั้น ถ้าบุคคลดังกล่าวไม่นยอมรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้"

มาตรา 15 ให้ยกเลิกความในมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 45 เมล็ดพันธุ์ พืชอนุรักษ์ ภาชนะบรรจุ ฉลาก สมุดบัญชี หรือเอกสารใด ๆ ที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา 39 (3) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลโดยคำพิพากษาถึงที่สุด

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ไม่พิพากษาให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ยึดหรืออายัด หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด ไม่พิพากษาให้ริบ แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมวิชาการเกษตรเพื่อจัดการตามที่เห็นสมควร"

มาตรา 16 ให้ยกเลิกความในมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 51 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขายเมล็ดพันธุ์ควบคุมของตนที่เหลืออยู่แก่ผู้รับใบอนุญาตอื่นหรือแก่ผู้ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรก็ได้ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ให้นับตั้งแต่วันที่ทราบ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรี เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่จะผ่อนผันขยายเวลาให้อีก แต่ต้องไม่เกิน หกสิบวัน"

มาตรา 17 ให้ยกเลิกความในมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 57 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมภายหลังจากที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว โดยมีไต่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ตามมาตรา 19 ต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินหนึ่งร้อยบาท ตลอดเวลาที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ"

มาตรา 18 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 61 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ พันธุ์พืช พ.ศ. 2518

"มาตรา 61 ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 29 ตี หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 29 จัตวา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 19 ให้ยกเลิกความในมาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 66 ผู้ใดโฆษณาคุณภาพเมล็ดพันธุ์ควบคุมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 38

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสาร หรือวัตถุใด ๆ ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเรียกตามมาตรา 39 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 20 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 66 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518

"มาตรา 66 ทวิ ผู้ใดขัดขวางไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 39 ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 21 ให้ยกเลิกความในมาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 68 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตผู้ใดขายเมล็ดพันธุ์ควบคุมของตน ที่เหลืออยู่ให้แก่บุคคลอื่น ซึ่งมีได้กำหนดไว้ในมาตรา 51 หรือขายภายหลังระยะเวลา ที่กำหนดไว้ในมาตรา 51 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท"

มาตรา 22 ให้ยกเลิกความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 71 เมื่อศาลเห็นว่ามีกระทำความผิดเพราะฝ่าฝืนประกาศ ที่ออกตามมาตรา 13 (3) หรือ (4) หรือฝ่าฝืนมาตรา 30 มาตรา 33 มาตรา 36 หรือมาตรา 37 แม้ศาลจะเห็นว่าจำเลยไม่มีความผิดก็ให้ศาลสั่งริบเมล็ดพันธุ์ เครื่องมือ อุปกรณ์และภาชนะที่ใช้เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้นเสียทั้งสิ้น บรรดาสิ่งที่ศาลสั่งริบ ให้ตกเป็นของกรมวิชาการเกษตรเพื่อจัดการตามที่เห็นสมควร"

มาตรา 23 ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

.....

.....

LIRT

อัตราค่าธรรมเนียม

1. ใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	400 บาท
2. ใบอนุญาตขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม	ฉบับละ	200 บาท
3. ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	400 บาท
4. ใบอนุญาตส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	400 บาท
5. ใบอนุญาตนำผ่านซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	200 บาท
6. ค่าทดสอบ ตรวจ หรือวิเคราะห์คุณภาพหรือคุณสมบัติ ของเมล็ดพันธุ์เพื่อออกหนังสือรับรอง	ตัวอย่างละ	400 บาท
7. หนังสือรับรองพืชชนิดใดให้เป็นเมล็ดพันธุ์รับรอง พันธุ์พืชขึ้นทะเบียน หรือพันธุ์พืชรับรอง	ฉบับละ	100 บาท
8. ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	50 บาท
9. การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม สำหรับใบอนุญาตแต่ละฉบับ		
10. หนังสืออนุญาตนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์	ฉบับละ	200 บาท
11. ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงพืชอนุรักษ์	ฉบับละ	1,000 บาท

เชิญคณะรัฐมนตรีรับ

นายไชยิต ปิ่นเปี่ยมรัชฎ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายไชยิต ปิ่นเปี่ยมรัชฎ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอบกราบเรียนว่ารัฐบาล ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผล ดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "พันธุ์พืช" "พันธุ์พืชควบคุม" "พันธุ์พืช รับรอง" "ภาชนะบรรจุ" และ "รวบรวม" และเพิ่มบทนิยามคำว่า "เมล็ดพันธุ์" "พันธุ์พืชขึ้นทะเบียน" "พืชสงวน" "พืชต้องห้าม" "พืชอนุรักษ์" และ "การขยาย พันธุ์เทียม"

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 เพื่อยกเว้นไม่ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้แก่ ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือส่วนราชการอื่นในเรื่อง เมล็ดพันธุ์ควบคุม พืชสงวน และพืชต้องห้าม

3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการ พันธุ์พืชให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

4. แก้ไขเพิ่มเติมบางมาตราในหมวด 2 เรื่องการขออนุญาตและการ ออกใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม หมวด 3 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับ พันธุ์พืชควบคุม หมวด 4 เรื่องการรับรองและการควบคุมพันธุ์พืช เพื่อให้สอดคล้องกับการ แก้ไขเพิ่มเติมในบทนิยาม

5. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 28 และเพิ่มมาตรา 29 ทวิ มาตรา 29 ตี และมาตรา 29 จัตวา เพื่อวางหลักเกณฑ์ในการควบคุมพันธุ์พืช เมล็ดพันธุ์ และพืชอนุรักษ์

6. เพิ่มมาตรา 28 ทวิ เพื่อกำหนดค่าป่วยการ ค่าพาหนะ ค่าเช่าที่พัก

LIRT

และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

7. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 39 และมาตรา 42 และเพิ่มมาตรา 39 ทวิ และมาตรา 39 ตริ เพื่อให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการควบคุมให้มีการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

8. เพิ่มมาตรา 61 ทวิและมาตรา 66 ทวิ เพื่อปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกัน

9. ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม

เหตุผล เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืชที่ใช้บังคับอยู่ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เนื่องจากไม่สามารถควบคุมการขยายพันธุ์พืชโดยวิธีอื่นนอกเหนือจากวิธีธรรมชาติ และในการกำหนดความหมายของพันธุ์พืชยังไม่ตรงกับหลักวิชาการ และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้มีการขึ้นทะเบียนพันธุ์พืช การรับรองพันธุ์พืช เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการคิด ค้น และปรับปรุงพันธุ์พืชใหม่ ๆ อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ และเนื่องจากประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีสัญญารว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่กำลังสูญพันธุ์หรือใช้ชื่อว่า ไซเตส (CITES) เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2526 ซึ่งอนุสัญญาดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองพืชป่ามิให้สูญพันธุ์ไปจากโลกโดยการควบคุมการค้าระหว่างประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์พืชป่านอกเหนือจากวิธีธรรมชาติให้สอดคล้องกับอนุสัญญาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะรัฐมนตรีจึงขอกราบเรียนเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ คุณอำนาจ

นายอำนาจ สอนอัมสาตร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อำนาจ สอนอัมสาตร์ เห็นด้วยในหลักการ แต่อยากจะกราบเรียนถามโดยขอให้สภานิติบัญญัติให้เสียเวลาสักนิดหนึ่ง คือต้องยอมรับความจริงว่าผมเองไม่มีความรู้เรื่องพันธุ์พืชอะไร

LIRT

แต่ว่าเนื่องจากอยู่ในหน้าที่ที่จะต้องรับฟังท่านผู้รู้ นักวิชาการทั้งหลาย กราบเรียนถาม
ท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีครับว่า จากพระราชบัญญัตินี้จะมีอะไรขึ้น ที่ว่า
การป้องกันพันธุ์พืชต่าง ๆ นั้น เคียวนี้เทคโนโลยีต่าง ๆ เราต้องยอมรับว่าพืชอะไรที่มีใน
เมืองไทยที่ไทยหวงแหนเป็นพืชเศรษฐกิจนั้นต่างประเทศก็เอาไป จะเอาไปด้วยเจตนาลักลอบ
นำพาไปก็เอาไปได้ หรือไม่นักวิชาการของไทยนั่นเองละครับที่จะทำวิทยานิพนธ์หรืออาจจะ
ไปทำปริญญา เขาให้ปริญญาเอกอะไรก็หอบไป เราต้องยอมรับว่าในอดีตสหรัฐอเมริกา
ปลูกข้าวไม่ได้ แต่พอเขามาช่วยเหลือเราในการปลูกข้าวพักเดียว สหรัฐอเมริกาก็มีข้าว
ขายแข่งกับเรา และมีวิธีการโฆษณาที่เหนือกว่า เช่นเดียวกับญี่ปุ่นที่มีการปลูกข้าวพันธุ์เดียวกับ
ประเทศไทย ที่ล่าสุดแล้วก็ร้ายที่สุดที่กระผมหยิบยกขึ้นมาเอ่ยถึงนี้ ก็ถามว่า ถ้าพระราชบัญญัติ
นี้จะทำให้มีการสงวนมิให้พันธุ์พืชแพร่ขยายออกไปต่างประเทศได้ ถ้ามองในด้านการค้าแล้ว
บางทีอาจจะทำลายตัวเอง เพราะเราต้องยอมรับว่าบางประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกับเรา
ได้ลักลอบเอาพันธุ์พืชเศรษฐกิจ เช่น ทุเรียน ส้มโอ หรือผลไม้อื่น ๆ ซึ่งในยุโรปปลูกไม่ได้
และต้องการใช้ ต้องการกิน เอาไปขาย ที่นี้เขาเหล่านั้นซึ่งเป็นผู้ที่ขโมยพันธุ์ไปจากเรา
หรือได้พันธุ์ไปจากเราด้วยการลักลอบอะไรจากใครก็ตามแต่ แต่ประเด็นอยู่ที่ว่าเขามี
งบประมาณในการโฆษณาชนิดของพืชนั้น ๆ อย่างสูงมากกว่าเรา แต่เสร็จแล้วเราปิดกัน
บอกว่าไม่ให้มีการเอาพันธุ์ เอาอะไรไปไม่มีการอ้างถึงนี้ ประเทศผู้ซึ่งเขาเอาพันธุ์ไปจากเรา
เขาก็พูดไม่ได้ ทำให้เราตอนหลังมีการพัฒนาหรืออะไรดี ๆ ขึ้นจะไปขายแข่งกับเขาไม่ได้
เรียนถามนะครับว่าจากกฎหมายฉบับนี้ที่รัฐบาลต้องการให้ออกมาจะเกิดประโยชน์อะไรขึ้น
กับประเทศชาติ ทั้งในด้านคุ้มครองกันเกษตรกรรมและในด้านการจำหน่าย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรีครับ

นายไมอิต ปิ่นเปี่ยมรัชฎ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :

กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กราบเรียนในประเด็นที่ 1 ที่ท่านสมาชิก
ขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนาม คุณอำนาจ ได้ถามถึงเรื่องการคุ้มครองพันธุ์ควบคุม

LIRT

ขอกราบเรียนว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้มีรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการซึ่งจะทำให้เจ้าหน้าที่ดูแลพันธุ์ควบคุมซึ่งขณะนี้มืออยู่ 25 ประเภท ทำให้ดีขึ้นมีการแก้ไขในจุดนั้นในเรื่องผลประโยชน์ต่อประเทศชาติ อันนี้เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้ว การที่เราเข้าไปเป็นสมาชิกของอนุสัญญาที่เรียกว่าไซเตส ทุก ๆ ประเทศก็จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามที่ได้ตกลงกันไว้ พระราชบัญญัติฉบับนี้จะทำให้ประเทศไทยนั้นได้รับการรับรองแล้วก็เชื่อถือจากนานาประเทศที่เขาเป็นคู่สัญญาเหมือนกัน ขณะนี้เราไม่มีพระราชบัญญัติในลักษณะนี้ซึ่งไม่สอดคล้องกับประเทศอื่น ๆ ขอกราบเรียนให้ทราบว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญเพราะเมื่อเดือนเมษายนปีก่อนทางไซเตสได้อ้างว่าประเทศไทยมีปัญหา แล้วก็แบน (Ban) คือห้ามส่งสินค้าเกษตรบางประเภท ซึ่งเรื่องนี้ถ้ากฎหมายนี้ได้รับความกฎหมายจากสภานี้เราคงจะรีบติดต่อไป ซึ่งเขากำลังประชุมกันอยู่ที่เกี่ยวข้องโดยขณะนี้คงจะเป็นประโยชน์มาก ถ้าหากได้รับการพิจารณาให้ยกเลิกแบนอันนั้น ไม่ใช่แต่เรื่องการค้าการขายเท่านั้น แต่เป็นเรื่องเกียรติภูมิเรื่องของศักดิ์ศรีของประเทศด้วย ขอประธานอนุญาดกราบเรียนท่านนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณยุกติ ครับ เชิญครับ

นายยุกติ สारिकะภูติ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก

ผู้ทรงเกียรติ ในหลักการผมขอกราบเรียนว่า ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติคงเห็นด้วยสำหรับกฎหมายฉบับนี้ นอกจากที่ าพณา รัฐมนตรีได้กฎหมายชี้แจงแล้ว ผมขอกราบเรียนว่าในกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้เป็นการส่งเสริมให้ภาคเอกชนได้มีการผลิตเมล็ดพันธุ์ดี เพื่อสนองความต้องการของเกษตรกรด้วย เพราะว่าโดยปกติแล้วทางราชการสามารถผลิตได้ประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เพราะฉะนั้นมีการส่งเสริมให้ภาคเอกชนนั้นผลิตให้เพียงพอกับความต้องการ แต่การผลิตให้เพียงพอกับความต้องการนั้นกฎหมายฉบับนี้จะมีมาตรการในการควบคุม เพราะไม่ต้องการให้ทางภาคเอกชนมาใช้ประโยชน์หรือว่าใช้ในทางได้เปรียบนั้นรังแกแก่เกษตรกรหรือพยายามเอาเปรียบมากที่สุด แม้แต่พันธุ์พืชที่จะนำเข้านั้นจะต้องได้รับการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องพนักงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

LIRT

ในกรรมการในการพิจารณานั้นเราก็เชิญภาคเอกชนมาดูที่ความเป็นไปได้หรือไม่

อีกประเด็นหนึ่งซึ่งอยู่ในกฎหมายฉบับนี้คือสงวน ขอเรียนว่าคุณอำนาจสอนอิมสาคร์ หรือคุณค้อย ที่ขอเอ่ยนามนั้นว่า การสงวนพันธุ์พืชนั้นเป็นเรื่องของกฎหมายฉบับเดิมมา ซึ่งพูดถึงความเป็นจริงแล้วการลักขโมยเทคโนโลยีนั้นได้มีการกระทำโดยตลอดไม่ใช่เฉพาะฝ่ายเรา ฝ่ายต่างประเทศก็ทำอยู่ แต่มาตรการที่พูดถึงการสงวนนั้นเพื่อการชะลอพืชผลบางอย่าง ซึ่งเราพบสายพันธุ์ดี ๆ เราไม่อยากจะออกไป แต่เราก็มีการผ่อนปรน เช่นในปัจจุบันนี้มีการประกาศพืชพันธุ์สงวนพันธุ์ดีของเราไว้บางพันธุ์ แต่ในอดีตซึ่งเราประกาศอันนั้นประมาณ 15 พันธุ์ หลังจากที่เรามองดูแล้วว่าพืชพันธุ์ดังกล่าวไม่น่าสงวน เราก็ยกเลิกการสงวนพันธุ์ดังกล่าว เพราะฉะนั้นเป็นมาตรการที่ยืดหยุ่น ทำให้เป็นการชะลอไม่ให้มีการนำพันธุ์บางอย่างซึ่งประเทศไทยน่าจะสงวนไว้ระยะหนึ่งออกไปตามความต้องการของประเทศอื่น เพราะในระยะหลังนี้ผมขอกราบเรียนว่า การแข่งขันในเรื่องพันธุ์พืชค่อนข้างที่จะสูงมากแล้วประเทศไทยค่อนข้างโชคดีที่มีพันธุ์พืชที่เราพัฒนามาแต่เดิม แล้วระยะหลังใช้เทคโนโลยีพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์มากขึ้น

อีกประเด็นหนึ่งในกฎหมายฉบับนี้ คือการขยายพันธุ์เทียม การขยายพันธุ์เทียมนี้ปัจจุบันนี้โดยเฉพาะในเรื่องกล้วยไม้เราก็เป็นหนึ่งในโลก เพราะฉะนั้นการขยายพันธุ์เทียมในระบบไฮโดรโปนิกส์ ถ้าพืชกำลังจะสูญพันธุ์ สัตว์กำลังสูญพันธุ์ แต่สัตว์มีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งถ้าพืชกำลังสูญพันธุ์นั้นถ้าสามารถพิสูจน์ได้ว่าขยายพันธุ์โดยผสมเทียมได้ ขยายพันธุ์เทียมได้ไฮโดรโปนิกส์ยอมรับ แต่ว่าอยู่ในโควตาที่ไฮโดรโปนิกส์ได้กำหนด เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนโดยสรุปว่าผลประโยชน์ของกฎหมายฉบับนี้ออกมาเป็นผลประโยชน์ต่อเกษตรกรเป็นอย่างมาก และเป็นผลประโยชน์แก่นักวิชาการที่พัฒนาพันธุ์ใหม่ ๆ ให้ดียิ่งขึ้นไป แล้วตามที่ ๗๗๗ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ชี้แจงว่า ขณะนี้ไฮโดรโปนิกส์ได้รออยู่ แล้วผมได้รับแฟกซ์จากผู้แทนของทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่า ประเทศไทยได้รับมอบหมายให้เป็นตัวแทนสำหรับภูมิภาคนี้ในการตรวจพันธุ์พืชและพืชสัตว์สงวนต่าง ๆ เพราะฉะนั้น

LIRT

เป็นเกียรติของประเทศไทย และผมขอกราบเรียนว่า ผมเองก็เซ็นหนังสือพร้อมแล้ว ถ้าผ่านผมจะแฟกซ์ไปเลย เพื่อให้ผู้แทนของประเทศไทยนั้นได้ประกาศต่อที่ประชุมไซเตส ในกรุงเกียวโต ว่าเรากำลังดำเนินการตามสนธิสัญญาที่ได้ให้ไว้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติที่ประชุมว่า ที่ประชุม เห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีน่ะครับ รับหลักการ กระบวนการ ครับท่านรัฐมนตรี

นายโฆษิต ปันเปี่ยมรัชฎ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ คณะรัฐมนตรีขอเสนอกรรมาธิการการเกษตร และสหกรณ์ แปรญัตติภายใน 3 วัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เสนอคณะกรรมาธิการการเกษตรและ สหกรณ์ กำหนดการแปรญัตติภายใน 3 วัน ไม่มีท่านผู้ใดคัดค้านนะครับ เราคงประชุมต่อ ไปจนถึง 12.30 นาฬิกา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุกฤษ มงคลนาวิน ประธานสภานิติบัญญัติ แห่งชาติได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายอาษา เมฆสวรรค์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปเรื่องที่ 4.2 ร่างพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

LIRT

(สำเนา)

ที่ นร 0203/2982

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

17 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กรมเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาและมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติธนาคาร
อาคารสงเคราะห์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
พิจารณา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

เพื่าวรรคสองของมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. 2496 เพื่อให้สามารถตราพระราชกฤษฎีกาเพิ่มทุนของธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้ตามความจำเป็นในการขยายกิจการของธนาคาร

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. 2496 ได้กำหนดทุนของธนาคารเป็นจำนวนเงินไม่เกินห้าร้อยล้านบาท ทำให้การให้บริการเงินกู้แก่ประชาชนเพื่อช่วยเหลือให้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองอยู่ในวงจำกัด ประกอบกับธนาคารขยายการให้บริการเงินกู้ในอัตราส่วนที่สูงกว่าการเพิ่มของเงินทุนของธนาคารทุกปี ทำให้อัตราส่วนเงินกองทุนของธนาคารต่อสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคารมีแนวโน้มลดลงทุกปี สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับทุน โดยกำหนดให้สามารถตราพระราชกฤษฎีกาเพิ่มทุนของธนาคารได้ตามความจำเป็นในการขยายกิจการของธนาคาร เพื่อให้ธนาคารสามารถขยายการให้บริการด้านสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยแก่ประชาชนได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น และให้อัตราส่วนของเงินกองทุนของธนาคารต่อสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคารอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม อันจะยังผลให้การบริหารของธนาคารในเรื่องดังกล่าวมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ฉบับที่ ..)

W. J.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธนาคารอาคารสงเคราะห์

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติ
ธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. 2496

"ทุนของธนาคารตามวรรคหนึ่ง อาจเพิ่มขึ้นได้เป็นครั้งคราวตามความจำเป็น โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา"

LIRT

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวิรัช รามางกูร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐบาลขอเรียนว่ารัฐบาลใคร่ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาเพื่อความเห็นชอบต่อสภาเพื่อพิจารณาประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ เพิ่มวรรคสองของมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. 2496 เพื่อให้สามารถตราพระราชกฤษฎีกาเพิ่มทุนของธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้ตามความจำเป็นเมื่อจะต้องขยายกิจการของธนาคาร

เหตุผล เนื่องจากปัจจุบันพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. 2496 ได้กำหนดทุนของธนาคารไว้เป็นจำนวนเงินไม่เกินห้าร้อยล้านบาท ทำให้การบริการเงินกู้แก่ประชาชนเพื่อช่วยเหลือให้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองอยู่ในวงจำกัด ประกอบกับธนาคารมีความจำเป็นจะต้องขยายบริการเงินกู้ให้กับประชาชนซึ่งมีความต้องการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นทุกปี ทำให้อัตราส่วนเงินกองทุนของธนาคารต่อสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคารมีแนวโน้มลดลงทุกปี สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับเงินกองทุนของธนาคาร โดยกำหนดให้สามารถตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเพิ่มทุนธนาคารได้ตามความจำเป็นเมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องขยายบริการให้กับประชาชน เพื่อให้อัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงอยู่ในลักษณะที่มั่นคงและแข็งแรง และก็จะทำให้ธนาคารมีความคล่องตัวในการที่จะให้บริการทางด้านนี้แก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ทางรัฐบาลจึงใคร่ขอให้สภาได้โปรดให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย ขอพบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวิรัชฯ ครับ

นายวิรัช โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานครับ โดยหลักการแล้วผมสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะผมเห็นว่าธนาคารอาคารสงเคราะห์นั้นน่าจะได้ขยายกิจการในการให้บริการกับประชาชนมากขึ้น ซึ่งตอนนี้ธนาคารเองก็ได้เพิ่มสาขาต่าง ๆ

LIRT

ขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์มาก ผมมีประเด็นที่สงสัยอยู่ประเด็นเดียวครับท่านประธาน ท่านของธนาคารที่จะเพิ่มขึ้นตามมาตรา 3 นี้ บอกว่า ต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา เทียบกับพระราชบัญญัติของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ซึ่งกำหนดว่าการเพิ่มทุนของธนาคารเพื่อการเกษตรฯ นั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นถ้าเราจะเปลี่ยนเป็นคณะรัฐมนตรีมีมติเพิ่มทุนได้เป็นครั้งคราวนี้จะเกิดความคล่องตัวและเกิดความสะดวกมากขึ้นหรือไม่ อันนี้ขอถามเรียนถามรัฐบาลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวีรพงษ์ รามางกูร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอรับข้อสังเกตพิจารณาในกรรมาธิการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปผมจะถามมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นสมควรไม่รับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ รับหลักการ ท่านรัฐมนตรีครับ คณะกรรมาธิการ

นายวีรพงษ์ รามางกูร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอคณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา แปรญัติภายใน 3 วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอให้ส่งคณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา แปรญัติภายใน 3 วัน ที่ประชุมไม่ขัดข้อง ก็เป็นไปตามนั้นนะครับ มีกฎหมายฉบับหนึ่งของกระทรวงการคลัง

LIRT

เกี่ยวเนื่องเป็นเรื่องการเงิน เรื่องดอกเบี้ย คือ 4.9 ขอนำมาเสนอเสียเลยนะครับ ที่ประชุม
ไม่ขัดข้อง

4.9 ร่างพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/3019

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

19 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาหารือและเสนอร่างพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินให้สามารถกำหนดอัตราดอกเบี้ย สำหรับสถาบันการเงินบางประเภทหรือทุกประเภทโดยกำหนดเป็นอัตราสูงสุดหรืออัตราที่อ้างอิงได้ในลักษณะอื่นก็ได้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการใช้อัตราดอกเบี้ยดังกล่าวให้เป็น ประโยชน์ในการแก้ไขภาวะเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....

.....

 โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืม
 ของสถาบันการเงิน

.....

 มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของ
 สถาบันการเงิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืม
 ของสถาบันการเงิน พ.ศ. 2523 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืม
 ของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 4 เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขภาวะเศรษฐกิจของประเทศ รัฐมนตรี

LIRT

โดยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทย มีอำนาจกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่สถาบันการเงิน อาจคิดจากผู้กู้ยืมหรือคิดให้ผู้ให้กู้ยืมให้สูงกว่าร้อยละสิบห้าต่อปีได้

ในการกำหนดตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดอัตราดอกเบี้ยสำหรับสถาบันการเงินบางประเภทหรือทุกประเภทโดยกำหนดเป็นอัตราสูงสุดหรืออัตราที่อ้างอิงได้ในลักษณะอื่นก็ได้ และจะกำหนดเงื่อนไขให้สถาบันการเงินต้องปฏิบัติตามก็ได้

การกำหนดตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 5 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. 2523 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 5 การกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงอำนาจกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้โดยเฉพาะ แต่การกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามกฎหมายนั้น จะต้องไม่เกินอัตราดอกเบี้ยที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 4

มาตรา 6 เมื่อรัฐมนตรีกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามมาตรา 4 แล้ว มิให้นำมาตรา 654 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่การคิดดอกเบี้ยของสถาบันการเงินที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 4"

มาตรา 5 ให้บรรดาประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. 2523 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524 ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะได้มีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. 2523 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

LIRT

ขอเชิญท่านรัฐมนตรี

นายวิรัช รามางกูร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาเพื่อความเห็นชอบต่อสภาเพื่อพิจารณาประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่สถาบันการเงินอาจคิดจากผู้กู้ยืมหรือคิดให้ผู้กู้ยืมสูงกว่าร้อยละสิบห้าต่อปีได้ ทั้งนี้ให้สามารถกำหนดอัตราดอกเบี้ยเป็นอัตราสูงสุดเมื่อคราวจำเป็น หรือกำหนดเป็นอัตราอ้างอิงในลักษณะอื่น เช่นมิให้เกินอัตราที่ธนาคารอาจจะกำหนดให้สถาบันการเงินกำหนดดอกเบี้ย

เหตุผล เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการที่ทางการจะได้ใช้อัตราดอกเบี้ยเป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์ในทางนโยบายการเงินในอันที่จะแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศในยามที่จำเป็น รัฐบาลจึงใคร่ขอให้สภาได้โปรดกรุณาให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวิรัชฯ ครับ

นายวิรัช โสภวรรณจินดา : ท่านประธานครับ ผมขอถามประเด็นเดียวที่แก้ไขในมาตรา 4 ให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่สถาบันการเงินอาจจะคิดจากผู้กู้ยืมหรือคิดจากผู้ให้กู้ยืมสูงกว่าร้อยละสิบห้าต่อปีได้ ซึ่งอันนี้คงเป็นไปตามหลักการที่จะปล่อยอัตราดอกเบี้ยลอยตัว แต่ถ้าเขียนเอาไว้แบบนี้แสดงว่าจะกำหนดต่ำกว่าร้อยละสิบห้าไม่ได้ใช่ไหมครับ ซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้นก็แสดงว่าไม่ลอยตัวจริง คือจะมีขั้นต่ำอยู่อย่างน้อยต้องร้อยละสิบห้า เกินร้อยละสิบห้ารัฐมนตรีถึงจะมีอำนาจ ถ้าปล่อยให้ลอยตัวนี้น่าจะปล่อยให้เลยน่ะครับ ต่ำกว่าร้อยละสิบห้าก็น่าจะทำได้ เพราะจริง ๆ แล้วอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของประเทศไทยนั้นค่อนข้างจะสูงเมื่อเทียบกับต่างประเทศ เพราะฉะนั้นเราน่าจะปล่อย

LIRT

ให้ลอยตัวเพื่อจะได้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นไปตามภาวะเศรษฐกิจได้ อันนี้ขอกราบเรียนถามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวีรพงษ์ รามางกูร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ สำหรับดอกเบี้ยถ้าหากว่าจะต่ำกว่าร้อยละสิบห้าก็ย่อมเป็นไปตามกลไกของตลาด รัฐมนตรีไม่จำเป็นต้องไปกำหนด แต่ถ้าหากว่ากลไกของตลาดในภาวะการเงินขณะนี้ขณะหนึ่งทำให้ดอกเบี้ยต่ำกว่าร้อยละสิบห้าก็ย่อมเป็นไปได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีน่ะครับ รับหลักการ ท่านรัฐมนตรีครับ คณะกรรมาธิการ

นายวีรพงษ์ รามางกูร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอส่งกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา แปรญัตติภายใน 3 วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ส่งคณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา แปรญัตติภายใน 3 วัน ไม่มีผู้ใดขัดข้องก็จะเป็นไปตามนั้นน่ะครับ

ท่านสมาชิกครับมีกฎหมายทางการศึกษาสำคัญมากฉบับหนึ่งซึ่งกำลังรอจะตั้งมหาวิทยาลัยแห่งใหม่เสนอมา คือมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ขอนำเรื่องนี้มาเสนอที่ประชุม ไม่มีผู้ใดขัดข้องน่ะครับ คือ 4.27 ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

LIRT

(สำเนา)

ที่ นร 0203/3052

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

19 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา
จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
พ.ศ.

หลักการ

จัดตั้งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันการจัดให้มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างไม่เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชนและโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดให้มีสถาบันอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาคยังมีจำนวนจำกัด ทำให้การกระจายโอกาสทางการศึกษาและการกระจายการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคและชนบทกระทำไม่ได้ไม่เต็มที่ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวรวมทั้งให้สอดคล้องสนองตอบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศที่มุ่งกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ และเห็นสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นมหาวิทยาลัยภูมิภาคของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่

มาตรา 5 ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยของรัฐขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช เรียกว่า "มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์"

ให้มหาวิทยาลัยเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม

มาตรา 6 มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังนี้

- (1) สำนักงานอธิการบดี
- (2) สำนักวิชา
- (3) สถาบัน
- (4) ศูนย์

มหาวิทยาลัยอาจให้มีหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา 5 เป็นส่วนงานในมหาวิทยาลัย อีกได้

สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนงานเป็นกองหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

สำนักวิชาหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา อาจแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงานบริหาร สาขาวิชา สถานวิจัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัย

สถาบัน ศูนย์ และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน หรือศูนย์ อาจแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงานบริหาร ฝ่าย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าฝ่าย

กอง สำนักงานบริหาร ฝ่าย และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองหรือฝ่าย อาจแบ่งส่วนงานเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก

มาตรา 7 การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักวิชา สถาบัน ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ ให้ทำเป็นข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การแบ่งส่วนงานเป็นกอง สำนักงานบริหาร สาขาวิชา สถานวิจัย ฝ่าย แผนก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าส่วนงานดังกล่าว ให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 8 ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา 5 มหาวิทยาลัยจะรับสถาบัน การศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัย ที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และทำเป็นประกาศ มหาวิทยาลัยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 9 ให้กิจการของมหาวิทยาลัยไม่ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ และกฎหมายว่าด้วยพนักงาน รัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

LIRT

มาตรา 10 มหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 5 และอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(1) ซื้อ สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครองหรือทรัพย์สินต่าง ๆ และจำหน่ายสิ่งหาทรัพย์สินหรือสิ่งหาทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

ในการซื้อและจำหน่ายสิ่งหาทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกินกว่าวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนด ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(2) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน และค่าบริการในการให้บริการภายในอำนาจและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับค่าตอบแทนและค่าบริการนั้น

(3) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือของเอกชนในกิจการที่เกี่ยวกับการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(4) กู้ยืมเงิน ให้กู้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินหรือลงทุน ทั้งนี้เพื่อการศึกษา การวิจัย และการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย

การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน หรือการลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินกว่าวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนด ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(5) ร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(6) จัดให้มีทุนการศึกษาและทุนการวิจัยในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

มาตรา 11 รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังต่อไปนี้

(1) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้

(2) เงินอุดหนุนและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย

(3) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(4) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(5) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุ ซึ่งมหาวิทยาลัยปกครองดูแลหรือใช้ประโยชน์

(6) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น

รายได้ของมหาวิทยาลัย ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในกรณีรายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย และค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐพึงจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่มหาวิทยาลัยเท่าจำนวนที่จำเป็น

มาตรา 12 ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา 13 บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อบรรลุมรดกประสงค์ของมหาวิทยาลัยดังระบุไว้ในมาตรา 5 และตามมรดกประสงค์ ซึ่งผู้จัดทรัพย์สินให้แก่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้

หมวด 2

การดำเนินการ

มาตรา 14 ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (1) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
- (2) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี
- (3) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองคน ซึ่งสภาวิชาการเลือกจาก

กรรมการสภาวิชาการ

- (4) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำ
- (5) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินสิบสองคนซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอก และในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคใต้จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (3) และการเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (4) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา 15 นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา 14

- (3) (4) และ (5) มีวาระดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

หรืออาจได้รับเลือกหรือได้รับตั้งใหม่ก็ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายาสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา 14 (3) (4) และ (5) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ถอดถอน
- (4) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา 14 (3) (4) และ (5) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้มีการเลือกหรือตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้รับเลือก หรือได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา 14 (5) เพิ่มขึ้น ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้เลือกหรือเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยขึ้นใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการเลือกหรือเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่น ขึ้นใหม่แล้ว

มาตรา 16 สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

- (1) วางนโยบายของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- (2) วางระเบียบ ออกประกาศ ข้อกำหนด และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบและออกข้อบังคับสำหรับส่วนงานของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้
- (3) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
- (4) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักวิชา สถาบัน ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ รวมทั้งการแบ่งส่วนงานของหน่วยงานดังกล่าว
- (5) อนุมัติการรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบของสถาบันการศึกษาชั้นสูง และสถาบันวิจัย
- (6) อนุมัติการเปิดสอนและหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด
- (7) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและพิจารณาถอดถอนอธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ
- (8) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ และศาสตราจารย์เกียรติคุณ
- (9) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่น การบรรจุ แต่งตั้ง การให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากงาน ระเบียบวินัย การลงโทษ การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง
- (10) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

LIRT

- (11) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย
- (12) แต่งตั้งคณะกรรมการ อนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อ
กระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย
- (13) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่ได้รับมอบให้เป็นหน้าที่
ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา 17 ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย

- (1) ประธานสภาวิชาการ ได้แก่ อธิการบดี
- (2) กรรมการสภาวิชาการโดยตำแหน่ง ได้แก่ คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน
ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน
หรือศูนย์ และศาสตราจารย์
- (3) กรรมการสภาวิชาการ ที่คณาจารย์ประจำเลือกจากคณาจารย์ประจำ
สำนักวิชา สำนักวิชาละสองคน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภาวิชาการตาม (3)
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภาวิชาการแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาวิชาการ
โดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา 18 กรรมการสภาวิชาการตามมาตรา 17 (3) มีวาระการดำรง
ตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระ กรรมการสภาวิชาการตามมาตรา 17 (3)
พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก

(3) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภาวิชาการในประเภทนั้น

ในกรณีที่กรรมการสภาวิชาการตามมาตรา 17 (3) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งคนแทน

ในกรณีที่กรรมการสภาวิชาการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้เลือกกรรมการสภาวิชาการขึ้นใหม่ ให้กรรมการสภาวิชาการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการเลือกกรรมการสภาวิชาการอื่นขึ้นใหม่แล้ว

มาตรา 19 สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (1) พิจารณากำหนดหลักสูตร การสอน และการวัดผลการศึกษา
- (2) เสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
- (3) เสนอการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกสำนักวิชา สถาบัน ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ รวมทั้งการเสนอแบ่งส่วนงานในหน่วยงานดังกล่าว
- (4) พิจารณาการรับสถาบันวิชาการชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย
- (5) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (6) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ
- (7) พิจารณาให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งหัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถาบันวิจัย และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถาบันวิจัย
- (8) จัดหาวิธีการอันจะทำให้การศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

แก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเจริญยิ่งขึ้น

(9) พิจารณาให้ความเห็นแก่สภามหาวิทยาลัยในเรื่องเกี่ยวกับวิชาการ
ของมหาวิทยาลัย

(10) ให้คำปรึกษาแก่อธิการบดีและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัย
หรืออธิการบดีมอบหมาย

(11) แต่งตั้งคณะกรรมการ อนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำ
การใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ

มาตรา 20 การประชุมของสภามหาวิทยาลัยและการประชุมของสภาวิชาการ
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 21 ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงาน
ของมหาวิทยาลัยและอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดี
และผู้ช่วยอธิการบดี ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบ
ตามเพื่ออธิการบดีมอบหมาย

มาตรา 22 อธิการบดีนั้นจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคล
ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 23

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
ใหม่อีกได้

รองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจาก
บุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 23

ผู้ช่วยอธิการบดี ให้อธิการบดีเป็นผู้แต่งตั้งจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 27
เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจาก
ตำแหน่งด้วย

มาตรา 23 อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติได้รับปริญญาชั้นใด
ชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง
และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่
สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์บริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

มาตรา 24 อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (1) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ
ข้อกำหนด รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย
- (2) ควบคุมบุคลากร การเงิน พัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย
ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (3) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอนพนักงานและลูกจ้าง รวมทั้งดำเนินการบริหาร
งานบุคคลตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (4) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยและดูแลให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและ
แผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (5) จัดหาทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจของ
มหาวิทยาลัยเพื่อให้บรรลุความเป็นเลิศทางวิชาการ
- (6) เป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป
- (7) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
ต่อสภามหาวิทยาลัย
- (8) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัยหรือตามที่
สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา 25 ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้
รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีที่อธิการบดี

LIRT

มอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมายให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดีตามความในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 23 เป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา 26 ในสำนักวิชาหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสำนักวิชา และจะให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 27

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีเป็นผู้แต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 27

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา 27 คณบดีและรองคณบดีจะต้องมีคุณสมบัติได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา 28 ในสำนักวิชาหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำสำนักวิชา ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธาน รองคณบดี หัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และมีกรรมการที่คณาจารย์ประจำในสำนักวิชาเลือกจากคณาจารย์ประจำในสำนักวิชามีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการโดยตำแหน่ง

LIRT

กรรมการที่คณาจารย์ประจำในสำนักวิชาเลือกตามวรรคหนึ่งจะเป็นคณาจารย์ประจำในสาขาวิชาหรือสถานวิจัยเดียวกันเกินหนึ่งคนไม่ได้

ถ้าไม่มีการแบ่งสาขาวิชาหรือสถานวิจัย หรือมีแต่ไม่ถึงสี่สาขาวิชาหรือสถานวิจัย ให้คณาจารย์ประจำในสำนักวิชาเลือกกรรมการประจำสำนักวิชาเพิ่มเติมให้ได้จำนวนทั้งหมด ไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำสำนักวิชาแต่งตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นเลขานุการของคณะกรรมการประจำสำนักวิชา

กรรมการประจำสำนักวิชาที่คณาจารย์ประจำในสำนักวิชาเลือกให้มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับเลือกใหม่อีกได้

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการประจำสำนักวิชาที่คณาจารย์ประจำในสำนักวิชาเลือกว่างลงก่อนครบวาระและได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับเลือกขึ้นแทนอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการเลือกกรรมการเพิ่มขึ้น ให้ผู้ที่ได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับเลือกไว้ก่อนแล้วนั้น

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการประจำสำนักวิชา และการประชุมของคณะกรรมการประจำสำนักวิชา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 29 คณะกรรมการประจำสำนักวิชา มีอำนาจและหน้าที่พิจารณาดำเนินงานด้านบริหารและวิชาการของสำนักวิชา และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ หรืออธิการบดีมอบหมาย

มาตรา 30 ในกรณีที่มีการแบ่งสาขาวิชา สถานวิจัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัย ให้มีหัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชา หรือสถานวิจัยคนหนึ่ง

LIRT

เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของหน่วยงานดังกล่าว และอาจมีรองหัวหน้าหน่วยงานดังกล่าวคนหนึ่งเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าหน่วยงานมอบหมาย

หัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัย และรองหัวหน้าหน่วยงานดังกล่าว ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยซึ่งได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

การแต่งตั้งหัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัย ให้อธิการบดีแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย ส่วนรองหัวหน้าหน่วยงานดังกล่าว ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของหัวหน้าหน่วยงานนั้น ๆ

หัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัย มีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

เมื่อหัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัยพ้นจากตำแหน่ง ให้รองหัวหน้าหน่วยงานดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา 31 ในสถาบัน ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ ให้มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของหน่วยงานดังกล่าว และอาจมีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ คนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์มอบหมาย

LIRT

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และคุณสมบัติของผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา 26 และมาตรา 27 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 32 การจัดให้มีคณะกรรมการประจำและการจัดระบบบริหารงาน ภายในสถาบัน ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 33 หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ หัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มี ฐานะเทียบเท่าสถานวิจัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด 3

การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา 34 ให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตาม ประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีสมุดบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์และหนี้สินที่แสดง กิจการที่เป็นอยู่ตามความเป็นจริงและตามที่ควร ตามประเภทงานพร้อมด้วยข้อความอันเป็น ที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา 35 ให้มหาวิทยาลัยจัดทำงบดุลและบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีภายใน แก่สภวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา 36 ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย

และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยทุกรอบปี

มาตรา 37 ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามอธิการบดี รองอธิการบดี พนักงาน และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

มาตรา 38 ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อสภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรี

ให้มหาวิทยาลัยเผยแพร่รายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้น แสดงบัญชีงบดุล และบัญชีทำการที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว พร้อมทั้งแสดงผลงานของมหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมาและแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไป ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

หมวด 4

การกำกับและควบคุม

มาตรา 39 รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับและควบคุมโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา 5 และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี

มาตรา 40 บรรดาเรื่องที่มหาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี ตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

หมวด 5

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา 41 คณาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

- (1) ศาสตราจารย์
- (2) รองศาสตราจารย์
- (3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (4) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 42 อธิการบดีโดยความเห็นชอบของสภาวิชาการ อาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมิได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของคณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 43 ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 44 ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของสภาวิชาการ อาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญ เพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 45 บุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ตามความในหมวดนี้ ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้

(1) ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือศาสตราจารย์เกียรติคุณ ใช้อักษรย่อ ศ.

(2) รองศาสตราจารย์ หรือรองศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ รศ.

(3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ผศ.

หมวด 6

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา 46 ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา 47 มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 48 สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา 49 สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตร บัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาวิชาใดได้ ดังนี้

(1) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาหนึ่ง สาขาวิชาใดภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว

(2) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาหนึ่ง สาขาวิชาใดก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(3) ประกาศนียบัตรออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา 50 มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัย เห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้เป็นปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำผู้ดำรง ตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และวิธีการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย

มาตรา 51 มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเป็มวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เป็มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็นข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

ครูวิทยฐานะ เป็มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 52 สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

LIRT

หมวด 7

บทกำหนดโทษ

มาตรา 53 ผู้ใดใช้ครุฑวิthyฐานะ เจิมวิthyฐานะ ครอบประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิ์ที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือตำแหน่งของมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ จะใช้ หรือมีวิthyฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 54 ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ และเงินงบประมาณของ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่จังหวัด นครศรีธรรมราช ไปเป็นของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 55 ระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง เลือก หรือเลือกตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา 14 ให้ สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ปลัดกระทรวงการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงาน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช และผู้ทรงคุณวุฒิ ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวน 4 คน เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

LIRT

เป็นกรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 56 ในวาระเริ่มแรก ให้มหาวิทยาลัยมีส่วนงาน ดังนี้

- (1) สำนักงานอธิการบดี
- (2) สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร
- (3) สำนักวิชาเทคโนโลยีทรัพยากร
- (4) สำนักวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- (5) สำนักวิชาวิทยาการจัดการ
- (6) สำนักวิชาวิทยาศาสตร์
- (7) สำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- (8) สำนักวิชาศิลปศาสตร์
- (9) สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์
- (10) สถาบันวิจัยและพัฒนา
- (11) ศูนย์คอมพิวเตอร์
- (12) ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- (13) ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา
- (14) ศูนย์บริการการศึกษา
- (15) ศูนย์บริการวิชาการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ขอเชิญท่านรองนายกฯ ครี

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ จัดตั้งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

เหตุผล เนื่องจากในปัจจุบันการจัดให้มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างไม่เพียงพอ
แก่ความต้องการของประชาชน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดให้มีสถาบันอุดมศึกษา
ในส่วนภูมิภาคยังมีจำนวนจำกัด ทำให้การกระจายโอกาสทางการศึกษา และการกระจาย
การพัฒนาไปสู่ภูมิภาคและชนบทกระทำไม่ได้เต็มที่ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวรวมทั้งให้สอดคล้อง
สนองตอบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศที่มุ่งกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ และ
เห็นสมควร จัดตั้งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นมหาวิทยาลัยภูมิภาค
ของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีผู้อภิปราย ผมจะ
ขอมติที่ประชุมว่า จะเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใด
เห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นไม่สมควร
รับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี รับหลักการนะครับ
คณะกรรมการ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายเกษม สุวรรณกุล (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย) : คณะรัฐมนตรี
ขอเสนอคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา แปรญัตติภายใน 3 วัน

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีขอเสนอ
ให้คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา แปรญัตติภายใน 3 วัน ที่ประชุม
ไม่ขัดข้อง ก็เป็นไปตามนั้นนะครับ

ต่อไป 4.3 ร่างพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และ
พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/3000

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

17 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติโบราณสถาน
โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผล ~~ขอ~~ขอได้โปรดนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ
และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และ
พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ดังต่อไปนี้

- (1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 เพื่อแก้ไขบทนิยามคำว่า "โบราณสถาน" และ
"ศิลปวัตถุ" ให้มีความหมายชัดเจนขึ้น และเพิ่มบทนิยามคำว่า "สิ่งเทียมโบราณวัตถุ"
"สิ่งเทียมศิลปวัตถุ" และ "ทำเทียม"
- (2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 เพื่อให้ข้อริบตีมอบหมายผู้กระทำแทนในการ
ออกหนังสืออนุญาตและใบอนุญาตได้กว้างขวางยิ่งขึ้น
- (3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง
กำหนดค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมได้
- (4) เพิ่มมาตรา 9 ทวิ และมาตรา 13 ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10
มาตรา 10 ทวิ มาตรา 13 มาตรา 16 และมาตรา 27 เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์
การคุ้มครองดูแลรักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ และศิลปวัตถุ
- (5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 14 และเพิ่มมาตรา 14 ทวิ เพื่อให้ข้อริบตี
มีอำนาจจัดซื้อโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่สมควรเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติและดำเนินการ
สำรวจโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่มีอายุตั้งแต่สมัยอยุธยาขึ้นไปเพื่อจัดทำทะเบียน
- (6) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 18 เพื่อให้ข้อริบตีมีอำนาจอนุมัติให้โอนโบราณวัตถุ

LIRT

หรือศิลปวัตถุซึ่งมีเหมือนกันอยู่มากและเกินต้องการได้

(7) เพิ่มมาตรา 18 ทวิ เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่ควบคุมการทำเทียม โดยให้ผู้ผลิตสิ่งเทียมโบราณวัตถุ หรือสิ่งเทียมศิลปวัตถุดังกล่าวต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด และต้องแสดงให้เห็นปรากฏ ที่สิ่งที่ตนผลิตด้วยว่าเป็นสิ่งที่ได้ทำเทียมขึ้น

(8) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19 มาตรา 19 ทวิ มาตรา 20 และมาตรา 22 และเพื่อ มาตรา 19 ตี และมาตรา 24 ทวิ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการขอใบแทนใบอนุญาต และเพิ่มบทบัญญัติ เกี่ยวกับการอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีในกรณีที่ยื่นขอรับใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต

(9) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 21 และเพิ่มมาตรา 21 ทวิ และมาตรา 21 ตี เพื่อปรับปรุงอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

(10) เพิ่มมาตรา 23 ทวิ เพื่อให้อำนาจอธิบดีส่งหรือนำขึ้นส่วนโบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุออกนอกราชอาณาจักร เพื่อการวิเคราะห์หรือวิจัยโดยไม่ต้องนำหรือส่งกลับคืนได้

(11) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24 เพื่อแก้ไขหลักเกณฑ์ในการพิสูจน์โบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุที่เป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน

(12) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 26 เพื่อให้อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้เก็บรักษา โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่เป็นทรัพย์สินของแผ่นดินและอยู่ในความดูแลรักษาของกรมศิลปากร ไว้ ณ สถานที่อื่นนอกจากพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติได้

(13) เพิ่มหมวด 4 ทวิ มาตรา 30 ทวิ มาตรา 30 ตี มาตรา 30 จัตวา และมาตรา 30 เบญจ เพื่อเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

(14) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและปรับปรุงอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(15) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้เหมาะสมกับภาระทาง เศรษฐกิจและค่าของเงินในปัจจุบัน

LIRT

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมและไม่รัดกุมเพียงพอในด้านการคุ้มครองดูแลรักษา การบูรณะและการซ่อมแซมโบราณสถาน โบราณวัตถุ และศิลปวัตถุ และกำหนดอัตราโทษไว้ต่ำมาก ทำให้มีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการลักลอบขุดค้น และทำลายโบราณสถาน ลักลอบนำหรือส่งโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่มีคุณค่าทางศิลปประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดีออกนอกราชอาณาจักรมากขึ้น นอกจากนี้ ปรากฏว่าในปัจจุบันมีการผลิตและการค้าสิ่งเทียมโบราณวัตถุและสิ่งเทียม ศิลปวัตถุเป็นจำนวนมาก สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ให้เหมาะสมเพื่อให้การคุ้มครองดูแลรักษา การบูรณะ การซ่อมแซมโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และการควบคุมการผลิตและการค้าสิ่งเทียมโบราณวัตถุ หรือสิ่งเทียมศิลปวัตถุ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับใบอนุญาตและหนังสืออนุญาต อัตราโทษและอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้เหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ
และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ
ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

.....
.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ
ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า "โบราณสถาน" ในมาตรา 4
แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
พ.ศ. 2504 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

"โบราณสถาน" หมายความว่า สิ่งหาปริมาตรซึ่งโดยอายุหรือโดยลักษณะแห่งการก่อสร้าง หรือโดยหลักฐานเกี่ยวกับประวัติของสิ่งหาปริมาตรนั้น เป็นประโยชน์ในทางศิลป ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี ทั้งนี้ ให้รวมถึงสถานที่ที่เป็นแหล่งโบราณคดี แหล่งโบราณคดี แหล่งประวัติศาสตร์ และอุทยานประวัติศาสตร์ด้วย"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า "ศิลปวัตถุ" ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ศิลปวัตถุ" หมายความว่า สิ่งที่ทำด้วยฝีมืออย่างประณีตและมีคุณค่าสูงในทางศิลป"

มาตรา 5 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า "สิ่งเทียมโบราณวัตถุ" "สิ่งเทียมศิลปวัตถุ" และ "ทำเทียม" ระหว่างบทนิยามคำว่า "ศิลปวัตถุ" และคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ดังต่อไปนี้

"สิ่งเทียมโบราณวัตถุ" หมายความว่า สิ่งที่ทำเทียมโบราณวัตถุหรือส่วนของโบราณวัตถุที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือที่อยู่ในความครอบครองของกรมศิลปากร

"สิ่งเทียมศิลปวัตถุ" หมายความว่า สิ่งที่ทำเทียมศิลปวัตถุหรือส่วนของศิลปวัตถุที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือที่อยู่ในความครอบครองของกรมศิลปากร

"ทำเทียม" หมายความว่า เลียนแบบ จำลอง หรือทำเอาอย่างด้วยวิธีการใด ๆ ให้เหมือนหรือคล้ายของจริง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีขนาด รูปลักษณะ และวัสดุอย่างเดิมหรือไม่"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 5 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

"มาตรา 5 การออกหนังสืออนุญาตและการออกใบอนุญาตซึ่งอธิบดีต้องกระทำ

LIRT

ตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดีจะมอบหมายให้ข้าราชการในกรมศิลปากรซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่
ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไปกระทำการแทน หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ใด
เป็นผู้กระทำการแทนสำหรับท้องที่นั้นก็ได้ การมอบหมายให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อได้มีประกาศมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ใดกระทำการแทน
อธิบดีตามความในวรรคหนึ่งแล้ว คำขอรับหนังสืออนุญาตและใบอนุญาตให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการ
จังหวัดแห่งท้องที่นั้น

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตรา
ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้"

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 9 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน
โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

"มาตรา 9 ทวิ โบราณสถานตามมาตรา 9 ที่ได้จัดให้มีการเรียกเก็บค่าเข้าชม
หรือค่าบริการอื่นเป็นปกติธุระ หรือจัดเก็บผลประโยชน์ใด ๆ อันเกิดจากโบราณสถานนั้น
ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมทั้งหมด
หรือบางส่วนตามที่อธิบดีกำหนด

การกำหนดค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมโบราณสถานตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดี
แต่งตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง
ร่วมเป็นกรรมการด้วย"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน
โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

"มาตรา 10 ห้ามมิให้ผู้ใดซ่อมแซม แก้ไข เปลี่ยนแปลง รื้อถอน ต่อเติม ทำลาย เคลื่อนย้าย โบราณสถานหรือส่วนต่าง ๆ ของโบราณสถาน หรือขุดค้นสิ่งใด ๆ หรือปลูกสร้างอาคารภายในบริเวณโบราณสถาน เว้นแต่จะกระทำตามคำสั่งของอธิบดี หรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี และถ้าหนังสืออนุญาตนั้นกำหนดเงื่อนไขไว้ประการใด ก็ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นด้วย"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 308 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 10 ทวิ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในโบราณสถานเพื่อตรวจดูว่าได้มีการซ่อมแซม แก้ไข เปลี่ยนแปลง รื้อถอน ต่อเติม ทำลาย เคลื่อนย้าย โบราณสถาน หรือส่วนต่าง ๆ ของโบราณสถาน หรือมีการขุดค้นสิ่งใด ๆ หรือปลูกสร้างอาคารภายในบริเวณโบราณสถานหรือไม่ ในการนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจยึดหรืออายัดวัตถุที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเป็นวัตถุที่ได้มาจากการขุดค้นในบริเวณโบราณสถานได้"

การตรวจ ยึดหรืออายัดตามความในวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก และเมื่อดำเนินการตรวจ ยึดหรืออายัดแล้ว ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้รายงานต่ออธิบดี ในเขตจังหวัดอื่นให้รายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดและอธิบดีเพื่อทราบ"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 13 เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาพ ความปลอดภัย ความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของโบราณสถานที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้ผู้เข้าชมปฏิบัติในระหว่างเข้าชมได้ และจะกำหนดให้ผู้เข้าชม

LIRT

เสียค่าเข้าชมหรือค่าบริการอื่นด้วยก็ได้

การจัดให้เข้าชมโบราณสถานที่มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยเรียกเก็บค่าเข้าชมหรือค่าบริการอื่น ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบก่อน และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 13 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

"มาตรา 13 ทวิ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการศึกษาและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม อธิบดีมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้บุคคลใดเข้าไปดำเนินการใด ๆ เพื่อหาผลประโยชน์ในบริเวณสถานที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้วและมีใช่เป็นโบราณสถานที่มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยให้ผู้รับอนุญาตออกค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทั้งสิ้น และผู้รับอนุญาตต้องจ่ายเงินค่าสิทธิ ค่าตอบแทน และค่าธรรมเนียมอื่นให้แก่กรมศิลปากรเพื่อสมทบกองทุนโบราณคดี ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 14 เมื่ออธิบดีเห็นว่าโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุใดที่มีได้อยู่ในความครอบครองของกรมศิลปากร มีประโยชน์หรือคุณค่าในทางศิลป ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดีเป็นพิเศษ อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาขึ้นทะเบียนโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุนั้น

ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่าโบราณวัตถุใดไม่ว่าจะได้ขึ้นทะเบียนแล้วหรือไม่ หรือศิลปวัตถุใดที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้ว สมควรสงวนไว้เป็นสมบัติของชาติ อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุนั้นเป็น โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่ห้ามทำการค้า และหากเห็นสมควรเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ ให้อธิบดีมีอำนาจจัดซื้อ

LIRT

โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุนั้นไว้ได้"

มาตรา 13 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 14 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

"มาตรา 14 ทวิ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และการจัดทำทะเบียนโบราณวัตถุ
หรือศิลปวัตถุที่มีอายุตั้งแต่สมัยอยุธยาขึ้นไป ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา
กำหนดในเขตท้องที่ใดเป็นเขตสำรวจโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุนั้น โดยให้เจ้าของหรือ
ผู้ครอบครองแจ้งปริมาณ รูปพรรณ และสถานที่เก็บรักษาโบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุนั้นต่ออธิบดี
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

เมื่อได้มีประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจ
เข้าไปในเคหสถานของเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือสถานที่เก็บรักษาโบราณวัตถุ
หรือศิลปวัตถุนั้นระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือระหว่างเวลาทำการ เพื่อประโยชน์
ในการจัดทำทะเบียน และในกรณีเห็นว่าโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุใดมีประโยชน์หรือคุณค่า
ในทางศิลป ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดีเป็นพิเศษ ให้อธิบดีมีอำนาจดำเนินการตาม
มาตรา 14 ได้"

มาตรา 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน
โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 16 ในกรณีที่โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้วชำรุด หักพัง
เสียหาย สูญหาย หรือมีการย้ายสถานที่เก็บรักษา ให้ผู้ครอบครองโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุนั้น
แจ้งเป็นหนังสือไปยังอธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันชำรุด หักพัง เสียหาย สูญหาย
หรือมีการย้ายนั้น"

มาตรา 15 ให้ยกเลิกความในมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน
โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

"มาตรา 18 โบราณวัตถุและศิลปวัตถุที่เป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน และอยู่ในความดูแลรักษาของกรมศิลปากรจะโอนกันมิได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจแห่งบทกฎหมาย แต่ถ้าโบราณวัตถุและศิลปวัตถุใดมีเหมือนกันอยู่มากเกินต้องการ อธิบดีจะอนุญาตให้โอนโดยวิธีขายหรือแลกเปลี่ยนเพื่อประโยชน์แห่งพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หรือให้เป็นรางวัล หรือเป็นค่าแรงงานแก่ผู้ขุดค้นก็ได้"

มาตรา 16 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 18 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

"มาตรา 18 ทวิ โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่อยู่ในความครอบครองของกรมศิลปากร หรือที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้และมีประโยชน์หรือคุณค่าในทางศิลป ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดีเป็นพิเศษ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุนั้นเป็นโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่ควบคุมการทำเทียม

เมื่อได้มีประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว การผลิต การค้า หรือมิไว้ในสถานที่ทำการค้าซึ่งสิ่งเทียมโบราณวัตถุหรือสิ่งเทียมศิลปวัตถุที่ควบคุมการทำเทียมนั้น ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา และให้ผู้ประสงค์จะผลิตสิ่งเทียมโบราณวัตถุหรือสิ่งเทียมศิลปวัตถุที่ควบคุมการทำเทียมแจ้งรายการสิ่งที่ตนจะผลิตต่ออธิบดีพร้อมทั้งต้องแสดงให้ปรากฏที่สิ่งที่ตนผลิตนั้นด้วยว่าเป็นสิ่งที่ได้ทำเทียมขึ้น

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคสองแล้ว ให้อธิบดีแจ้งรายชื่อผู้ผลิตและรายการสิ่งเทียมโบราณวัตถุและสิ่งเทียมศิลปวัตถุที่ควบคุมการทำเทียมที่จะผลิตนั้นต่ออธิบดีกรมศุลกากรเพื่อประโยชน์ในการส่งหรือนำออกนอกราชอาณาจักรด้วย"

มาตรา 17 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 19 ทวิ ผู้ใดประสงค์จะทำการค้าโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่มิได้ห้าม

LIRT

ทำการค้าตามมาตรา 14 วรรคสอง ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขอรับใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด"

มาตรา 18 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 308 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 19 ทวิ ผู้ใดจะแสดงโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุโดยเรียกเก็บค่าเข้าชม หรือค่าบริการอื่น ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบก่อน และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา 19 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 19 ตริ แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

"มาตรา 19 ตริ ใบอนุญาตตามมาตรา 19 ให้มีอายุใช้ได้จนถึงวันที่ 13 ธันวาคมของปีที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่ออธิบดีก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ถ้ามีการอุทธรณ์การต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคสามก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัย รัฐมนตรีจะส่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนเมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์ก็ได้”

มาตรา 20 ให้ยกเลิกความในมาตรา 20 และมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 20 ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 19 ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการค้า และให้ผู้รับใบอนุญาตทำบัญชีรายการโบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุ หรือสิ่งเทียมโบราณวัตถุหรือสิ่งเทียมศิลปวัตถุที่ควบคุมการทำเทียมที่อยู่ในความครอบครองของตนและรักษาบัญชีนั้นไว้ ณ สถานที่ดังกล่าว ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 21 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่ทำการค้า สถานที่แสดง หรือสถานที่เก็บรักษาโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ หรือสิ่งเทียมโบราณวัตถุหรือสิ่งเทียมศิลปวัตถุระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจว่าได้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ หรือเพื่อตรวจว่ามีโบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุ หรือสิ่งเทียมโบราณวัตถุหรือสิ่งเทียมศิลปวัตถุที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือมีสิ่งเทียมโบราณวัตถุหรือสิ่งเทียมศิลปวัตถุที่ได้ปฏิบัติตามประกาศที่อธิบดีกำหนดตาม มาตรา 18 ทวิ อยู่ในสถานที่นั้นหรือไม่ และในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามิได้มีการปฏิบัติ ให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ หรือสิ่งเทียมโบราณวัตถุ หรือสิ่งเทียมศิลปวัตถุที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือสิ่งเทียมโบราณวัตถุหรือสิ่งเทียมศิลปวัตถุที่ได้ปฏิบัติตามประกาศที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา 18 ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มีอำนาจยึดหรืออายัดโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ หรือสิ่งเทียมโบราณวัตถุหรือสิ่งเทียมศิลปวัตถุ นั้น เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีได้"

มาตรา 21 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 21 ทวิ และมาตรา 21 ตรี แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

"มาตรา 21 ทวิ ในการปฏิบัติหน้าที่ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อเจ้าของ ผู้ครอบครอง ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในสถานที่ทำการตรวจสอบตามมาตรา 14 ทวิ หรือ มาตรา 21 และให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้ที่เกี่ยวข้องดังกล่าว อำนวยความสะดวกตามสมควร

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 21 ตรี ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา"

มาตรา 22 ให้ยกเลิกความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 22 ห้ามมิให้ผู้ใดส่งหรือนำโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุไม่ว่าโบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุนั้นจะเป็นโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้วหรือไม่ ออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขอรับใบอนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ศิลปวัตถุที่มีอายุไม่เกินห้าปีและไม่ได้ขึ้น ทะเบียน และการนำโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุผ่านราชอาณาจักร"

LIRT

มาตรา 23 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 23 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

"มาตรา 23 ทวิ ในกรณีที่มีความจำเป็นที่ต้องส่งหรือนำโบราณวัตถุ
หรือศิลปวัตถุ หรือชิ้นส่วนของโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่อยู่ในความครอบครองของกรมศิลปากร
ออกนอกราชอาณาจักรเพื่อการศึกษา การวิเคราะห์ การวิจัย การซ่อมแซม หรือประกอบ
ให้อธิบดีมีอำนาจส่งหรือนำโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ หรือชิ้นส่วนของโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ
ออกนอกราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวได้ เว้นแต่เป็นชิ้นส่วนของโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ
ที่ต้องนำไปแปรสภาพหรือทำลายไปโดยกระบวนการวิเคราะห์ หรือการวิจัยนั้น อธิบดีจะส่ง
หรือนำออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ต้องนำกลับก็ได้"

มาตรา 24 ให้ยกเลิกความในมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน
โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 308 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

"มาตรา 24 โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่ซ่อนหรือฝังหรือทอดทิ้งโดยพฤติการณ์
ซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถอ้างว่าเป็นเจ้าของได้ ไม่ว่าที่ที่ซ่อนหรือฝังหรือทอดทิ้งจะอยู่ในกรรมสิทธิ์
หรือความครอบครองของบุคคลใดหรือไม่ ให้ตกเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน ผู้เก็บได้ต้องส่งมอบ
แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา แล้วมีสิทธิจะได้รับรางวัลไม่เกินหนึ่งในสามแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น

ให้อธิบดีตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนเป็นผู้พิจารณา
กำหนดค่าของทรัพย์สินและเงินรางวัลตามวรรคหนึ่ง ผู้เก็บได้มีสิทธิอุทธรณ์การกำหนดของ
คณะกรรมการเป็นหนังสือต่ออธิบดีภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบการกำหนด คำวินิจฉัย
ของอธิบดีให้เป็นที่สุด"

LIRT

มาตรา 25 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 24 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

"มาตรา 24 ทวิ ในกรณีที่ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้สูญหาย
หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่ออธิบดีภายใน
สิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา 26 ให้ยกเลิกความในมาตรา 26 และมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติ
โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 26 โบราณวัตถุและศิลปวัตถุซึ่งเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินและอยู่ใน
ความดูแลรักษาของกรมศิลปากรนั้น จะเก็บรักษาไว้ ณ สถานที่อื่นใดนอกจากพิพิธภัณฑสถาน
แห่งชาติมิได้ แต่ในกรณีที่ไมอาจหรือไม่สมควรจะนำมาเก็บรักษา ณ พิพิธภัณฑสถาน
แห่งชาติและได้รับอนุญาตจากอธิบดีแล้วจะเก็บรักษาไว้ ณ พิพิธภัณฑอื่น วัด หรือสถานที่
ของทางราชการก็ได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ต้องอนุญาตให้นำโบราณวัตถุ
หรือศิลปวัตถุไปแสดง ณ ที่ใด ๆ เป็นการชั่วคราว หรือในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งให้นำโบราณวัตถุ
หรือศิลปวัตถุออกจากพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเพื่อประโยชน์ในการซ่อมแซมหรือบูรณะ

ในกรณีที่โบราณวัตถุและศิลปวัตถุใดมีเหมือนกันหลายชิ้น อธิบดีจะอนุญาต
ให้กระทรวง ทบวง กรมใดเป็นผู้เก็บรักษาโบราณวัตถุและศิลปวัตถุนั้นบางชิ้นก็ได้

มาตรา 27 เพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยและความ
เป็นระเบียบเรียบร้อยของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง

LIRT

กำหนดให้ผู้เข้าชมปฏิบัติในระหว่างเข้าชมได้ และจะกำหนดให้ผู้เข้าชมเสียค่าเข้าชม หรือค่าธรรมเนียมอื่นด้วยก็ได้"

มาตรา 27 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 4 ทวิ การพักใช้และการเพิกถอน ใบอนุญาต มาตรา 30 ทวิ มาตรา 30 ตริ มาตรา 30 จัตวา และมาตรา 30 เบญจ แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

"หมวด 4 ทวิ

การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 30 ทวิ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้มีกำหนดครั้งละไม่เกินหกสิบวัน แต่ในกรณีที่มีการฟ้อง ผู้รับใบอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดีจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ระหว่าง ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นไม่ได้

มาตรา 30 ตริ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า กระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้หรือฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตได้

ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้อีก ไม่ได้จนกว่าจะพ้นสองปีนับตั้งแต่วันที่ถูกระเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 30 จัตวา คำสั่งพักใช้และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือ แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบตัวหรือบุคคลดังกล่าวไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่ง

LIRT

ไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ที่สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือภูมิสำเนาของผู้รับใบอนุญาต นั้น และให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

คำสั่งพักใช้และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งจะโฆษณาในหนังสือพิมพ์ หรือโดยวิธีอื่นด้วยก็ได้

มาตรา 30 เบญจ ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตนั้น"

มาตรา 28 ให้ยกเลิกความในมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 308 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

"มาตรา 31 ผู้ใดเก็บได้ซึ่งโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่ซ่อนหรือฝังหรือทอดทิ้ง โดยพฤติการณ์ซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถอ้างว่าเป็นเจ้าของได้ และเบียดบังเอาโบราณวัตถุหรือ ศิลปวัตถุนั้นเป็นของตนหรือของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 29 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 31 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

"มาตรา 31 ทวิ ผู้ใดซ่อนเร้น จำหน่าย เอาไปเสีย หรือรับซื้อ รับจํานำ หรือรับไว้โดยประการใด ๆ ซึ่งโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุอันได้มาโดยการกระทำความผิดตาม มาตรา 31 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

LIRT

ถ้าการกระทำผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำไปเพื่อการค้า ผู้กระทำผิดต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 30 ให้ยกเลิกความในมาตรา 32 และมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติ
โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 308 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 32 ผู้ใดบุกรุกโบราณสถาน หรือทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้
เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งโบราณสถาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำต่อโบราณสถานที่ได้ขึ้น
ทะเบียนแล้ว ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 33 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า ทำให้ไร้ประโยชน์
หรือทำให้สูญหายซึ่งโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้ว ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

" มาตรา 31 ให้ยกเลิกความในมาตรา 34 และมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติ
โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 34 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 9 มาตรา 12 มาตรา 13 วรรคสอง
มาตรา 14 ทวิ มาตรา 16 มาตรา 17 หรือมาตรา 20 หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง
ที่ออกตามมาตรา 13 หรือมาตรา 27 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับ
ไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 35 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 10 หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดไว้ในหนังสืออนุญาตตามมาตรา 10 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 32 ให้ยกเลิกความในมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 308 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 36 ผู้ใดทำการค้าโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่ห้ามทำการค้าตามประกาศที่ออกตามมาตรา 14 วรรคสอง หรือฝ่าฝืนมาตรา 15 หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดไว้ในหนังสืออนุญาตตามมาตรา 15 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 33 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 36 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

"มาตรา 36 ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา 18 ทวิ วรรคสอง หรือไม่แจ้งรายการสิ่งที่ตนผลิตต่ออธิบดี หรือไม่แสดงให้ปรากฏสิ่งที่ตนผลิตว่าเป็นสิ่งที่ได้ทำเทียมขึ้นตามมาตรา 18 ทวิ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 34 ให้ยกเลิกความในมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 37 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 19 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 35 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 37 ทวิ และมาตรา 37 ตรี แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

"มาตรา 37 ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 19 ทวิ หรือประกาศที่ออกตาม มาตรา 19 ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 37 ตริ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่อธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 36 ให้ยกเลิกความในมาตรา 38 และมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 308 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 38 ผู้ใดส่งหรือนำโบราณวัตถุที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนออกนอกราชอาณาจักร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 22 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสน สี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 39 ผู้ใดส่งหรือนำโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้วออกนอก ราชอาณาจักร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 22 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท"

มาตรา 37 ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และให้ใช้อัตราค่า ธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

.....

.....

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

อัตราค่าธรรมเนียม

(1) ใบอนุญาตตามมาตรา 19	ฉบับละ 20,000 บาท
(2) ใบอนุญาตตามมาตรา 22	
(ก) ใบรวมวัตถุหรือศิลปวัตถุซึ่งกรมศิลปากรเห็นว่า มีอายุตั้งแต่สมัยอยุธยาขึ้นไป ขึ้นจะไม่เกิน	2,000 บาท
(ข) ใบรวมวัตถุหรือศิลปวัตถุซึ่งกรมศิลปากรเห็นว่า มีอายุต่ำกว่าสมัยอยุธยา ขึ้นจะไม่เกิน	1,000 บาท
(3) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ 100 บาท
(4) การต่ออายุใบอนุญาต	ครึ่งละเท่ากับค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตนั้น

ขอเชิญท่านรัฐมนตรี

นายสมชัย วุฒิปรีชา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธาน และท่านสมาชิกที่เคารพ คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโบราณสถาน
โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เข้าสู่การ
พิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา

หลักการ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมมาตราต่าง ๆ ของพระราชบัญญัติโบราณสถาน
โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ตามที่ปรากฏในเอกสารแล้ว โดยมี
เหตุผลดังนี้

เหตุผล เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ
และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสม
และไม่รัดกุมเพียงพอในด้านการคุ้มครองดูแลรักษา การบูรณะและการซ่อมแซมโบราณสถาน
โบราณวัตถุ และศิลปวัตถุ และกำหนดอัตราโทษไว้ต่ำมาก ทำให้มีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการ
ลักลอบขุดคุ้ย ขุดค้น และทำลายโบราณสถาน ลักลอบนำหรือส่งโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ
ที่มีคุณค่าทางศิลปะ ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดีออกนอกราชอาณาจักรมากขึ้น นอกจากนี้
ปรากฏว่าในปัจจุบันมีการผลิตและการค้าสิ่งเทียมโบราณวัตถุและสิ่งเทียมศิลปวัตถุเป็นจำนวน
มาก สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑ
สถานแห่งชาติ ให้เหมาะสมเพื่อให้การคุ้มครองดูแลรักษา การบูรณะ การซ่อมแซม
โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และการควบคุมการผลิต
และการค้าสิ่งเทียมโบราณวัตถุหรือสิ่งเทียมศิลปวัตถุ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และ
สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับใบอนุญาตและหนังสืออนุญาต อัตราโทษและอัตราค่า
ธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้เหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง
ให้สอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงเสนอมาเพื่อสภานี้ได้โปรดพิจารณาเพื่อประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป

ขอขอบคุณครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์ธรรมบุญ ตรี

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผม ธรรมบุญ ลัดพลี ผมเห็นด้วยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อผ่อนเบาภาระของเอกชนด้วยที่จะต้องเข้ามาช่วยกับปกป้องรักษาคุ้มครองศิลปวัตถุเหล่านี้เพื่อไม่ให้ตกไปถึงต่างชาติ เพราะปัจจุบันมีความต้องการอย่างแรงกล้า โดยเฉพาะอำนาจเงินจากบางประเทศไม่เข้าใครออกใคร อย่างเช่น ประเทศญี่ปุ่น ผมเคยตรง ๆ ได้เข้ามาทดแทนทางยุโรปหรืออเมริกา ซึ่งเมื่อก่อนมีความต้องการในศิลปวัตถุเหล่านี้มาก แล้วก็พยายามทำทุกวิถีทางที่จะให้ได้ไปซึ่งสิ่งของเหล่านี้ ซึ่งมีร้านค้าต่าง ๆ เกิดขึ้นมาก ที่นี้เราได้ออกกฎหมายพยายามจะควบคุม แต่ก็ควบคุมไม่ได้ แม้แต่ในบางสิ่งบางอย่าง ผมกราบเรียนยกตัวอย่างมาแล้วในบางครั้ง อย่างเช่น ดาบของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ที่พระบรมรูปทรงม้า ที่อยู่หน้าพระที่นั่งอนันตสมาคม ก็ยังเคยหายไป ไปตกอยู่ในมือร้านค้า เดชะบุญมีผู้หวังดีเห็นก็รีบมาบอกไปจับกุมกันได้ อันนี้เป็นตัวอย่างอันหนึ่งที่กระผมอยากฝากไว้ว่า ในการควบคุมสิ่งเหล่านี้จำเป็น ไม่ใช่ออกกฎหมายมาอย่างเดียว ในทางปฏิบัติโดยเฉพาะผมกราบเรียนตรง ๆ ในที่นี้ว่า เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของกรมศิลปากรเองก็มีบทบาทในเรื่องนี้ที่ทำให้เกิดรำหืด เกิดเสียหายขึ้น บางครั้งของในพิพิธภัณฑสถานเองก็ถูกยักยอกเอาออกไปเป็นส่วนตัวเอาไปขายเสีย เพราะความไม่รัดกุม เช่น ลงไว้เป็นกล่องแต่ไม่ได้ลงถึงคุณค่าทางศิลปวัตถุว่าสมัยไหนหรือกี่ชิ้น ก็ทำให้เกิดการรำหืดได้ง่าย และอีกประการหนึ่งบางครั้งก็ได้เกิดการปลอมเข้าไปแทนของในพิพิธภัณฑสถาน โดยเจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑสถานเอง มีบ่อย ๆ ที่ไม่เป็นข่าว จับได้ในท้ายรถของผู้ยิ่งใหญ่ในกรมศิลปากรเองที่กำลังจะออกมาก็มี แล้วที่จับได้ที่ร้านค้าก็ปรากฏว่าได้มาจากเจ้าหน้าที่กรมศิลปากรเองเอาไปให้ก็มี ในเรื่องเหล่านี้บางครั้งก็เป็นเรื่องซึ่งทำเทียมออกไป ยากที่เจ้าหน้าที่ที่กรมศิลปากรเองจะดูได้ กระผมอยากให้ทางรัฐบาลผ่านท่านประธานที่เคารพได้สอดส่องในเรื่องเหล่านี้ และถ้ามีความเป็นไปได้ก็อยากจะให้ควบคุมให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น ถ้าจะเพิ่มโทษหนักก็จะดี

LIRT

แต่อันนี้รู้สึกจะไม่ทันกับรถเมล์เที่ยวนี้แล้ว เรือเมล์เที่ยวนี้แล้วก็คงจะต้องปล่อยผ่านไป แต่ว่า
 อย่างไรก็ฝากข้อสังเกตไปว่า ได้กรุณาอุกิลลิตเดอะครับ บ่อย ๆ ครับ แล้วมีบางครั้ง
 ที่กรมศิลปฯ น่าจะทำการริเริ่มเสียเอง ผมได้ฝากไปตั้งแต่สมัยท่านอธิบดีเชื้อฯ แล้วต่อมา
 คุณหญิง อธิบดีเดโชฯ แล้วอธิบดีต่าง ๆ มา ก็ได้ฝากไป เพิ่งจะริเริ่มทำของเทียมเหล่านี้
 ออกมาเอง ไม่ใช่เราปล่อยให้เขาทำเทียมแล้วเรามาควบคุมว่าไม่ให้ทำ หรือบางครั้ง
 เขาทำเทียมมาแล้วเปลี่ยนเอาของแท้ออกไป แล้วเอาของเทียมทำวางไว้ เราก็ไม่รู้
 เพราะฉะนั้นผมฝากไปในเรื่องเหล่านี้ กฎหมายเหล่านี้ไม่มีประโยชน์ ถ้าทางปฏิบัติเราไม่
 ควบคุมเจ้าหน้าที่ของกรมศิลปฯ เอง อย่างตามโบราณสถานบางแห่งเจ้าหน้าที่กรมศิลปฯ เอง
 ก็เป็นผู้ลงมือขุดเสียเอง ทั้ง ๆ ที่ได้งบประมาณไป กลางวันขุดในนามกรมศิลปฯ กลางคืน
 ก็ขุดในนามโจร เพื่อเอาของที่ขุดได้ออกไปโดยที่ตอนกลางวันทำเป็นไม่เจอสิ่งเหล่านี้
 แล้วฝรั่งก็ดี ชาวต่างประเทศก็ดีได้ไปซื้อ ทำให้เป็นภาระหนักให้เอกชนคนไทยต้องไปซื้อ
 ด้วยเงินของตัวเองซึ่งไม่จำเป็น ฝากไว้ด้วยนะครับ แล้วถ้ามีทางที่จะแลกเปลี่ยน ก็ขอให้ดู
 ให้ใกล้ชิด อย่าให้เป็นภาระแลกเปลี่ยนแบบที่เราจะได้แลกเปลี่ยนที่ดินกับที่ดินอะไรแบบนั้น
 อันนี้ขอความกรุณาฝากไว้ด้วย เพราะว่าศิลปวัตถุยิ่งยากที่จะมาประเมินว่า อันไหนมีคุณค่า
 เท่าไร ถ้าเราเปิดให้แลกเปลี่ยนได้ เราจะไม่ทันฝรั่งเขายังเขามีความรู้สูงกว่าเรา ของดี ๆ
 เราจะเอาไปหมด ลูกหลานต่อไปจะต้องขึ้นเรือบินไปดูที่ต่างประเทศ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านได้ฝากข้อสังเกต
 ไว้แยะแล้วนะครับ เชิญคุณพิชัยฯ ครับ

นายพิชัย วาศนาส่ง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอฝากเป็นข้อสังเกต
 เพื่อที่จะให้ติดเอาไว้ว่ารัฐบาลต่อ ๆ ไปนี้จะได้พิจารณาเรื่องพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ
 และโบราณวัตถุเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะว่าเดี๋ยวนี้ปัจจุบันนี้การประเมินราคาของ
 วัตถุโบราณต่าง ๆ แพงอย่างมหาศาล แล้วมีแต่ราคาจะเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ สำคัญที่สุดคือ
 เวลานี้ พบกันว่าประวัติศาสตร์ของชาติไทยเราเนี่ย ไม่ใช่เฉพาะที่เราอยู่แค่สุโขทัยเท่านั้น

แต่บนแผ่นดินที่เราอยู่นี้มีความสำคัญย้อนหลังไปตั้ง 8,000 ปีก่อนคริสตกาล ซึ่งถ้ารวมแล้วจริง ๆ ก็ประมาณหมื่นปี อย่างที่บอกว่าคนที่ปลูกข้าวเจ้าเป็นชาติแรกในโลกนี้ ปรากฏอยู่ในหนังสือว่าเกิดในเมืองไทยนี่เอง การปลูกข้าวเจ้าเพราะว่าที่ดินที่ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาแม่น้ำโขงนี้อุดมสมบูรณ์มาก เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นที่แสวงหากัน สำหรับชาวต่างประเทศแล้วเขาต้องการเอาไปแสดงในพิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ ที่นี้ของเราเวลานี้ก็เริ่มที่จะมีการแพร่หลาย หลายปีมาแล้ว กระผมจำเรื่องนี้ได้ดีทีเดียว ตั้งแต่สมัยขออนุญาตเอ่ยนามท่านท่านอธิบดีธนิต อยู่โพธิ์ ว่าท่านได้รับงบประมาณจากท่านจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ให้ไปดูแลเรื่องของเก่าในบ้านเมืองก็ 30 กว่าปีมาแล้ว แล้วก็ทำกันเรื่อยมาจนบัดนี้ แต่ที่กระผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าหนักใจอย่างยิ่งคือ สถานที่ของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติซึ่งใช้วังหน้าเป็นที่ตั้งอยู่ในขณะนี้ เล็กแล้วไม่พอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานที่เก็บวัตถุโบราณตลอดจนกระทั่งชิ้นศิลปต่าง ๆ ที่ไปรวบรวมเอามาได้ ถึงแม้ว่าปัจจุบันกรมศิลปากรจะได้ไปตั้งพิพิธภัณฑ์สถานตามภาคต่าง ๆ เพื่อจะเก็บศิลปวัตถุที่เกิดขึ้นตามภาคต่าง ๆ เอาไว้ในที่แห่งนั้นไม่เอากลับมาที่กรุงเทพฯ ก็ตาม แต่ในภาคกลางของกรุงเทพมหานครนี้ก็ยังมิมีของที่มีความสำคัญ กระผมได้เข้าไปดูมาเสมอ แล้วได้เข้าไปสนใจ แม้กระทั่งจะอาสาเข้าไปถ่ายรูป ทุกชิ้นให้เก็บเอาไว้ให้เป็นมาตรฐานหรือทำเป็นไปสการอะไรต่าง ๆ ก็เคยมีแผนอยู่ที่จะทำในสมัยหนึ่งที่พิพิธภัณฑ์ฯ ได้เชิญผมไปหารือกันในเรื่องนี้ กระผมได้เข้าไปดูแล้วมีของเสียหายมากเหลือเกินของที่ไปเก็บเอามาที่เป็นของเก่าแล้วไปเก็บเอาเข้ามา เพราะถือว่าเป็นของเย็น หนึ่งใหญ่นี้ หนึ่งใหญ่ที่มาจากราชบุรีเป็นหนึ่งที่ใช้พื้นหนังสือที่ตัวใหญ่มาก แล้วก็สลักเป็นลายไทยทั้งงดงามจริง ๆ แล้วปรากฏว่าไปเอาของเขามาจากวัดเอามาเก็บไว้ ปรากฏว่าฝนตกแล้วลงมาขึ้นเกิดรากินลายต่าง ๆ เสียหาย สิ้นหมดเลย ซึ่งการระมัดระวังอย่างนี้บางทีของมีมากเก็บไว้แล้วดูแลไม่ถึง

อีกประการหนึ่งที่เวลานี้พิพิธภัณฑ์ฯ ที่เป็นอยู่ในขณะนี้ถ้าจะพูดกันตามความเป็นจริงไม่ถูกต้องเลยในลักษณะของการจัดวางเพราะแน่นไปหมด มิรู้จะดูอะไร ด้อยไปดู

LIRT

ก็ไม่ได้ อย่างช้างทรงพระนเรศวร รอบหนึ่งไม่ได้อะไร จะลอยไปรู้ว่าอะไรต่าง ๆ เป็นอย่างไร จะแหงนขึ้นไปดูข้างบนก็ไม่มีหนทาง หรือราชรถต่าง ๆ ก็ไม่ได้มีที่เก็บที่ถูกต้อง เวลานี้ไปเบียดบังอยู่ในวังหน้าซึ่งกระผมเห็นว่า ถ้าวันหนึ่งถ้ารัฐบาลจะใจกว้างพอที่จะหาเงิน ที่มีจำนวนมากพอที่จะสร้างพิพิธภัณฑ์ ขนาดใหญ่ แล้วเอาของต่าง ๆ ไปจัดวางให้ถูกต้อง ตามหลักวิชาการ ผมคิดว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นประโยชน์กับอนุชนรุ่นหลังต่อไปอีกอย่าง มากที่สุด และจะทำให้เกิดความภูมิใจ ในความที่เราอยู่บนแผ่นดินที่มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน มากอย่างเหลือเกิน แล้วถ้าเรามีความสำนึกในเรื่องนี้มากเท่าไร ก็เท่ากับเป็นการป้องกันไม่ให้ คนคิดจะลักลอบออกไปนอกประเทศมากขึ้นเท่านั้น เพราะถ้าคนไทยไม่เข้าใจค่าแล้ว ค่า 10,000 - 20,000 บาท หินก้อนหนึ่งแถมก็ว่าเป็นหินเท่านั้น แกไม่รู้ว่ามีความลึกลับ ซับซ้อนของหินก้อนนั้นมาอย่างไร อย่างที่เรารู้เรื่องทับหลังต่าง ๆ ที่หลุดออกไปต่างประเทศ

อีกประการหนึ่ง ในขณะนี้เรื่องขโมยสมบัตินี้เป็นเรื่องที่ได้มีการดำเนินการ ข้ามประเทศกัน อย่างที่เราได้ยินข่าวว่ามีเรือที่ชื่อ ออสเตรเลียน ไพร์ส เข้ามาแล้ว มาลักลอบเอาสมบัติของเราไป ที่ทางทหารเรือซึ่งผมขอคุณเป็นอย่างยิ่งเหลือเกินที่มีความ ตื่นตัวแล้วไปกักเก็บเอาไว้ได้ ไม่ให้เขาเอาไป เพราะสมบัติทั้งหมดนั้นถ้าประเมินค่าแล้ว ในเอกสารที่ปรากฏตีพิมพ์ในหนังสือ เอเชีย แมกกาซีน บอกว่ามีมูลค่าไม่ต่ำกว่า 15 ล้านดอลลาร์ ซึ่งไม่ใช่เงินน้อยเลยทีเดียว ถ้าเขาจะเอาไปขายหรือไปประมูลขึ้นมาในตลาด หั้ว ๆ ไป แล้วเขาอ้างว่าเขาจะฟ้อง เขามองว่าเขาอยู่ในน่านน้ำสากลไม่ใช่ในน้ำ อาณาเขต 12 ไมล์ เขาเลย 12 ไมล์ออกไปแล้ว แต่ของเราถือว่าน่านน้ำเศรษฐกิจเรา จะต้องควบคุมของเราอยู่ แต่ขอทราบเรียนว่าเมืองไทยนี้ โดยประวัติศาสตร์เป็นที่ค้าขาย ของเรือเป็นจำนวนมากที่เข้าออกอยู่ในย่านนี้ เข้าไปแล้วมีเรือจมอยู่ตั้งแต่เกาะสีชัง เกาะกูด เกาะกง อีกเยอะเลยทีเดียวที่มันกันขึ้นมาได้เสมอ เพราะฉะนั้นการคุ้มครองอย่าง พระราชบัญญัตินี้คงจะดี แต่ว่าต้องมีอุปกรณ์ต้องมีเครื่องมือ ต้องมีความร่วมมือ และต้องมี องค์การต่าง ๆ ที่เข้าไปดูแล และเมื่อได้ของเหล่านี้มาแล้วผมอยากจะกราบเรียนให้ชัดเจน

LIRT

เลยลงไปว่า ต้องมีการทำให้ถูกต้อง ยกตัวอย่างเช่น เวลาเราได้เรือมาทั้งลำนี้ ของในเรือทั้งลำเป็นหมื่นชิ้น ปรากฏว่าถ้าให้คนต่างประเทศมาทำโดยไม่รู้ จะเอาของเหล่านี้ไปกระจัดกระจาย ขายไปที่นั่นที่นี้ที่โน่นแล้วแต่ใครจะประมูลให้ชิ้นไหน ๆ กระจายกันไปหมด แต่ถ้าศึกษากันอย่างถูกต้องตามโบราณคดีแล้วทางพิพิธภัณฑ์ฯ หรือทางประวัติศาสตร์แล้วละก็ เขาจะเอาชิ้นมารวมทั้งเรือด้วย แล้วเอามาทำจำลองให้ดูว่าเป็นอย่างไร ว่าในยุคนั้นสมัยนั้นของเรือลำนี้ในเรือนั้นมีสินค้าอะไรบ้าง อาจจะมีงาช้าง อาจจะมีเครื่องเทศอะไรต่าง ๆ ที่ออกไปจากประเทศไทยของเรา แล้วของบางอันจะเป็นของที่ผลิตจากสังคโลกหรือจากเตาต่าง ๆ ซึ่งมีการเผาเครื่องดินเผาซึ่งถือว่าเป็นฝีมือที่เก่าที่สุดในโลกแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ในประเทศไทย ฝรั่งเศสใจ กระผมคิดว่าเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เรายังจะแตะแล้วก็หนีไป แตะแล้วก็หนีไป พูดกันเดียวเดียว แต่ไม่เคยในเรื่องความลึกในสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นค่าของสมบัติของชาติอย่างมหาศาล ซึ่งกระผมกราบเรียนว่าถ้าหากประเมินค่าแล้วหาค่ามิได้จริง ๆ ของแต่ละชิ้นในบ้านเราถ้ารวมทั้งความเก่าด้วย และความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติด้วย เพราะฉะนั้นกระผมอยากฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลว่ารัฐบาลนี้คงทำอะไรไม่ได้ แต่ขอให้อยู่ในข้อสังเกตว่า ควรจะได้มีการพิจารณาเรื่องการขยายงานพิพิธภัณฑ์ฯ แล้วก็งานทางโบราณคดีเพื่อจะศึกษาค้นคว้าในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ แล้วมีการประเมินราคากันให้ถูกต้องให้รู้ว่ามีสมบัติของชาติอยู่มหาศาลเพียงใด ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่เป็นะครับ
รับหลักการ คณะกรรมาธิการ ท่านรัฐมนตรี

นายสมชัย วุฒิปรีชา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ท่านประธานครับ คณะรัฐมนตรีขอเสนอคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมแปรญัตติ
ภายใน 3 วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลให้ส่ง
คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา แปรญัตติภายใน 3 วัน ที่ประชุมไม่ขัดข้อง
ก็เป็นไปตามนั้นนะครับ

ต่อไป 4.4 ร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/3001

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

17 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กรมเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบัน
 อุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
 พิจารณา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกลางข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
 และเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา
 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ดังนี้

1. แก้ไขบทนิยามของ "สถาบันอุดมศึกษาเอกชน" "ผู้รับใบอนุญาต" และ "นักศึกษา" และกำหนดยกเว้นไม่ใช้พระราชบัญญัตินี้กับสถาบันอุดมศึกษาของคณะสงฆ์ด้วย (มาตรา 5 และมาตรา 6)

2. แก้ไขให้การเปลี่ยนชื่อและการเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี และแก้ไขคุณสมบัติของผู้มีสิทธิขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้กว้างขวางขึ้น และยกเว้นภาษีอากรและค่าธรรมเนียมในการโอนสำหรับการโอนอสังหาริมทรัพย์ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยผู้รับใบอนุญาตและการบริจาคอสังหาริมทรัพย์ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน (มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 12 ทวิ และมาตรา 12 تري)

3. เปลี่ยนแปลงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของทบวงมหาวิทยาลัย และหลักเกณฑ์การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา 20 มาตรา 22 และมาตรา 25)

4. แก้ไขหลักเกณฑ์การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาสถาบัน อำนาจหน้าที่ของสภาสถาบันและผู้บริหารสถาบัน และคุณสมบัติของผู้บริหารสถาบัน (มาตรา 31 มาตรา 33 มาตรา 37 และมาตรา 39)

5. แก้ไขวิธีการแต่งตั้งผู้บริหารสถาบันและคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

LIRT

และให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแจ้งการพ้นจากตำแหน่งของบุคคลดังกล่าวต่อทบวงมหาวิทยาลัย (มาตรา 36 มาตรา 39 มาตรา 44 และมาตรา 71)

6. เพิ่มตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กำหนดให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ และกำหนดหลักเกณฑ์การพ้นจากตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (มาตรา 41 มาตรา 43 และมาตรา 46 ทวิ)

7. แก้ไขให้การดำเนินการบางอย่างของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (มาตรา 14 มาตรา 15 และมาตรา 68)

8. แก้ไขมาตรการต่าง ๆ เพื่อควบคุมการดำเนินกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (มาตรา 63 มาตรา 74 และมาตรา 76)

9. แก้ไขให้ทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้รับบริจาคจากผู้อื่นตกเป็นขององค์การสาธารณกุศลหรือของรัฐเมื่อมีการเลิกสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือเมื่อมีการเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (มาตรา 82 และมาตรา 87)

10. แก้ไขให้มีกระบวนการสอบสวนก่อนที่จะมีการถอดถอนผู้บริหารสถาบันและคณาจารย์ตามมาตรา 85 และมาตรา 86 และให้สิทธิบุคคลดังกล่าวที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นผู้บริหารสถาบันและคณาจารย์ใหม่ได้ (มาตรา 86 ทวิ และมาตรา 86 ตริ)

11. เพิ่มความผิดและปรับปรุงอัตราโทษให้เหมาะสม และให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยมีอำนาจเปรียบเทียบได้ในบางกรณี (มาตรา 90 มาตรา 92 มาตรา 92 ทวิ มาตรา 94 มาตรา 95 มาตรา 101 ทวิ และมาตรา 101 ตริ)

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ได้ใช้บังคับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสมเพื่อส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้แบ่งเบาภาระการจัดการศึกษาชั้นอุดมศึกษาจากรัฐบาล ตลอดจนเพื่อส่งเสริมมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และเพื่อคุ้มครองสาธารณชนจากการโฆษณาชวนเชื่อหรือการกระทำอย่างอื่นที่ไม่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

"ผู้รับใบอนุญาต" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้นำทุนมาจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และหมายความรวมถึงผู้รับโอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกบทนิยาม "นักศึกษา" ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"นักศึกษา" หมายความว่า ผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการหรือตามที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่า ซึ่งเข้ารับการศึกษาศาสนาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือผู้ซึ่งสภาสถาบันอนุมัติให้เข้ารับการศึกษได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎทบวงและ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบัน"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(1) มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น

(2) วิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่จัดตั้งขึ้นโดยกระทรวง ทบวง กรม

(3) วิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นโดยคณะสงฆ์ เพื่อการศึกษาของสงฆ์โดยเฉพาะ

(4) สถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับทบวงการชำนาญพิเศษแห่งสหประชาชาติ หรือรัฐบาลต่างประเทศ"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 มาตรา 11 และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 10 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้ง หรือเปลี่ยนชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

LIRT

หรือเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา 9 เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจาก
รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 11 ผู้ขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะต้อง

(1) เป็นผู้มีความรู้ในที่ดินที่จะใช้เป็นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดย
ที่ดินนั้นต้องมีลักษณะและเนื้อที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือ

(2) เป็นผู้มีความรู้แสดงให้เห็นว่า เมื่อได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนแล้วจะสามารถโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่มีลักษณะและเนื้อที่ตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวงให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 12 ทวิ

มาตรา 12 เมื่อรัฐมนตรีได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นนิติบุคคลนับแต่วันที่รัฐมนตรีได้ออก
ใบอนุญาต

การออกใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้ง หรือเปลี่ยนชื่อ หรือ
เปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 12 ทวิ และมาตรา 12 ตริ
แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522

"มาตรา 12 ทวิ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะต้องโอน
กรรมสิทธิ์ในที่ดินที่มีลักษณะและเนื้อที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยปลอดจากภาระผูกพัน
ใด ๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต เว้นแต่
จะมีเหตุจำเป็นและรัฐมนตรีอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

คณะกรรมการสถาบันมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้

มาตรา 12 ตี การโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ตามมาตรา 12 ทวิ วรรคหนึ่ง และการบริจาคอสังหาริมทรัพย์ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน
เพื่อใช้ในการกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้ได้รับยกเว้นภาษีอากรและค่าธรรมเนียม
การโอนอสังหาริมทรัพย์นั้น"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 14 และมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 14 ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา 13 และ
การแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดดังกล่าวภายหลังที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 10 แล้วต้อง
ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา 15 การเปิดดำเนินการในสาขาวิชาใดในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน

การขอเปิดดำเนินการในสาขาวิชา และการให้ความเห็นชอบในการเปิด
ดำเนินการในสาขาวิชา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 17 ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา 8 สถาบันอุดมศึกษาเอกชน
อาจจัดตั้งวิทยาเขตสาขาได้ และให้นำมาตรา 10 มาตรา 11 และมาตรา 12 ทวิ
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วิทยาเขตสาขาต้องดำเนินการภายใต้ความรับผิดชอบของสภาสถาบันตาม
มาตรา 28 โดยจะมีผู้บริหารวิทยาเขตสาขาซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งเพื่อบริหารงานของ
วิทยาเขตสาขาก็ได้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ลักษณะของวิทยาเขตสาขาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 19 ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิใช่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้ ใช้คำว่า "มหาวิทยาลัย" "สถาบัน" หรือ "วิทยาลัย" หรือคำในภาษาต่างประเทศที่มีความหมายอย่างเดียวกันประกอบชื่อ ในดวงตรา ป้ายชื่อ ข้อบังคับ ระเบียบ จดหมาย หรือเอกสารอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ

มาตรา 20 ให้มีคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และบุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินสิบสองคน เป็นกรรมการ

บุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่าหกคนต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชน และในจำนวนนี้จะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิจากบรรดาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างน้อยสามคน

ให้คณะกรรมการสถาบันเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการ

ให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการและเลขานุการหนึ่งคน และเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการหนึ่งคน"

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 22 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 21 กรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) เป็นบุคคลล้มละลาย

(4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือโดยคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(6) คณะรัฐมนตรีให้ออก

ในกรณีที่กรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการสถาบันแทนได้"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 25 คณะกรรมการสถาบันมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) พิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องต่าง ๆ ที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด ให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน

(2) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(3) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานการศึกษาและวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(4) พิจารณาหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(5) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการเสนอให้ปริญญาคุณวุฒิศักดิ์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

LIRT

(6) ปฏิบัติหน้าที่ที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบัน"

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 31 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 30 กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 28 (2) หรือ (3) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือโดยคำสั่งอันชอบ

ด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

- (6) รัฐมนตรีสั่งให้ออกเมื่อเห็นว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา 29
- (7) รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา

75 วรรคสอง

เมื่อกรรมการสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของผู้รับใบอนุญาตหรือคณะกรรมการสถาบัน แล้วแต่กรณี อาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการสภาสถาบันแทนได้"

มาตรา 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 33 สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (1) พิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดตามมาตรา 13

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(2) วางระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน รวมทั้งวางข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายนักศึกษา

(3) จัดสรรทุนออกเป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ และวางระเบียบการใช้จ่าย เงินของกองทุน

(4) พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรการสอนและอุปกรณ์การศึกษา

(5) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกส่วนงานตามมาตรา 16

(6) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกวิทยาเขตสาขา

(7) แต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหารสถาบัน

(8) พิจารณาถอดถอนคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา 86

(8) พิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ

(10) อนุมัติการให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต

(11) อนุมัติงบดุล งบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ

ประจำปี

(12) พิจารณาเสนอการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอรับ ความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน

(13) พิจารณาหาวิธีที่จะทำให้การศึกษา การวิจัย และการฝึกอบรมของ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเจริญยิ่งขึ้น

(14) วินิจฉัยสั่งการในเรื่องอื่นใดที่ได้รับมอบหมายให้เป็นที่ของผู้นั้นโดยเฉพาะ

มาตรา 15 ให้ยกเลิกความในมาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 38 และ มาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"มาตรา 36 การแต่งตั้งผู้บริหารสถาบัน สถาบันต้องแต่งตั้งจากผู้ที่มี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มกุฎสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 37 และส่งสำเนาคำสั่งและหลักฐานประกอบ
การแต่งตั้งให้ทบวงมหาวิทยาลัยทราบภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันแต่งตั้ง

มาตรา 37 ผู้บริหารสถาบันต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม
ดังต่อไปนี้

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี
- (2) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและมีประสบการณ์ในการสอนหรือการบริหาร
ในสถาบันอุดมศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า
- (3) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- (4) ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (5) ไม่เป็นผู้ฝ่าฝืนหรือละเมิดในลักษณะที่เป็นการขัดต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัย
ของประเทศ หรือขัดต่อระบอบการปกครองตามรัฐธรรมนูญ
- (6) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (7) ไม่เป็นผู้เคยถูกออกจากงานหรือราชการเพราะมีความผิด เว้นแต่
รัฐมนตรีเห็นว่าความผิดนั้นไม่ขัดต่อการเป็นผู้บริหารสถาบัน
- (8) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือโดยคำสั่งที่ชอบ
ด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่คณะกรรมการสถาบันเห็นว่าไม่ขัดต่อ
ศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 38 ในกรณีที่ผู้บริหารสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองผู้บริหาร
สถาบันเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองผู้บริหารสถาบันหลายคน ให้รองผู้บริหารสถาบัน
ซึ่งผู้บริหารสถาบันมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าผู้บริหารสถาบันมิได้มอบหมาย ให้
รองผู้บริหารสถาบันซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้บริหารสถาบัน หรือไม่มีผู้รักษาการแทนผู้บริหารสถาบันตาม

LIRT

พรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 37 เป็นผู้รักษาการแทนผู้บริหารสถาบัน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้บริหารสถาบันมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้บริหารสถาบันทุกประการ

มาตรา 39 ผู้บริหารสถาบันมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ควบคุมดูแลกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (2) พิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (3) ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (4) จัดทำทะเบียนคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (5) ควบคุมการเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (6) เป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกิจการทั่วไป
- (7) จัดทำรายงานประจำปีและรายงานอื่น ๆ ตามที่สภาสถาบันหรือรัฐมนตรีกำหนด
- (8) รักษาวินัยของนักศึกษา และระมัดระวังมิให้มีการดำเนินการอันเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนในบริเวณสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หน้าที่ที่สภาสถาบันมอบหมาย และหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

LIRT

(10) ดำเนินกิจการอื่นอันเป็นปกติธุระที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนพึงกระทำ"

มาตรา 16 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 39 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522

"มาตรา 39 ทวิ เมื่อผู้บริหารสถาบันพ้นจากตำแหน่ง ให้สภาสถาบันแจ้งให้
ทบวงมหาวิทยาลัยทราบภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง"

มาตรา 17 ให้ยกเลิกความในมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 41 คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีตำแหน่งทางวิชาการ
ดังต่อไปนี้

- (1) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ
- (2) รองศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นรองศาสตราจารย์ประจำหรือรอง
ศาสตราจารย์พิเศษ
- (3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำหรือผู้ช่วย
ศาสตราจารย์พิเศษ
- (4) อาจารย์ ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ"

มาตรา 18 ให้ยกเลิกความในมาตรา 43 และมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 43 นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา 42 คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และ
วิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ตามมาตรา 41
ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง ซึ่งคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ดังกล่าวจะต้องไม่ต่ำกว่า
มาตรฐานที่กำหนดไว้สำหรับการแต่งตั้งบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวในมหาวิทยาลัย
ของรัฐ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

การพ้นจากตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ตามมาตรา 41 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 44 การแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้บริหารสถาบัน ต้องแต่งตั้งจากผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 42 และส่งสำเนาคำสั่ง และหลักฐานประกอบการแต่งตั้งให้ทบวงมหาวิทยาลัยทราบภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันแต่งตั้ง"

มาตรา 19 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 46 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522

"มาตรา 46 ทวิ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญ เป็นพิเศษและพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มี ความผิด สภาสถาบันอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์ เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณให้เป็นไป ตามข้อบังคับของสภาสถาบัน"

มาตรา 20 ให้ยกเลิกความในมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 62 ให้ผู้บริหารสถาบันเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดส่งงบดุลและงบ การเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปีให้ผู้สอบบัญชีตรวจสอบ และเมื่อ ผู้สอบบัญชีตรวจสอบแล้ว ให้ผู้บริหารสถาบันนำเสนอต่อสภาสถาบัน

เมื่อสภาสถาบันได้อนุมัติงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุน ประเภทต่าง ๆ ประจำปีแล้ว ให้ผู้บริหารสถาบันส่งสำเนาไปยังรัฐมนตรีภายในกำหนด หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันปิดบัญชี"

มาตรา 21 ให้ยกเลิกความในมาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

"มาตรา 68 การกระทำได้ดังต่อไปนี้ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน

- (1) การรับความช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์การศึกษา หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลใดเป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการสถาบันกำหนด
- (2) การรับความช่วยเหลือทางวิชาการจากสถาบันการศึกษาหรือบุคคลใด
- (3) การรับสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศเข้าสมทบ หรือการเข้าสมทบสถาบันการศึกษาดังกล่าว
- (4) การกู้เงินครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันเกินร้อยละสิบห้าของมูลค่าของทรัพย์สินที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอยู่ขณะนั้น ทั้งนี้ หนี้สินสะสมต้องไม่เกินมูลค่าแห่งทรัพย์สิน
- (5) การเช่าทรัพย์สินที่มีค่าเช่าเกินกว่าที่คณะกรรมการสถาบันกำหนด
- (6) การซื้อ การเช่าซื้อ หรือการจำหน่ายทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการสถาบันกำหนด
- (7) การโอนเงินของกองทุนประเภทหนึ่งไปเป็นของกองทุนอีกประเภทหนึ่ง
- (8) การก่อให้เกิดภาระผูกพันแก่ที่ดินและสิ่งก่อสร้างตามที่คณะกรรมการสถาบันกำหนด"

มาตรา 22 ให้ยกเลิกความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 71 ในกรณีที่คณาจารย์ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา 44 พ้นสภาพจากการเป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้บริหารสถาบันต้องแจ้งให้ทบวงมหาวิทยาลัยทราบภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันพ้นสภาพ"

มาตรา 23 ให้ยกเลิกความในมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติสถาบัน

LIRT

อุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 74 เมื่อปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดได้รับความเห็นชอบให้เปิดดำเนินการในสาขาวิชาใดแล้ว สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา 13 หรือแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา 14 หรือเปิดดำเนินการในสาขาวิชาอื่นใดโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 18 หรือประกาศโฆษณาข้อความอันเป็นเท็จเกี่ยวกับการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อประชาชน หรือการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นเสื่อมลงจากมาตรฐานการศึกษาที่รับรองไว้ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันมีอำนาจสั่งการตามควรแก่กรณีดังต่อไปนี้

(1) เตือนเป็นหนังสือให้ปรับปรุงแก้ไขสิ่งต่าง ๆ ตามที่แจ้งไปภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องใช้เวลาพอสมควร

(2) สั่งให้งดรับนักศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งหรือทุกสาขาวิชา เมื่อไม่ปฏิบัติตาม (1)

(3) เพิกถอนการรับรองมาตรฐานการศึกษา

(4) เพิกถอนการให้ความเห็นชอบการเปิดดำเนินการในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง หรือทุกสาขาวิชา

(5) เพิกถอนการรับรองวิทยฐานะ

(6) เพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

การสั่งการตามวรรคหนึ่งไม่กระทบถึงการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำการอันกฎหมายนั้น ๆ บัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้"

มาตรา 24 ให้ยกเลิกความในมาตรา 76 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

"มาตรา 76 เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดแล้ว ห้ามมิให้ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นต่อไป เว้นแต่คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะได้มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และให้ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดการอันสมควรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดูแลรักษาทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและส่งมอบทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชี เอกสารและสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้แก่คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยมิชักช้า"

มาตรา 25 ให้ยกเลิกความในมาตรา 82 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 82 เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา 74 (6) หรือมาตรา 80 ให้คณะกรรมการสถาบันหรือคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แล้วแต่กรณี แต่งตั้งผู้ชำระบัญชีเพื่อชำระบัญชีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อได้ชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่ ให้คืนให้แก่ผู้รับใบอนุญาต เว้นแต่ทรัพย์สินที่ได้รับบริจาคจากผู้อื่นตามมาตรา 12 ตรี ให้โอนให้แก่องค์การสาธารณกุศลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ถ้าในข้อกำหนดไม่ได้ระบุ ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของรัฐ"

มาตรา 26 ให้ยกเลิกความในมาตรา 85 และมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 85 เมื่อปรากฏว่าผู้บริหารสถาบัน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(1) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 37

(2) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 39 (4) หรือ (7) มาตรา 44 มาตรา 62 มาตรา 63 มาตรา 73 หรือมาตรา 76 หรือข้อบังคับหรือข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(3) ดำเนินกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในลักษณะที่อาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ให้สภาสถาบันดำเนินการสอบสวนตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ถ้าเห็นว่าผู้บริหารสถาบันขาดคุณสมบัติ มีลักษณะต้องห้าม กระทำการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตาม (2) หรือดำเนินการตาม (3) ให้สภาสถาบันถอดถอนผู้บริหารสถาบันจากตำแหน่งภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ทราบผลการสอบสวน ถ้าสภาสถาบันไม่ดำเนินการดังกล่าว รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันอาจมีคำสั่งถอดถอนผู้บริหารสถาบันผู้นั้นจากตำแหน่งได้

มาตรา 86 เมื่อปรากฏว่าคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ใด

(1) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 42 หรือมาตรา 43

(2) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 46 วรรคสอง หรือมาตรา 76 หรือข้อบังคับหรือข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(3) กระทำการในลักษณะที่อาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ให้ผู้บริหารสถาบันดำเนินการสอบสวนตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ถ้าเห็นว่าคณาจารย์ขาดคุณสมบัติ มีลักษณะต้องห้าม กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม (2) หรือกระทำการตาม (3) ให้ผู้บริหารสถาบันถอดถอนคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้นั้นจากตำแหน่งภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ทราบผลการสอบสวน ถ้าผู้บริหารสถาบัน

LIRT

ไม่ดำเนินการดังกล่าว สภาสถาบันอาจดำเนินการถอดถอนคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนผู้นั้นจากตำแหน่งได้"

มาตรา 27 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 86 ทวิ และมาตรา 86 ตรี
แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522

"มาตรา 86 ทวิ การสอบสวนพิจารณาผู้บริหารสถาบันซึ่งถูกกล่าวหาตาม
มาตรา 85 หรือคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งถูกกล่าวหาตามมาตรา 86
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของสภาสถาบันโดยความเห็นชอบ
ของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา 86 ตรี ผู้บริหารสถาบันซึ่งถูกถอดถอนจากตำแหน่งตามมาตรา 85
หรือคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งถูกถอดถอนจากตำแหน่งตามมาตรา 86 อาจ
ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้บริหารสถาบันหรือคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอีกได้เมื่อพ้น
กำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลดถอนจากตำแหน่ง และได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำ
ของคณะกรรมการสถาบัน"

มาตรา 28 ให้ยกเลิกความในมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 87 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเลิกดำเนินการสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน ให้แจ้งความประสงค์เป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลความจำเป็นที่จะต้อง
เลิกกิจการและแผนการจัดการศึกษาของนักศึกษาที่เหลืออยู่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อ
รัฐมนตรีก่อนสิ้นปีการศึกษาไม่น้อยกว่าสามเดือน

ให้นำมาตรา 82 วรรคสอง มาใช้บังคับแก่การเลิกกิจการสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

การเลิกสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

LIRT

มาตรา 29 ให้ยกเลิกความในมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 90 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 10 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 30 ให้ยกเลิกความในมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 92 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 18 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าพันบาท"

มาตรา 31 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 92 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522

"มาตรา 92 ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 19 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
และปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืน"

มาตรา 32 ให้ยกเลิกความในมาตรา 94 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 94 ผู้ใดรับตำแหน่งผู้บริหารสถาบันโดยที่รู้ว่าคุณสมบัติ
หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 37 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท"

มาตรา 33 ให้ยกเลิกความในมาตรา 95 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 95 ผู้บริหารสถาบันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 39 (4) หรือ (7)
มาตรา 44 มาตรา 62 มาตรา 63 มาตรา 70 มาตรา 71 หรือมาตรา 72 ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท"

มาตรา 34 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 101 ทวิ และมาตรา 101 ตรี

LIRT

แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522

"มาตรา 101 ทวิ ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ประชาชนหลงเชื่อว่า

(1) คนได้รับอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือได้รับความเห็นชอบให้เปิดดำเนินการในสาขาวิชาใดแล้ว ซึ่งเป็นความเท็จ หรือ

(2) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้รับการรับรองวิทยฐานะ หรือสาขาวิชาใดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา ซึ่งเป็นความเท็จ

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 101 ตรี บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบันมีอำนาจเปรียบเทียบ กำหนดค่าปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป"

มาตรา 35 ให้ผู้บริหารสถาบันที่ได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีให้เป็นผู้บริหารสถาบันอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถาบันต่อไปได้และไม่ให้นำความในมาตรา 37 (3) และ (5) มาใช้บังคับกับบุคคลดังกล่าว จนกว่าจะพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา 36 ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายเกษม สุวรรณกุล (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย) : ท่านประธาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

หลักการ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมมาตราต่าง ๆ ตามที่ปรากฏในเอกสารแล้ว

เหตุผล เนื่องจากพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522
ได้ใช้บังคับมานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไข
บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้เหมาะสม เพื่อส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้แบ่งเบาภาระการจัดการศึกษา ขันอุดมศึกษาจากรัฐบาลตลอดจนเพื่อส่งเสริมมาตรฐาน
การศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและเพื่อคุ้มครองสาธารณชนจากการโฆษณาชวนเชื่อ
หรือการกระทำอย่างอื่นที่ไม่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติจากที่
ประชุมว่า จะเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควร
รับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นไม่สมควร
รับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี รับหลักการนะครับ
ท่านรัฐมนตรีครับ คณะกรรมาธิการ

นายเกษม สุวรรณกุล (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย) : ท่านประธาน
สภานิติบัญญัติฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการการศึกษา
และวัฒนธรรมเพื่อพิจารณา แปรญัติภายใน 3 วัน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลให้ส่ง
คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา แปรญัตติภายใน 3 วัน ที่ประชุม
ไม่ขัดข้อง ก็เป็นไปตามนั้นนะครับ

ต่อไป 4.5 ร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/3002

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

17 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติสำนักงาน
 คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
 เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา
 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
พ.ศ. 2522 เพื่อจัดตั้งกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมขึ้นในสำนักงานคณะกรรมการ
วัฒนธรรมแห่งชาติ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการบริหารกองทุนดังกล่าว

เหตุผล

โดยที่มีความจำเป็นต้องเสริมสมรรถนะในการส่งเสริมและสนับสนุนการ
ดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของชาติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งการบริหารงานภายใต้ระบบบริหารราชการที่มีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ ทำให้
ไม่สามารถบริหารงานวัฒนธรรมให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ สมควรกำหนดให้มี
กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม ซึ่งสามารถระดมทรัพยากรจากทางราชการและเอกชน
มาสนับสนุนการบริหารงานวัฒนธรรมได้อย่างคล่องตัว โดยไม่ผูกพันกับกฎ ระเบียบ และ
ข้อบังคับของทางราชการ และกำหนดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม เพื่อช่วยเผยแพร่
งานวัฒนธรรมและเป็นพี่เลี้ยงทางวัฒนธรรมแก่หน่วยงานต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

 โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการ
 วัฒนธรรมแห่งชาติ

.....

 มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการ
 วัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
 ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติสำนักงาน
 คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

LIRT

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม

"คณะกรรมการกองทุน" หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (6 ทวิ) และ (6 ตริ) ของมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2522

"(6 ทวิ) กำหนดค่าตอบแทนคณะกรรมการกองทุนและคณะกรรมการที่คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้ง

(6 ตริ) แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2522

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 14 ถึงมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2522

"มาตรา 14 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นในสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เรียกว่า "กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม" โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(1) ส่งเสริมและสนับสนุน การวิจัย การพัฒนา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ การศึกษาและเผยแพร่งานศิลปะและวัฒนธรรมของบุคคล คณะบุคคล และหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาคราชการและเอกชน

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมที่สร้างความร่วมมือขององค์กรและสถาบันด้านศิลปวัฒนธรรม

(3) ส่งเสริมกิจกรรมการจัดการแสดง การจัดนิทรรศการทางศิลปะ และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

LIRT

(4) ช่วยเหลือผู้มีผลงานทางด้านวัฒนธรรม และศิลปินในด้านสวัสดิการ และความเป็นอยู่

(5) สนับสนุนให้มีการจัดซื้อผลงานทางศิลปะที่เป็นผลงานของศิลปินไทย และเป็นสมบัติของชาติ

(6) ส่งเสริมการเรียนการสอนด้านศิลปะและวัฒนธรรม และการสืบทอดงานศิลปะ ทั้งในและนอกระบบโรงเรียน

(7) ส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และการเรียนการสอนภาษาไทย

(8) ส่งเสริมและสนับสนุนการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ระหว่างประเทศไทย กับต่างประเทศ ตลอดจนองค์กร สมาคม และมูลนิธิต่างประเทศ

(9) ส่งเสริมการพัฒนาศูนย์กลางด้านศิลปะและวัฒนธรรม

(10) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรสาธารณประโยชน์

มาตรา 15 กองทุนประกอบด้วย

(1) กองทุนศิลปินในสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

(2) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้

(3) เงินอุดหนุนกิจการของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติรับโอนจากกองวัฒนธรรม กรมการศาสนา

(4) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณแผ่นดินประจำปี

(5) เงินอุดหนุนจากต่างประเทศ รวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศ

(6) เงินและทรัพย์สินที่ผู้มอบให้เพื่อสมทบกองทุน

(7) ค่าธรรมเนียมการจัดการลิขสิทธิ์

(8) เงินและทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของกองทุน

(9) ดอกผลและรายได้ของกองทุน

คณะกรรมการกองทุนอาจตั้งกองทุนเฉพาะเรื่องขึ้นในกองทุนส่งเสริม

LIRT

งานวัฒนธรรมตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินก็ได้

มาตรา 16 รายได้ของกองทุนให้นำเข้าสมทบกองทุนโดยไม่ต้องส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา 17 เงินของกองทุนให้นำมาใช้จ่ายได้เฉพาะเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา 14 และตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาค และเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของกองทุนตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง รวมทั้งค่าตอบแทนต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 18 ให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการ ตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีสมุดบัญชีรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์และหนี้สิน ที่แสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามความจริงและตามที่ควร ตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา 19 ให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติจัดทำงบดุลและบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนทุกรอบปี แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการกองทุน

มาตรา 20 ให้คณะกรรมการกองทุนเสนอบุคคลแสดงฐานะการเงิน โดยมีคำรับรองการตรวจสอบของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และเสนอรายงานประจำปีต่อคณะกรรมการทุกปี

มาตรา 21 ในกิจการของกองทุนที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ถือเป็นกิจการของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นผู้แทน และเพื่อการนี้ เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติกรแทนเฉพาะอย่างก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

LIRT

มาตรา 22 ให้จัดตั้งกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมขึ้นในสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่รกรวให้กับกองทุนและคณะกรรมการกองทุน

มาตรา 23 ให้มีคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านวัฒนธรรม ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการกองทุน เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นรองประธานกรรมการกองทุน ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านวัฒนธรรมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งไม่เกิน 6 คนเป็นกรรมการกองทุน และให้ผู้อำนวยการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการกองทุน

มาตรา 24 คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) บริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
 - (2) กำหนดแผนการเงินและงบประมาณประจำปีของกองทุน
 - (3) พิจารณาอนุมัติโครงการ หรือกิจกรรมที่ขอรับการอุดหนุนจากกองทุน ให้สอดคล้องกับนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติในเรื่องการวิจัย การพัฒนา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ ให้การศึกษา ส่งเสริม และเผยแพร่งานวัฒนธรรม
 - (4) ติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมที่ได้รับ การส่งเสริมหรือสนับสนุนจากกองทุน
 - (5) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือคณะกรรมการมอบหมาย
 - (6) ออกข้อบังคับใด ๆ เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
- ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการกองทุนอาจมอบให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอต่อคณะกรรมการกองทุน เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้

มาตรา 25 ให้ประธานกรรมการกองทุนและกรรมการกองทุนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ประธานกรรมการกองทุน และกรรมการกองทุนซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

LIRT

อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้ง
ประธานกรรมการกองทุนหรือกรรมการกองทุนขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการกองทุนหรือ
กรรมการกองทุนซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น คงอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าประธาน
กรรมการกองทุนหรือกรรมการกองทุนซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ ตามแต่กรณี

มาตรา 26 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 25 ประธาน
กรรมการกองทุนและกรรมการกองทุนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะกรรมการให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ให้นำมาตรา 7 วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 27 ให้นำมาตรา 8 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการ
กองทุนโดยอนุโลม

มาตรา 28 ให้คณะกรรมการกำหนดเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่น
จากกองทุนให้แก่ประธานกรรมการกองทุน รองประธานกรรมการกองทุน กรรมการกองทุน
และอนุกรรมการ

มาตรา 29 คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา
หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการกองทุนมอบหมายได้

ให้นำมาตรา 8 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

LIRT

มาตรา 30 ให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติมีผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม โดยคณะกรรมการกองทุนคัดเลือกจากผู้มีผลงานทางด้านวัฒนธรรม มีจำนวนตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

เมื่อคณะกรรมการกองทุนคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมผู้ใดแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาตินำเสนอคณะกรรมการเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม

มาตรา 31 บุคคลที่มีสิทธิได้รับการคัดเลือกเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่า 40 ปีบริบูรณ์
- (3) ไม่เคยมีความประพฤติเสื่อมเสีย
- (4) เป็นผู้มีผลงานทางด้านวัฒนธรรม

มาตรา 32 ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) วิจัย พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ให้การศึกษา ส่งเสริม และเผยแพร่งานวัฒนธรรม
- (2) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาทางวัฒนธรรมแก่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และหน่วยงานต่าง ๆ
- (3) วินิจฉัยปัญหาทางวัฒนธรรมของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
- (4) ดำเนินการอื่นตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด หรือสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติร้องขอ

มาตรา 33 ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมมีสิทธิได้รับเงินตอบแทนประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นจากกองทุน ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา 34 ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

LIRT

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 31

(4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(5) ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามมาตรา 32 และที่ประชุมคณะกรรมการ
กองทุนลงมติให้พ้นจากตำแหน่ง ด้วยคะแนนเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวน
คณะกรรมการกองทุนทั้งหมด

(6) มีความประพฤติเสื่อมเสีย และที่ประชุมคณะกรรมการกองทุนลงมติ
ให้พ้นจากตำแหน่ง ด้วยคะแนนเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการกองทุน
ทั้งหมด

(7) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ
ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 35 เมื่อมีตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมว่างลง ให้นำความ
ในมาตรา 30 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 36 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้"

มาตรา 7 ให้โอนเงินอุดหนุนกิจการของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ที่สำนักงาน
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติรับโอนจากกองวัฒนธรรม กรมการศาสนาและเงินกองทุน
ศิลปินในสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ มาเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 8 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

LIRT

นายสมชัย วุฒิปรีชา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธาน และท่านสมาชิกที่เคารพ คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เข้าสู่การพิจารณาของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2522 เพื่อจัดตั้งกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมขึ้นในสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการบริหารกองทุนดังกล่าว

เหตุผล โดยที่มีความจำเป็นต้องเสริมสมรรถนะในการส่งเสริมและสนับสนุน การดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของชาติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารงานภายใต้ระบบบริหารราชการที่มีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ ทำให้ไม่สามารถบริหารงานวัฒนธรรมให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ สมควรกำหนด ให้มีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม ซึ่งสามารถระดมทรัพยากรจากทางราชการและเอกชน มาสนับสนุนการบริหารงานวัฒนธรรมได้อย่างคล่องตัว โดยไม่ผูกพันกับกฎ ระเบียบ และ ข้อบังคับของทางราชการ และกำหนดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมเพื่อช่วยเผยแพร่งาน วัฒนธรรมและเป็นที่ปรึกษาทางวัฒนธรรมแก่หน่วยงานต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ จึงเสนอมาเพื่อสภานี้ได้โปรดพิจารณา เพื่อประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติจากที่ ประชุมว่า จะเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควร รับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นไม่สมควร รับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี รับหลักการ
 นะครับ ท่านรัฐมนตรีครับ คณะกรรมาธิการ

นายสมชัย วุฒิปรีชา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
 คณะรัฐมนตรีข้อเสนอกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรม แปรญัตติภายใน 3 วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอให้ส่งให้
 คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา แปรญัตติภายใน 3 วัน ที่ประชุม
 ไม่ขัดข้อง ก็เป็นไปตามนั้นนะครับ

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.
 (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/3007

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

17 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุม
การฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
พิจารณา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังก่อร่างข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

เหตุผล

โดยที่ได้เกิดภาวะขาดแคลนเนื้อสัตว์สำหรับบริโภคในหลายพื้นที่ของประเทศ ทำให้ราคาเนื้อสัตว์ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเนื้อสัตว์ในระยะยาวเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภคอย่างแท้จริงจะต้องดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นการค้าแบบเสรี ไม่ให้มีการผูกขาด สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ.

.....

.....

 โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และ
 จำหน่ายเนื้อสัตว์

.....

 มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และ
 จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
 ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

พระราชบัญญัตินี้จะให้ใช้บังคับในท้องที่ใดเกี่ยวกับสัตว์ตามที่กำหนดใน
 กฎกระทรวง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

(1) พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2502

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(2) พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2505

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"สัตว์" หมายความว่า สัตว์ที่มีชีวิตป่า และหมายความเฉพาะ โค กระบือ แพะ สุกร และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"เนื้อสัตว์" หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้ว ซึ่งมีได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เน่าเสีย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในร่างแห่งสัตว์นั้นหรือชำแหละแล้ว

"โรงพักสัตว์" หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่า

"โรงฆ่าสัตว์" หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

"พนักงานตรวจโรคสัตว์" หมายความว่า สัตวแพทย์หรือบุคคลอื่น ผู้ซึ่งอธิบดีหรือราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคซึ่งมีในสัตว์หรือเนื้อสัตว์

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี อธิบดี หรือราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมการปกครอง

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เป็นกรรมการ และอธิบดีกรรมการปกครองเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา 6 ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงไฟฟ้าและโรงฟักสัตว์ และดำเนินการไฟฟ้า
- (2) ให้ความเห็นชอบในการออกประกาศหรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้
- (3) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 7 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 8 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำมาตรา 7 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 9 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา 10 เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการตั้งโรงไฟฟ้าและ โรงฟักสัตว์

LIRT

และดำเนินการฆ่าสัตว์ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แพนฟัง และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้าง และสุขลักษณะของโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และการดำเนินการฆ่าสัตว์
- (2) กำหนดวัน เวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และดำเนินการฆ่าสัตว์
- (3) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้ประกอบการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และการดำเนินการฆ่าสัตว์ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย การจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกัน การระบาดของโรคติดต่อ

มาตรา 11 ผู้ใดมีความประสงค์จะตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และดำเนินการฆ่าสัตว์ ให้ขอรับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำขอรับใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา แต่อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (1) วัน เดือน ปี ที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต
 - (2) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ต้องยื่นเอกสารหลักฐานหรือสำเนาแสดงการเป็นนิติบุคคลพร้อมกับคำขอด้วย
 - (3) สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และดำเนินการฆ่าสัตว์
- เมื่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายได้รับคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตรวจพิจารณาว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือไม่ และออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

มาตรา 12 ในกรณีที่ยื่นคำขอหรือผู้ซึ่งยื่นคำขอรับใบอนุญาตมีคำสั่งไม่อนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา 13 ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และดำเนินการฆ่าสัตว์ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ของตน

มาตรา 14 ในกรณีใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และดำเนินการฆ่าสัตว์สูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และดำเนินการฆ่าสัตว์ยื่นคำขอรับใบแทนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

มาตรา 15 ผู้ใดมีความประสงค์จะฆ่าสัตว์ให้แจ้งจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะดำเนินการฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีเป็นโรงฆ่าสัตว์ของราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยราชการอื่นใดที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ให้เสียค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือกำหนดวันและเวลาเพื่อฆ่าสัตว์ดังกล่าวตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาให้แก่ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์

LIRT

มาตรา 16 อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และดำเนินการฆ่าสัตว์ได้ไม่เกินครั้งละหนึ่งเดือน เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 17 อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วมากระทำความผิดในเหตุอย่างเดียวกันอีกภายในหนึ่งปี

มาตรา 18 ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 16 หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 17 ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีหนังสือเตือนให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

การส่งหนังสือเตือนตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งแก่ผู้รับใบอนุญาต ในกรณีที่ไม่มีพบตัวผู้รับใบอนุญาต ให้ปิดหนังสือเตือนไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้ทราบคำเตือนนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือเตือน

มาตรา 19 ให้ตามมาตรา 12 มาใช้บังคับแก่ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 16 และมาตรา 17 โดยอนุโลม

มาตรา 20 ภายใต้บังคับมาตรา 22 ให้ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นในโรงฆ่าสัตว์ตามวันและเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดตามมาตรา 15 วรรคสาม

มาตรา 21 ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงพักสัตว์หรือโรงฆ่าสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 22 การฆ่าสัตว์ในกรณีต่อไปนี้ จะฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ก็ได้ แต่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

(1) การฆ่าสัตว์ซึ่งต้องฆ่า ณ ที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะ ตามพิธีการในศาสนา
 (2) การฆ่าสัตว์ในท้องที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่นั้นประกาศเป็น
 ครั้งคราวว่าเป็นท้องที่กันดาร

(3) การฆ่าสัตว์ในกรณีที่มีเหตุสมควรเป็นพิเศษ ตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 23 ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์จะฆ่านั้น
 เป็นโรคระบาดหรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้
 เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้น
 ไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ภายหลังที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งให้ดำเนินการ
 การฆ่าสัตว์นั้นได้ ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาดหรือเป็นโรคหรือมีลักษณะ
 ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหารให้พนักงาน
 เจ้าหน้าที่คืนเงินอากรและค่าธรรมเนียมสำหรับโรงฆ่าสัตว์ให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

มาตรา 24 เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้วห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์
 ก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายที่เนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานตรวจโรคสัตว์ว่าเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ได้ฆ่าเป็นโรค
 และหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร
 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นเสียทั้งตัวหรือบางส่วน หรือจัดทำให้เป็น
 เนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารเสียก่อนก็ได้

มาตรา 25 ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่ถูกฆ่า
 โดยมิได้มีการแจ้งตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง ให้ผู้นำเนื้อสัตว์ของสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยัง
 มิได้ชำแหละไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีที่มีเหตุสมควรจะขอให้พนักงาน
 ตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ โดยเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดใน

LIRT

กฎหมาย เมื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์ได้ตรวจแล้วเห็นว่าเป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารได้
ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายที่เนื้อสัตว์นั้นแล้วจึงให้จำหน่ายได้

มาตรา 26 ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายหรือมิไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่าโดย
มิได้มีการแจ้งตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง หรือที่พนักงานเจ้าหน้าที่มิได้ประทับตรารับรองให้
จำหน่ายตามมาตรา 25

มาตรา 27 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 11 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 28 ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา 13 หรือมาตรา 14 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 29 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 15 มาตรา 20 มาตรา 22 หรือ
มาตรา 25 หรือผู้ประกอบการโรงฆ่าสัตว์ผู้ใดดำเนินการฆ่าสัตว์เกินจำนวนสัตว์ที่ผู้ที่
ประสงค์จะฆ่าสัตว์ได้แจ้งไว้ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษ ดังนี้

(1) ถ้าเป็นโคหรือกระบือ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ไม่เกินห้าพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) ถ้าเป็นสัตว์นอกจากโคหรือกระบือ จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่
ไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 30 ผู้ประกอบการโรงฆ่าสัตว์ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 21 มาตรา 24
หรือมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 31 ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลตามระเบียบที่
กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา 32 ให้โรงพยาบาลและโรงพักสัตว์ที่ได้ตั้งดำเนินการอยู่ก่อนแล้วในวัน
ที่พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2502 ใช้บังคับเป็นโรงพยาบาล
และโรงพักสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคก่อนไม่กระทบกระเทือนต่อสัญญาที่ส่วนราชการได้ทำไว้กับบุคคล
ใด ๆ เกี่ยวกับโรงพยาบาลและโรงพักสัตว์นั้น ๆ และให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นนิติบุคคล
ซึ่งโรงพยาบาลและโรงพักสัตว์ตามสัญญาได้ตั้งอยู่ในเขตเป็นคู่สัญญาตามสัญญานั้นแทนส่วน
ราชการซึ่งเป็นคู่สัญญา

มาตรา 33 ในกรณีที่โรงพยาบาลและโรงพักสัตว์ได้เปิดดำเนินการตามมาตรา 5
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2502 อยู่แล้วในวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าได้มีการขอรับใบอนุญาตและได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 11
แห่งพระราชบัญญัตินี้แล้ว

มาตรา 34 ในกรณีที่มีการฆ่าสัตว์โดยบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ตั้งโรงพยาบาล
และโรงพักสัตว์ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. 2502 อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มาตรา 5 มาตรา 6 และมาตรา
7 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2502 ยังคงมีผล
ใช้บังคับต่อไปจนกว่าการมอบหมายนั้นจะสิ้นสุดลง และในการนี้ดังกล่าวให้ผู้ที่ประสงค์จะ
ฆ่าสัตว์ที่โรงพยาบาลดังกล่าวเสียค่าธรรมเนียมสำหรับโรงพยาบาลและค่าธรรมเนียมสำหรับ
โรงพักสัตว์ตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา 35 บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ
และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2502
ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีพระราช
กฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ

LIRT

มาตรา 36 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราอากรและค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นอากรหรือค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....

.....

อัตราอากรและค่าธรรมเนียม

1. อากรการฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ	12 บาท
กระบือ	ตัวละ	12 บาท
สุกร	ตัวละ	10 บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า 22.5 กิโลกรัม	ตัวละ	5 บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ	4 บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	4 บาท

2. ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ	12 บาท
กระบือ	ตัวละ	15 บาท
สุกร	ตัวละ	15 บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ	4 บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	4 บาท

3. ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์

ตัวละ 3 บาท

4. ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเอง

หรือที่ถูกฆ่าโดยมิได้มีการแจ้ง

(ก) ค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบการไปตรวจราชการของทางราชการ ไม่เกินที่จ่ายจริง

(ข) ค่าเบี้ยเลี้ยงของพนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์ไม่เกินอัตราการไปตรวจราชการตามระเบียบของทางราชการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(ค) ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

โค	ตัวละ	12 บาท
กระบือ	ตัวละ	15 บาท
สุกร	ตัวละ	10 บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า 22.5 กิโลกรัม	ตัวละ	5 บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ	4 บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	4 บาท
5. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ และโรงพักสัตว์ และดำเนินการฆ่าสัตว์	ฉบับละ	200 บาท
6. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต	ฉบับละ	50 บาท

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายอรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติฯ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. โดยมีหลักการและ
เหตุผลดังนี้

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
เหตุผล โดยที่ได้เกิดภาวะขาดแคลนเนื้อสัตว์สำหรับบริโภคหลายพื้นที่ของ
ประเทศทำให้ราคาเนื้อสัตว์ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเนื้อสัตว์
ในระยะยาวเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภคอย่างแท้จริงจะต้องดำเนินการส่งเสริมสนับสนุน
ให้เป็นการค้าแบบเสรี ไม่ให้มีการผูกขาด สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุม
การฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาเพื่อได้โปรดพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติจากที่
ประชุมเลยนะครับว่าจะเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใด
เห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า
ไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีครับ รับหลักการ
ท่านรัฐมนตรีครับ คณะกรรมาธิการ

นายอรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :
รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการการปกครอง แปรญัตติภายใน 3 วันครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอให้ส่ง
คณะกรรมการการปกครองพิจารณา แปรญัตติภายใน 3 วัน ที่ประชุมไม่ขัดข้อง ก็เป็นไป
ตามนั้นครับ

ต่อไป 4.7 ร่างพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/3008

สำนักงานกฤษฎีกา

ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

17 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาหารือและเสนอร่างพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติทางหลวง
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

เหตุผล

เนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยทางหลวงที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ประกาศใช้มาเป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยทางหลวงให้สอดคล้องกับความเจริญและการพัฒนาประเทศในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

W. J.

.....

.....

.....

28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530

LIRT

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"ทางหลวง" หมายความว่า ทางหรือถนนซึ่งจัดไว้เพื่อประโยชน์ในการจราจร สาธารณะทางบก ไม่ว่าในระดับพื้นดิน ใต้หรือเหนือพื้นดิน หรือใต้หรือเหนืออสังหาริมทรัพย์ อย่างอื่นนอกจากทางรถไฟ และให้หมายความรวมถึงที่ดิน พืช พันธุ์ไม้ทุกชนิด สะพาน ท่อหรือรางระบายน้ำ อุโมงค์ ร่องน้ำ กำแพงกันดิน เขื่อน รั้ว หลักสำรวจ หลักเขต หลักระยะ ป้ายจราจร เครื่องหมายจราจร เครื่องหมายสัญญาณ เครื่องสัญญาณไฟฟ้า เครื่องแสดงสัญญาณ ที่จอดรถ ที่พักคนโดยสาร เรือสำหรับขนส่งข้ามฟาก ท่าเรือสำหรับขึ้น หรือลงรถ และอาคารหรือสิ่งอื่นอันเป็นอุปกรณ์งานทางบรรดาที่ได้จัดไว้ในเขตทางหลวงและ เพื่อประโยชน์แก่งานทางนั้นด้วย

"งานทาง" หมายความว่า กิจการใดที่ทำเพื่อหรือเนื่องในการสำรวจ การก่อสร้าง การขยาย การบูรณะ หรือการบำรุงรักษาทางหลวง หรือการจราจรบนทางหลวง

"ทางจราจร" หมายความว่า ส่วนหนึ่งของทางหลวงที่ทำหรือจัดไว้เพื่อการจราจรของยานพาหนะ

"ทางเท้า" หมายความว่า ส่วนหนึ่งของทางหลวงที่ทำหรือจัดไว้สำหรับคนเดิน

"ทางขนาน" หมายความว่า ส่วนหนึ่งของทางหลวงที่ทำหรือจัดไว้ทั้งสองข้าง หรือเฉพาะข้างใดข้างหนึ่งของทางหลวงเพื่อใช้เป็นทางจราจรหรือทางเท้า หรือเฉพาะข้างใดข้างหนึ่งของทางหลวงเพื่อใช้เป็นทางจราจรหรือทางเท้า

"ไหล่ทาง" หมายความว่า ส่วนหนึ่งของทางหลวงที่อยู่ติดต่อกับทางจราจร ทั้งสองข้าง

"ผู้อำนวยการทางหลวง" หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอำนาจและหน้าที่ หรือได้รับแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงและงานทางเฉพาะประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง หรือเฉพาะสายใดสายหนึ่ง ตามพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าพนักงานทางหลวง" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็น

LIRT

เจ้าพนักงานทางหลวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานทางหลวงกับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดอัตราความเร็วของยานพาหนะ
- (2) จัดทำ ป้าย ตัดตั้งป้ายจราจร เครื่องหมายจราจร เครื่องหมายสัญญาณหรือสัญญาณอย่างอื่น จี๊ดเส้น เขียนข้อความ หรือเครื่องหมายอื่นใดสำหรับการจราจรบนทางหลวง

(3) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ส่วนที่ 1

บททั่วไป

หมวด 1

ประเภทของทางหลวง

มาตรา 6 ทางหลวงมี 6 ประเภท คือ

- (1) ทางหลวงพิเศษ
- (2) ทางหลวงแผ่นดิน
- (3) ทางหลวงชนบท

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

- (4) ทางหลวงเทศบาล
- (5) ทางหลวงสุขาภิบาล
- (6) ทางหลวงสัมปทาน

มาตรา 7 ทางหลวงพิเศษ คือ ทางหลวงที่ได้ออกแบบเพื่อให้การจราจรผ่านได้ตลอดรวดเร็วเป็นพิเศษ ซึ่งรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดให้เป็นทางหลวงพิเศษ และกรมทางหลวงเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ขยาย บูรณะและบำรุงรักษา และได้ลงทะเบียนไว้เป็นทางหลวงพิเศษ

มาตรา 8 ทางหลวงแผ่นดิน คือ ทางหลวงสายหลักที่เป็นโครงข่ายเชื่อมระหว่างภาค จังหวัด อำเภอ ตลอดจนสถานที่ที่สำคัญ ที่กรมทางหลวงเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ขยาย บูรณะและบำรุงรักษา และได้ลงทะเบียนไว้เป็นทางหลวงแผ่นดิน

มาตรา 9 ทางหลวงชนบท คือ ทางหลวงนอกเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรมโยธาธิการ หรือสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ขยาย บูรณะและบำรุงรักษา และได้ลงทะเบียนไว้เป็นทางหลวงชนบท

มาตรา 10 ทางหลวงเทศบาล คือ ทางหลวงในเขตเทศบาล ที่เทศบาลเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ขยาย บูรณะและบำรุงรักษา และได้ลงทะเบียนไว้เป็นทางหลวงเทศบาล

มาตรา 11 ทางหลวงสุขาภิบาล คือ ทางหลวงในเขตสุขาภิบาล ที่สุขาภิบาลเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ขยาย บูรณะและบำรุงรักษา และได้ลงทะเบียนไว้เป็นทางหลวงสุขาภิบาล

มาตรา 12 ทางหลวงสัมปทาน คือ ทางหลวงที่รัฐบาลได้ให้สัมปทานตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงที่ได้รับสัมปทาน และได้ลงทะเบียนไว้เป็นทางหลวงสัมปทาน

LIRT

มาตรา 13 ทางหลวงประเภทต่าง ๆ ให้ลงทะเบียนไว้ ดังต่อไปนี้

- (1) ทางหลวงพิเศษและทางหลวงแผ่นดิน อธิบดีกรมทางหลวงเป็นผู้จัดให้ลงทะเบียนไว้ ณ กรมทางหลวง โดยอนุมัติรัฐมนตรี
- (2) ทางหลวงสัมปทาน อธิบดีกรมทางหลวงเป็นผู้จัดให้ลงทะเบียนไว้ ณ กรมทางหลวง
- (3) ทางหลวงชนบท ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้จัดให้ลงทะเบียนไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด เมื่อได้รับความยินยอมจากอธิบดีกรมโยธาธิการหรือเลขาธิการเร่งรัดพัฒนาชนบท แล้วแต่กรณี
- (4) ทางหลวงเทศบาล นายกเทศมนตรีเป็นผู้จัดให้ลงทะเบียนไว้ ณ สำนักงานเทศบาล โดยอนุมัติผู้ว่าราชการจังหวัด
- (5) ทางหลวงสุขาภิบาล ประธานกรรมการสุขาภิบาลเป็นผู้จัดให้ลงทะเบียนไว้ ณ สำนักงานสุขาภิบาล โดยอนุมัติอธิบดีกรมโยธาธิการ

มาตรา 14 รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งผู้อำนวยการทางหลวง การแต่งตั้งนั้นจะจำกัดให้เป็นผู้ชำนาญการทางหลวงเฉพาะประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง หรือเฉพาะสายใดสายหนึ่งก็ได้

มาตรา 15 ในกรณีที่รัฐมนตรียังไม่ได้แต่งตั้งผู้อำนวยการทางหลวงตามมาตรา 14 ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้ชำนาญการทางหลวง

- (1) อธิบดีกรมทางหลวงเป็นผู้ชำนาญการทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงสัมปทาน
- (2) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นผู้ชำนาญการทางหลวงชนบท
- (3) นายกเทศมนตรีเป็นผู้ชำนาญการทางหลวงเทศบาล

LIRT

(4) ประธานกรรมการสุขาภิบาลเป็นผู้อำนวยการทางหลวงสุขาภิบาล

มาตรา 16 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงประเภททางหลวง ดังต่อไปนี้

(1) ทางหลวงที่อยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเดียวกันให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงนั้นเป็นผู้มีอำนาจสั่งเปลี่ยน

(2) ทางหลวงที่อยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีว่าการต่างกระทรวงกันให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงซึ่งเป็นผู้รับการเปลี่ยนแปลงประเภททางหลวงเป็นผู้มีอำนาจสั่งเปลี่ยน

เมื่อได้เปลี่ยนแปลงประเภททางหลวงตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แก้ไขทะเบียนให้ถูกต้อง การสั่งเปลี่ยนทางหลวงประเภทอื่นเป็นทางหลวงพิเศษหรือการสั่งเปลี่ยนทางหลวงพิเศษเป็นทางหลวงประเภทอื่น ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 17 ในกรณีที่มีปัญหาว่าทางหลวงสายใดเป็นทางหลวงประเภทใด ให้รัฐมนตรีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา 18 บุคคลซึ่งก่อสร้างทางขึ้นอาจร้องขอให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา 13 ลงทะเบียนทางนั้นเป็นทางหลวงได้ แต่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะรับลงทะเบียนให้ได้ต่อเมื่อบุคคลซึ่งก่อสร้างทางนั้นได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่ได้กำหนดไว้แล้ว

หมวด 2

การกำกับ ตรวจสอบและควบคุมทางหลวงและงานทาง

มาตรา 19 ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่กำกับ ตรวจสอบและควบคุมทางหลวงและงานทางที่เกี่ยวกับทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงสัมปทาน

มาตรา 20 ให้อธิบดีกรมโยธาธิการหรือเลขาธิการเร่งรัดพัฒนาชนบทแล้วแต่กรณี เป็นเจ้าหน้าที่กำกับ ตรวจสอบและควบคุมทางหลวงและงานทางที่เกี่ยวกับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ทางหลวงชนบทและทางหลวงสุขาภิบาล

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลดังต่อไปนี้

(1) นายอำเภอซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือ
อธิบดีกรมโยธาธิการหรือเลขาธิการเร่งรัดพัฒนาชนบท แล้วแต่กรณี ในกรณีเกี่ยวกับ
ทางหลวงชนบท

(2) ประธานกรรมการสุขาภิบาลเป็นเจ้าหน้าที่ช่วยเหลืออธิบดีกรมโยธาธิการ
ในกรณีเกี่ยวกับทางหลวงสุขาภิบาล

มาตรา 21 ให้นายกเทศมนตรีเป็นเจ้าหน้าที่กำกับ ตรวจสอบและควบคุม
ทางหลวงและงานทางที่เกี่ยวกับทางหลวงเทศบาล

มาตรา 22 ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ
ทางหลวงมีอำนาจและหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมและตรวจตรายานพาหนะที่เดินบน
ทางหลวงและการจราจรบนทางหลวงให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กรณีที่ไม่ได้บัญญัติ
ไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา 23 ให้เจ้าพนักงานทางหลวงมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ตรวจตราดูแลมิให้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้
- (2) เรียกยานพาหนะให้หยุดเพื่อทำการตรวจสอบในกรณีที่เชื่อว่ามีกระทำความผิด
อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (3) จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในขณะกระทำความผิด
เพื่อส่งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินคดีต่อไป

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้เจ้าพนักงานทางหลวงแสดงบัตรประจำตัว
ต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

LIRT

มาตรา 24 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานทางหลวง เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 25 ในส่วนที่เกี่ยวกับทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวง สัมปทาน ให้อธิบดีกรมทางหลวงมีอำนาจกำหนดมาตรฐานและลักษณะของทางหลวง และงานทาง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวง ที่จอดรถ ระยะแนวต้นไม้และเสาพาดสาย

มาตรา 26 ในส่วนที่เกี่ยวกับทางหลวงชนบท ทางหลวงเทศบาล และทางหลวง สุขาภิบาล ให้อธิบดีกรมโยธาธิการหรือเลขาธิการเร่งรัดพัฒนาชนบท แล้วแต่กรณี มีอำนาจ กำหนดมาตรฐานและลักษณะของทางหลวงและงานทาง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวง ที่จอดรถ ระยะแนวต้นไม้และเสาพาดสาย ตลอดจนควบคุมในทางวิชาการและอบรมเจ้าหน้าที่ฝ่ายช่าง เกี่ยวกับทางหลวงและงานทาง

มาตรา 27 นอกจากทางหลวงสัมปทาน การสร้างทางหลวงประเภทใดขึ้นใหม่ หรือขยายเขตทางหลวงประเภทใด ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการทางหลวง ประเภทนั้น

มาตรา 28 ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่งานทางหรือการจราจรบนทางหลวง ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจปิดจราจร บนทางหลวงนั้นทั้งสายหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราว และวางระเบียบปฏิบัติสำหรับให้ เจ้าพนักงานปิดการจราจรเป็นครั้งคราวเพื่อความปลอดภัยได้

มาตรา 29 ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่งานทาง ให้ผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจ

(1) ใช้ที่ดินริมทางหลวงซึ่งปราศจากสิ่งก่อสร้างที่อยู่ในความครอบครองของ บุคคลใดเป็นการชั่วคราว

(2) ไร่และเข้าครอบครองวัตถุสำหรับใช้งานทางซึ่งอยู่ในที่ดินของบุคคลใด เป็นการชั่วคราว รวมทั้งทำทางผ่านเข้าไปในที่ดินใด ๆ เพื่อใช้และเข้าครอบครองวัตถุ สำหรับใช้งานทางได้ด้วย

ก่อนที่จะกระทำการตาม (1) หรือ (2) ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดิน ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

มาตรา 30 เพื่อประโยชน์ในการป้องกันภัยพิบัติสาธารณะอันมีมาเป็นการฉุกเฉิน ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจใช้ที่ดิน หรือเข้าครอบครองวัตถุสำหรับใช้งานทางซึ่งอยู่ในความครอบครองของบุคคลใดในบริเวณ หรือใกล้เคียงกับบริเวณที่เกิดภัยพิบัตินั้นได้เท่าที่จำเป็น เพื่อประโยชน์แก่งานทาง และมีอำนาจ เกณฑ์แรงราษฎร สัตว์พาหนะหรือยานพาหนะ ตลอดจนเครื่องจักร เครื่องมือ และ เครื่องอุปกรณ์สำหรับใช้งานทางได้ด้วย

การเกณฑ์ตามวรรคหนึ่งและอัตราค่าจ้างหรือค่าตอบแทน ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 31 เพื่อประโยชน์ในการป้องกันภัยพิบัติสาธารณะอันมีมาเป็นการฉุกเฉิน ให้อธิบดีกรมทางหลวงมีอำนาจเข้าครอบครองทางหลวงสัมปทาน และในการนี้ให้สิทธิและ อำนาจสั่งการของผู้รับสัมปทานตกมาอยู่กับอธิบดีกรมทางหลวงทั้งหมด จนกว่าภัยพิบัตินั้น จะหมดไป

มาตรา 32 เพื่อประโยชน์แก่งานทาง ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่ง ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง มีอำนาจทำหรือแก้ทางระบายน้ำที่ไหลผ่าน ทางหลวงในระยะสองร้อยเมตรจากเขตทางหลวงได้ แต่ต้องแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่ง สำเนาแบบก่อสร้างให้เจ้าของที่ดินทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

LIRT

มาตรา 33 ในกรณีที่มีความเสียหายเกิดแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดิน หรือผู้ทรงสิทธิอื่นเนื่องจากการกระทำของผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก ผู้อำนวยการทางหลวงตามมาตรา 29 (1) หรือ (2) มาตรา 30 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 32 ให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนด ค่าทดแทนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 34 ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ ทางหลวงมีอำนาจทำงานทางเพื่อเชื่อมผ่าน ทับ ข้าม หรือลอดทางรถไฟหรือทางน้ำได้ แต่ต้องแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งสำเนาแบบก่อสร้างให้ผู้ควบคุมการรถไฟ หรือทางน้ำนั้น ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

มาตรา 35 ในกรณีที่เห็นสมควร อธิบดีกรมทางหลวงมีอำนาจสร้างทางหลวง พิเศษหรือทางหลวงแผ่นดิน เพื่อเชื่อม ผ่าน ทับ ข้าม หรือลอดทางหลวงประเภทอื่นได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ทางหลวงประเภทอื่นนั้นทั้งสายหรือบางส่วนอยู่ในการกำกับ ตรวจสอบ และควบคุมของอธิบดีกรมทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมทางหลวง

มาตรา 36 วัตถุ เครื่องจักร เครื่องมือ และเครื่องอุปกรณ์สำหรับใช้งานทาง ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของทางราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลหรือสุขาภิบาล เป็นทรัพย์สินที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

ส่วนที่ 2

การควบคุม การรักษา การขยายและสงวนเขตทางหลวง

หมวด 1

การควบคุมทางหลวง

มาตรา 37 ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวง เพื่อเป็นทางเข้าออกทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ รวมทั้ง มีอำนาจกำหนดมาตรการในการจัดการเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม การป้องกันอุบัติเหตุ และการติดขัดของการจราจร

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่า ผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำการผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นในที่สร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมี อำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวรื้อถอนหรือทำลายภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตามให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงรื้อถอน หรือทำลาย โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

มาตรา 36 ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง แขนง วางหรือกองสิ่งใดในเขตทางหลวง ในลักษณะที่เป็นกีดขวางหรืออาจเป็นอันตรายแก่ยานพาหนะ หรือในลักษณะที่จะทำให้

LIRT

เกิดความเสียหายแก่ทางหลวงหรือความไม่สะดวกแก่ทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่ทางหลวงหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำการผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

ในกรณีที่มีการกระทำตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวรื้อถอน ทำลาย หรือขนย้ายสิ่งที่ติดตั้ง แขนววางหรือกองอยู่ภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจรื้อถอน ทำลาย หรือขนย้ายสิ่งที่ติดตั้ง แขนววางหรือกองอยู่ โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

มาตรา 39 ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการปิดกั้นทางหลวง หรือวางวัตถุที่แหลมหรือมีคม หรือนำสิ่งใดมาขวางหรือวางบนทางหลวง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ บนทางหลวงในลักษณะที่อาจเกิดอันตรายหรือเสียหายแก่ยานพาหนะหรือบุคคล

มาตรา 40 ห้ามมิให้ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เปลี่ยนแปลง ฉีดเปื้อน เคลื่อนย้าย รื้อถอน หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเครื่องหมายจราจร ป้ายจราจร เครื่องหมายสัญญาณ เครื่องหมายสัญญาณไฟฟ้า เครื่องแสดงสัญญาณ อุปกรณ์อำนวยความสะดวก รื้อ หลักสำรวจ หลักเขต หรือหลักระยะ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ติดตั้งหรือทำให้ปรากฏในเขตทางหลวง

LIRT

มาตรา 41 ผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจห้ามมิให้ผู้ใดหยุด จอด หรือ กลับยานพาหนะใด ๆ บนทางจราจรหรือไหล่ทางในทางหลวงสายใดทั้งสายหรือบางส่วนได้ โดยทำเป็นประกาศหรือเครื่องหมายให้ปรากฏไว้ในเขตทางหลวงนั้น

มาตรา 42 ในกรณียานพาหนะใด ๆ เครื่องยนต์หรือเครื่องอุปกรณ์เกิดขัดข้อง หรือชำรุดบนทางจราจรจนไม่สามารถเคลื่อนที่ต่อไปได้ ให้นายานพาหนะนั้นเข้าจอดบน ไหล่ทางหรือถ้าไม่มีไหล่ทางให้ออกชิดซ้ายสุด ทั้งนี้ ต้องไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ เครื่องยนต์หรือเครื่องอุปกรณ์ขัดข้องหรือชำรุด

ถ้ากรณีตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในเวลาที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอที่ผู้ใช้ยานพาหนะ อื่นจะมองเห็นยานพาหนะที่หยุดหรือจอดอยู่ได้โดยชัดแจ้งในระยะไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบ เมตร ต้องเปิดหรือจุดไฟให้มีแสงสว่างเพียงพอที่จะเห็นยานพาหนะนั้นได้

มาตรา 43 ห้ามมิให้ผู้ใดขุด ขน ทำลายหรือทำให้เสียหายแก่ทางหลวง หรือวัตถุสำหรับใช้งานทาง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง

มาตรา 44 ห้ามมิให้ผู้ใดซื้อ ขาย แลกจ่าย หรือเรียไบนทางจราจร และไหล่ทาง

มาตรา 45 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย น้ำโสโครก เศษหิน ดิน ทราย หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวง หรือกระทำได้ด้วยประการใด ๆ เป็นเหตุให้ ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล เศษหิน ดิน ทราย ตกหล่นบนทางจราจรหรือไหล่ทาง

มาตรา 46 ห้ามมิให้ผู้ใดขี่ จูง ไล่ต้อน ปล่อย หรือเลี้ยงสัตว์บนทางจราจร ทางเท้า หรือไหล่ทาง เว้นแต่จะได้ปฏิบัติตามข้อบังคับที่ผู้อำนวยการทางหลวงกำหนด

ผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจประกาศห้ามมิให้ผู้ใดขี่ จูง ไล่ต้อน ปล่อย

LIRT

หรือเลี้ยงสัตว์ในเขตทางหลวงสายใดทั้งสายหรือบางส่วน ทั้งนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

ประกาศของผู้อำนวยการทางหลวงตามวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 47 ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างสิ่งใดในเขตทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง จะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ รวมทั้งมีอำนาจกำหนดมาตรการในการจัดการเพื่อรักษา สิ่งแวดล้อม การป้องกันอุบัติเหตุ และการตัดขาดของการจราจร กำหนดอัตราและวางระเบียบ เกี่ยวกับการเก็บค่าเช่าก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่า ผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่ง ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

สิ่งที่ปลูกสร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดให้

มาตรา 37 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

• มาตรา 48 ผู้ซึ่งดำเนินการอันเป็นสาธารณูปโภค เมื่อมีความจำเป็น ต้องปักเสาพาดสาย วางท่อ หรือกระทำการใด ๆ ในเขตทางหลวง ให้ทำความตกลงกับ ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงเสียก่อน เมื่อได้รับ อนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง แล้ว จึงจะกระทำการนั้นได้

ในการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย จากผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไข กำหนดอัตรา และวางระเบียบเกี่ยวกับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

การเก็บค่าเช่าก็ได้ ถ้าไม่สามารถตกลงกันได้ในเรื่องค่าเช่า ให้เสนอรัฐมนตรีเป็นผู้วินิจฉัย
คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่มีการกระทำตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือกระทำผิด
ข้อตกลง ให้นำมาตรา 37 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 49 เมื่อมีความจำเป็นจะต้องควบคุมทางเข้าออกทางหลวงเพื่อให้
การจราจรบนทางหลวงเป็นไปโดยรวดเร็วและสะดวก หรือเพื่อความปลอดภัยในการจราจร
บนทางหลวง ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งในที่ดินริมเขตทางหลวงทั้งสาย
หรือบางส่วน ดังต่อไปนี้

(1) สร้างหรือดัดแปลงต่อเติมอาคารตามประเภท ชนิด หรือลักษณะที่กำหนด
ในกฎกระทรวง สถานีบริการน้ำมัน สถานีบริการก๊าซ สถานีบริการล้างหรือตรวจสภาพรถ
หรือติดตั้งป้ายโฆษณา ภายในระยะไม่เกินสิบห้าเมตรจากเขตทางหลวง

(2) สร้างศูนย์การค้า สนามกีฬา สนามแข่งขัน โรงมหรสพ สถานพยาบาล
สถานศึกษา หรือจัดให้มีตลาด ตลาดนัด งานออกร้าน หรือกิจการอื่นที่ทำให้ประชาชนมา
ชุมนุมกันเป็นจำนวนมาก ภายในระยะไม่เกินห้าสิบเมตรจากเขตทางหลวง

ทั้งนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับ
มอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับ
มอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

การกำหนดทางหลวงสายใดทั้งสายหรือบางส่วนที่จะห้ามมิให้ดำเนินการตาม
วรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 50 เมื่อพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 49 ใช้บังคับแล้ว ในกรณีที่มี
อาคารหรือสิ่งอื่นปลูกสร้างขึ้น หรือสิ่งที่ยกขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข
ที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง

LIRT

แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นที่ติดบนอาคารหรือสิ่งอื่นนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจรื้อถอน โดยผู้นั้นจะเรียกค่าเสียหายไม่ได้และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

ในกรณีที่ เป็นอาคารหรือสิ่งอื่นที่กำลังปลูกสร้างหรือสิ่งที่ยังไม่ขึ้น เมื่อผู้อำนวยการทางหลวงเห็นสมควร ให้ผู้อำนวยการทางหลวงแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่น หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางเข้าออกของอาคารนั้นภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจรื้อถอนอาคาร หรือสิ่งอื่น หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางเข้าออกของอาคาร แล้วแต่กรณี โดยผู้นั้นจะเรียกค่าเสียหายไม่ได้และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น ทั้งนี้ ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงชำระค่าทดแทนตามความเป็นธรรมให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นในการที่ต้องรื้อถอนอาคารหรือสิ่งอื่น หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางเข้าออกของอาคารนั้น ถ้าไม่เป็นที่ยกลงกันได้ ให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดค่าทดแทน มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ก่อนที่จะกระทำการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นทราบล่วงหน้าภายในกำหนดเวลาอันสมควร

มาตรา 51 ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบในบริเวณที่มีการดำเนินการตามมาตรา 49 หรือมาตรา 50

ก่อนที่จะเข้าไปตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง

LIRT

อาคารหรือสิ่งอื่นในบริเวณดังกล่าวทราวล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน

หมวด 2

การควบคุมทางหลวงพิเศษ

มาตรา 52 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ทางหลวงสายใดที่จะสร้างขึ้นใหม่หรือที่มีอยู่เดิมทั้งสายหรือบางส่วนเป็นทางหลวงพิเศษ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 53 อธิบดีกรมทางหลวงมีอำนาจปิดทางหลวงหรือทางอื่นใดที่มีอยู่เดิมที่ทางหลวงพิเศษตัดผ่าน และมีอำนาจห้ามการสร้างทางหลวงหรือทางอื่นใดขึ้นใหม่ที่มาเชื่อมหรือผ่านทางหลวงพิเศษ

ในกรณีที่มีการปิดทางหลวงหรือทางอื่นใดที่ทางหลวงพิเศษตัดผ่านตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีกรมทางหลวงมีอำนาจ

- (1) กำหนดให้ใช้ทางอื่นใดที่มีอยู่แล้วแทน
- (2) ตัดแปลง แก่ไข หรือจัดให้มีทางเพื่อใช้แทนทางที่ปิดในกรณีที่ไม่มีทางอื่น

ไปตาม (1)

ทั้งนี้ เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ

มาตรา 54 ให้ผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษมีอำนาจประกาศห้ามยานพาหนะบางชนิดหรือคนเดินเท้าใช้ทางหลวงพิเศษสายใดทั้งสายหรือบางส่วน โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 55 ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงพิเศษเพื่อเป็นทางเข้าออกทางหลวงพิเศษ

ในกรณีที่ทางหลวงพิเศษมีทางขนาน ผู้ใดจะสร้างทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงพิเศษเพื่อเป็นทางเข้าออกทางขนาน ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก

LIRT

ผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษ

การอนุญาตตามวรรคสอง เมื่อมีความจำเป็นแก่ทาง ผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษจะเพิกถอนเสียก็ได้

ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยฝ่าฝืนวรรคหนึ่งหรือโดยไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคสอง ให้นำมาตรา 37 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 56 ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงพิเศษ ผู้ซึ่งดำเนินการอันเป็นสาธารณูปโภค เมื่อมีความจำเป็นต้องปักเสาพาดสาย วางท่อ หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นกิจการสาธารณูปโภคในเขตทางหลวงพิเศษ ให้กระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษ

ในการอนุญาตตามวรรคสอง ผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษจะกำหนดตำแหน่งและระดับที่จะกระทำการนั้น รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ และให้นำมาตรา 47 วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การอนุญาตตามวรรคสอง เมื่อมีความจำเป็นแก่ทาง ผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษจะเพิกถอนเสียก็ได้

ในกรณีที่ผู้ซึ่งดำเนินการอันเป็นสาธารณูปโภคตามวรรคสอง ได้กระทำการผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ให้การอนุญาตนั้นสิ้นสุดลง

อาคารหรือสิ่งอื่นที่ปลูกสร้างขึ้นโดยฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง หรือโดยไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคสอง หรือผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาตตามวรรคสาม ให้นำมาตรา 37 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 57 เมื่อพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 49 ใช้บังคับแล้ว ในกรณีที่มีอาคารหรือสิ่งอื่นใดอยู่ในที่ดินริมเขตทางหลวงพิเศษ เมื่อผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เห็นสมควร ให้ผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดในที่ดินริมเขตทางหลวงพิเศษดังกล่าวรื้อถอนหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารหรือสิ่งอื่นนั้นภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษมีอำนาจรื้อถอนหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารหรือสิ่งอื่นนั้นได้ โดยแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นดังกล่าวทราบล่วงหน้าภายในกำหนดเวลาอันสมควร ทั้งนี้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

ให้ผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษชำระค่าทดแทนตามความเป็นธรรมให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นในการที่ต้องรื้อถอนหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารหรือสิ่งอื่นนั้น ถ้าไม่เป็นที่ยกลงกันได้ให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดค่าทดแทนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 58 ให้นำความในหมวด 1 มาใช้บังคับแก่การควบคุมทางหลวงพิเศษโดยอนุโลม เว้นแต่ที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในหมวดนี้

หมวด 3

การรักษาทางหลวง

มาตรา 59 ห้ามมิให้ผู้ใดกีดกันหรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำที่ติดต่อกับเขตทางหลวงหรือทางน้ำที่ไหลผ่านทางหลวงในเขตที่ดินภายในระยะห้าร้อยเมตรจากแนวกลางทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่ง
ผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ฝ่าฝืนรื้อถอนสิ่งกีดกัน
หรือแก้ไขทางน้ำภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวง
หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจเข้ารื้อถอนหรือจัดการแก้ไข โดย
ผู้นั้นจะเรียกค่าเสียหายไม่ได้และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

มาตรา 60 ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ยานพาหนะบนทางหลวงซึ่งยังมิได้เปิดอนุญาตให้
ใช้เป็นทางสาธารณะ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ควบคุมทางหลวงนั้น หรือผู้ได้รับ
สัมปทาน แล้วแต่กรณี

มาตรา 61 เพื่อรักษาทางหลวง ผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจประกาศ
ห้ามใช้ยานพาหนะบนทางหลวง โดยที่ยานพาหนะนั้นมีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนัก
ลงเพลาเกินกว่าที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหาย

ประกาศของผู้อำนวยการทางหลวงตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดี
กรมทางหลวง สำหรับทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงสัมปทาน หรือได้รับ
อนุมัติจากอธิบดีกรมโยธาธิการหรือเลขาธิการเร่งรัดพัฒนาชนบท แล้วแต่กรณี สำหรับ
ทางหลวงชนบทและทางหลวงสุขาภิบาล หรือได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับ
ทางหลวงเทศบาล

ทั้งนี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน
หรืออุบัติเหตุเกิดขึ้น ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวงหรือไม่ปลอดภัยแก่การจราจร
ในทางหลวง ให้เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงมีอำนาจ
ประกาศห้ามใช้ยานพาหนะบนทางหลวงตามวรรคหนึ่งได้ ทั้งนี้ ให้ประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ
บริเวณดังกล่าวข้างต้น และชั่วระยะเวลาอันกำหนด

มาตรา 62 เจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งสาธารณูปโภคหรือสิ่งสาธารณูปโภคต้องรักษาต้นไม้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เหมืองฝาย หรืออาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นที่อยู่ในความครอบครองของตนไม่ให้เกิดขวางทางจราจรหรือเกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ทั้งนี้ ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งหาริมทรัพย์นั้นจัดการแก้ไขอุปสรรคดังกล่าวภายในกำหนดเวลาอันสมควร

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งหาริมทรัพย์ได้รับแจ้งแล้วไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงมีอำนาจเข้ารื้อถอน ทำลาย หรือตัดฟัน โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

มาตรา 63 รัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือครั้งละไม่เกินหนึ่งปี ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือบุคคลที่สมควรเก็บค่าใช้ท่าเรือ หรือค่าใช้เรือสำหรับขนส่งข้ามฟาก หรือค่าใช้สิ่งก่อสร้างในทางหลวง ซึ่งได้จัดสร้างขึ้นเพื่อความสะดวกแก่การจราจร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด 4

การขยายและสงวนเขตทางหลวง

มาตรา 64 ทางหลวงประเภทใดยังไม่มีเขตทางปรากฏแน่ชัดหรือไม่ได้ขนาดมาตรฐานที่กำหนดไว้ตามมาตรา 25 หรือมาตรา 26 แล้วแต่กรณี ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตทางหลวงและกำหนดเขตสงวนสองข้างทางไว้ เพื่อสร้างหรือขยายทางหลวงได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้ใดประสงค์จะปลูกสร้างสิ่งใดในเขตดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ขออนุญาตต่อผู้อำนวยการทางหลวง เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะทำได้ แต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทน ถ้าได้มีการสร้างหรือขยายทางหลวง

LIRT

รัฐมนตรีอาจเพิกถอนประกาศกำหนดเขตทางหลวงหรือกำหนดเขตสงวนตาม
วรรคหนึ่งทั้งหมดหรือบางส่วน โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 65 เพื่อประโยชน์แก่งานทาง รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะสงวนที่ดินของรัฐ
ซึ่งมิได้มีบุคคลเข้าครอบครองโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้มีแผนที่หรือแผนผังแสดงบริเวณที่ดินที่จะสงวนติดไว้
ท้ายประกาศนั้น

เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ ไม่มีผู้ใดแย้งสิทธิ ให้ที่ดินนั้นตกอยู่
ในความคุ้มครองของผู้อำนวยการทางหลวง และห้ามมิให้ผู้ใดเข้าครอบครอง หักร้าง จัดทำ
หรือปลูกสร้างด้วยประการใด ๆ ในที่ดินนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการ
ทางหลวง

รัฐมนตรีอาจเพิกถอนประกาศการสงวนตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือบางส่วนโดย
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 66 ในกรณีที่มีการขออนุญาตจับจองที่ดินริมทางหลวง ให้ผู้มีอำนาจ
อนุญาตสงวนช่องทางไว้ ให้เป็นมุมฉากกับแนวทางหลวงโดยมีขนาดกว้างยี่สิบเมตร เพื่อให้
เป็นทางเข้าไปสู่ที่ดินข้างใน ช่องทางที่วางนี้ให้มีระยะห่างกันไม่น้อยกว่าห้าร้อยเมตร
และให้ถือเป็นทางหลวงด้วย

เมื่อได้มีการเว้นช่องทางไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีการอนุญาตให้ผู้ใดจับจองที่ดิน
เข้าไปอีก ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตสั่งให้ผู้ขออนุญาตเว้นช่องทางตามแนวเดิมต่อไป

เมื่อได้มีการอนุญาตให้ผู้ใดจับจองที่ดินริมทางหลวงตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง
แล้ว ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตแจ้งให้ผู้อำนวยการทางหลวงทราบ

มาตรา 67 เมื่อได้มีคำสั่งให้ผู้ใดเว้นช่องทางตามมาตรา 66 แล้วภายใน
กำหนดเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นได้รับคำสั่ง ให้ผู้นั้นจัดให้มีหลักเขตปักแสดง

LIRT

ให้เห็นเขตทางที่เว้นไว้โดยระยะห่างกันไม่เกินหนึ่งร้อยเมตรต่อหลักหนึ่ง และให้เป็นหน้าที่
ของผู้ได้รับอนุญาตให้จัดจงบะริ่งรักษาหลักเขตนั้นให้เรียบร้อยอยู่เสมอ

ถ้าผู้ได้รับอนุญาตให้จัดจงบะริ่งไม่กระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการ
ทางหลวงมีอำนาจเข้าปฏิบัติการได้ โดยผู้ได้รับอนุญาตให้จัดจงบะริ่งเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

ส่วนที่ 3

การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างหรือขยายทางหลวง

มาตรา 68 เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง หรือ
ขยายทางหลวง ถ้ามิได้ตกลงในเรื่องการโอนไว้เป็นอย่างอื่น ให้ดำเนินการเวนคืน
ตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

การโอนอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาตามวรรคหนึ่ง โดยมีได้มีการเวนคืนตาม
กฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียม

ส่วนที่ 4

บทกำหนดโทษ

มาตรา 69 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 5 ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 70 ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้ผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่ง
ได้รับมอบหมายจากผู้ผู้อำนวยการทางหลวง หรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้ผู้อำนวยการทางหลวง แต่งตั้ง
แล้วแต่กรณี ตามมาตรา 29 วรรคหนึ่ง มาตรา 30 วรรคหนึ่ง มาตรา 32 มาตรา 37
วรรคสาม มาตรา 38 วรรคสาม มาตรา 47 วรรคสาม มาตรา 48 วรรคสาม มาตรา 50
วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา 51 วรรคหนึ่ง มาตรา 55 วรรคสี่ มาตรา 56 วรรคหก

LIRT

มาตรา 57 วรรคหนึ่ง มาตรา 59 วรรคสอง หรือมาตรา 62 วรรคสอง ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 71 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 37 วรรคหนึ่ง มาตรา 38 วรรคหนึ่ง มาตรา 39 มาตรา 43 มาตรา 45 มาตรา 47 วรรคหนึ่ง มาตรา 48 วรรคหนึ่ง มาตรา 55 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา 56 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือมาตรา 65 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 72 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 40 มาตรา 44 มาตรา 46 วรรคหนึ่ง มาตรา 59 วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 42 หรือฝ่าฝืนประกาศของผู้อำนวยการทางหลวงตามมาตรา 46 วรรคสอง หรือมาตรา 54 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 73 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 41 มาตรา 49 วรรคหนึ่ง มาตรา 60 หรือมาตรา 64 วรรคสอง หรือฝ่าฝืนประกาศของผู้อำนวยการทางหลวงตามมาตรา 61 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 74 ให้ทางหลวงจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเปลี่ยนเป็นทางหลวงแผ่นดินตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 75 ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎกระทรวงซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กฎกระทรวงซึ่งออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแทน

LIRT

มาตรา 76 พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนพระราชกฤษฎีกากำหนดถนนทางหลวงที่จะสร้าง ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและประกาศกระทรวงคมนาคมกำหนดทางหลวงที่มีความจำเป็นต้องสร้างโดยเร่งด่วน ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ให้คงใช้บังคับได้ตามอายุของพระราชกฤษฎีกานั้น

ในกรณีที่มีการเวนคืนตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง หรือขยายทางหลวง ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ยังไม่เสร็จสิ้น ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2530 ต่อไป

.....

.....

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีรับ

หม่อมหลวงเชิงชาญ กำภู (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ทางหลวง พ.ศ. มาเพื่อพิจารณา โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

เหตุผล เนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28
พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยทางหลวงที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ประกาศ
ใช้มาเป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วย
ทางหลวงให้สอดคล้องกับความเจริญและการพัฒนาประเทศในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ ในเอกสารมีพิมพ์ผิด หน้า 17 มาตรา 56 บรรทัด
บรรทัดที่ 3 ที่เขียนว่ามาตรา 57 บรรทัดสอง นั้น ขอแก้เป็น มาตรา 48 บรรทัดสอง
ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แก่ใจตามนั้นนะครับ
ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นไม่สมควร
รับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ
รับหลักการ ท่านรัฐมนตรี คณะกรรมาธิการครับ

หม่อมหลวงเชิงชาญ กำภู (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :

LIRT

ท่านประธานที่เคารพ คณะรัฐมนตรีขอเสนอคณะกรรมการการคมนาคม แปรญัตติภายใน 3 วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีขอส่งให้
คณะกรรมการการคมนาคมพิจารณา แปรญัตติภายใน 3 วัน ที่ประชุมไม่ขัดข้อง ก็เป็นไป
ตามนั้นนะครับ

ต่อไป 4.8 ร่างพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/3009

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

17 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการรถไฟ
แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
พิจารณา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 เพื่อให้การรถไฟแห่งประเทศไทยมีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ได้เพิ่มขึ้น
2. เพิ่มมาตรา 15 ทวิ เพื่อให้ผู้ว่ากรมมีอำนาจหรือถอนสิ่งปลูกสร้างที่รูกล้ำเข้ามาในเขตสองข้างทางของรางรถไฟ
3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24 มาตรา 27 (4) มาตรา 28 มาตรา 31 วรรคหนึ่ง มาตรา 32 (3) และยกเลิกมาตรา 33 (ทวิ) เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบลักษณะการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย และลักษณะของผู้ว่าการ
4. เพิ่มมาตรา 25 (4 ทวิ) เพื่อให้มีการวางข้อบังคับว่าด้วยระเบียบของเครื่องหมายพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 25 วรรคสอง มาตรา 39 (4) และยกเลิกมาตรา 39 (6) และ (7) เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าโดยสารและค่าระวางบรรทุก และการควบคุมการดำเนินงานกิจการบางกรณีที่มีผลผูกพันในด้านการเงินของการรถไฟแห่งประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ของการรถไฟแห่งประเทศไทยให้กระทำการต่าง ๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ได้กว้างขวาง
ยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนากิจการการรถไฟแห่งประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าต่อไป และให้อำนาจ
ผู้ว่าการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่รูกล้ำเข้ามาในเขตสองข้างทางของรางรถไฟได้ เพื่อประโยชน์
ในการเดินรถ และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราค่าโดยสารและค่าระวาง
บรรทุกให้การรถไฟแห่งประเทศไทยสามารถกำหนดให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ ได้อย่าง
คล่องตัว นอกจากนี้ สมควรกำหนดระเบียบของพนักงานและแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบ
ลักษณะ และการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย และลักษณะของ
ผู้ว่าการให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการ และพนักงาน
รัฐวิสาหกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....
 โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการรถไฟแห่งประเทศไทย

.....
 มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2509 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 9 ให้การรถไฟแห่งประเทศไทยมีอำนาจที่จะกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 6 อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(1) สร้าง ซื่อ จ้าง รับจ้าง จัดหา จำหน่าย แลกเปลี่ยน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม และดำเนินงานเกี่ยวกับเครื่องใช้ บริการ และความสะดวกต่าง ๆ ของกิจการรถไฟ

(2) ซื่อ จัดหา เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ถือกรรมสิทธิ์ ครอบครอง อาศัย ให้อาศัย จำหน่าย แลกเปลี่ยน และดำเนินงานเกี่ยวกับทรัพย์สินใด ๆ

(3) กำหนดอัตราค่าภาระการใช้รถไฟ บริการ และความสะดวกต่าง ๆ ของกิจการรถไฟ และจัดระเบียบเกี่ยวกับวิธีชำระค่าภาระดังกล่าว

(4) จัดระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัย การใช้รถไฟ บริการ และความสะดวกต่าง ๆ ของกิจการรถไฟ

(5) กู้ยืมเงิน ให้กู้ยืมเงิน ลงทุน ร่วมลงทุน หรือออกพันธบัตร หรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน

(6) รับส่งเงินทางรถไฟ

(7) รับขนส่งคนโดยสาร สินค้า พัสดุภัณฑ์ และของอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการรถไฟ

(8) ดำเนินกิจการโรงแรมและภัตตาคาร รวมตลอดถึงกิจการอื่นอันเป็นอุปกรณ์แก่กิจการโรงแรมหรือภัตตาคาร

(9) จัดบริการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกิจการรถไฟ"

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 15 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494

"มาตรา 15 ทวิ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการรถไฟ ให้ผู้ว่าการ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่ากรมมีอำนาจสั่งให้บุคคลผู้ซึ่งปลูกสร้างสิ่งใด โดยไม่มีเหตุอันชอบด้วยกฎหมายภายในระยะสี่สิบเมตรวัดจากขอบทางรถไฟด้านริมสุด ของแต่ละด้าน

LIRT

วางรถไฟ แต่ต้องไม่เกินเขตที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย รื้อถอนหรือทำลาย
สิ่งปลูกสร้างนั้นภายในกำหนดเวลาอันสมควรได้ ถ้าไม่ปฏิบัติตามให้ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งได้รับ
มอบหมายจากผู้ว่าการมีอำนาจรื้อถอนหรือทำลาย โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้
และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟ
แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 24 ให้มีคณะกรรมการของการรถไฟแห่งประเทศไทยคณะหนึ่ง
เรียกว่า "คณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย" ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคน
และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินหกคน และผู้ว่าการเป็นกรรมการ

ให้ผู้ว่าการเป็นเลขาธิการคณะกรรมการ

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการอื่น"

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (4 ทวิ) ของมาตรา 25 แห่ง
พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(4 ทวิ) วางข้อบังคับว่าด้วยระเบียบพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติ
การรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ค่าภาระการใช้รถไฟ บริการ และความสะดวกต่าง ๆ ของกิจการรถไฟ
เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับค่าโดยสารและค่าระวางบรรทุกซึ่งคณะกรรมการกำหนดตาม (6) นั้น
จะต้องประกาศล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันเพื่อให้ประชาชนทราบ"

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (4) ของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติ
การรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการรถไฟ
แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2502

LIRT

"(4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 28 ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งได้อีก"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 31 ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งผู้ว่าการ"

มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (3) ของมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2502

"(3) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกมาตรา 33 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2502

LIRT

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความใน (4) ของมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติ
การรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(4) กู้ยืมเงิน ให้กู้ยืมเงิน ลงทุน ร่วมลงทุน หรือออกพันธบัตรหรือตราสาร
อื่นใดเพื่อการลงทุน"

มาตรา 14 ให้ยกเลิก (6) และ (7) ของมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติ
การรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494

.....

.....

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

หม่อมหลวงเชิงชาญ กำภู (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
การรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาเพื่อสภาพิจารณา โดยมีหลักการ
และเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494
ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 เพื่อให้การรถไฟแห่งประเทศไทยมีอำนาจกระทำ
การต่าง ๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ได้เพิ่มขึ้น

2. เพิ่มมาตรา 15 ทวิ เพื่อให้ผู้ว่าการมีอำนาจรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่รुकล้ำ
เข้ามาในเขตสองข้างทางของรางรถไฟ

3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24 มาตรา 27 (4) มาตรา 28 มาตรา 31
วรรคหนึ่ง มาตรา 31 (3) และยกเลิกมาตรา 33 (ทวิ) เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบ ลักษณะ
การดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย และลักษณะของผู้ว่าการ

4. เพิ่มมาตรา 25 (4 ทวิ) เพื่อให้มีการวางข้อบังคับว่าด้วยระเบียบ
ของเครื่องหมายพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 25 วรรคสอง
มาตรา 39 (4) และยกเลิกมาตรา 39 (6) และ (7) เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ
การกำหนดอัตราค่าโดยสารและค่าระวางบรรทุกและการควบคุมการดำเนินงานกิจการบางกรณีที่มี
ผลผูกพันในด้านการเงินของการรถไฟแห่งประเทศไทย

เหตุผล โดยที่พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน
มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
อำนาจหน้าที่ของการรถไฟแห่งประเทศไทยให้กระทำการต่าง ๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์
ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนากิจการการรถไฟแห่งประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

LIRT

และให้อำนาจผู้ว่าการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่รุกรานเข้ามาในเขตสองข้างทางของทางรถไฟได้ เพื่อประโยชน์ในการเดินรถ และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราค่าโดยสาร และค่าระวางบรรทุกให้การรถไฟแห่งประเทศไทยสามารถกำหนดให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจได้อย่างคล่องตัว นอกจากนี้ สมควรกำหนดระเบียบของพนักงานและแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบ ลักษณะ และการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย และลักษณะของผู้ว่าการให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคุณอำนาจฯ ครับ

นายอำนาจ สอนอัมสาตร์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเห็นด้วย กับกฎหมายฉบับนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ก่อนที่จะสนับสนุนและยกมือรับนี้ ก็เห็นจะฝากเป็นข้อสังเกต เพราะว่ามีกิจการหลายอย่างที่การรถไฟบอกว่าจำเป็นต้องทำ จำเป็นต้องทำ

ประการแรก ที่การรถไฟได้มาจากการเวนคืน ที่กระผมมองไปว่าการรถไฟ หาผลสนองตอบด้วยการทำให้เขาเช่าและมีเอกสิทธิ์บางอย่าง นอกจากจะเป็นผลเสีย ไม่เกิดประโยชน์แก่คนส่วนใหญ่แล้วยังเป็นเรื่องความชอกช้ำ และรัฐบาลหรือว่าผู้บริหาร ประเทศไทยเสียสภาพในเรื่องของสังคม เพราะฉะนั้นมีที่มาที่มาของการรถไฟที่วิ่งติดต่อ ในปริมณฑลเขตกรุงเทพมหานครนี้ ถ้าหากว่าเป็นไปได้สองข้างทางจะให้ภาคเอกชนเข้าไปร่วม แทนที่จะให้เขาสร้างอาคาร ควรจะเป็นไปในทางที่ว่าช่วยระบายนการจราจรทั้งเข้าทั้งออก เพื่อแสวงหาประโยชน์ ประการที่ 1 ที่ขอเรียนไว้

ประการที่ 2 เท่าที่ผู้บริหารการรถไฟทุกวันนี้ดูเหมือนก็เห็นใจนะครับว่าการเป็นผู้ว่าการการรถไฟ กับการเป็นผู้อำนวยความสะดวกขนส่งฯ จะเครื่องบินหรือจะอะไรก็ตามแต่ สรุปแล้วรถไฟนี้ลำบากต้องทำการด้วยตนเองก็เห็นใจ แต่ทำไมคนไม่ใช้บริการรถไฟ ก็มาตรงกับประเด็นที่บอกว่าจะขอแก้ไขระเบียบ ก็เพราะว่าการติดต่อสภาพบุคคลนี้อาจจะ

LIRT

เป็นเรื่องเกาะติดยึดมาแต่โบราณกาลที่ว่า รถไฟเป็นของหลวงหรือว่ารถไฟไทยหรือรถไฟหลวง จะทำอะไรต้องยื่นคำร้องต้องขออนุญาตเพื่อจะเอาสินค้าขึ้นระวาง ที่ตู้มีน้อย เพราะฉะนั้นก็ต้องมีการเซ็นวิกติกடன் ผู้ที่อนุมัติประจำแต่ละสถานีนั้นเป็นภาพเก่า ๆ แล้วรวมกับการที่จะบริการประชาชนกับเครื่องบิน พนักงานการรถไฟส่วนใหญ่ยังติดยึดว่าข้าพเจ้าคือพนักงานของรัฐ แทนที่จะเป็นผู้บริการ ถ้าจะเปรียบเทียบอย่างแตกต่างกันพนักงานรัฐวิสาหกิจระหว่างบริษัทการบินไทยกับพนักงานการรถไฟ การรถไฟยังมีการติดยึดที่พยายามคิดว่าข้าพเจ้าคือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จะต้องมียามมีเงาผู้ดูแลส่วนธรรมดา เพราะไหน ๆ จะเปลี่ยนรูปแบบ ก็กรุณาพิจารณาเรื่องแบบหวาน ๆ ชักชวนให้รู้สึกมีความเป็นกันเอง ไม่ใช่เป็นรูปแบบแบบชนิดมียามมีเงา หรืออาจจะเฟลออกหลังใช้กำลังอำนาจอะไรกัน ก็ฝากไว้เป็นข้อสังเกตว่า คนคงอดทนมากขึ้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์ธรรมบุญ

นายธรรมบุญ ถัดพลี : ขอบพระคุณท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในการที่ได้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยรถไฟในคราวนี้ อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตไปยังรัฐบาลนะครับ

ประการแรก เกี่ยวกับองค์กรที่จะดำเนินงาน คือในมาตรา 5 ที่ให้ยกเลิกความมาตรา 24 และใช้ข้อความในมาตรา 24 ใหม่แทนนี้ ก็พูดไว้กว้างมากครับ แล้วคล้าย ๆ กับว่าไม่ได้ไปถึงการที่จะบริหารงานที่แสดงถึงประสิทธิภาพหรืออะไรเลย อย่างที่ว่านี้ มีคณะกรรมการการรถไฟแห่งประเทศไทย ประกอบด้วยประธานกรรมการ 1 คน และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่า 4 คน แต่ไม่เกิน 7 คน แล้วผู้ว่าการฯ เป็นกรรมการและเลขานุการ อันนี้ไม่ได้หมายความว่านี่เป็นเรื่องที่เราจะมาทำงานบริหารระดับใหญ่ ซึ่งเป็นฐานรองรับเศรษฐกิจเลย เพราะข้อความเลเยลลอยหมดไม่มีบ่งเลยว่า ที่สทงจะไปทางไหน ตามหลักถ้าเป็นการแบบนี้อย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปแล้วมันครึ่งรัฐวิสาหกิจกับครึ่งธุรกิจเอกชน คือ เฝ้าต้องถึงดินต้องถึงเอกชน กรรมการนี้น่าจะมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจาก

LIRT

ข้างนอก จากเอกชน แล้วเอกชนที่เขาจะใช้บริการเรา ถ้าเราไม่อาศัยเขามาเป็นกรรมการ เราจะหาความร่วมมือได้อย่างไร รถไฟเดี๋ยวนี้นี่ไม่ใช่ผูกขาดอย่างเมื่อก่อนนะครับ ไม่มีใครวิ่งได้แล้วอย่างเมื่อก่อน ถือผูกขาดมาก อย่างที่ผมกราบเรียนลักษณะความเป็นศักดิ์นาของรถไฟ ก็อย่างเช่นอยู่ในรางนี้แล้วใครมาขวางไม่ได้เลย รถใครมาขวางให้รถคนชนชน เพราะเขาถือว่ามีสิทธิในรางเขาอย่างเต็มที่เลย แล้วยิ่งกว่านี้เจ้าหน้าที่ของเขาเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอาญาด้วย ซึ่งอันนี้ผมไม่แน่ใจว่าเลิกไปหรือยัง เพราะฉะนั้นใครจะไปติดต่อกับตัวครับ กรอกแบบฟอร์มผิดก็ติดตะราง กลายเป็นรายงานเท็จต่อเจ้าพนักงาน ใช้เอกสารเท็จกับเจ้าพนักงาน ทุกวิธีอะไรต่าง ๆ โทษอะไรต่าง ๆ ผิดหมดครับ เวลาจะไปชนข้าวบนของกลางค่ากลางคืนอะไรต่าง ๆ ทำอะไรไม่ค่อยได้เป็นเวลาราชการหมด เอกชนเขาไม่ใช่อย่างนั้นครับชนส่ง อย่างดีเขาต้องพยายามให้ความสะดวก และ 24 ชั่วโมง หรือ 25 ชั่วโมงเลยยังว่าได้ ต้องมีคนคอย สแตนด บาย (Stand by) ให้บริการไว้ แล้วลักษณะอย่างว่าเครื่องแบบนี้ควรจะเป็นเครื่องแบบที่แสดงแต่เพียงให้รู้ว่าเป็นเจ้าพนักงาน จะได้ไม่มีคนอื่นมาแอบอาศัยที่ทำงานนี้มาหากิน ควรจะลักษณะอย่างนั้น เพื่อป้องกันผลประโยชน์ของตัวเองไม่ให้คนอื่นมาแอบอ้างไปหากินกับพ่อค้าเวลามาติดต่อ เดียวจะหลวมตัวไปก็เกิดครหาขึ้นมาได้ควรลักษณะนั้น แต่ไม่ใช่ลักษณะที่จะแสดงว่าฉันมีสิทธิเหมือนแกนะ ฉันใหญ่กว่าแก หรือแสดงชั้นซึ่งกันและกันในระหว่างพวกกันเองว่า ฉันระดับนี้นะ ฉันหัวหน้าฝ่ายนะ ฉันผู้ช่วยฝ่ายนะ ฉันอย่างนั้นอย่างนี้นะ แสดงถึงศักดิ์นาตนเอง มันก็ไม่ไปไหน เพราะฉะนั้นเครื่องแบบนี้ก็เหมือนกันอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไป เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้อย่างกรรมการน่าจะมีการผู้ทรงคุณวุฒิ และควรจะระบุไปเลย เช่น มาจากบริษัทขนส่ง บริษัทเดินเรือ บริษัทอะไรต่าง ๆ บริษัทค้าพืชไร่ เกษตรอะไรต่าง ๆ พวกนี้ หรือบริษัทคลังสินค้าอะไรใหญ่ ๆ บริษัทน้ำมันใหญ่ ๆ ควรจะเอาเขาเข้าไป เพราะเขาเป็นลูกค้าของเรา เขาต้องอาศัยเรา ไม่อย่างนั้นเขาหนีไปทางถนนหมด ถ้าเมื่อไรถนนสะดวก น้ำมันถูกมาก เขาจะไม่รื้อ รถไฟจะแห้งตาย แล้วก็ต้องอาศัยผู้โดยสาร

LIRT

อย่างเดียวไม่พอ ก็ขาดทุนมากอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องเหล่านี้กระผมอยากกราบเรียนว่า โดยเฉพาะรถไฟเราไม่ค่อยมีรถไฟรางคู่ มีแต่รางเดี่ยว ต้องอาศัยหลัก แล้วยังเกาะเกาะชาวบ้าน เขาอยู่ ไม่ได้วิ่งเป็นอีเลเวตเต็ด (Elevated tram) หรือ เทรน (Train) แบบที่ยกระดับ จะทำให้คนอื่นแทนได้ ก็มีแต่คนด่าว่าอยู่เรื่อย ๆ เวลาปิดกันแต่ละแห่งแล้วเกิดอุบัติเหตุขึ้นบ่อย ๆ มีคนอยากจะผลักดันให้ออกนอกเมืองหลวงไป เพราะฉะนั้นศัตรู สิ่งเหล่านี้มีเยอะ เราควรจะทำลักษณะเข้าหาประชาชน ให้ได้รายได้ดี จะเป็นเส้นทาง เศรษฐกิจที่แท้จริง รถไฟยังมีประโยชน์อยู่อีกมาก โดยเฉพาะทางด้านความมั่นคงก็ยังมีอยู่อีกมากมายตามชายแดนตามอะไรต่าง ๆ ขนส่งทหาร ขนส่งยุทธภัณฑ์ ขนส่งได้จำนวนมาก ๆ ถูกสงสัยว่าขนส่งโดยรถยนต์ เพราะฉะนั้นผมฝากไว้ แล้วในเรื่องของกิจการ ผมกราบเรียน อย่างหนึ่งว่า อย่างที่ว่าไม่รู้จะแก้อย่างไร เมื่อก่อนกระผมยังนึกดีใจว่าจะได้มีทางจาก หัวลำโพงไป ทำเป็นทางยกลอยฟ้าออกไปเลย เป็นทั้งรถยนต์ รถไฟไปด้วยกัน โดยอาศัย เส้นทางรถไฟเดี่ยวนี่ก็ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องที่จะผ่านอะไรนี้ คือกระผมไม่อยากจะให้เป็นความผิดของคนอื่น อย่างเช่นรถเมล์เล็กบางที่แกก็แข่ง ไม่กั้นลงมา แกก็แข่งไปข้าง ๆ ซึ่งนำพาหุเสียชีวิตมากพาผู้โดยสารไป ถ้าเกิดไปเครื่องดับอยู่ก็ตายเท่านั้นเอง และในเรื่อง ของกิจการของรถไฟกระผมมีกราบเรียนอีกประการหนึ่งฝากข้อสังเกต คือรายได้อีกทางหนึ่ง นอกจากขนส่งสินค้าแล้ว คนโดยสารแล้ว ก็มีรายได้ที่ให้เขาที่ดินของรถไฟ ที่เวลานี้ได้สิทธิพิเศษ ไปมากมายเหลือเกิน เป็นเงินเนื้ออันโอชะที่ใครต่อใครก็อยากทะเส็ม โดยเฉพาะกลุ่มผู้แทน ที่จะเข้ามาใหม่ พรรคการเมืองใหม่ ๆ ก็อยากจะได้ประโยชน์จากพวกเหล่านี้ หาประโยชน์ จากนี้ ขอเขาที่รถไฟ ไปปลูกโรงแรม ไปปลูกร้านค้าบ้าง อะไรบ้าง ปลูกตลาดบ้าง ได้มหาศาล ผมอยากจะฝากข้อสังเกตไว้ว่าเราเวนคืนเขาไป ไหน ๆ ก็เวนคืนทำให้คนอื่นเขาเดือดร้อน แล้ว แม้เราจะใช้เต็มที่ ก็กรุณาเวนคืนไปให้ได้ประโยชน์ของรถไฟ อย่าเอาไปใช้ทางอื่น ให้บุคคลเขาไปใช้ทางอื่น ไปเช่าทำโรงแรม ไปเช่าทำอย่างอื่น แล้วก็อาจจะถูกดึงกลับได้ นะครับถ้ารัฐธรรมนูญปัจจุบัน ฉะนั้นฝากข้อสังเกตไว้ อย่าให้เป็นช่องทางของคนรถไฟเอง

LIRT

ไปหาकिनกันเอง และไปหาकिनกับหน่วยการเมือง เพื่อสร้างฐานอำนาจทางด้านการรถไฟ
ของตัวเองเพื่อหวังเลื่อนเป็นผู้ว่า ก็นั่นไป เอาการเมืองเข้ามาโดยใช้เข้าที่เข้าทางเข้าไป
เพราะฉะนั้นของวังนั้นครับ ทรัพย์สินรถไฟคือทรัพย์สินประชาชนเหมือนกัน ฝากไว้ครับ

อีกประการหนึ่งประการสุดท้ายคือว่า ความปลอดภัยครับ ในเมื่อวังบนราง
ก็อย่าได้ใช้สิทธิอันนั้นเต็มที่ทีเดียว ผ่อนสั้นผ่อนยาวในการกินถ่านก็ควรจะให้ใกล้เคียงกับ
เวลาเป็นจริง ไม่ใช่กินไว้ล่วงหน้าตั้งนานแล้วยังไม่มาสักทีหนึ่ง หรือมาทีขบวนหนึ่งมาแล้ว
จะมีอีกขบวนหนึ่งมาก็ให้คนเขารู้ ไม่อย่างนั้นเขานึกว่าหมดแล้ว พอปล่อยออกไปก็เจอขบวน
ที่สวนมา ซึ่งไม่เคยคิดว่าจะมา

ข้อสุดท้ายที่สุดคือว่าในเรื่องของความเป็นเจ้าพนักงานนี้ ผมอยากทราบเรียน
นอกจากเครื่องแบบกรุณากลับไปดูในมาตราที่ด้วยผมไม่แน่ใจ ถ้ายังมีอยู่ว่าเป็นเจ้าพนักงาน
ตามกฎหมายอาญา อันนี้ควรเลิกได้แล้ว ไม่ควรอาศัยสิทธิอันนั้นมาอยู่เหนือพ่อค้าที่จะ
ไปติดต่อ เขากลับ เขาหนีหมด ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบคุณครับ ได้ฝากไว้
ท้ายที่สุดแล้วครับ ผมขอจดจากที่ประชุมนะครับ จะเห็นสมควรรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นไม่สมควร
รับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี รับหลักการนะครับ
ท่านรัฐมนตรีครับ คณะกรรมาธิการ

หม่อมหลวงเชิงชาญ กำภู (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
คณะรัฐมนตรีขอเสนอคณะกรรมการการคมนาคม ประชุมติดภายใน 3 วัน

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีขอส่งให้ คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ประณัติภายใน 3 วัน ที่ประชุมไม่ขัดข้อง ก็เป็นไปตามนั้นนะครับ คุณพิชัยฯ เชิญครับ

นายพิชัย วาสนาส่ง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่า ถ้าหากว่า จะมีผู้สนับสนุน ผมขออีกนิดเดียว พระราชบัญญัติต่อไปนี้ ผมคิดว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง และยังเมื่อเข้านี้ตายกันอีกหลายคน ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. สิ้นสุดเดี๋ยวนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ผมเข้าใจ คงเป็นเรื่องเดียวกัน ผมกำลังจะหารือที่ประชุม ขอบคุณมากครับ ผมเข้าใจยุติแล้ว ท่านรองนายกฯ ได้มีโน้ตมาแล้ว คือที่ประชุมเรากำหนดว่าจะเลิก 12.30 นาฬิกา แต่ว่าเราจะหมดวาระประชุมแล้ว ท่านรองนายกฯ บอกว่าอยากจะขอให้พิจารณาถึงเรื่องที่ได้เสนอเมื่อวานนี้ จากลำดับจนถึงสุดท้ายคือร่างพระราชบัญญัติโรงงาน ฉะนั้นเหลืออีก 2 ฉบับเท่านั้น เราช่วยกันอีกครั้ง ผมขอคิดว่าที่ประชุมคงไม่ขัดข้อง เรื่องที่ 1 คือเรื่องร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน อีก 2 ฉบับ ฉะนั้นก็ขอเสนอเลยนะครับ

4.10 ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/3141

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

19 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

เหตุผล

เนื่องจากปรากฏว่าอุบัติเหตุอันเกิดจากรถได้ทวีจำนวนขึ้นในแต่ละปี เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก โดยผู้ประสบภัยดังกล่าวไม่ได้รับการชดเชยค่าเสียหายหรือได้รับชดเชยค่าเสียหายไม่คุ้มกับความเสียหายที่ได้รับจริง และหากผู้ประสบภัยจะใช้สิทธิทางแพ่งเรียกร้องค่าเสียหายก็ต้องใช้เวลาสำนึกคดียาวนาน ดังนั้น เพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับการชดเชยค่าเสียหายและได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันเวลาที่สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การขนส่งทางบก และรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร

"เจ้าของรถ" หมายความว่า ผู้ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในรถหรือผู้มีสิทธิครอบครองรถตามสัญญาเช่าซื้อ และหมายความรวมถึงผู้นำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วย

"ผู้ประสบภัย" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกายเนื่องจากอุบัติเหตุหรืออยู่ในทางหรือเนื่องจากสิ่งที่เป็นวัตถุหรือติดตั้งในรถนั้น และหมายความรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย

"ความเสียหาย" หมายความว่า ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัยอันเกิดจากรถ

"ผู้ซึ่งอยู่ในรถ" หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในหรือบนหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของรถ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถนั้นด้วย

"บริษัท" หมายความว่า บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยที่รับประกันภัยรถตามพระราชบัญญัตินี้

"ค่าเสียหายเบื้องต้น" ในการให้ความเสียหายต่อร่างกาย หมายความว่า ค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้ประสบภัย และในการให้ความเสียหายต่อชีวิต หมายความว่า ค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตาย

"เครื่องหมาย" หมายความว่า เครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถตามพระราชบัญญัตินี้

"นายทะเบียน" หมายความว่า อธิบดีกรมการประกันภัยหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการประกันภัยมอบหมายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การประกันความเสียหาย

มาตรา 6 ภายใต้บังคับมาตรา 7 เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้ ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยโดยประกันภัยกับบริษัทประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

จำนวนเงินเอาประกันภัย ให้กำหนดตามชนิด ประเภท และขนาดของรถ แต่ต้องไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 7 รถดังต่อไปนี้ไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา 6

(1) รถสำหรับเฉพาะองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และรถสำหรับผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(2) รถของสำนักพระราชวังที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตามระเบียบที่เลขาธิการพระราชวังกำหนด

(3) รถของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น และรถยนต์ทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร

(4) รถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 8 รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศและนำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว โดยเจ้าของรถไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เจ้าของรถ

LIRT

ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย ทั้งนี้ ตามจำนวนเงิน หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 9 ภายใต้บังคับมาตรา 7 ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถที่ไม่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา 6 หรือมาตรา 8

มาตรา 10 ให้นายทะเบียนจัดทำเครื่องหมายส่งให้บริษัทเพื่อส่งมอบให้แก่เจ้าของรถที่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหายกับบริษัทตามมาตรา 6 หรือมาตรา 8 แล้ว เจ้าของรถต้องติดเครื่องหมายไว้ที่รถ

ลักษณะของเครื่องหมายและวิธีการติดเครื่องหมาย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 11 ในกรณีที่บริษัทหรือเจ้าของรถบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย ก่อนครบกำหนดความคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุใด บริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกนั้นให้นายทะเบียนทราบ และเจ้าของรถต้องส่งคืนเครื่องหมายตามมาตรา 10 ให้แก่นายทะเบียน

การแจ้งการบอกเลิกและการส่งคืนเครื่องหมาย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 12 กรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยซึ่งมีข้อความระบุถึงความรับผิดชอบของบริษัทแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ บริษัทจะยกเป็นข้อต่อสู้เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้ประสบภัยในการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้

มาตรา 13 บริษัทจะยกเอาเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์หรือการฝ่าฝืนเงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัยระหว่างบริษัทกับเจ้าของรถ หรือการได้บอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยกับเจ้าของรถ เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้ประสบภัยในการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้

LIRT

เว้นแต่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการบอกเลิกกรรมธรรม์ประกันภัยให้เจ้าของรถและนายทะเบียนทราบล่วงหน้า

การบอกเลิกกรรมธรรม์ประกันภัยให้มีผลเมื่อครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการเลิกกรรมธรรม์ประกันภัยไปยังผู้เอาประกันภัยตามภูมิลำเนาที่ทราบครั้งสุดท้ายโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

มาตรา 14 บริษัทจะยกเอาความทุจริตหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยมาเป็นข้อต่อสู้เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบในการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยมิได้

มาตรา 15 ในกรณีที่รถซึ่งเจ้าของรถได้เอาประกันภัยไว้กับบริษัทได้โอนไปยังบุคคลอื่นโดยผลของกฎหมายว่าด้วยมรดกหรือโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ให้ผู้ได้มาซึ่งรถดังกล่าวมีฐานะเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรรมธรรม์ประกันภัยนั้น และบริษัทต้องรับผิดชอบตามกรรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวต่อไปตลอดอายุของกรรมธรรม์ประกันภัยที่ยังเหลืออยู่

มาตรา 16 ในการรับจดทะเบียนรถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวตรวจสอบการได้จัดให้มีประกันความเสียหายตามมาตรา 6 ก่อนจะรับจดทะเบียนด้วย

หมวด 2

ค่าเสียหายเบื้องต้น

มาตรา 17 เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้ ให้บริษัทจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้ประสบภัย การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ประสบภัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 18 ในกรณีที่บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา 17 ให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่ายให้ผู้ประสบภัย และการไม่ได้รับชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นหรือการได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น ไม่ครบจำนวนจากบริษัทต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 19 การได้รับชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา 17 ไม่ตัดสิทธิผู้ประสบภัยที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 20 ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากเงินกองทุน

(1) เจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายมิได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา 6 หรือมาตรา 8 และเจ้าของรถไม่ยอมจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน

(2) ขณะเกิดเหตุ รถที่ก่อให้เกิดความเสียหายมิได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าของรถเพราะเหตุที่รถนั้นได้ถูกยักยอก ฉ้อโกง กรรโชก ลักทรัพย์ ริดเอาทรัพย์สินทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ และเจ้าของรถได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

(3) ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และรถนั้นไม่มีการประกันภัยกับบริษัท

(4) มีความเสียหายจากรถเกิดแก่ผู้ประสบภัย แต่ไม่อาจทราบได้ว่ารถคันใดก่อให้เกิดความเสียหาย

(5) บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา 17 ให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน หรือ

(6) ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสบภัยนั้นเกิดจากรถตามมาตรา 7 (3)

LIRT

มาตรา 21 ในกรณีที่เกิดตั้งแต่สองคันขึ้นไปก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถ ให้บริษัทที่รับประกันภัยรถแต่ละคันจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง แต่ผู้ประสบภัยมิใช่เป็นผู้ซึ่งอยู่ในรถ ให้บริษัทดังกล่าวร่วมกันจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยทุกคนโดยเฉลี่ยจ่ายในอัตราส่วนที่เท่ากัน

สำหรับกรณีตามมาตรา 20 ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายหรือร่วมจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

มาตรา 22 ให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา 17 มาตรา 20 หรือมาตรา 21 ให้แก่ผู้ประสบภัยให้เสร็จสิ้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับความร้องขอ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิด

ให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งของเงินค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 23 ในกรณีที่เจ้าของรถหรือบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนตามมาตรา 20 (1) หรือมาตรา 20 (5) แล้วแต่กรณี เมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไปตามมาตรา 22 แล้ว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไปนั้นคืนจากเจ้าของรถหรือบริษัท แล้วแต่กรณี และเจ้าของรถหรือบริษัทจะต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบของจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนส่งเข้าสมทบกองทุนอีกต่างหาก

ให้เจ้าของรถหรือบริษัทจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนพร้อมด้วยเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับความสั่ง

มาตรา 24 การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประสบภัย

LIRT

ต้องร้องขอภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มีความเสียหายเกิดขึ้น

มาตรา 25 ในกรณีตามมาตรา 20 (1) และ (3) ให้นายทะเบียนยึดรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายไว้ได้หากมิได้มีการยึดรถนั้นไว้ตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว จนกว่าเจ้าของรถจะได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจนครบจำนวน หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากนายทะเบียน และหากมีการยึดรถนั้นตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว ให้กรมการประกันภัยมีสิทธิขอเจ้าเฉลี่ยในทรัพย์สินนั้นหากมีการขายทอดตลาด

มาตรา 26 รถที่ยึดไว้ตามมาตรา 25 ให้นายทะเบียนมีอำนาจขายทอดตลาดได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) กรณีที่เจ้าของรถตามมาตรา 20 (1) ไม่จ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนแทนตน คืนให้แก่กองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากนายทะเบียน
- (2) กรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และนายทะเบียนได้ประกาศหาตัวเจ้าของรถโดยปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของนายทะเบียน ซึ่งได้ยึดรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายไว้ และประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่จำหน่ายในท้องถิ่นที่เกิดเหตุอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน แต่เจ้าของรถไม่ปรากฏตัวต่อนายทะเบียน ซึ่งได้ยึดรถนั้นไว้ภายในสามสิบวันนับแต่วันแรกที่ประกาศในหนังสือพิมพ์

มาตรา 27 วิธีการยึดรถตามมาตรา 25 และการขายทอดตลาดรถตามมาตรา 26 ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดรถตามมาตรา 26 ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการยึดและการขายทอดตลาด และจ่ายเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายคืนให้แก่กองทุน แล้วแต่กรณี ถ้ามีเงินเหลือเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของรถ ในกรณีที่ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ให้ส่งเงินที่เหลือเข้าสมทบในกองทุน

LIRT

มาตรา 28 ในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นเพราะความทุจริตหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าของรถ ผู้ขับขี่รถ หรือเกิดจากการกระทำของบุคคลภายนอก หรือเกิดจากการกระทำของผู้ประสบภัยนั้นเอง เมื่อบริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไปแล้วเป็นจำนวนมากเท่าใด ให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณี มีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่เจ้าของรถ ผู้ขับขี่รถ หรือบุคคลภายนอกซึ่งก่อให้เกิดความเสียหาย หรือมีสิทธิเรียกให้ผู้ประสบภัยคืนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นได้

การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่จ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย หรือภายในห้าปีนับแต่วันรู้ตัวผู้ซึ่งต้องรับผิดชอบ

มาตรา 29 ในกรณีที่นายทะเบียนได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยสำหรับความเสียหายที่เกิดจากรถตามมาตรา 7 (3) ให้หน่วยงานซึ่งเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ส่งเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายจากเงินกองทุนคืนให้แก่กองทุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด 3

กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

มาตรา 30 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นเรียกว่า "กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย" มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสำหรับจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยเมื่อมีกรณีตาม
มาตรา 20

กองทุนประกอบด้วย

- (1) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (2) เงินที่บริษัทจ่ายสมทบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา 33

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(3) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี

(4) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาตามมาตรา 25 มาตรา 27 มาตรา 28 หรือ

มาตรา 29

(5) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

(6) ดอกผลของเงินกองทุน

(7) เงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้มาตาม (4) และ (5)

(8) เงินรายได้อื่น ๆ

เงินและทรัพย์สินดังกล่าวให้เป็นของกรมการประกันภัยเพื่อใช้ประโยชน์ตาม

วัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา 31 ให้มีสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยขึ้นในกรมการประกันภัย เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับกองทุน

มาตรา 32 เมื่อมีกรณีตามมาตรา 20 เกิดขึ้น และผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับ ค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือบริษัทได้ ให้สำนักงานกองทุน ทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากกองทุน เมื่อผู้ประสบภัยได้นำ หลักฐานสำเนานันท์ประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวนมาแสดงพร้อมกับการยื่นคำขอ

การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุนและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น จากกองทุน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 33 ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนเป็นรายปีในอัตราไม่เกินร้อยละ สองของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยในแต่ละปี เงินสมทบที่บริษัทจ่ายนั้นให้นำไป หักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรได้

การเรียกเก็บและการจ่ายเงินสมทบจากบริษัท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

LIRT

หมวด 4

บทกำหนดโทษ

มาตรา 34 เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 6 หรือมาตรา 8 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา 35 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 9 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา 36 เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 10 วรรคสอง หรือบริษัท หรือเจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 11 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 37 ผู้ใดปลอมเครื่องหมาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา 38 ผู้ใดคิดหรือแสดงเครื่องหมายอันเกิดจากการกระทำความผิดตามมาตรา 37 กับรถคันหนึ่งคันใด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับการกระทำความผิดตามมาตรา 37 ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา 37 ให้ลงโทษตามมาตรา 37 นี้แต่กระหนเดียว

มาตรา 39 เจ้าของรถผู้ใดคิดหรือแสดงเครื่องหมายที่ต้องส่งคืนต่อนายทะเบียนตามมาตรา 11 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 40 บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 17 หรือเจ้าของรถหรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา 41 ผู้ประสบภัยผู้ใดยื่นคำขอรับชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้โดยทุจริตหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จเพื่อขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้อง

LIRT

ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 42 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้นายทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ และเมื่อได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา 43 ให้เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับดำเนินการจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และก่อนพ้นระยะเวลา ดังกล่าวมิให้ถือว่าเจ้าของรถนั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรา 6 หรือมาตรา 8

ให้บทบัญญัติมาตรา 20 (5) มีผลใช้บังคับกับรถที่เจ้าของรถได้จัดให้มีการประกันความเสียหายไว้แล้วตามมาตรา 6 หรือมาตรา 8

ภายใต้บังคับวรรคสอง บทบัญญัติมาตรา 20 ยังมีให้ใช้บังคับจนกว่าจะพ้นกำหนด สามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ขอเชิญคณะรัฐมนตรี

นายอมเรศ คีลาอ่อน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายอมเรศ คีลาอ่อน รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ ขอกราบเรียนว่า รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย
จากรถ พ.ศ.

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

เหตุผล เนื่องจากปรากฏว่าอุบัติเหตุอันเกิดจากรถได้ทวีจำนวนขึ้นในแต่ละปี
เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก โดยผู้ประสบภัยดังกล่าวแล้วไม่ได้รับ
การชดเชยค่าเสียหายหรือได้รับชดเชยค่าเสียหายไม่คุ้มกับความเสียหายที่ได้รับจริง และหาก
ผู้ประสบภัยจะใช้สิทธิทางแพ่งเรียกร้องค่าเสียหายก็ต้องใช้เวลาดำเนินการคดียาวนาน ดังนั้น
เพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับการชดเชยค่าเสียหาย และได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและ
ทันเวลาที่ สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า
จะเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ
โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นไม่สมควร
รับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี รับหลักการนะครับ
ท่านรัฐมนตรีครับ คณะกรรมาธิการ

นายอมเรศ คีลาอ่อน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : รัฐบาลขอเสนอ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

กรรมการวิสามัญ 11 ท่าน รัฐบาล 5 คน ทางฝ่ายรัฐบาลมี 1. นายสุนทร บุญสาย
2. นายพันธุ์เสนห์ พันธุ์พงศ์ 3. นายทัศนชัย บัณฑิตกุล 4. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์
และ 5. นายสนธิ วรรณัญญา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ทางฝ่ายสภา 6 ท่าน
ขอเชิญเสนอ เชิญคุณพิชัยฯ ครับ

นายพิชัย วาสนาส่ง : กระผมขอเสนอกรรมการวิสามัญจำนวน 6 คน
จากฝ่ายสภาฯ คือ 1. นายชูศักดิ์ ศิรินิล 2. นายทอง ลำไย 3. คุณหญิงนันทกา
สุประภาตะนันท์ 4. นายพานิชย์ เจริญเฟา 5. นายวิชัย ไสยวรรณจินดา และ
6. พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้รับรองถูกต้อง
ไม่มีเสนอผู้อื่น เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อกรรมการ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.

1. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ 2. นายทัศนชัย บัณฑิตกุล 3. นายพันธุ์เสนห์ พันธุ์พงศ์
4. นายสนธิ วรรณัญญา 5. นายสุนทร บุญสาย 6. นายชูศักดิ์ ศิรินิล 7. นายทอง ลำไย
8. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ 9. นายพานิชย์ เจริญเฟา 10. นายวิชัย
ไสยวรรณจินดา 11. พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรี ประมุข
ภายในกี่วันครับ

นายอมเรศ ศิลาอ่อน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ขอ 3 วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอให้

LIRT

แปรญัตติกภายใน 3 วัน ที่ประชุมไม่จัดข้อจนครับ

ต่อไป 4.12 ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/3252

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

21 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติโรงงาน
พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโรงงาน

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 มีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันและไม่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมการประกอบกิจการ โรงงาน เนื่องจากกำหนดให้โรงงานทุกลักษณะต้องขออนุญาตเช่นเดียวกันทั้ง ๆ ที่ตามสภาพที่เป็นจริง โรงงานต่าง ๆ มีลักษณะที่แตกต่างกัน โรงงานบางประเภทไม่จำเป็นต้องควบคุมดูแล การตั้งโรงงาน เพียงแต่ดูแลการดำเนินงานเท่านั้น คงมีแต่โรงงานประเภทที่อาจเกิดอันตราย จากการประกอบกิจการได้เท่านั้นที่ควรจะควบคุมการจัดตั้งอย่างเคร่งครัด จึงสมควรปรับปรุง ระบบการควบคุมดูแลให้สอดคล้องกับสภาพการประกอบกิจการด้วยการให้โรงงานบางลักษณะ อาจประกอบกิจการได้ภายใต้ระบบการกำกับตามปกติ และโรงงานบางลักษณะจะต้องแจ้ง ให้ทราบก่อนจึงจะเริ่มประกอบกิจการได้ โดยคงมีแต่โรงงานบางลักษณะที่จำเป็นเท่านั้น ที่จะต้องใช้ระบบการอนุญาต และสมควรปรับปรุงวิธีการอนุญาตให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย นอกจากนี้ ได้กำหนดให้มีการประสานงานกันระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการ อนุญาตตามกฎหมายให้พิจารณาผลการดำเนินงานที่เข้าซ้อนกันเพื่อความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ และสมควรปรับปรุงการควบคุมการประกอบกิจการ โรงงานให้เป็นไปโดยได้ผลยิ่งขึ้น ด้วย การให้มีการออกกฎเพื่อกำหนดขอบเขตการประกอบกิจการ โรงงานให้ชัดเจน และกำหนด ขั้นตอนการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่งเพื่อบังคับให้โรงงานปฏิบัติ

LIRT

ตามกฎหมาย พร้อมปรับปรุงอัตราโทษและกำหนดให้มีการร่วมมือรับผิดชอบสำหรับผู้ทำงาน
ในโรงงานนอกเหนือจากเจ้าของโรงงานเพื่อให้การควบคุมโรงงานเป็นไปอย่างได้ผลยิ่งขึ้น
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

เกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

"โรงงาน" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักร มีกำลังรวมทั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่สิบคนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ สำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ ทั้งนี้ ตามประเภท หรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวง

"เครื่องจักร" หมายความว่า สิ่งประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้นสำหรับใช้ก่อ ก่อเกิดพลังงานเปลี่ยนหรือแปลงสภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ ลม ก๊าซ ไฟฟ้า หรือพลังงานอื่นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน และหมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์ฟูลวิล ปูลเล สายพาน เพลา เกียร์ หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสนองกัน

"คนงาน" หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานในโรงงาน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้ซึ่งทำงานฝ่ายธุรการ

"ผู้อนุญาต" หมายความว่า ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมาย โดยการมอบหมายนั้นให้คำนึงถึงการกระจายอำนาจไปยังส่วนภูมิภาคตามความเหมาะสม

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"ปลัดกระทรวง" หมายความว่า ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกิน อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้
เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การประกอบกิจการโรงงาน

มาตรา 7 โรงงานมีสามลักษณะดังต่อไปนี้

(1) โรงงานลักษณะที่ 1 ได้แก่โรงงานที่สามารถตั้งและประกอบกิจการ
ได้ทันทีตามความประสงค์ของผู้ประกอบกิจการโรงงานนั้น

(2) โรงงานลักษณะที่ 2 ได้แก่โรงงานที่สมควรติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด
โดยการจะเริ่มประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน

(3) โรงงานลักษณะที่ 3 ได้แก่โรงงานที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิด
ความเสียหายหรืออันตรายอย่างมากหรือโรงงานตามมาตรา 31 (1) โดยการประกอบ
กิจการโรงงานจะต้องได้รับอนุญาต

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้โรงงานตามประเภท ชนิด
หรือขนาดใดเป็นโรงงานลักษณะที่ 1 โรงงานลักษณะที่ 2 หรือโรงงานลักษณะที่ 3
แล้วแต่กรณี โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการควบคุมดูแลในด้านการป้องกันอันตรายตามระดับ
ความรุนแรงของผลกระทบที่จะมีต่อประชาชนหรือสิ่งแวดล้อม

มาตรา 8 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการประกอบกิจการโรงงาน ให้รัฐมนตรี
มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อให้โรงงานลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือทุกลักษณะ ตามมาตรา 7
ต้องปฏิบัติตามในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้งของโรงงาน สภาพแวดล้อมของโรงงาน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ลักษณะอาคารของโรงงานหรือลักษณะภายในของโรงงาน

(2) กำหนดลักษณะ ประเภทหรือชนิดของเครื่องจักร เครื่องอุปกรณ์หรือ สิ่งที่ต้องนำมาใช้ในการประกอบกิจการโรงงาน

(3) กำหนดให้มีคนงานซึ่งมีความรู้เฉพาะตามประเภท ชนิดหรือขนาดของ โรงงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่หนึ่งหน้าที่ใดประจำโรงงาน

(4) กำหนดหลักเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติ กระบวนการผลิตและการจัดให้มีอุปกรณ์ หรือเครื่องมืออื่นใด เพื่อป้องกันหรือระงับหรือบรรเทาอันตราย ความเสียหายหรือความ เดือดร้อนที่อาจเกิดแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน

(5) กำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน

(6) กำหนดการจัดให้มีเอกสารที่จำเป็นประจำโรงงานเพื่อประโยชน์ในการ ควบคุมหรือตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย

(7) กำหนดข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงงานที่ผู้ประกอบการ กิจการโรงงานต้องแจ้งให้ทราบเป็นครั้งคราวหรือตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

(8) กำหนดการอื่นใดเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน เพื่อป้องกัน หรือระงับหรือบรรเทาอันตรายหรือความเสียหายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ยกเว้นโรงงานประเภท ชนิด หรือ ขนาดใดจากการต้องปฏิบัติในเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้ และกฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควร กำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิคหรือเป็นเรื่องที่ต้องเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตาม สภาพสังคมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาก็ได้

มาตรา 9 ในกรณีที่จะต้องมีการตรวจสอบโรงงานหรือเครื่องจักร เพื่อปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้ อาจมีการกำหนดให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการและจัดทำรายงานผลการ

LIRT

ตรวจสอบแผนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 10 ผู้ประกอบกิจการโรงงานลักษณะที่ 1 ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว

มาตรา 11 ผู้ประกอบกิจการโรงงานลักษณะที่ 2 ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว และเมื่อจะเริ่มประกอบกิจการโรงงานให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน

แบบและรายละเอียดที่ต้องแจ้งและแบบใบรับแจ้ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งประกอบกิจการโรงงานได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบในภายหลังว่าการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้แจ้งแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งดังกล่าว

การเลิกประกอบกิจการ การโอน การให้เช่าหรือการให้เช่าซื้อโรงงานลักษณะที่ 2 ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการดังกล่าว

มาตรา 12 ผู้ประกอบกิจการโรงงานลักษณะที่ 3 ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต และจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว

LIRT

ถ้าเป็นโรงงานที่ยังไม่ได้ปลูกสร้าง ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานดำเนินการปลูกสร้างอาคารโรงงานก่อนได้รับอนุญาต

การยื่นคำขอรับใบอนุญาตและขั้นตอนการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้กำหนดเวลาในการพิจารณาออกใบอนุญาตไว้ด้วย

ในการออกใบอนุญาตให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว ถ้ากรณีใดยังมิได้มีหลักเกณฑ์กำหนดไว้ให้พิจารณาโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของบุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน ในการนี้จะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานจะต้องปฏิบัติเป็นพิเศษไว้ในใบอนุญาตก็ได้

มาตรา 13 ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 12 วรรคสอง ถ้าประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการโรงงานในส่วนหนึ่งส่วนใดที่ปลูกสร้างเสร็จแล้ว ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มประกอบกิจการโรงงาน

ถ้าจะมีการทดลองเดินเครื่องจักรก่อนการเริ่มประกอบกิจการโรงงานตามวรรคหนึ่ง ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งวัน เวลา และระยะเวลาการทดลองเดินเครื่องจักรให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบไม่น้อยกว่าสิบห้าวันด้วย

หลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อาจใช้เพื่อการทดลองเดินเครื่องจักรให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 14 ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้ใช้บังคับได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ห้านับแต่ปีที่เริ่มประกอบกิจการ เว้นแต่มีการย้ายโรงงานตามมาตรา 26 หรือมีการเลิกประกอบกิจการโรงงาน ให้ถือว่าใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสิ้นอายุในวันที่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานใหม่ หรือวันที่เลิกประกอบกิจการโรงงาน

มาตรา 15 การขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ให้ผู้รับใบอนุญาต

LIRT

ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าโรงงานและเครื่องจักรมีลักษณะถูกต้องตาม

มาตรา 8 ประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎหมายกระทรวงดังกล่าว และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตต่ออายุใบอนุญาตให้ หากมีกรณีที่ไม่ถูกต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อแก้ไขแล้วให้ต่ออายุใบอนุญาตได้ ถ้าหากไม่แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดให้คำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

การยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตและการให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 16 คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 17 โรงงานใดที่ผู้ประกอบการได้รับใบอนุญาตอยู่แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าใช้ขนาดของเครื่องจักรต่ำกว่าห้าแรงม้าหรือจำนวนคนงานต่ำกว่าสิบคน ให้ถือว่าโรงงานนั้นยังเป็นโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้แจ้งเลิกประกอบกิจการโรงงานหรือใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสิ้นอายุ

มาตรา 18 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตขยายโรงงาน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขยายโรงงานและการให้ขยายโรงงานตลอดจนการอุทธรณ์คำสั่งไม่ให้ขยายโรงงาน ให้นำมาตรา 12 มาตรา 13 และมาตรา 16 มาใช้บังคับโดยอนุโลม การขยายโรงงานได้แก่

(1) การเพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรทำให้มีกำลังรวม

เพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป ในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมไม่เกินหนึ่งร้อยแรงม้า หรือกำลังเทียบเท่าไม่เกินหนึ่งร้อยแรงม้า หรือเพิ่มขึ้นตั้งแต่ห้าสิบแรงม้าขึ้นไป ในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมเกินกว่าหนึ่งร้อยแรงม้า หรือกำลังเทียบเท่าเกินกว่าหนึ่งร้อยแรงม้า

(2) การเพิ่มหรือแก้ไขส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารโรงงานทำให้ฐานรากเดิมของอาคารโรงงานฐานใดฐานหนึ่งต้องรับน้ำหนักเพิ่มขึ้นตั้งแต่ห้าร้อยกิโลกรัมขึ้นไป

ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานในส่วนที่ขยายให้มีอายุเท่ากับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามมาตรา 14

มาตรา 19 เมื่อผู้รับใบอนุญาตเพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต เครื่องจักรที่ใช้เป็นเครื่องต้นกำลัง หรือพลังงานของเครื่องจักรเป็นอย่างอื่น แต่ไม่ถึงขั้นขยายโรงงาน หรือเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงานออกไปหรือก่อสร้างอาคารโรงงานเพิ่มขึ้นใหม่เพื่อประโยชน์แก่กิจการของโรงงานนั้นโดยตรง ทำให้เนื้อที่ของอาคารโรงงานเพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป ในกรณีเนื้อที่ของอาคารโรงงานมีไม่เกินสองร้อยตารางเมตร หรือเพิ่มขึ้นตั้งแต่หนึ่งร้อยตารางเมตรขึ้นไป ในกรณีเนื้อที่ของโรงงานมีเกินกว่าสองร้อยตารางเมตร ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักร หรือเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงาน หรือก่อสร้างอาคารโรงงานนั้นเพิ่มขึ้น แล้วแต่กรณี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักร หรือการเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงาน หรือการก่อสร้างอาคารโรงงานเพิ่มขึ้น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 20 เจื่อนใจที่กำหนดในใบอนุญาตตามมาตรา 12 วรรคสี่ หากผู้อนุญาตเห็นสมควรยกเลิก หรือเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเจื่อนใจให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติในการประกอบกิจการโรงงาน ก็ให้มีหนังสือสั่งการให้ปฏิบัติได้

ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดต้องการยกเลิก หรือเปลี่ยนแปลงเจื่อนใจที่ต้องปฏิบัติในการ

LIRT

ประกอบกิจการโรงงาน ให้ยื่นคำขอและชี้แจงเหตุผลต่อผู้อนุญาต ให้ผู้อนุญาตพิจารณา และมีหนังสือสั่งการโดยมิชักช้า

หากผู้รับใบอนุญาตไม่เห็นด้วยกับความเห็นของผู้อนุญาต ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสั่งการ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 21 ในกรณีผู้รับใบอนุญาตโอนการประกอบกิจการโรงงานให้เช่า หรือ ให้เช่าซื้อโรงงานหรือขายโรงงาน ให้ถือว่าผู้นั้นเลิกประกอบกิจการโรงงานตั้งแต่วันที่โอน การประกอบกิจการโรงงาน ให้เช่าหรือให้เช่าซื้อโรงงานหรือขายโรงงาน

ให้ผู้รับโอนการประกอบกิจการโรงงาน ผู้เช่าหรือผู้เช่าซื้อโรงงาน หรือผู้ซื้อ โรงงานนั้นขอรับใบอนุญาตภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ถือว่ามี การเลิกประกอบกิจการโรงงาน ตามวรรคหนึ่ง โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน เมื่อได้ยื่น คำขอดังกล่าวแล้วให้ประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้ในระหว่างที่รอรับใบอนุญาตโดยให้ถือ เสมือนว่าผู้ยื่นคำขอนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอรับโอนใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 22 ในกรณีผู้รับใบอนุญาตตาย ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอ ต่อผู้อนุญาตเพื่อรับโอนใบอนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย หรือภายใน ระยะเวลาที่ผู้อนุญาตขยายเวลาให้ตามความจำเป็น ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลา ที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ หากจะประกอบกิจการโรงงานต่อไปให้ดำเนินการขอรับ ใบอนุญาตใหม่

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเสมือนว่าทายาทหรือผู้จัดการมรดก ซึ่งเข้าประกอบกิจการโรงงานเป็นผู้รับใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ให้นำความใน

LIRT

สองพรรคก่อนมาใช้บังคับแก่ผู้อนุบาลโดยอนุโลม

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอรับโอนใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 23 ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายในโรงงานของตน

มาตรา 24 เมื่อมีการเปลี่ยนชื่อโรงงานหรือชื่อผู้รับใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยน

มาตรา 25 ในกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลาย

มาตรา 26 ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะย้ายเครื่องจักรบางส่วนที่ติดตั้งในโรงงานไปยังสถานที่อื่นเพื่อประกอบกิจการโรงงานเป็นการชั่วคราว ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อผู้อนุญาต พร้อมทั้งแผนผังและรายละเอียดอื่นแสดงเหตุผลประกอบการพิจารณาด้วย

ถ้าผู้อนุญาตเห็นสมควร ก็ให้ส่งอนุญาตให้ย้ายเครื่องจักรไปประกอบกิจการตามคำขอได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่คำสั่ง ในการนี้ จะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยให้ปฏิบัติด้วยก็ได้

ถ้าผู้รับใบอนุญาตมีความจำเป็นจะต้องประกอบกิจการนั้นเกินกว่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตตามวรรคสอง ก็ให้ขอย้ายระยะเวลาต่อผู้อนุญาตก่อนระยะเวลานั้นสิ้นสุดลง ถ้าผู้อนุญาตเห็นสมควรก็ให้ส่งอนุญาตขยายระยะเวลาต่อไปได้ไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา 27 ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะย้ายโรงงานไปยังที่อื่น ให้ดำเนินการต่อเสมือนการตั้งโรงงานใหม่

มาตรา 28 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดเลิกประกอบกิจการโรงงาน ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อผู้อนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันเลิกประกอบกิจการโรงงาน

ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงโรงงานลักษณะที่ 3 เป็นโรงงานลักษณะที่ 1 หรือโรงงานลักษณะที่ 2 แล้วแต่กรณี ให้แจ้งการเลิกประกอบกิจการโรงงานตามวรรคหนึ่ง และเมื่อจะประกอบกิจการโรงงานต่อไปให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ สำหรับการประกอบกิจการโรงงานลักษณะดังกล่าว

มาตรา 29 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ท้องที่ใดท้องที่หนึ่งเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรมได้

การประกอบกิจการโรงงานลักษณะที่ 2 หรือโรงงานลักษณะที่ 3 ภายในเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามวรรคหนึ่ง หรือเขตนิคมอุตสาหกรรมซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบตามมาตรา 11 หรือได้รับอนุญาตตามมาตรา 12 แล้วแต่กรณี แต่การประกอบกิจการโรงงานดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว และบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวกับการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้โดยให้ถือเสมือนเป็นผู้แจ้งหรือผู้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

เมื่อได้กำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรมหรือจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแล้ว รัฐมนตรีอาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้บริเวณโดยรอบเขตประกอบการอุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรมภายในระยะที่กำหนดเป็นเขตห้ามประกอบกิจการโรงงานโดยเด็ดขาดหรือจะอนุญาตให้ประกอบกิจการได้เฉพาะโรงงานบางชนิด ประเภท หรือขนาดใดก็ได้

มาตรา 30 เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ถ้าการประกอบกิจการโรงงานใดมีกรณีที่เกี่ยวข้อง

LIRT

อันจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นอยู่ด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ อาจกำหนดวิธีการในการดำเนินการเพื่อพิจารณาอนุญาตร่วมกันก็ได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้กระทำโดยมีการยื่นคำขอร่วมกัน หรือจะให้มิผลเป็นการยกเว้นแบบเอกสารที่ต้องใช้ รายการและข้อมูลที่ต้องแสดง สถานที่ต้องยื่นคำขอหรือเอกสาร และขั้นตอนในการพิจารณาอนุญาตที่ซ้ำซ้อนหรือคล้ายคลึงกัน หรืออาจก่อให้เกิดอุปสรรคแก่การพิจารณาอนุญาตร่วมกันโดยไม่จำเป็นเสียก็ได้ และในกรณีที่เหมาะสมจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีการใดให้ต้องปฏิบัติเพิ่มเติมแทนก็ได้ แต่การอนุญาตจะต้องเป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ในการพิจารณาอนุญาตร่วมกัน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตรวจสอบผู้มีอำนาจพิจารณาส่วนหนึ่งส่วนใดในการอนุญาตหรือผู้มีอำนาจอนุญาตอาจมอบอำนาจของตนให้พนักงานเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการแทนได้ตามความเหมาะสม

การกำหนดและการมอบอำนาจตามวรรคสองและวรรคสาม เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้มีผลใช้บังคับได้

หมวด 2

การกำกับและดูแลโรงงาน

มาตรา 31 เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ความมั่นคง ความปลอดภัยของประเทศหรือของสาธารณชน ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี มีอำนาจกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดจำนวนและขนาดของโรงงานแต่ละประเภทหรือชนิดที่จะให้ตั้ง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

หรือขยาย หรือที่จะไม่ให้ตั้งหรือขยายในห้องที่ใดห้องที่หนึ่ง

(2) กำหนดชนิด คุณภาพ อัตราส่วนของวัตถุดิบ แหล่งกำเนิดของวัตถุดิบ และหรือปัจจัยหรือชนิดของพนักงานที่จะนำมาใช้หรือผลิตในโรงงาน

(3) กำหนดชนิดหรือคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในโรงงานที่จะให้ตั้งหรือขยาย

(4) กำหนดให้น้ำผลผลิตของโรงงานที่จะให้ตั้งหรือขยายไปใช้ในอุตสาหกรรมบางประเภท หรือให้ส่งผลผลิตออกนอกราชอาณาจักรทั้งหมดหรือบางส่วน

มาตรา 32 ถ้าโรงงานลักษณะที่ 2 หรือโรงงานลักษณะที่ 3 หยุดดำเนินการติดต่อกันเกินกว่าหนึ่งปี ผู้ประกอบกิจการโรงงานลักษณะที่ 2 หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานลักษณะที่ 3 แล้วแต่กรณี ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันพ้นกำหนดหนึ่งปี

ถ้าบุคคลดังกล่าวตามวรรคหนึ่งประสงค์จะประกอบกิจการโรงงานต่อไป ให้แจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนเริ่มประกอบกิจการและถ้าเป็นโรงงานลักษณะที่ 3 จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่เสียก่อนแล้วจึงประกอบกิจการโรงงานได้

ในการให้ประกอบกิจการโรงงานลักษณะที่ 3 ต่อไปนั้น ให้นำมาตรา 15 วรรคสอง และมาตรา 16 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 33 ในกรณีมีอุบัติเหตุในโรงงานเนื่องจากโรงงานหรือเครื่องจักรของโรงงานไม่ว่าจะเป็นกรณีของโรงงานลักษณะใด ถ้าอุบัติเหตุนั้น

(1) เป็นเหตุให้บุคคลถึงแก่ความตายหรือเจ็บป่วย ซึ่งภายหลังเจ็ดสิบสองชั่วโมงแล้วยังไม่สามารถทำงานในหน้าที่เดิมได้ ให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในสามวันนับแต่วันตาย หรือวันครบกำหนดเจ็ดสิบสองชั่วโมงแล้วแต่กรณี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(2) เป็นเหตุให้โรงงานต้องหยุดดำเนินการเกินกว่าเจ็ดวัน ให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในสิบวันนับแต่วันเกิดอุบัติเหตุ

เมื่อเกิดอุบัติเหตุในโรงงานในตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจโรงงานและเครื่องจักรและพิจารณาดำเนินการตามมาตรา 36 หรือมาตรา 38 แล้วแต่กรณี

มาตรา 34 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในโรงงานหรืออาคาร สถานที่หรือยานพาหนะที่มีเหตุควรสงสัยว่าจะประกอบกิจการโรงงานในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว เพื่อตรวจสอบสภาพโรงงาน อาคาร สถานที่หรือยานพาหนะ สภาพเครื่องจักร หรือการกระทำใดที่อาจเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(2) นำตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่สงสัยเกี่ยวกับคุณภาพในปริมาณพอสมควร เพื่อตรวจสอบคุณภาพพร้อมกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(3) ตรวจ คั้น กัก ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ สมุดบัญชี เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าการประกอบกิจการของโรงงานอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน หรือมีการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(4) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อัยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา 35 เมื่อปรากฏว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำการเช่นนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการไม่ต่ำกว่าระดับ 4 มีอำนาจจับกุมผู้นั้นเพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามกฎหมาย

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา 36 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่า ผู้ประกอบกิจการโรงงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการประกอบกิจการโรงงานมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงาน หรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไขหรือปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนดได้

ในกรณีที่เห็นสมควร เมื่อได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจผูกมัดประทับตราเครื่องจักร เพื่อมิให้เครื่องจักรทำงานได้ในระหว่างการปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา 37 การส่งคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือโรงงานของบุคคลซึ่งระบุไว้ในคำสั่ง ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น หรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่นำส่งแล้วแต่บุคคลซึ่งระบุไว้ในคำสั่งปฏิเสธ ไม่ยอมรับคำสั่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจไปเป็นพยานเพื่อวางคำสั่งไว้ ณ ที่นั้น แต่ถ้าไม่พบบุคคลซึ่งระบุไว้ในคำสั่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของบุคคลนั้นจะส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ ที่นั้นก็ได้ และถ้าไม่พบบุคคลใดหรือพบแต่ไม่มีบุคคลใดยอมรับไว้แทน ให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ที่เห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือโรงงานนั้นต่อหน้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ไปเป็นพยาน

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าบุคคลซึ่งระบุไว้ในคำสั่งได้รับคำสั่งนั้นแล้ว แต่ถ้เป็นการส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือโดยการปิดคำสั่ง ให้ถือว่าได้รับคำสั่งนั้นเมื่อครบกำหนดห้าวันทำการนับแต่วันที่พนักงานไปรษณีย์ได้ส่งหรือวันที่ได้ปิดคำสั่งนั้นไว้ แล้วแต่กรณี

LIRT

มาตรา 38 ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานใดจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 36 โดยไม่มีเหตุอันควรหรือในกรณีที่ปรากฏว่าการประกอบกิจการของโรงงานใดอาจจะก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนอย่างร้ายแรงแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการ โรงงานนั้นหยุดประกอบกิจการโรงงานทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราว และปรับปรุงแก้ไขโรงงานนั้นเสียใหม่ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

ถ้าผู้ประกอบกิจการโรงงานได้ปรับปรุงแก้ไขโรงงานภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายสั่งให้ประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้

ถ้าผู้ประกอบกิจการโรงงานไม่ปรับปรุงแก้ไขโรงงานภายในเวลาที่กำหนด ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งปิดโรงงานได้ และในกรณีที่

เป็นโรงงานลักษณะที่ 3 ให้คำสั่งปิดโรงงานดังกล่าวมีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตด้วย

มาตรา 39 คำสั่งให้หยุดประกอบกิจการหรือคำสั่งปิดโรงงาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดประกาศไว้ในที่ที่เห็นได้ง่าย ณ โรงงานนั้นอย่างน้อยสามแห่ง ทั้งนี้ ให้มีข้อความแจ้งให้ทราบด้วยว่าห้ามมิให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่โรงงาน คนงาน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนทำงานในโรงงานเพื่อให้โรงงานประกอบกิจการต่อไปได้อีกภายหลังมีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการหรือคำสั่งปิดโรงงาน

มาตรา 40 คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 36 หรือคำสั่งของปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้หยุดประกอบกิจการโรงงานตามมาตรา 38 วรรคหนึ่ง หรือคำสั่งปิดโรงงานตามมาตรา 38 วรรคสาม ให้พุทธมณฑลอัยยวรรคหนึ่งได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรียุติให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง

ย่อมไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งของ

LIRT

พนักงานเจ้าหน้าที่หรือคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานหรือคำสั่งให้ปิดโรงงาน เว้นแต่รัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา 41 ในกรณีที่ผู้ประกอบการโรงงานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 36 ถ้ามีเหตุที่ทางราชการสมควรเข้าไปดำเนินการแทนให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งการให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือมอบหมายให้บุคคลใด ๆ เข้าจัดการแก้ไขเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งนั้นได้ ในกรณีเช่นนี้ ผู้ประกอบการโรงงานต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการเข้าจัดการนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริงรวมกับเบี้ยปรับในอัตราร้อยละสามสิบของเงินจำนวนดังกล่าว

ถ้าทางราชการได้เข้าไปจัดการแก้ไขปัญหามลพิษหรือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากโรงงาน ให้ขอรับเงินช่วยเหลือจากกองทุนสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อใช้จ่ายในการดำเนินการได้ และเมื่อได้รับเงินตามวรรคหนึ่งจากผู้ประกอบการโรงงานแล้ว ให้ขอใช้เงินช่วยเหลือที่ได้รับมาคืนแก่กองทุนสิ่งแวดล้อมดังกล่าวต่อไป

มาตรา 42 ผู้ประกอบการโรงงานลักษณะที่ 2 และโรงงานลักษณะที่ 3 ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ตลอดเวลาที่ยังประกอบกิจการ ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือน และถ้ายังไม่ยินยอมเสียค่าธรรมเนียมโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการประกอบกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่มครบจำนวน และให้นำมาตรา 38 มาตรา 39 และมาตรา 40 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 43 ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

LIRT

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 3

บทกำหนดโทษ

มาตรา 44 ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (8) หรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และให้ปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 45 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 (6) หรือ (7) หรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 46 ผู้ใดจัดทำผลการตรวจสอบตามมาตรา 9 อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 47 ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานลักษณะที่ 2 โดยไม่ได้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ตามมาตรา 11 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 48 ผู้ประกอบกิจการโรงงานลักษณะที่ 2 ผู้ใดแจ้งการประกอบกิจการไม่ถูกต้องครบถ้วนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา 11 วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตาม

LIRT

มาตรา 11 วรรคห้า หรือมาตรา 32 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และให้ปรับอีกวันละไม่เกินสองพันบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 49 ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานลักษณะที่ 3 โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 12 วรรคหนึ่ง หรือปลูกสร้างอาคารโรงงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 12 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

มาตรา 50 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 13 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา 19 มาตรา 28 หรือมาตรา 32 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และให้ปรับอีกวันละไม่เกินสองพันบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 51 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดขยายโรงงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขยายโรงงานตามมาตรา 18 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

มาตรา 52 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 มาตรา 24 หรือมาตรา 25 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 53 ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานโดยฝ่าฝืนมาตรา 31 (1) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 54 ผู้ประกอบกิจการโรงงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 33 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 55 ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานในระหว่างที่ได้มีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานหรือภายหลังที่มีคำสั่งให้ปิดโรงงาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละห้าพันบาทจนกว่าจะหยุดประกอบกิจการ

LIRT

สถาปนิกหรือวิศวกรที่ทำงานในโรงงานผู้ใดยังฝ่าฝืนทำงานในโรงงานที่มีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการหรือปิดโรงงานแล้วเพื่อให้โรงงานประกอบกิจการต่อไป ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ประกอบกิจการโรงงานตามวรรคหนึ่ง

ผู้ที่ทำงานในโรงงานหรือคนงานผู้ใดยังฝ่าฝืนทำงานในโรงงานที่มีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการหรือปิดโรงงานแล้วให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้ร่วมกระทำหรือสนับสนุนการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี แต่ศาลจะลงโทษน้อยเพียงใดก็ได้โดยคำนึงถึงฐานะ ความรับผิดชอบต่อครอบครัว ความจงใจฝ่าฝืนกฎหมาย และความมีส่วนสำคัญในการกระทำ

มาตรา 56 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 34 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 57 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา 36 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือยังไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้อง

มาตรา 58 ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้เครื่องจักรที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ผูกมัดประทับตราไว้ตามมาตรา 36 วรรคสอง กลับทำงานได้อีก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 59 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่บุคคลซึ่งปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้เข้าจัดทำเพื่อให้การเป็นไปตามคำสั่งตามมาตรา 41 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 60 ผู้ใดกระทำการใด ๆ ให้คำสั่งหยุดประกอบกิจการโรงงานหรือคำสั่งปิดโรงงานชำรุดหรือเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

LIRT

มาตรา 61 ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าสถาปนิกหรือวิศวกรที่ทำงานในโรงงานและมีหน้าที่รับผิดชอบในการงานส่วนที่มีการกระทำความผิดนั้นเกิดขึ้น มีส่วนร่วมหรือรู้เห็นในการกระทำความผิดกับผู้ประกอบกิจการโรงงานและต้องรับโทษเช่นเดียวกับผู้ประกอบกิจการโรงงาน เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วยกับการกระทำความผิดนั้น

นอกจากต้องรับโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ปลัดกระทรวงแจ้งชื่อและการกระทำของบุคคลเช่นว่านั้นให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมหรือคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรมหรือกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมตามควรแก่กรณีต่อไป

มาตรา 62 ผู้ใดเคยถูกลงโทษเพราะเหตุกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้วครั้งหนึ่ง ถ้าได้กระทำความผิดในบทบัญญัติเดียวกันกับที่เคยถูกลงโทษแล้วนั้นซ้ำอีก ให้ศาลพิจารณาเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นอย่างน้อยอีกหนึ่งในสามของอัตราโทษจำคุก หรือเพิ่มโทษอีกกึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับสำหรับความผิดนั้น

มาตรา 63 ในกรณีที่ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือนิติบุคคลอื่นกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ กรรมการผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการกระทำอันเป็นความผิดนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา 64 ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าบุคคลผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้ชิดหรือติดต่อกับโรงงานที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น หรือบุคคลซึ่งความเป็นอยู่ถูกกระทบกระเทือนเนื่องจากการกระทำความผิดเป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 65 ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีในเขตกรุงเทพมหานคร และ

LIRT

ในส่วนภูมิภาคได้ตามความเหมาะสม

คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีแต่ละคณะให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ
ในด้านกฎหมายจำนวนสามคน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจาก
ตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการ
เปรียบเทียบคดี ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา 53 ให้
คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้อง
หรือได้รับโทษถึงจำคุก และเมื่อผู้ต้องหาได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบปรับ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคสี่และผู้นั้นยินยอม
ให้เปรียบเทียบปรับ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้แก่คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีภายใน
เจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 66 คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ และการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้
และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของผู้อนุญาต หรือการปฏิบัติของผู้อนุญาตตามที่ได้รับ
อนุญาตแล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตหรือการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้
โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขออนุญาตหรือการอนุญาตดังกล่าวมีข้อแตกต่างไปจากคำขออนุญาต
หรือการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้
ตามความจำเป็น เพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 67 ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ออกให้แก่บุคคลใด ๆ ตาม

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

กฎหมายว่าด้วยโรงงานก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุที่กำหนดไว้

ให้ถือว่าใบอนุญาตตั้งโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานดังกล่าวมีหน้าที่ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 68 บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

อัตราค่าธรรมเนียม

(1) ค่าขอ	ฉบับละ	100 บาท
(2) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือ		
ใบอนุญาตขยายโรงงาน	ฉบับละ	50,000 บาท
		หรือร้อยละหนึ่งของมูลค่า
		การก่อสร้างโรงงาน
(3) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	1,000 บาท
(4) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้เป็นไปตามอัตราใน (2)		
(5) ค่าธรรมเนียมประกอบกิจการโรงงาน	ปีละ	30,000 บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงขนาดและกิจการของโรงงานที่เกี่ยวข้องก็ได้

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีรับ

นายวีระ สุลังกรกาญจน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
 กราบเรียนท่านประธานสภาฯ และท่านสมาชิกที่เคารพ กระผม นายวีระ สุลังกรกาญจน์
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.
 โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ เพื่อปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

เหตุผล โดยที่พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 มีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้อง
 กับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันและไม่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมการประกอบกิจการโรงงาน
 เนื่องจากกำหนดให้โรงงานทุกลักษณะต้องขออนุญาตเช่นเดียวกันทั้ง ๆ ที่ตามสภาพที่เป็นจริง
 โรงงานต่าง ๆ มีลักษณะที่แตกต่างกัน โรงงานบางประเภทไม่จำเป็นจะต้องควบคุมดูแล
 การตั้งโรงงาน เพียงแต่ดูแลการดำเนินงานเท่านั้น คงมีแต่โรงงานประเภทที่อาจเกิดอันตราย
 จากการประกอบกิจการได้เท่านั้นที่ควรจะควบคุมการจัดตั้งอย่างเคร่งครัด จึงสมควรปรับปรุง
 ระบบการควบคุมดูแลให้สอดคล้องกับสภาพการประกอบกิจการ ด้วยการให้โรงงานบางลักษณะ
 อาจประกอบกิจการได้ภายใต้ระบบการกำกับตามปกติ และโรงงานบางลักษณะจะต้องแจ้ง
 ให้ทราบก่อนจึงจะเริ่มประกอบกิจการได้ โดยคงมีแต่โรงงานบางลักษณะที่จำเป็นเท่านั้น
 ที่จะยังคงใช้ระบบการอนุญาต และสมควรปรับปรุงวิธีการอนุญาตให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย
 นอกจากนี้ ได้กำหนดให้มีการประสานงานกันระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับ
 การอนุญาตตามกฎหมาย ให้พิจารณาผลการดำเนินงานที่ซ้ำซ้อนกันเพื่อความสะดวกแก่ผู้
 ประกอบการ และสมควรปรับปรุงการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานให้เป็นไปโดยได้ผล
 ยิ่งขึ้นด้วย การให้มีการออกกฎเพื่อกำหนดขอบเขตการประกอบกิจการโรงงานให้ชัดเจน
 และกำหนดขั้นตอนการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่ง เพื่อบังคับให้โรงงาน
 ปฏิบัติตามกฎหมาย พร้อมกับปรับปรุงอัตราโทษและกำหนดให้มีการร่วมรับผิดชอบสำหรับผู้ทำงาน
 ในโรงงานนอกเหนือจากเจ้าของโรงงานเพื่อให้การควบคุมโรงงานเป็นไปอย่างได้ผลยิ่งขึ้น
 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติจากที่ประชุมเลยนะครับว่า จะเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ รับหลักการ ท่านรัฐมนตรีครับ คณะกรรมาธิการ

นายวิระ สุลังกรกาญจน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้รวม 19 ท่าน โดยรัฐบาลขอเสนอ 9 ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ท่านครับ

นายวิระ สุลังกรกาญจน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : 19 ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : 19 ท่าน รัฐบาลเสนอ 9 ท่าน ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ เชิญครับ

นายวิระ สุลังกรกาญจน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : รายที่ 1 ได้แก่ นายชนะ อยู่แสง 2. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์ 3. นายเทียน เมฆานนท์ชัย 4. นายปรีชา อรรถวิวัฒน์ 5. นายพิศาล คงสำราญ 6. นายมนัส สุขสมาน 7. นายยิ่งยง ศรีทอง 8. นายวิระ สุลังกรกาญจน์ 9. นายวิรัชศักดิ์ จินดาพะยานิชย์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านฝ่ายสภาฯ ขอเชิญคุณพิชัยฯ ครับ

LIRT

นายพิชัย วาศนาส่ง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ทางฝ่ายสภานิติบัญญัติ
ขอเสนอจำนวน 10 คนดังมีรายชื่อต่อไปนี้ 1. พลเรือเอก อำนาจ จันทนมีภูมูระ
2. นายโชคชัย อักษรนันท์ 3. นายจิรายุทธ์ วสุรัตน์ 4. นายประชัย เลี้ยวไพรัตน์
5. พลเรือเอก ไพบูลย์ นาคสกุล 6. นายรุ่งธรรม ลัดพลี 7. นายอนันต์ อติลักษณ์
8. นายสุวิธ พุตระกูล 9. พลโท ภิญญู ศิริระพันธ์ และ 10. นายพาณิชย์ เจริญเฟา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รับรองถูกต้องนะครับ
ขอเชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อท่านกรรมการ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 1. นายชนะ อยู่แสง 2. นายชัยวัฒน์
วงศ์วัฒนศาสตร์ 3. นายเทียร เมฆานนท์ชัย 4. นายปรีชา อรรถวิวัฒน์ 5. นายพิศาล
คงสำราญ 6. นายมนัส สุขสมาน 7. นายยิ่งยง ศรีทอง 8. นายวีระ สุลังกรกาญจน์
9. นายวีระศักดิ์ จินดาอะพานิชย์ 10. นายจิรายุทธ์ วสุรัตน์ 11. นายโชคชัย อักษรนันท์
12. นายประชัย เลี้ยวไพรัตน์ 13. นายพาณิชย์ เจริญเฟา 14. พลเรือเอก ไพบูลย์
นาคสกุล 15. พลโท ภิญญู ศิริระพันธ์ 16. นายรุ่งธรรม ลัดพลี 17. นายสุวิธ พุตระกูล
18. พลเรือเอก อำนาจ จันทนมีภูมูระ 19. นายอนันต์ อติลักษณ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรี
แปรญัตติภายในกี่วันครับ

นายวีระ สุลังกรกาญจน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน 3 วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอแปรญัตติ
ภายใน 3 วัน ที่ประชุมไม่มีผู้ใดขัดข้องนะครับ

LIRT

ท่านสมาชิกครับวันนี้เราได้พิจารณาร่างกฎหมายได้มากนะครับ มากเป็นพิเศษ
ด้วยความตั้งใจอย่างยิ่งด้วยความร่วมมือกันทุกฝ่าย เพื่อประโยชน์แก่บ้านเมืองอย่างแท้จริง
วันนี้อีก 15 นาทีก็จะบ่ายโมงแล้ว ท่านกรรมการคงไปทำงานหนัก เพราะเวลากระชั้น
มาก กระผมขอขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่านเป็นอย่างสูง ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา 12.45 นาฬิกา

ผู้จัดทำรายงานการประชุม

นัยนา เปรมประพันธ์
 รัชมี นานเย็น
 ชลอลักษณ์ ธรรมผล
 นนทลี พจน์ปัญญา
 จิราพร พงษ์วิชัย
 ทิพวรรณ พูนทรัพย์
 สันทนา ทรัพย์พูนผล
 พัชรีย์ ไซคำพา
 วัฒนีย์ อุดมภักดี
 ยุพเยาว์ มีสมเพิ่ม
 ภาวนา ภักฉัตรทัน
 กฤษณา สุวรรณนที
 เขียวเรศ นวลสกุล
 จีรภา จันทรเกาะ
 อรสา เจียมเจริญ
 สุกปภา หนองพงษ์
 สุจิตรา อวโณ
 รพีพร ศรีรัตนพรพงษ์
 สาวิตรี อมรตานนท์

กรุณา พิมพ์สุวรรณ
 วัฒน แฉ่งอัครดะ
 บังอร แก่นกุล
 อัมพา กันทิโกวิท
 ศุภลักษณ์ โอภาสพินิจ
 สุตตะเนิง ดิษยาธิคม
 สมพิศ ศรีวิบูลย์รัตน
 สรัญญา ศตะภัก
 ชุติมา ทองมา
 เพท่าย พันธุ์สูง
 ชีรวรรณ ไคร์กระโทก
 วัชรีย์ วีระกิจน้อย
 ประภา ขุนทองจันทร์
 ดวงทิพย์ หามะลิ
 วิภา สัตตวิตรกุล
 สติมา จันทรไพจิตร
 สุชาดา ภมระภา
 ประทีป รักเมือง

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่..... ๖๖ / ๒๕๖๔

คณะกรรมการการตรวจสอบรายงานการประชุมและพิจารณาแก้ไขเพรียงรายการประชุมอื่น

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	รายชื่อ
๑.	พลอากาศเอก กมล เคระคุงคะ	
๒.	พลเอก วันชัย เรืองตระกูล	
๓.	นายไพฑิษฐ์ พิพัฒน์กุล	
๔.	พลโท ชัยวุฒิ ศรีมาก	
๕.	นายธรรมบุญ ด้ลพดี	
๖.	พลเอก นฤมล เศรษฐกิจ	
๗.	พลเอก ปะเรวัฏ สารภี	
๘.	พลโท ปรีชา โรจนเสน	
๙.	พลเรือตรี พิณง ทอดอ่วม	
๑๐.	พลเรือตรี มนตรี วิจิตรยุทธศาสตร์	
๑๑.	คุณหญิงมาลี อนิทวงศ์ ณ อยุธยา	
๑๒.	พลอากาศตรี อำพล จาตุสมบัติ	
๑๓.		
๑๔.		
๑๕.		
๑๖.		
๑๗.		

ตรวจแล้ว วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่...../...../.....

วันที่.....

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา

(กรรมการฯ ยังมีได้ตรวจและสภาฯ ยังมีได้รับรอง)

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภาครั้งนี้

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ยังมีได้ตรวจ และสภาฯ ยังมีได้รับรอง เนื่องจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้สิ้นสภาพลงในวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2535 ตามความในมาตรา 212 และมาตรา 218 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ พ.ศ. 2534 ข้อ 25 บรรค 2

ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล

(นายไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล)

เลขาธิการรัฐสภา

*

ครั้งที่ 16/2535 วันศุกร์ที่ 6 มีนาคม 2535

ครั้งที่ 17/2535 วันศุกร์ที่ 13 มีนาคม 2535

ครั้งที่ 18/2535 วันศุกร์ที่ 20 มีนาคม 2535

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand